

XVIII Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej

„Dwa Teatry"

Sopot 2018

29 czerwca - 2 lipca

Witold Kołodziejski	Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Jacek Kurski	Prezes Zarządu Telewizji Polskiej S.A.
Maciej Stanecki	Członek Zarządu Telewizji Polskiej S.A.
Jacek Sobala	Prezes Zarządu Polskiego Radia S.A.
Mariusz Staniszewski	Członek Zarządu Polskiego Radia S.A.
Mieczysław Struk	Marszałek Województwa Pomorskiego
Jacek Karnowski	Prezydent Miasta Sopotu
Joanna Cichocka-Gula	Wiceprezydent Miasta Sopotu
Paweł Adamowicz	Prezydent Miasta Gdańska
Wojciech Szczurek	Prezydent Miasta Gdyni
Stanisław T. Bortkiewicz	Dyrektor Biura Spraw Korporacyjnych TVP S.A.
Agnieszka Dejneka	Dyrektor Biura Programowego TVP S.A.
Katarzyna Adamiak-Sroczyńska	Dyrektor Agencji Kreacji Oprawy i Reklamy TVP S.A.
Ewelina Czuba	Dyrektor Biura Reklamy TVP S.A.
Mateusz Matyszkowicz	Z- ca Dyrektora ds. Repertuaru Biura Programowego TVP S.A.
Barbara Schabowska-Maszenda	Dyrektor TVP Kultura
Krzysztof Kuba Sufin	Dyrektor Ośrodka Mediów Interaktywnych
Jan Maria Tomaszewski	Doradca Zarządu TVP S.A. ds. Teatru Telewizji
Zbigniew Polak	Dyrektor Agencji Produkcji Telewizyjnej
Ewa Millies-Lacroix	Dyrektor Agencji Kreacji Teatru Telewizji Polskiej, Dyrektor Artystyczny Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2018"
Stanisław Bukowski	Doradca Zarządu Polskiego Radia S.A.
Michał Mońko	Dyrektor – Redaktor Naczelny Programu 1 Polskiego Radia S.A.
Małgorzata Małaszko-Stasiewicz	Dyrektor – Redaktor Naczelny Programu 2 Polskiego Radia S.A.
Wiktor Świetlik	Dyrektor – Redaktor Naczelny Programu 3 Polskiego Radia S.A.
Małgorzata Skrzyszewska	Dyrektor Biura Ekonomii i Finansów Polskiego Radia S.A.
Jolanta Fudala	Dyrektor Agencji Promocji Polskiego Radia S.A.
Karol Skorupski	Dyrektor Agencji Reklamy Polskiego Radia S.A.
Paweł Kwieciński	Dyrektor – Redaktor Naczelny Biuro Programowe i Rozwoju Korporacyjnego Polskiego Radia S.A.
Janusz Kukuła	Główny Reżyser Teatru Polskiego Radia, Dyrektor Artystyczny Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2018"
Joanna Strzemieczna-Rozen	Dyrektor Festiwalu Dyrektor Oddziału TVP S.A. w Gdańsku
Mirosław Nowak	Sekretarz Komitetu Organizacyjnego, Oddział TVP S.A. w Gdańsku

Szanowni Państwo, Drodzy Słuchacze i Widzowie Festiwalu,
z radością zapraszam na kolejną, osiemnastą już edycję spotkań z teatrem radiowym. Polskie Radio jest instytucją narodowej kultury, której jednym z najważniejszych zadań jest wspieranie i popularyzacja twórczości – także teatralnej i literackiej. Służymy jednak przede wszystkim słuchaczom i od ponad dziewięćdziesięciu lat staramy się wypełniać także ich potrzeby wsłuchiwania się rozmaite opowieści: podniosłe i zwyczajne, pełne wielkich wydarzeń i prawdziwych uczuć.
Przypomnę, że ze skromnej roboczej konfrontacji twórców radiowych słuchowisk, festiwal Dwa Teatry w Sopocie przekształcił się w najważniejsze miejsce, gdzie dokonuje się nie tylko ocena dorobku mijającego sezonu artystycznego ale też trwa dyskusja nad kształtem przekazu treści artystycznych przez media publiczne. To jeden z najważniejszych festiwali artystycznych w naszym kraju.
Rok obecny jest wyjątkowy – świętujemy stulecie odzyskania niepodległości przez naszą Ojczyznę. Ta doniosła rocznica znalazła godne miejsce w programie Festiwalu, gdyż namysł nad historią sprzyja budowaniu wspólnoty narodowej.
Twórcy radiowi doceniając z należnym szacunkiem tradycję, otwierają się jednak stale na głos nowego pokolenia. I ów dialog tradycji z nowoczesnością pokazuje wyjątkowe znaczenie mediów publicznych – Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej.
W Teatrze Polskiego Radia zawsze staraliśmy się odpowiadać zarówno na oczekiwania słuchaczy, jak i na potrzeby swobodnej artystycznej ekspresji wyrażane przez współpracujących z Teatrem pisarzy, aktorów, bez których nasza praca byłaby po prostu niemożliwa, muzyków i reżyserów, którzy kierują w ostateczności wyobraźnią słuchaczy. Jestem przekonany, że festiwalowe dni w Sopocie dają nam wszystkim okazję do osobistego spotkania z najwybitniejszymi postaciami polskiego teatru i literatury.
Za stałe wspieranie naszej inicjatywy corocznego spotkania twórców, słuchaczy i widzów jesteśmy wdzięczni władzom Sopotu, władzom Wybrzeża.
Rozwój artystycznego radia i telewizji – to nasza wspólna sprawa i przedmiot troski.
Życzę wszystkim uczestnikom i gościom festiwalu Dwa Teatry Sopot 2018 wielu wrażeń artystycznych, które pozostaną na długo w pamięci. Dziękuję wiernym słuchaczom teatru radiowego, a nowych – zapraszam do stałego towarzyszenia naszej pracy.

Jacek Sobala
Prezes Zarządu Polskiego Radia S.A.

Moi Drodzy,
co roku z wielką radością wyczekuję tych kilku dni, które spędzimy razem podczas Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie. To niekwestionowane święto teatru radiowego, który to teatr oraz jego twórców ukochałem już dekady temu, co więcej jestem tej miłości po dziś dzień bezgranicznie wierny.
Przyznam się Państwu, że mimo, iż upłynęło wiele lat, odkąd po raz pierwszy w mojej obecności na ścianie radiowego studia zapaliła się czerwona lampka, sygnalizująca nagranie, niezmiennie jej światło wywołuje moje wzruszenie. Za każdym razem bowiem oznacza ono początek wspólnej podróży, w którą mam przyjemność zapraszać moich najbliższych przyjaciół aktorów, bo przecież we wspólną drogę wyruszamy z tymi, których kochamy, i którzy są dla nas gwarantem niezapomnianych artystycznych doznań. Każdorazowo w wyniku tej wspólnej duchowej i emocjonalnej peregrynacji obdarowujemy siebie wzajemnie czymś najpiękniejszym, sztuką.

„Jeśli wybierasz się w podróż niech będzie to podróż długa/ wędrowanie pozornie bez celu błądzenie po omacku/ żebyś nie tylko oczami ale także dotykiem poznał szorstkość ziemi/ i abyś całą skórą zmierzył się ze światem" – pisał w wierszu „Podróż" Zbigniew Herbert, któremu w związku z przypadającą za niecały miesiąc dwudziestą rocznicą śmierci, poświęcono 2018 rok. My zaś oddamy hołd jego twórczości poprzez szereg imprez towarzyszących tegorocznemu festiwalowi.
Moi Kochani, życzę Państwu, by osiemnasta edycja Festiwalu „Dwa Teatry" była dla Was jak ta Herbertowska podróż. By poza samym przeżywaniem wędrówki stała się źródłem wielu wzruszeń pięknem świata, jak również spotkaniem z domem słowa, jakim jest teatr radiowy. Jestem przekonany, że festiwalowy repertuar, w ramach którego będziemy mieli przyjemność zaprezentowania Państwu dwudziestu siedmiu słuchowisk, okaże się niezapomnianym spotkaniem ze sztuką na najwyższym artystycznym poziomie. Zacytuję jeszcze na koniec fragment wiersza „Pielgrzym" mojego ulubionego poety, Cypriana Kamila Norwida:
„Przecież ja aż w nieba łonie trwam/ Gdy ono duszę mą porywa…/ Przecież i ja ziemi tyle mam…/ Dopokąd idę!"

Drodzy Moi, „dopokąd pójdziemy!"

Janusz Kukuła
Dyrektor – Główny Reżyser Teatru Polskiego Radia S.A.
Dyrektor Artystyczno-Programowy Festiwalu „Dwa Teatry" ze strony Polskiego Radia S.A.

Szanowni Państwo,
Witam Państwa na kolejnym, niezwykłym Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018". Dzięki temu wydarzeniu na kilka letnich dni Trójmiasto staje się stolicą teatru w jego unikalnej formule. Trzeba bowiem podkreślić, że gatunek teatru radiowego i telewizyjnego jest ewenementem na skalę światową, zaś w Polsce cieszy się niezmiennym zainteresowaniem szerokiej publiczności, profesjonalistów i koneserów.
Dla mnie, zapalonego widza Festiwalu, oraz dla Telewizji Polskiej, która jest współorganizatorem tego wydarzenia i fundatorem Grand Prix dla najlepszego spektaklu, „Dwa Teatry" to wydarzenie szczególnie ważne. Ostatnie dwa lata to moment przełomowy dla Teatru Telewizji. Możemy powiedzieć, że ten wspaniały gatunek został uratowany. Po latach zapomnienia przywróciliśmy mu należne miejsce na antenach TVP i daliśmy szansę na dynamiczny rozwój. W ślad za powołaniem Agencji Kreacji Teatru Telewizji zdecydowaliśmy o przywróceniu telewizyjnej scenie teatralnej stałego pasma w Programie I TVP. Owocem tych decyzji jest obfitość nowych spektakli: trzy premiery Teatru Telewizji w miesiącu, w tym dwie w Programie I i jedna na antenie TVP Kultura.
O intensywności prac Teatru Telewizji w ostatnim sezonie niech świadczą liczby: do współpracy zaprosiliśmy prawie 30 ekip twórczych – reżyserów, aktorów, scenarzystów, scenografów. W ramach konkursu Festiwalu pokażemy aż 25 spektakli Teatru Telewizji.
Tegoroczny XVIII Festiwal „Dwa Teatry – Sopot 2018" jest dla Telewizji Polskiej okazją do reprezentatywnego podsumowania pracowitego sezonu. A jest to sezon szczególny: 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości uczciliśmy, budując repertuar w 95 proc. na utworach literatury polskiej, w tym tożsamościowej. Wojna, moja miłość *o powojennych losach Krystyny Skarbek,* Lekcja polskiego *poświęcona postaci Tadeusza Kościuszki,* Marszałek, *osnuty wokół mniej znanych faktów z życia Józefa Piłsudskiego,* Spiskowcy *Józefa Conrada Korzeniowskiego, a także* Mock *na podstawie prozy Marka Krajewskiego,* Żabusia *Gabrieli Zapolskiej, oraz współczesne sztuki i debiuty są nie tylko hołdem dla polskiej kultury i historii, ale też dowodem na reaktywację Teatru Telewizji, jego bogactwo i różnorodność repertuaru oraz stylów.*
Cieszę się, że dzięki witalności Teatru Telewizji jedno z najważniejszych w teatralnym świecie wydarzeń, jakim są „Dwa Teatry", może zyskać jeszcze większy rozmach i rangę. Życzę Państwu, aby oryginalna formuła tego wspaniałego gatunku zapewniła głębokie przeżycia i pozwoliła odkryć artystyczną i duchową przestrzeń teatru na nowo.

Jacek Kurski
Prezes Zarządu Telewizji Polskiej S.A.

Szanowni Państwo,
z wielką radością witam wszystkich Gości, Twórców i Przyjaciół Teatru Telewizji na „Dwóch Teatrach". Zanim zdążyliśmy się zorientować sopocki festiwal osiągnął pełnoletność.
„Dwa Teatry" są szczególne, ponieważ zawsze tworzyły możliwość dialogu i cennego spotkania: artystów z widzami.
Napawa dumą fakt, że w tym roku w konkursie telewizyjnym bierze udział 25 naszych przedstawień! To odrodzenie jest zarazem zobowiązaniem na kolejne lata. Pragniemy dalej rozwijać tę tradycję i pielęgnować to niezwykłe polskie dziedzictwo.
W ramach obchodów stulecia Niepodległości Polski postawiliśmy w zdecydowanej większości na rodzimych autorów, z których pozwolę sobie wymienić takie tuzy jak: Aleksander Fredro, Sławomir Mrożek, Stanisław Wyspiański, Gabriela Zapolska, Joseph Conrad-Korzeniowski, Witold Gombrowicz (dwukrotnie w sezonie!), Kornel Makuszyński, czy Stanisław Dygat. Po raz pierwszy na scenie Teatru Telewizji pojawił się Brat naszego Boga *– Karola Wojtyły. Przywołaliśmy też mało znany (a znaczący!) epizod z życia Józefa Piłsudskiego, za sprawą sztuki Wojciecha Tomczyka. Obok Marszałka na naszej scenie przypomnieliśmy postaci Tadeusza Kościuszki, Wacława Niżyńskiego, Władysława Szlengla czy ks. prof. JózefaTischnera. W mijającym sezonie nie zapomnieliśmy także o współczesnych autorach, a warto tu wymienić spektakle na podstawie utworów Marka Krajewskiego, Mariusza Bielińskiego, Roberta Talarczyka, Grzegorza i Jacka Królikiewiczów, Dominika W. Rettingera, Łukasza Wylężałka, Marka Kochana. Ważnym akcentem były prezentowane spektakle muzyczne. Słowem: mamy co świętować!*
Po raz pierwszy spektakle Teatru Telewizji będą gościć w Muzeum II Wojny w Gdańsku i Gdyńskim Centrum Filmowym. Po raz pierwszy również poznamy werdykt Jury młodzieżowego.
Z całego serca gratuluję tegorocznym Laureatom Wielkiej Nagrody, którymi zostali Barbara Krafftówna i Franciszek Pieczka.
W roku Zbigniewa Herberta wychodzimy w przestrzeń miejską, z czytaniami wierszy poety. Sopot to miejsce szczególne w biografii naszego dwudziestowiecznego wieszcza; właśnie tu, po wojnie, Herbert znalazł dom na parę lat. Z Pomorzem mocno był związany także pisarz Niepodległe – Stefan Żeromski, którego fragmenty „morskiej prozy" również przypomnimy.
Gorąco zachęcam, aby wybrali się Państwo na wszystkie, wszystkie imprezy festiwalu.
Bądźcie Państwo z nami!

Ewa Millies-Lacroix
Dyrektor Artystyczno-Programowy Festiwalu ze strony Telewizji Polskiej

„Teatr jest praniem sumienia" przypomniał Sławomir Mrożek.

W imieniu Całego Zespołu TVP 3 Gdańsk twórcom i widzom XVIII Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018" życzę wielu wzruszeń, niezapomnianych chwil i dyskusji o teatrze do białego rana.

Joanna Strzemieczna-Rozen
Dyrektor-Redaktor Naczelny
Gdańskiego Oddziału Telewizji Polskiej S.A.

Drodzy widzowie, drodzy słuchacze!
nie mam wątpliwości, że województwo pomorskie ma ogromne szczęście do wydarzeń kulturalnych na wysokim poziomie, a Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej Dwa Teatry niewątpliwie do nich należy. Dlatego tym bardziej jestem dumny, że przed nami już jego osiemnasta, na pewno równie atrakcyjna odsłona.
Tegoroczny festiwal będzie inspirującym doświadczeniem dla każdego miłośnika teatru. Zapewniam, że bogaty i czerpiący z wielu gatunków repertuar, stanie się ciekawym przeżyciem. Wszystkie osoby, które z różnych powodów nie miały jeszcze okazji, by wybrać się do Sopotu na Dwa Teatry, tym bardziej gorąco do tego zachęcam. Obiecuję, że nie będą Państwo żałowali ani chwili!
Program festiwalu, to przede wszystkim słuchowiska i spektakle, ale również wydarzenia muzyczne, plenerowe i spotkania z twórcami, autorami, reżyserami i aktorami, którzy w tym wyjątkowym czasie pojawiają się na Pomorzu. Do uczestnictwa zachęcają także miejsca goszczące wydarzenia festiwalowe, są to bowiem piękne przestrzenie nie tylko Sopotu, ale i całego Trójmiasta, a jak wiadomo, jego energia jest inspirująca i wyjątkowa w skali całego kraju.
Zapraszam i zachęcam do odbioru!

Mieczysław Struk
Marszałek Województwa Pomorskiego

„Ty i ja – teatry to są dwa" śpiewał Edward Stachura.
Od 2001 roku w Sopocie odbywa się Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry". Impreza, która już bardzo mocno zakorzeniła się w krajobrazie kulturalnym naszej metropolii.
Ale powiedzieć, że to festiwal, to tak jakby nic o tej imprezie nie powiedzieć. Bowiem to nie tylko konkurs słuchowisk radiowych i telewizyjnych spektakli z mijającego roku. To przede wszystkim kilkudniowe święto teatru. To wspaniałe przeżycie dla wielu mieszkańców i turystów. To tłumy na ulicach Sopotu i tłumy na projekcjach konkursowych, warsztatach, spotkaniach. To wielkie spotkanie ludzi, dla których kultura to wciąż coś żywego i niezbędnego do życia. Jak powietrze. To czas, w którym teatr opanowuje nasze serca i umysły.
A więc koniecznie bądźcie w tych dniach w Sopocie. Bądźcie z nami. Bo następna taka okazja będzie dopiero za rok.

Paweł Adamowicz
Prezydent Miasta Gdańska

Szanowni Państwo,
sezon 2017/2018 był dla telewizyjnej sceny teatralnej bardzo udany. Od września w ramach stałego pasma w TVP 1 i w TVP Kultura udało nam się zaprezentować widzom dwadzieścia pięć premierowych spektakli. Wiele z nich było także okazją do debiutu dla ponad czterdziestu artystów, wśród, których znaleźli się miedzy innymi: Redbad Klynstra-Komarnicki (debiut reżyserski), Bartosz Bielenia (debiut aktorski), Joanna Kuberska (debiut aktorski) czy Karolina Fandrejewska (debiut scenograficzny). Ponadto adaptacji teatralnej doczekały się teksty autorów, których twórczość do tej pory nie była przedmiotem interpretacji scenicznej. Wspomnieć tu można choćby bestselerową powieść Marka Krajewskiego Mock *czy dorobek literacki Władysława Szlengla zrealizowany w formie widowiska* Okno na tamtą stronę. *Oferta Teatru Telewizji Polskiej wzbogaciła się także o możliwość oglądania wszystkich nowości w internecie za pośrednictwem naszego nowego portalu TVP VOD. Można tam znaleźć również spektakle archiwalne, które poddano rekonstrukcji cyfrowej. W ramach się obchodów rocznicy odzyskania niepodległości TVP realizuje projekt „Sto spektakli na stulecie Niepodległej". Będą Państwo mogli obejrzeć je wszystkie korzystając z telewizyjnej platformy VOD. Obecnie w skład naszego katalogu wchodzi już ponad siedemdziesiąt przedstawień. Z powodzeniem rozwijamy także projekt iTeatr – Internetowy Teatr dla Szkół. Spośród wszystkich nadawanych co miesiąc transmisji największy oddźwięk wśród uczniów i nauczycieli wywołał kwietniowy, wybitny spektakl* Chłopcy z Placu Broni *z Teatru Pinokio w Łodzi, będący współczesną interpretacją znanej lektury Ferenca Molnara. Obejrzało go ponad dwadzieścia osiem tysięcy internautów.*
W Międzynarodowy Dzień Teatru 27 marca została również ogłoszona kolejna edycja Internetowego Przeglądu Uczniowskich Zespołów Teatralnych. Internetowy Teatr dla Szkół został także zgłoszony do tegorocznej edycji konkursu Prix Italia, międzynarodowego i najstarszego konkursu przyznającego nagrody dla twórców telewizyjnych i radiowych z pięciu kontynentów.
Życzę Państwu wielu wrażeń i wzruszeń podczas tegorocznej edycji Festiwalu Dwa Teatry i zapraszam do śledzenia sceny teatralnej Telewizji Polskiej w Internecie.

Maciej Stanecki
Członek Zarządu Telewizji Polskiej S.A.

Szanowni Państwo!
Ogromnie się cieszę, że po raz XVIII mogę Państwa zaprosić do Sopotu na Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018". Przed nami cztery wyjątkowe dni, wypełnione projekcjami spektakli telewizyjnych, emisją słuchowisk, a także spotkaniami z wybitnymi twórcami polskiej sceny teatralnej.
„Dwa teatry", tak lubiany przez sopocką publiczność to festiwal jedyny w swoim rodzaju. Nieprzerwanie od 18 lat podtrzymuje tradycję polskiego teatru radiowego i telewizyjnego, prezentując to co w nich najlepsze. Jestem przekonany, że i tegoroczna edycja zgromadzi liczną publiczność.
Życzę Państwu niezapomnianych wrażeń! Do zobaczenia w Sopocie!

Jacek Karnowski
Prezydent Miasta Sopotu

Szanowni Państwo!
Witam wszystkich uczestników osiemnastej edycji Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018".
Cieszy mnie obecność wybitnych twórców prezentujących trójmiejskiej publiczności najlepsze słuchowiska radiowe i spektakle teatru telewizji. Fenomen tego festiwalu, jego otwarta dla widzów formuła, oddaje istotę obu gatunków sztuki – są to sceny teatralne o największym zasięgu, najbardziej dostępne i – chciałoby się powiedzieć – najbardziej demokratyczne. Realizacje teatru telewizji dają nam możliwość obcowania z najlepszymi realizacjami scenicznymi w wykonaniu znakomitych twórców i artystów, słuchowiska radiowe z kolei w niezwykły i niepowtarzalny sposób budują rzeczywistość, którą każdy ze słuchaczy wypełnia własną wyobraźnią i wrażliwością. To wymagająca formuła sztuki, która zaprasza widza aktywnego
i nieprzypadkowego, poszukującego i otwartego. Fenomenem jest zatem przede wszystkim popularność i żywy odbiór takich form artystycznych, które nie idąc na rozwiązania łatwe i dostępne na każde kliknięcie, proponują
z sukcesem kulturę dla każdego, kto chce być jej świadomym uczestnikiem.
Wszystkim twórcom festiwalowych prezentacji oraz widzom XVIII Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry" życzę nieustannej i nieprzemijającej potrzeby artystycznych poszukiwań.
Z poważaniem,

Wojciech Szczurek
Prezydent Gdyni

JURORZY XVIII FESTIWALU Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018”

w konkursie słuchowisk

MARIA PAKULNIS – aktorka filmowa, teatralna i telewizyjna, absolwentka warszawskiej PWST (1980), początkowo związana z Teatrem Dramatycznym w Słupsku, a od 1981 r. z teatrami warszawskimi: Współczesnym, Dramatycznym oraz Ateneum (1989-2010). Laureatka prestiżowych nagród filmowych i teatralnych m.in. na XI Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdańsku za najlepsze drugoplanowe role żeńskie w filmach M. Gronowskiego i J. Zaorskiego (1986), Nagrody im. Z. Cybulskiego za role w filmach: *Jezioro Bodeńskie*, *Zygfryd* i *Weryfikacja* (1987). Stworzyła dziesiątki znakomitych kreacji aktorskich w spektaklach teatru TV, m.in.: wielokrotnie w spektaklach K. Zaleskiego: *Mahagonny*, *Choroba młodości*, *Łuk Triumfalny, Sprawa Stawrogina*, *Słowo honoru*, K. Langa: *Pierwszy września*, J. Majewskiego: *Siła komiczna*, P. Szulkina: *Pępowina*, T. Kotlarczyk: *Wilk stepowy*, E. Pytki: *Victoria*. Od wielu lat współpracuje z Teatrem Polskiego Radia, gdzie zagrała główne i drugoplanowe role w kilkudziesięciu słuchowiskach, m.in. jako Eta w *Alfie* wg S. Mrożka, Irma w *Balkonie* J. Geneta, Irena Solska w słuchowisku *Ja jestem tobą* na podstawie listów I. Solskiej do J. Żuławskiego, Tatiana w *Miłości na Krymie* wg S. Mrożka, Cathy w *Na wschód od Edenu* J. Steinbecka, Konstance Collier w *Pięknym dziecku* wg T. Capote'a, Salomea w *Ping-pongu z Salomeą* J. Abramowa-Newerly'ego, Matka w *Przebudzeniu* Z. Mentzla, Żona w *Dziewczynie z hotelu Excelsior* E. Rylskiego, Ciotka w *Białym małżeństwie* T. Różewicza, Wanda w *Bezdechu* A. Barta, Elżbieta w *Ryszardzie III* wg dramatu W. Szekspira, Karlica w *Pukaniu do drzwi* R. Wojasińskiego. Laureatka Nagrody Zespołu Teatru Polskiego Radia Wielki Splendor 2013, a w 2014 r. Grand Prix dla najlepszego słuchowiska *Królowa i Szekspir* za rolę Królowej Elżbiety I. Jurorka XV Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2015”.

KRZYSZTOF BABICKI – reżyser teatralny, od 1 września 2011 roku dyrektor artystyczny Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni. Absolwent Wydziału Filologii Polskiej na Uniwersytecie Gdańskim i Wydziału Reżyserii krakowskiej Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej. Z teatrem związał się już podczas studiów. Był współzałożycielem oraz szefem studenckiego Teatru Jedynka w Gdańsku. W czerwcu 1982 roku wyreżyserował *Hioba* w Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Był to jego reżyserski dyplom. Kilka miesięcy wcześniej w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku odbyła się premiera *Sonaty Widm* Augusta Strindberga w jego reżyserii (nagroda im. Hugona Morycińskiego dla młodego twórcy, XXIV FTPP w Toruniu). Po uzyskaniu dyplomu podjął wieloletnią współpracę z Teatrem Wybrzeże w Gdańsku, w którym pełnił także funkcję dyrektora artystycznego (1991-1994). W Teatrze Wybrzeże wyreżyserował m.in.: *Pułapkę* Tadeusza Różewicza (1984), *Wiśniowy sad* Antoniego Czechowa (1985), *Biesy* Fiodora Dostojewskiego (1992), *Arkadię* Toma Stopparda (1994), *Demokrację* Michaela Frayna (2005), *Parawany* Jeana Geneta (2006).

W latach 1983-1991 współpracował ze Starym Teatrem im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie. Powstały tam m.in. spektakle: *Affabulazione* Piera Paolo Pasoliniego (1985), *Termopile Polskie* Tadeusza Micińskiego (1986), *Do Damaszku* Augusta Strindberga (1991). W Krakowie, w Teatrze im. Juliusza Słowackiego wyreżyserował m.in. przedstawienie *Frank V. Komedia bankierska* Friedricha Dürrenmatta (2008). Reżyserował także w teatrach Poznania, Wrocławia, Katowic, tworzył spektakle dla Teatru Telewizji. Odnosił sukcesy zagraniczne reżyserując w Finlandii, Niemczech, Rosji, Korei Południowej i Holandii. W latach 2000-2011 był dyrektorem artystycznym Teatru im. Juliusza Osterwy w Lublinie. Wyreżyserował na deskach tego teatru m.in.: *Dziady* Adama Mickiewicza (2001), *Operetkę* Witolda Gombrowicza (2003), *Hamleta* Williama Szekspira (2004), *Miłość na Krymie* Sławomira Mrożka (2006), *Idiotę* Fiodora Dostojewskiego (2007), *Sarmację* (2008) i *Zamknęły się oczy Ziemi* (2011) Pawła Huelle.

Ma w swoim dorobku ponad 80 wyreżyserowanych spektakli teatralnych i ponad 20 realizacji w Teatrze Telewizji. Laureat wielu nagród na festiwalach teatralnych, m.in. Nagrody im. Konrada Swinarskiego oraz Nagrody im. Stanisława Wyspiańskiego.

W 2017 roku otrzymał Nagrodę Teatralną Marszałka Województwa Pomorskiego za reżyserię *Lotu nad kukułczym gniazdem*.

PIOTR MÜLDNER-NIECKOWSKI, ur. 1946 r., dramatopisarz, poeta, prozaik. Pracuje także jako doktor nauk medycznych i polonista, profesor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Wiceprezes Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.
Debiutował wierszem w dwutygodniku „Kamena" w 1967 r. Wydał ok. 30 książek, m.in. zbiory poezji (*Namiot ośmiu wierszy* 1975, *Ludzki wynalazek* 1978, *Wilgoć* 1997, tom zrealizowany na antenie Polskiego Radia i jako spektakl teatralny – *Za kobietą tren* 2001, 2006, 2017, *Opaska gazowa* 2004, nagrodzony Nagrodą im. C.K. Norwida *Park* 2011, *Schody* 2015), zbiory opowiadań (*Proszę spać* 1978, *Raz jeden jedyny* 2007), powieści (*Himalaje* 1979, *Czapki i niewidki* 1980, *Śpiący w mieście* 1983, *Diabeł na placu Zbawiciela* 1990). W 2007 ukazał się zbiór słuchowisk pt. *Piórko*, a w 2010 korespondencja z poetą Lechem Jakóbem *Müldner & Jakób*. Jego teksty były tłumaczone na wiele języków. Otrzymał Nagrodę Literacką i Stypendium im. Tadeusza Borowskiego (1976), Medal im. Janusza Korczaka (1982), Nagrodę I stopnia Komitetu ds. Radia i Telewizji (1992), nagrodę Polskiego Radia „Wielki Splendor" (2013), srebrny medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis" (2016).
Z Teatrem Polskiego Radia współpracuje od 1972 r., kiedy zadebiutował komedią *W ciemności*. Od tego czasu na antenie ukazało się ponad 70 jego słuchowisk. Do najbardziej znanych należą *Cyrulik*, *Bandyci*, *Księżna*, *Niezły zarobek*, *Barykada*, *Życie chirurgów*, *Szczeniak*, *Piórko*, *Przepustka do nieba*, *Bliżej niż myślisz*. Niektóre dramaty, np. *Bandyci*, *A na końcu bardzo ciemno*, *Czarna skrzynka*, były adaptowane na scenę teatru widzialnego, niejeden został zrealizowany także przez rozgłośnie zagraniczne. Pisarz otrzymał wiele nagród w konkursach na słuchowisko, w tym dwukrotnie na Festiwalu Słuchowisk Radiowych (1975, Grand Prix 1989).
Jest także autorem prac naukowych i popularnonaukowych z medycyny i językoznawstwa, głównie leksykografii. W 2003 ukazał się jego *Wielki słownik frazeologiczny języka polskiego*, w 2004 *Nowy szkolny słownik frazeologiczny*, a w 2007 *Wielki słownik skrótów i skrótowców*.

WOJCIECH TOMCZYK – ur. 1960 r. w Warszawie. Dramatopisarz, scenarzysta a także producent filmowy i telewizyjny. Absolwent Wydziału Wiedzy o Teatrze warszawskiej PWST oraz Studium Scenariuszowego łódzkiej szkoły filmowej. W teatrze debiutował sztuką *Wampir*. Autor wielu scenariuszy do filmów fabularnych, dokumentalnych, seriali oraz sztuk teatralnych. Laureat m.in. Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za sztukę *Wampir* (2003), Dwukrotny laureat Grand Prix Festiwalu Rzeczywistość Przedstawiona w Zabrzu. (*Wampir*, *Zaręczyny*). Jest także zdobywcą Nagrody Specjalnej Prezesa Zarządu TVP 2006, nagrody Ministra Kultury, oraz Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2007" (za sztukę *Norymberga*). Wiele jego sztuk doczekało się realizacji w Teatrze Telewizji – *Wampir*, *INKA – 1946*, *Norymberga*, *Dolina Nicości* (wg. powieści Bronisława Wildsteina), *Komedia romantyczna*, *Zaręczyny*, *Breakout*, *Marszałek*. Wśród realizacji telewizyjnych, poza Teatrem TV, szczególne znaczenie ma serial o II wojnie światowej *Sprawiedliwi*, nagrodzony m.in. na festiwalach filmowych w La Rochelle i w Seulu. Poza tym jest autorem i producentem następujących seriali – *Zaginiona*, *Oficer*, *Oficerowie*, *Trzeci oficer*, *Chichot losu*. W Teatrze Polskiego Radia dotychczas zrealizowano jego następujące sztuki: *Wampir*, *Fragment większej całości*, *Norymberga*, *Zaręczyny*.

WŁODEK PAWLIK – pianista, kompozytor, pierwszy i jak dotąd jedyny w Polsce laureat nagrody Grammy w kategorii jazzu, którą otrzymał za płytę *Night In Calisia* (2014). W dorobku ma 30 autorskich albumów oraz kompozycji, obejmujących m.in. ścieżki dźwiękowe do filmów i muzykę tworzoną do tekstów poetyckich oraz muzykę orkiestrową. Na swoim koncie ma szereg prestiżowych nagród, wśród których można wyróżnić m.in. Fryderyki, nagrodę TVP Kultura za płytę *Anhelli* (2006), a także Koryfeusza Muzyki Polskiej 2014 w kategorii Osobowość Roku. Ponadto, w 2014 r., został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina (obecnie UMFC) w Warszawie w klasie Barbary Hesse-Bukowskiej i Wydziału Jazzu Hochschule für Musik w Hamburgu.

JURORZY XVIII FESTIWALU Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018"

w konkursie spektakli Teatru TV

HALINA ŁABONARSKA – aktorka teatralna i filmowa. Absolwentka Wydziału Aktorskiego PWSFTViT w Łodzi (1970). Tuż po studiach grała w Kaliszu w Teatrze im. W. Bogusławskiego (1970-1973), a następnie w Teatrze Nowym w Poznaniu (1973-1977). W latach 1977-1980 była aktorką warszawskiego Teatru na Woli, a w latach 1980-1983 i 1988-1989 występowała w Teatrze Dramatycznym w Warszawie. W latach 1983-1988 i 1989-2005 była aktorką Teatru Polskiego w Warszawie. Od 2005 do 2010 grała w stołecznym Teatrze Ateneum. W roku 2011 ponowie związała się z warszawskim Teatrem Polskim. Obecnie jest w zespole Teatru Dramatycznego w Warszawie. Pracowała z najwybitniejszymi reżyserami m. in.: Maciejem Prusem, Izabellą Cywińską, Tadeuszem Mincem, Kazimierzem Dejmkiem. Wszechstronność jej talentu potwierdza dorobek teatralny, na który składają się wielkie kreacje, a wśród nich: Irina w *Trzech siostrach* A. Czechowa (1972), Polly w *Operze za trzy grosze* B. Brechta (1974), Spika w *Onych* Witkacego (1975), Jewdocha-Młoda w przedstawieniu złożonym z dwóch dramatów S.Wyspiańskiego *Sędziów* i *Klątwy* (1980), Żaneta Dylska w *Wilkach w nocy* T. Rittnera (1986), Matka i Królowa w *Ślubie* W. Gombrowicza (1991), Elżbieta w *Ryszardzie III* Szekspira (1993), tytułowa *Katarantka* T. Mana (2001), Matka wdowa w *Balladynie* (2004), Neron w autorskim przedstawieniu Janusza Wiśniewskiego pt. *Quo Vadis słowami Sienkiewicza*, Eliota, Audena i innych (2013), Klara Zachanassian w *Wizycie starszej pani* F. Dürrenmatta(2016) Na dużym ekranie zadebiutowała nagrodzoną Brązowymi Lwami Gdańskimi rolą Anki Malewskiej w *Aktorach prowincjonalnych* Agnieszki Holland (1979), u której zagrała również w filmie *Europa, Europa* (1990). Ma w swoim dorobku także inne role filmowe,m. in. w: *Podróży do Arabii* A. Krauzego, *Kobiecie i kobiecie* R. Bugajskiego i J. Dymka, *Pensji pani Latter* S. Różewicza, *Hani* J. Kamińskiego, *Smoleńsku* A. Krauzego (2015). W Teatrze Telewizji debiutowała w spektaklu *Gody życia* S. Przybyszewskiego w reżyserii Macieja Prusa (1970). Do dziś zagrała w 50 spektaklach telewizyjnych, żeby wymienić tylko: *Noce i dnie* M. Dąbrowskiej (1971), *Płaszcz* M. Gogola (1973), *Lęki poranne* S. Grochowiaka (1977), *Wujaszek Wania* A. Czechowa (1980), *Czajka* A. Czechowa (1986), *Wilki w nocy* T. Rittnera (1988), *Pracownia krawiecka* J.-C. Grumberga (2000), *Wampir* W. Tomczyka (2003), *Klucz* L. Razumowskiej (2004), *Nocną porą* R. Lenkiewicz (2007), *Walizka* M. Sikorskiej-Miszczuk (2013), *Listy z Rosji* A. de Custine (2017). Otrzymała wiele nagród m. in.: Nagrodę I stopnia za rolę Elżbiety w *Ryszardzie III* W. Szekspira w Teatrze Polskim w Warszawie na XXXIV Kaliskich Spotkaniach Teatralnych (1994) i Nagrodę im. Ireny Solskiej przyznaną przez polską sekcję Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyki Teatralnej (2015). Jest też dwukrotną laureatką sopockiego festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry": w 2005 roku otrzymała główną nagrodę żeńską za rolę Heleny w *Kluczu* L. Razumowskiej w reż. W. Smarzowskiego, a w 2007 roku nagrodę za rolę Żony w *Norymberdze* W. Tomczyka w reż. Waldemara Krzystka (Grand Prix). W 1979 roku została odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi (1979), a w 2017 przyznano jej Złoty Medal „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis".

MAREK CHOWANIEC – profesor ASP, scenograf. Absolwent ASP w Warszawie (1993 r. dyplom w pracowni prof. Andrzeja Sadowskiego w Katedrze Scenografii). Współpracuje z wieloma polskimi scenami: Teatrem Ateneum i Współczesnym w Warszawie, Teatrem Nowym w Poznaniu, Teatrem Wybrzeże w Gdańsku, Teatrem im. S. Jaracza w Olsztynie. Jest autorem scenografii do kilkudziesięciu spektakli Teatru Telewizji, reżyserowanych m.in. przez Jerzego Gruzę, Krzysztofa Zaleskiego, Marię Zmarz-Koczanowicz, Piotra Szulkina, Łukasza Wylężałka i Marcina Wronę. Do najważniejszych należą: 35 maja E. Koestnera (1993), *Jesiennym wieczorem* G. Zapolskiej (1994), *Sprawa Stawrogina* F. Dostojewskiego (1997), *Książę nocy* M. Nowakowskiego (2004), *Słowo honoru* P. Wieczorkiewicza i K. Zaleskiego (2007), *Doktor Halina* G. Treli i M. Wrony (2008). Ma też w dorobku szereg przedstawień muzycznych. W warszawskim Teatrze Roma był współtwórcą scenografii do *Piotrusia Pana* (2000) i twórcą scenografii do musicali: *Miss Sajgon* (2000), oraz *Grease* (2002). W Teatrze Buffo w Warszawie zrealizował scenografię do spektakli: *Tyle miłości* (1996) i *Niedziela na Głównym* (2001). Również w tym teatrze przygotował pierwszą na świecie scenografię w technologii stereoskopowej do musicali *Romeo i Julia 3D* (2004) i *Polita* (2011) w reżyserii Janusza Józefowicza. W Operze Krakowskiej stworzył scenografię do *Czarnej maski* Krzysztofa Pendereckiego (1998), *Damy Pikowej* Piotra Czajkowskiego (2008) w reżyserii Krzysztofa Nazara. W 2010 r. był twórcą scenografii do widowiska *Let's Dance Chopin* otwierającego Dzień Polski na EXPO w Szanghaju. Autor wielu projektów imprez plenerowych, koncertów i widowisk telewizyjnych. Jest laureatem Nagrody V Festiwalu „Dwa Teatry –Sopot 2005" za scenografię do spektaklu *Książę nocy* w reż. Krzysztofa Zaleskiego.

JACEK KOPCIŃSKI – profesor UKSW, dr. hab. historyk literatury, krytyk teatralny, redaktor naczelny miesięcznika „Teatr". W swoich książkach i artykułach łączy zainteresowania współczesną poezją, dramatem i teatrem. Jest autorem monografii *Gramatyka i mistyka. Wprowadzenie w teatralną osobność Mirona Białoszewskiego* (Warszawa 1997) oraz *Nasłuchiwanie. Sztuki na głosy Zbigniewa Herberta* (Warszawa 2008), tomu szkiców i rozmów teatralnych *Którędy do wyjścia?* (Warszawa 2002), a także kilku podręczników i scenariuszy filmów dokumentalnych (m.in. na temat Bolesława Leśmian). W 2016 opublikował *Powrót „Dziadów" i inne szkice teatralne*, gdzie omawia m.in. współczesne realizacje teatralne dramaturgii romantycznej. W latach 2012-2013 opracował dwutomową antologię *Transformacja. Dramat polski po 1989 roku*. Jest także pomysłodawcą i redaktorem naukowym serii „Dramat Polski. Reaktywacja", w której ukazało się dziesięć tomów zawierających teksty dramatyczne polskich pisarzy powojennych. Pracuje w Instytucie Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk, gdzie od 2012 roku kieruje Ośrodkiem Badań nad Polskim Dramatem Współczesnym. Wykłada na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie i Uniwersytecie Warszawskim (wydział „Artes Liberales"). Jest członkiem kapituły Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej.

WALDEMAR KRZYSTEK – reżyser i scenarzysta filmowy, także reżyser teatralny. Absolwent filologii polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim (1976) i reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (1981). Debiutował na dużym ekranie filmem *W zawieszeniu* z Krystyną Jandą i Jerzym Radziwiłowiczem w rolach głównych (1986). W 1987 roku film przyniósł autorowi wiele nagród, m.in.: za debiut reżyserski na FPFF w Gdyni i na Festiwalu „Młodzi i Film" w Koszalinie, Nagrodę Artystyczną Młodych im. S. Wyspiańskiego, Nagrodę Niezależnego Komitetu Kultury „Solidarności", Nagrodę Przewodniczącego Komitetu Kinematografii. W 1989 r. zrealizował kolejny film fabularny *Ostatni prom* (Nagroda Prezydenta Gdyni na FPFF w Gdyni), a następnie: *Zwolnionych z życia* (1991), *Polską śmierć* (1991), *Nie ma zmiłuj* (2000), *Małą Moskwę* (2008). Ten ostatni obraz otrzymał wiele nagród, w tym m.in. „Złote Lwy" na FPFF w Gdyni (2008) i „Orzeł" – nagrodę na najlepszy scenariusz (2009). Kolejne jego filmy to: *Sprawiedliwi* (2009), *80 milionów* (2011), *Fotograf* (2014). Jest także reżyserem kilku seriali telewizyjnych: *Anna German*, *Czas honoru*, *Fala zbrodni*, *Życie jak poker*. Na scenie teatralnej wyreżyserował cztery spektakle: *Zagraj to jeszcze raz, Sam* W. Allena (1995) w Teatrze im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy, *Hauptmann* J. Łukosza (2001) w Teatrze im. Cypriana Norwida w Jeleniej Górze, *Po deszczu* (2003) S. Bebela na scenie PWST we Wrocławiu i *Niskie łąki* (2004) adaptację powieści Piotra Siemiona pod tym samym tytułem we wrocławskim Teatrze Współczesnym.

Od 20 lat współpracuje z Teatrem TV, dla którego wyreżyserował wiele znaczących spektakli, m.in.: *Bal błaznów* L. Szargorodzkiego (1996), *Śledztwo* S. Lema (1997), *Wizyta starszej pani* F. Durrenmatta (2002), *Dobry adres* W. Zawistowskiego (2003), *Ballada o zabójcach* A. Drabika (2000), *Przesilenie* D. Hare'a (2008), *Norymberga* W. Tomczyka (Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2007") oraz *Getsemani* D.Hare'a (Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2012" oraz nagrodę za reżyserię). W 2014 roku otrzymał Złoty Krzyż Zasługi za „zasługi dla rozwoju polskiej kultury, za osiągnięcia w pracy twórczej i działalności artystycznej".

MICHAŁ KWIECIŃSKI – reżyser filmowy, teatralny i telewizyjny, scenarzysta. Jeden z najbardziej doświadczonych, kreatywnych i zasłużonych producentów filmowych w Polsce. W 1981 r. uzyskał doktorat z chemii organicznej. Absolwent Wydziału Reżyserii i Dramatu w PWST im. A. Zelwerowicza w Warszawie (dyplom w 1988). Jako reżyser zadebiutował w roku 1986 spektaklem Teatru Telewizji *Branzilla*. Kolejne telewizyjne realizacje teatralne to m. in.: *Głupi Jakub* T. Rittnera (1988), *Poskromnienie złośnicy* W. Szekspira (1990), *Garbus* S. Mrożka (1990), *Lato* T. Rittnera (1992), *Dom otwarty* M. Bałuckiego (1994), *Krawiec* S. Mrożka (1997), *Usta Micka Jaggera* D. Nowakowskiego (1999).

W swoim dorobku reżyserskim ma również realizacje trzech przedstawień operowych dla Warszawskiej Opery Kameralnej. Jest reżyserem takich filmów i seriali jak *Biała sukienka* (2003), *Statyści* (2006), *Jutro idziemy do kina* (2007), *Czas honoru* (2008) czy *Bodo* (2016). Od 1992 r. właściciel firmy producenckiej Akson Studio, odpowiedzialny za realizację blisko 150 spektakli telewizyjnych. Dzięki niemu powstały również m.in. filmy Andrzeja Wajdy (*Katyń*, *Tatarak*, *Wałęsa. Człowiek z nadziei*, *Powidoki*), Feliksa Falka (*Joanna*), Jana Jakuba Kolskiego (*Wenecja*), Jana Komasy (*Miasto44*). Jest producentem cieszących się dużą popularnością seriali, m.in. *Oficer*, *Czas honoru*, *Misja Afganistan*, *Przepis na życie*, *Hotel 52*, *Przyjaciółki*, *O mnie się nie martw*, *Belle Epoque*, *Wojenne dziewczyny*. W 1998 r. Kwieciński został uhonorowany Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki za reżyserię spektaklu Teatru Telewizji *Krawiec* Sławomira Mrożka. Rok później otrzymał Polską Nagrodę Filmową „Orzeł" w kategorii najlepszy producent. W latach 2005-08 wiceprzewodniczący Rady Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2013) oraz Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2013). Członek Europejskiej Akademii Filmowej.

MŁODZIEŻOWE JURY XVIII FESTIWALU Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018”

w konkursie spektakli Teatru TV

ALEKSANDRA FIUTOWSKA – absolwentka VI Liceum Ogólnokształcącego w Gdyni, gdzie uczyła się w klasie o profilu humanistycznym. Choć teatrem fascynowała się od dawna, to jej przygoda aktorska zaczęła się dopiero w liceum. Wówczas pracowała z grupą kolegów nad dramatem Tomasza Śpiewaka *Wszystko o mojej matce*. W maju 2017 roku podczas gdyńskiego festiwalu R@port, w ramach 7 edycji konkursu „Dramat w szkole” spektakl otrzymał Grand Prix. Pokazano go później na XIII Ogólnopolskim Przeglądzie Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka w Wejherowie, gdzie zdobył I miejsce. Teatr w jej życiu zajmuje ważne miejsce, gdyż jak sama twierdzi jest zjawiskiem, które pozwala na autentyczne wyrażenie uczuć.

KACPER NOWACZYK – swoją działalność w amatorskim ruchu teatralnym rozpoczął w 2012 roku, szkoląc się pod okiem aktorki gdańskiego Teatru Wybrzeże Marzeny Nieczui-Urbańskiej. Podczas zajęć miał okazję poznać różne techniki gry aktorskiej, a także rozwijać swoją wyobraźnię i kreatywność. Wtedy też udało mu się skomponować muzykę do pozbawionego tytułu moralitetu wystawianego na festiwalu „Narracje” w 2013 roku, jak również do spektaklu wystawionego w Kartuzach w 2014 w technice monodramu *Żëcé i przigòdë Remùsa*. W tym samym roku rozpoczął edukację aktorską u byłego aktora Teatru Muzycznego w Gdyni Mateusza Brzezińskiego. W latach 2015-2017 był członkiem działającego przy VIII Liceum Ogólnokształcącym w Gdańsku „Ósemkowego Teatru Jeszcze Bez Nazwy”. Wraz z innymi aktorami-amatorami przygotował dwa duże spektakle: w 2015 roku w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim *II część Dziadów* A. Mickiewicza, do której skomponował i wykonał muzykę na żywo, a w grudniu 2016 w VIII Liceum Ogólnokształcącym w Gdańsku *Makbeta* W. Szekspira, w którym zagrał rolę Banka. Spektakl *Dziady cz. II* zajął pierwsze miejsce w II Ogólnopolskim Przeglądzie Uczniowskich Zespołów Teatralnych TVP w 2016 roku. Jego pasją jest teatr, ale również zajmuje się muzyką. Od dziesiątego roku życia gra na gitarze, od około roku na pianinie, właśnie rozpoczął naukę gry na skrzypcach, śpiewa i komponuje. Pisze także wiersze i książki.

ANTONI MAJEWSKI – ma 18 lat i jest uczniem XIV Liceum Ogólnokształcącego w Gdańsku. Interesuje się sportem, głównie siatkówką i judo. Kolejną z jego pasji są komputery, a w szczególności e-sport – forma rywalizacji, w której przedmiotem działań zawodników są gry komputerowe. Przez 9 lat był harcerzem. Uczy się w klasie o profilu humanistyczno-teatralnym, w której może rozwijać swoje zainteresowanie teatrem. W ramach zajęć szkolnych zagrał Złość w autorskim spektaklu o emocjach oraz tytułową rolę w *Makbecie* wg. W. Szekspira.

PULS NIEPODLEGŁOŚCI

Orkiestra Wielkich Bębnów

Koncert inauguracyjny
Plac Przyjaciół Sopotu (przed fontanną), Sopot

29 czerwca
piątek
godzina 19:30

W roku stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości inaugurujemy Festiwal „Dwa Teatry – Sopot 2018" koncertem Orkiestry Wielkich Bębnów wraz z wybiciem Pulsu Niepodległości.
Zaraz po koncercie o godzinie 20:00 w Multikinie Sopot nastąpi otwarcie konkursu telewizyjnego XVIII edycji Festiwalu, którego dokona Jarosław Sellin, Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

UCZCIJ 100. ROCZNICĘ
ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

LAUREACI XVII FESTIWALU Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2017"

WIELKA NAGRODA XVII FESTIWALU „DWA TEATRY"
za wybitne kreacje aktorskie w Teatrze Polskiego Radia i Teatrze Telewizji Polskiej
dla **EWY DAŁKOWSKIEJ** i **OLGIERDA ŁUKASZEWICZA**

Teatr Polskiego Radia

Po wysłuchaniu 26 słuchowisk konkursowych Jury w składzie **Joanna Bachura-Wojtasik**, **Krzysztof Gordon**, **Antoni Libera**, **Henryk Rozen**, **Piotr Moss** (przewodniczący) przyznało następujące nagrody:

GRAND PRIX Prezesa Zarządu Polskiego Radia dla najlepszego słuchowiska otrzymała ***Lilla Weneda*** (słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 2 Polskiego Radia) według dramatu Juliusza Słowackiego:
za adaptację – **Dariusz Błaszczyk**, **Iwona E. Rusek**;
za reżyserię – **Dariusz Błaszczyk**;
za realizację akustyczną – **Paweł Szaliński**;
za realizację muzyki – kompozytorzy: **Maciej Filipczuk**, **Michał Żak**, **Jacek Hałas**.

Nagrodę im. Ireny i Tadeusza Byrskich za spektakl wykorzystujący potencjał miejscowego środowiska artystycznego dla twórców słuchowisk zgłoszonych przez rozgłośnie regionalne Polskiego Radia otrzymali ex aequo: za odważne poruszenie trudnych tematów społecznych:
Jerzy Janusz Fąfara za słuchowisko ***A był wśród nich jeden Samarytanin*** zgłoszone przez Radio Rzeszów;
Sylwester Woroniecki za słuchowisko ***Świadectwo – Piątka z Poznania*** zgłoszone przez Radio „Merkury" Poznań i Polskie Radio Szczecin.
Nagrodę ufundował Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Nagrodę za reżyserię słuchowiska Marka Kochana ***Lento rubato*** otrzymała **Anna Wieczur-Bluszcz** (słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 2 Polskiego Radia).
Nagrodę ufundował Marszałek Województwa Pomorskiego.

Nagrodę za scenariusz oryginalny otrzymał **Marek Kochan** za słuchowisko ***Lento rubato*** w reżyserii Anny Wieczur-Bluszcz (słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 2 Polskiego Radia).
Nagrodę ufundowała Grupa LOTOS.

Nagrodę za scenariusz będący adaptacją otrzymał **Andrzej Bart** za scenariusz słuchowiska ***Fabryka muchołapek*** według własnej powieści (słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 3 Polskiego Radia).
Nagrodę ufundowała Grupa Energa.

Nagrodę im. Janusza Hajduna za realizację akustyczną pięciu słuchowisk zgłoszonych do konkursu otrzymał **Andrzej Brzoska**.
Nagrodę ufundowało Radio Gdańsk S.A.

Nagroda za muzykę oryginalną lub opracowanie muzyczne została przyznana **Tomaszowi Obertynowi** za opracowanie muzyczne trzech słuchowisk zgłoszonych do konkursu: ***Supernova live*** w reżyserii Waldemara Modestowicza (Program 3 PR), ***Panny z Wilka*** w reż. Dariusza Błaszczyka (Program 1 PR), **Ten jeden moment przed świtem** w reż. Waldemara Modestowicza (Teatr PR).
Nagrodę ufundował Prezydent Miasta Sopotu.

Nagrodę aktorską za rolę kobiecą otrzymała **Danuta Stenka** za rolę Gwinony w słuchowisku ***Lilla Weneda*** w reżyserii Dariusza Błaszczyka.
Nagrodę ufundował Prezydent Miasta Gdańska.

Nagrodę aktorską za rolę męską otrzymał **Stanisław Brudny** za rolę w słuchowisku ***Ten jeden moment przed świtem*** Tomasza Trojanowskiego w reżyserii Waldemara Modestowicza (słuchowisko zostało zgłoszone przez Teatr Polskiego Radia).
Nagrodę ufundował Prezydent Miasta Gdyni.

Nagrodę aktorską za drugoplanową rolę kobiecą otrzymała **Monika Kwiatkowska** za rolę Joli w słuchowisku ***Panny z Wilka*** w reżyserii Dariusza Błaszczyka (słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 1 Polskiego Radia).
Nagrodę ufundowało Lotto.

Nagrodę aktorską za drugoplanową rolę męską otrzymał **Zdzisław Wardejn** za rolę Generała w słuchowisku ***Policja*** Sławomira Mrożka w reżyserii Martyny Quant (słuchowisko zostało zgłoszone przez Teatr Polskiego Radia).
Nagrodę ufundowało Lotto.

Nagrodę Honorową im. Krzysztofa Zaleskiego ***za twórczość odrzucającą stereotypy i łatwe nowinki, umocowaną w pamięci i historii, dotyczącą problemów współczesności*** otrzymał **Marcin Troński**, autor i reżyser słuchowiska ***Nie jestem wielbłądem*** (słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 2 Polskiego Radia).

Honorową nagrodę zespołową dla producenta słuchowisk otrzymał **Program 2 Polskiego Radia** za wartościową i atrakcyjną propozycję słuchowisk konkursowych.

Ponadto Jury przyznało **pozaregulaminowe honorowe wyróżnienia**. Otrzymali je:
Swietłana Anikiej za rolę tytułową w słuchowisku ***Sońka*** w reżyserii Krzysztofa Kiczka (słuchowisko zgłoszone przez Polskie Radio Katowice).
Aleksander Kościów za niekonwencjonalną obecność artystyczną w słuchowisku ***Lento rubato*** w reżyserii Anny Wieczur-Bluszcz (słuchowisko zgłoszone przez Program 2 PR).

* * *

W kategorii słuchowisk dla dzieci i młodzieży
Jury w składzie: **Anna Cieślak**, **Dorota Landowska**, **Joanna Pach-Żbikowska**, **Małgorzata Ryś**, **Romuald Wicza-Pokojski**, po wysłuchaniu 8 słuchowisk zgłoszonych do konkursu przyznało nagrodę Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dla twórców słuchowiska ***Labirynt*** (słuchowisko zgłoszone przez Program 1 PR).
za tekst – **Grzegorz Kasdepke**, za reżyserię – **Waldemar Modestowicz**, za realizację akustyczną – **Maciej Kubera**,
za opracowanie muzyczne – **Tomasz Obertyn**, za kreację aktorską – **Bernard Lewandowski**.
Ponadto jury przyznało honorowe wyróżnienie dla twórców słuchowiska ***A morze nie?*** Maliny Prześlugi w reżyserii Dobrosławy Bałazy.
Nagrodę ufundował Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Teatr Telewizji

Po obejrzeniu 13 spektakli konkursowych Jury w składzie: **Grażyna Barszczewska** (Przewodnicząca), **Tomasz Man**, **Włodek Pawlik**, **Maciej Pieprzyca**, **Janusz Wiśniewski** przyznało następujące nagrody:

GRAND PRIX Prezesa Zarządu TVP S.A. dla najlepszego spektaklu Teatru TV otrzymują twórcy przedstawienia telewizyjnego pt. ***Posprzątane***:
za reżyserię – **Agnieszka Lipiec-Wróblewska**
za rolę *Any* – **Wiktoria Gorodeckaja**
za rolę *Matilde* – **Dominika Kluźniak**
za rolę *Virginii* – **Aleksandra Konieczna**
za rolę *Lane* – **Agata Kulesza**.

Nagrodę za reżyserię otrzymał **Wawrzyniec Kostrzewski** za spektakl ***Listy z Rosji***.
Nagrodę ufundował Marszałek Województwa Pomorskiego.

Nagrodę za oryginalny polski tekst dramatyczny otrzymał **Maciej Wojtyszko** za utwór ***Narodziny Fryderyka Demuth***.
Nagrodę ufundowała Telewizja Polska S.A.

Nagrodę za zdjęcia otrzymał **Jan Holubek** za spektakl ***Posprzątane***.
Nagrodę ufundował Odział Telewizji Polskiej S.A. w Gdańsku.

Nagrodę za scenografię otrzymali **Agnieszka Zawadowska** i **Krzysztof Benedyk** za spektakl ***Posprzątane***.
Nagrodę ufundował Prezydent Miasta Gdyni.

Nagrode im. Janusza Hajduna za muzykę oryginalną do spektaklu ***Totus Tuus*** otrzymał **Andrzej Krauze**.
Nagrodę ufundowało Radio Gdańsk S.A.

Nagrodę za twórczą realizacje telewizyjną spektaklu teatralnego *Śluby Panieńskie* otrzymał reżyser **Jan Englert**.
Nagrodę ufundowała Grupa Lotos S.A.

Nagrodę za montaż spektaklu ***Posprzątane*** otrzymała **Beata Barciś**.
Nagrodę ufundował Prezydent Miasta Gdańska.

Laureatami nagród aktorskich zostali:
za rolę kobiecą – **Joanna Szczepkowska** za rolę *Kobiety z Parasolką* i *Gołej Baby* w spektaklu ***Goła Baba*** w reżyserii Joanny Szczepkowskiej.
Nagrodę ufundowała Grupa Energa.

za rolę męską – **Piotr Adamczyk** za rolę *Charlesa* w spektaklu ***Posprzątane*** w reżyserii Agnieszki Lipiec-Wróblewskiej.
Nagrodę ufundował Prezydent Miasta Sopotu.

Nagrodę Honorową im. Krzysztofa Zaleskiego *za twórczość odrzucającą stereotypy i łatwe nowinki umocowaną w pamięci i historii, dotyczącą problemów współczesności* otrzymuje **Wawrzyniec Kostrzewski** za spektakl ***Listy z Rosji***.

Trzy **honorowe wyróżnienia aktorskie** otrzymali:
Ireneusz Czop za rolę *Kardynała Karola Wojtyły/ Jana Pawła II* w spektaklu ***Totus Tuus*** w reżyserii Pawła Woldana.
Dominika Bednarczyk za rolę *Jenny von Westphalen* w spektaklu ***Narodziny Fryderyka Demuth*** w reżyserii Macieja Wojtyszki.
Agnieszka Podsiadlik za rolę *Lipskiej* w spektaklu ***Traktat o miłości*** w reżyserii Agaty Puszcz.
Honorowa nagroda publiczności została przyznana spektaklowi ***Listy z Rosji*** w reżyserii Wawrzyńca Kostrzewskiego.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA XVIII FESTIWALU Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018”

w kategorii słuchowisk

- GRAND PRIX dla najlepszego słuchowiska – ufundowana przez **Prezesa Zarządu Polskiego Radia S.A.**
- Nagroda im. Ireny i Tadeusza Byrskich za spektakl wykorzystujący potencjał miejscowego środowiska artystycznego dla twórców słuchowiska zgłoszonego przez Rozgłośnie Regionalne Polskiego Radia – ufundowana przez przewodniczącego **Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji**
- nagroda dla najlepszego słuchowiska dla dzieci i młodzieży – ufundowana przez przewodniczącego **Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji**
- za reżyserię – ufundowana przez **Marszałka Województwa Pomorskiego**
- za scenariusz oryginalny – ufundowana przez **PKN ORLEN**
- za scenariusz będący adaptacją – ufundowana przez **Grupę Energa**
- nagroda im. Janusz Hajduna za realizację akustyczną – ufundowana przez **Radio Gdańsk S.A.**
- za muzykę oryginalną lub opracowanie muzyczne – ufundowana przez **Prezydenta Miasta Sopotu**
- nagroda aktorska za rolę kobiecą – ufundowana przez **Prezydenta Miasta Gdańska**
- nagroda aktorska za rolę męską – ufundowana przez **Prezydenta Miasta Gdyni**
- nagroda aktorska za drugoplanową rolę kobiecą – ufundowana przez **Pomorską Specjalną Strefę Ekonomiczną**
- nagroda aktorska za drugoplanową rolę męską – ufundowana przez **Pomorską Specjalną Strefę Ekonomiczną**
- nagroda honorowa dla Producenta słuchowisk
- Nagroda Honorowa im. Krzysztofa Zaleskiego *za twórczość odrzucającą stereotypy i łatwe nowinki, umocowaną w pamięci i historii, dotyczącą problemów współczesności*
- nagroda publiczności dla najlepszego słuchowiska

w kategorii spektakli Teatru TV

- GRAND PRIX dla najlepszego spektaklu – ufundowana przez **Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej S.A.**
- za reżyserię – ufundowana przez **Marszałka Województwa Pomorskiego**
- za oryginalny polski tekst dramatyczny lub adaptację – ufundowana przez **Telewizję Polską S.A.**
- za zdjęcia – ufundowana przez **Oddział Telewizji Polskiej S.A. w Gdańsku**
- za scenografię – ufundowana przez **Prezydenta Miasta Gdyni**
- nagroda im. Janusza Hajduna za muzykę oryginalną lub opracowanie muzyczne – ufundowana przez **Radio Gdańsk S.A.**
- za twórczą realizację telewizyjną spektaklu teatralnego – ufundowana przez **PKN ORLEN**
- za montaż – ufundowana przez **Prezydenta Miasta Gdańska**
- nagroda aktorska za rolę kobiecą – ufundowana przez **Grupę Energa**
- nagroda aktorska za rolę męską – ufundowana przez **Prezydenta Miasta Sopotu**
- Nagroda Honorowa im. Krzysztofa Zaleskiego *za twórczość odrzucającą stereotypy i łatwe nowinki, umocowaną w pamięci i historii, dotyczącą problemów współczesności*
- trzy honorowe wyróżnienia aktorskie
- nagroda publiczności dla najlepszego spektaklu telewizyjnego
- Nagroda Honorowa Jury Młodzieżowego dla najlepszego spektaklu telewizyjnego
- Nagroda Specjalna ZASP – Stowarzyszenia Polskich Artystów, Teatru, Filmu, Radia i Telewizji za rolę w Teatrze Telewizji

KRRiT KRAJOWA RADA RADIOFONII i TELEWIZJI

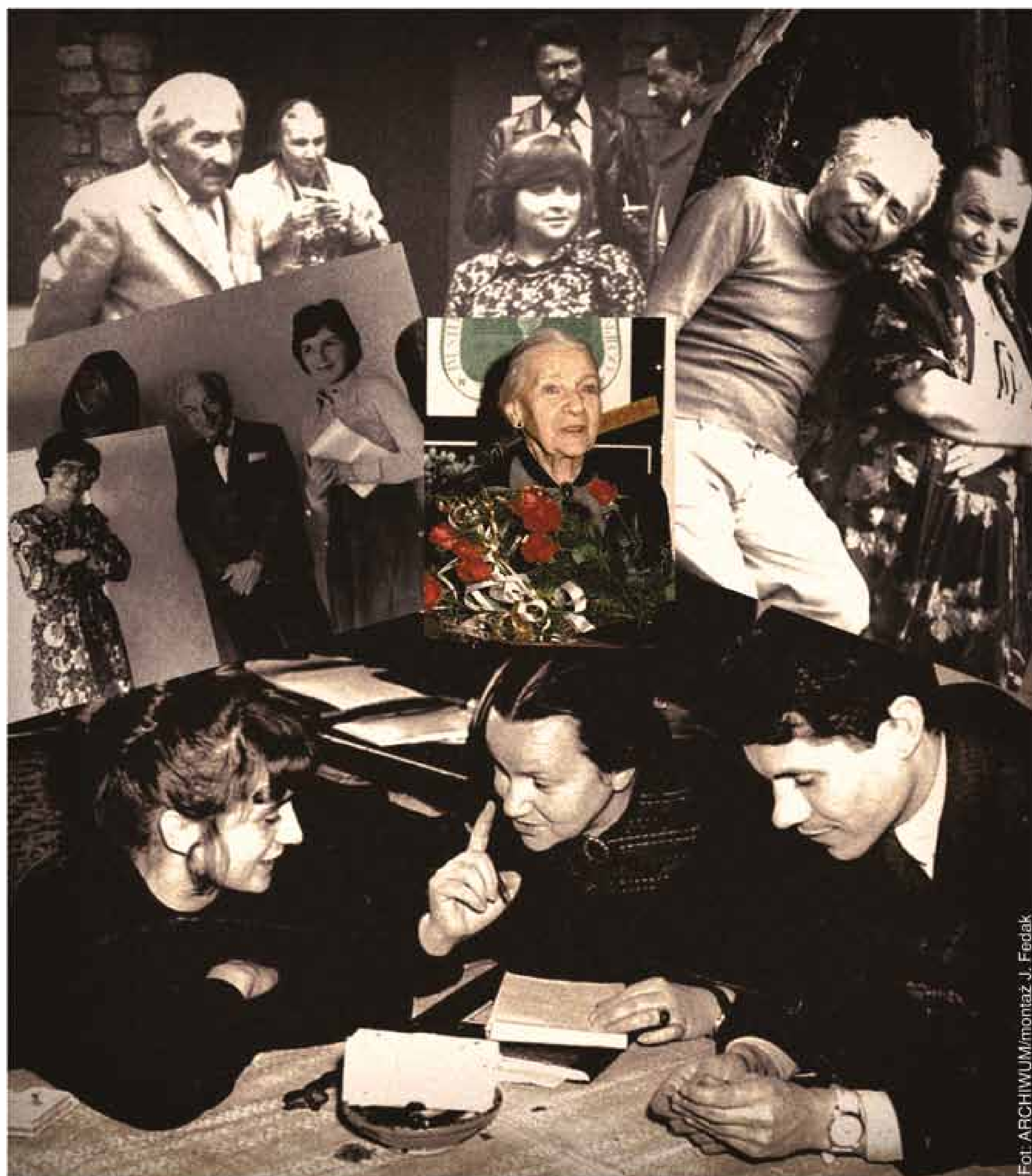
IV EDYCJA NAGRODY IM. IRENY I TADEUSZA BYRSKICH ZA SPEKTAKL TEATRU RADIOWEGO WYKORZYSTUJĄCY POTENCJAŁ MIEJSCOWEGO ŚRODOWISKA ARTYSTYCZNEGO

Irena (1901–1997) i Tadeusz (1906–1987) Byrscy

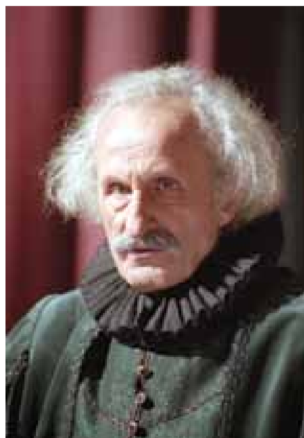
Irena Byrska przed wojną pracowała jako aktorka w teatrach w Rydze i w Wilnie, Teatrze Ateneum w Warszawie i Teatrze Polskiego Radia. Tadeusz Byrski w latach 1924–1926 był słuchaczem i aktorem Instytutu Reduty – zespołu teatralnego uznawanego za pierwsze polskie laboratorium teatralne, założone w 1919 r. w Warszawie przez Juliusza Osterwę i Mieczysława Limanowskiego.

Małżeństwo Byrskich – artystów teatru, reżyserów i aktorów. W latach 1944–1945 wspólnie kierowali Sceną Dziecięcą ośrodka w Stoczku Łukowskim, a następnie prowadzili Instytut Artystyczny w Kazimierzu nad Wisłą (1945–1946) i Dom Dziecka w Sierakówku (1946–1947). Kierowali kilkoma scenami polskimi m.in. w Kielcach, Opolu, Poznaniu, Gorzowie Wielkopolskim. Pozostawali poza centrami życia teatralnego, propagując teatr jako ważną instytucję kultury w świadomości społeczności lokalnych. Dzięki swojej postawie etycznej należą do najważniejszych i najszlachetniejszych postaci polskiego teatru drugiej połowy XX wieku.

WIELKA NAGRODA FESTIWALU „Dwa Teatry” za wybitne kreacje aktorskie w Teatrze Polskiego Radia i Teatrze Telewizji Polskiej

Laureaci Wielkiej Nagrody XVIII Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2018”

BARBARA KRAFFTÓWNA i FRANCISZEK PIECZKA

Nagroda została ufundowana przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji

BARBARA KRAFFTÓWNA w swoim dorobku aktorskim ma kilkadziesiąt ról w spektaklach Teatru Telewizji. Debiutowała w 1958 roku rolą Małgorzaty w *Nowym Don Kiszocie* A. Fredry u Maryny Broniewskiej. Brała udział w inscenizacjach ważnych dramatów polskich i obcych, współpracując przy tym z najwybitniejszymi reżyserami, m. in. z Konradem Swinarskim, Ewą Bonacką, Jerzym Gruzą, Zygmuntem Hübnerem i Januszem Majewskim. Najwięcej ról w telewizyjnym teatrze zagrała w latach 60. i 70. ubiegłego wieku. Wielką i wyjątkową kreację stworzyła w spektaklu Jerzego Gruzy *Wizyta starszej pani* Friedricha Dürrenmatta grając Klarę Zachanassian. Jest artystką obdarzoną niezwykle silną osobowością oraz dysponuje ogromnym bogactwem i różnorodnością środków wyrazu.

Wybrane role Barbary Krafftówny w Teatrze Telewizji:
B. Brecht: *Opera za trzy grosze*, reż. K. Swinarski, 1958, rola: Lucy
A. Fredro: *Nowy Don Kichot*, reż. M. Broniewska, 1958, rola: Małgorzata
G. B. Shaw: *Pigmalion*, reż. M. Broniewska, 1959, Klara
A. Osiecka: *Przesada*, reż. K. Swinarski, 1961, rola: Beatka
T. Rattigan: *Arlekinada*, reż. A. Munk, 1961, Fishlock
G. d’Alecis: *Mistrz Pathelin*, reż. E. Bonacka, 1961, różne role
A. Fredro: *Mąż i żona*, reż. M. Broniewska, 1964, rola: Justysia
A. Cwojdziński: *Freuda teoria snów*, reżyseria: J. Szczęk, 1965, rola: Ona
F. Zabłocki: *Amfitryon*, reż. E. Bonacka, 1966, rola: Kleantis
A. Wołodin: *Nominacja*, reż. J. Bratkowski, 1967, rola: Ania
J. Tuwim: *Żołnierz królowej Madagaskaru*, reż. W. Laskowska, 1967, rola: Kamilla
J. Majewski: *Santa Claus*, reż. J. Majewski, 1968, rola: Żona
A. Mularczyk: *Próba generalna*, reż. S. Chęciński, 1968, rola: Córka
S. Tym: *Nie ma takiego problemu*, reż. I. Cywińska, 1968, rola: Ona
Molier: *Mieszczanin szlachcicem*, reż. J. Gruza, 1969, rola: Pani Jourdain
F. Dürrenmatt: *Wizyta starszej pani*, reż. J. Gruza 1971, rola: Klara Zachanassian,
H. Pinter: *Kochanek*, reż. Z. Hübner, 1972, rola: Ona
J. Szaniawski: *Dwa teatry*, reż. K. Braun, 1972, rola: Laura
P. Quentin: *Fatalna kobieta*, reż. A. Minkiewicz, 1972, rola: Lottie Mullen
Z. Nałkowska: *Dom kobiet*, reż. J. Kulczyński, 1974, rola: Róża
A. Miller: *Śmierć komiwojażera*, reż. K. Karabasz, 1980, rola: Linda
J. Heller: *Paragraf 44*, reż. M. Piwowski, 1981, rola: Pielęgniarka
P. Kohout: *Pat*, reż. R. Gliński,1993, rola: Żona
C. Harasimowicz: *Szczęście na telefon*, reż. J. Dymek, 1994-1995, rola: Basia
A. Wesker: *Co się właściwie stało Betty Lemon?* reż. T. Wiszniewski, 1995, rola: Betty Lemon
M. Lobe: *Babcia na jabłoni*, reż. W. Nowak, 1997, rola: Babcia
W. Gombrowicz: *Biesiada u hrabiny Kotłubaj*, reż. R. Gliński, 2017, rola: Markiza

W archiwum Polskiego Radia znajduje się ponad 350 nagrań słuchowisk, programów kabaretowych i piosenek wykonywanych przez Barbarę Krafftównę. Aktorka wystąpiła w słuchowisku Teatru Polskiego Radia już w roku 1950, intensywniej zaczęła współpracować z radiową sceną od połowy lat 50. Częściej usłyszeć ją można było w repertuarze współczesnym, choć ról z repertuaru klasycznego także stopniowo przybywało. Występowała często w programach kabaretowych, a od roku 1959 stała się gwiazdą radiowych wersji Kabaretu Starszych Panów. Po wielu latach pobytu za granicą wróciła na scenę Teatru Polskiego Radia w roku 1993.

Wybrane role Barbary Krafftówny w słuchowiskach Teatru Polskiego Radia:
Z. Nałkowska: *Granica*, reż. W. Maciejewski, 1959, rola: Justyna Bogutówna
Kabaret Starszych Panów, reż. J. Wasowski, J. Przybora, 1959-1964, różne postaci
S. Mrożek: *Męczeństwo Piotra Ohey'a*, reż. K. Rudzki, 1960, rola: Ohey'owa
W. Odojewski: *Złudzenia*, reż. Z. Kopalko, 1960, rola: Elżbieta
Z. Nałkowska: *Romans Teresy Hennert*, reż. W. Maciejewski, 1961, rola: Sasinówna
C. K. Norwid: *Miłość czysta u kąpieli morskich*, reż. W. Maciejewski, 1961, rola: Julia
A. Mularczyk: *W poniedziałki, środy, piątki*, reż. A. Łapicki, 1965, rola: Głoskowa
T. Karpowicz: *Dziwny pasażer*, reż. J. Świderski, 1965, rola: Studentka
J. Słowacki: *Horsztyński*, reż. Z. Kopalko, 1967, rola: Salomea
A. Fredro: *Ciotunia*, reż. Z. Kpalko, 1968, rola: Flora
J. Przybora: *Dama z pieskiem*, reż. J. Markuszewski, 1970, rola: Dama
S. Wyspiański: *Wesele*, reż. Z. Nardelli, 1971, rola: Czepcowa
B. Prus: *Lalka*, reż. A. Łapicki, 1971, rola: baronowa Krzeszowska
W. Gombrowicz: *Iwona, księżniczka Burgunda*, reż. Z. Dąbrowski, 1978, rola: Królowa
S. Mrożek: *Tango*, reż. W. Markiewicz, 2008, rola: Eugenia
M. Bielski: *Sejm niewieści*, reż. R. Dziewoński, 2014, rola: Potencyana
M. Przybylski: *Pieśń ujdzie cało*, reż. M. Przybylski, 2016, rola: Wiera

FRANCISZEK PIECZKA współpracę z Teatrem Telewizji rozpoczął ponad 50 lat temu rolą Kanclerza w *Balladynie* Juliusza Słowackiego (reż. Aleksander Bardini). W następnych latach wielokrotnie pojawiał się na telewizyjnej scenie współpracując ze wspaniałymi reżyserami, m.in. z Konradem Swinarskim, Lidią Zamkow, Zygmuntem Hübnerem, Jerzym Golińskim, Maciejem Englertem, Laco Adamikiem i Janem Jakubem Kolskim. Należy do najbardziej lubianych i popularnych aktorów i kojarzony jest przede wszystkim z ciepłymi, szlachetnymi postaciami, które często grał w filmach i serialach telewizyjnych. Sceniczne role wzbogacają ten wizerunek. W teatrze grał postaci komediowe, jak też okrutnych despotów i tragicznych bohaterów.

Wybrane role Franciszka Pieczki w Teatrze Telewizji:
J. Słowacki: *Balladyna*, reż. A. Bardini, 1954, rola: Kanclerz
G. Büchner: *Woyzeck*, reż. K. Swinarski, 1967, rola: Woyzeck
M. Kapor: *Zabawa*, reż. J. Bratkowski, 1970, rola: Tanasije
S. Wyspiański: *Wesele*, reż. L. Zamkow, 1972, rola: Dziad
L. Kruczkowski: *Kordian i cham cz.II*, reż. J. Bratkowski, 1972, różne role
S. Grochowiak: *Partita na instrument drewniany*, reż. S. Szlachtycz, 1974, rola: Weych
M. Gorki: *Jegor Bułyczow i inni*, reż. Z. Hübner, 1975, rola: Propotiew
J. Słowacki: *Zawisza Czarny*, reż. J. Goliński, 1977, rola: Zawisza Czarny
I. Turgieniew: *Stepowy Król Lir*, reż. W. Filler, 1977, rola: Charłow
G. Pausewang: *Porwanie Donii Agaty*, reż. S. Wohl, 1977, rola: Lollo
W. Myśliwski: *Złodziej*, reż. S. Szlachtycz, 1979, rola: Szczepan
H. Kluba, J. Lewański: *Wojna w Polszcze pospolita,* reż. H. Kluba, 1981, rola: Pleban
S. Wyspiański: *Wesele*, reż. J. Kulczyński, 1981, rola: Czepiec
J. Szaniawski: *Kowal, pieniądze i gwiazdy*, reż. M. Englert, 1981, rola: Kowal
J. Zawieyski: *Gdy płoną lasy*, reż. M. Kochańczyk, 1983, rola: Przywódca więźniów
P. Baryka: *Z chłopa król*, reż. M. Z. Bordowicz, 1983, rola: Sołtys
J. Racine: *Fedra*, reż. L. Adamik, 1985, rola: Tezeusz
J. C. Korzeniowski: *Spiskowcy*, reż. Z. Hubner, 1986, rola: Necator
G. Hernadi: *Falanster*, reż. K. Lang, 1988, rola: Flower
E. E. Kisch: *Wniebowzięcie szubienicznej Toni*, reż. L. Adamik, 1989, rola: Prezes
Molier: *Skąpiec*, reż. J. Bratkowski, 1992, rola: Mistrz Jakub
W. Terlecki: *Dwie głowy ptaka*, reż. W. Wójcik, 1993, rola: Pułkownik Griszyn
J.-P. Wenzel: *Daleko od Hagonade*, reż. T. Worontkiewicz, 1996, rola: Georges
S. Wyspiański: *Cyd*, reż. K. Janda, 1996, rola: Don Diego
W. Odojewski: *Tu się urodziłem*, reż. J. Maciejowski, 1997, rola: Pankala
A. Casona: *Diabeł przewrotny*, reż. J. J. Kolski, 1997, rola: Król
Ż. Karasińska-Fluks: *Figurki pana Gracjana*, reż. M. Pawłowski, 1998, rola: Lepianko
S. Shepard: *Simpatico*, reż. M. Grzegorzek, 2000, rola: Simms
J. J. Kolski: *Kamera marzeń*, reż. J. J. Kolski, 2002, rola: Stanisław

W archiwum Polskiego Radia znajduje się ponad 500 nagrań słuchowisk z udziałem Franciszka Pieczki. Z teatrem radiowym związany jest od roku 1960. Zarówno w tamtej epoce radia, jak i obecnie jest chętnie obsadzany w rolach postaci niosących duży ładunek dramatyzmu, często tragicznych. Jednocześnie występuje w popularnej powieści radiowej *W Jezioranach*. Franciszek Pieczka to jeden z najbardziej lubianych przez słuchaczy aktorów Teatru Polskiego Radia.

Wybrane role Franciszka Pieczki w słuchowiskach Teatru Polskiego Radia:
J. Kaden-Bandrowski: *Zapiski majora Pycia*, reż. J. Krasowski, 1962, rola: Generał Barcz
Witkacy: *Szalona lokomotywa*, reż. Z. Kopalko, 1966, rola: Mikołaj
E. Caldwell: *Ziemia tragiczna*, reż. W. Maciejewski, 1971, rola: Spence
S. Wyspiański: *Wesele*, reż. Z. Nardelli, 1971, rola: Czepiec
A. Mickiewicz: *Dziady*, reż. Z. Nardelli, 1974, rola: Guślarz
J. Słowacki: *Balladyna*, reż. Z. Kopalko, 1975, rola: Gralon
I. Bergman: *Wieczór kuglarzy*, reż. Z. Nardelli, 1975, rola: Frost
Mikołaj z Wilkowiecka: *Historyja o chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim*, reż. Z. Dąbrowski, 1977, rola: Tomasz
S. Beckett: *Którzy upadają*, reż. Z. Dąbrowski, 1978, rola: Christy
M. Bułhakow: *Mistrz i Małgorzata*, reż. H.Rozen, 1980, rola: Mateusz Lewita
T. Konwicki: *Salto*, reż. H. Rozen, 1981, rola: Gospodarz
M. Gorki: *Mieszczanie*, reż. Z. Dąbrowski, 1981, rola: Pierczychin
J. Conrad: *Jutro*, reż. Z. Dąbrowski, 1985, rola: ojciec Bessie
H. de Balzac: *Ojciec Goriot*, reż. J. Kukuła, 1986, rola: Vautrin
J. Steinbeck: *Na wschód od Edenu*, reż. W.Modestowicz, 1992, rola: Samuel
J. Iwaszkiewicz: *Matka Joanna od Aniołów*, reż. A. Jarski, 1995, rola: ks. Bryn
W. Gąsiorowski: *Huragan*, reż. J. Warenycia, 1995, rola: Maciej Żubr
A. Mickiewicz: *Dziady wileńsko-kowieńskie*, reż. Z. Dąbrowski, 1995, rola: Ksiądz
H. Sienkiewicz: *Ogniem i mieczem*, reż. J.Kukuła, 1996, rola: Zaćwilichowski
W. Myśliwski: *Złodziej*, reż. J.Kukuła, 1999, rola: Ojciec
J. W. Goethe: *Faust*, reż. W. Modestowicz, 1999, rola: Bóg
J. I. Kraszewski: *Stara baśń*, reż. W. Modestowicz, 2002, rola: Wisz
Sofokles: *Antygona*, reż. W. Modestowicz, 2005, rola: Tejrezjasz
J. Hen: *Długa hyża łódź*, reż. W. Modestowicz, 2012, rola: Czarownik
J. Steinbeck: *Myszy i ludzie*, reż. M. Malec, 2015, rola: ojciec Curleya

Prezentacje konkursowe słuchowisk odbędą się w kompleksie kinowym MULTIKINO w Sopocie, ul. Bohaterów Monte Cassino 63, sala nr 4
Prowadzenie: Hanna Wilczyńska-Toczko i Wojciech Markiewicz.

Joseph Conrad
SERCE CIEMNOŚCI

RADIO KRAKÓW

29 czerwca
piątek
godzina 15:00

Tłumaczenie – Jacek Dukaj
Adaptacja i reżyseria – Małgorzata Warsicka
Realizacja akustyczna – Wojciech Gruszka
Kompozytor – Karol Nepelski
Data premiery antenowej – 1 grudnia 2017
Czas trwania – 59'57''

Obsada: Jan Nowicki (Kurtz), Jerzy Trela (Marlow)

MAŁGORZATA WARSICKA – absolwentka Wydziału Reżyserii PWST im. Ludwika Solskiego w Krakowie oraz Architektury i Urbanistyki na Politechnice Krakowskiej. Laureatka Nagrody za Najlepszy Debiut Reżyserski na festiwalu „Pierwszy Kontakt" w Toruniu (2015) oraz nagrody Forum Młodej Reżyserii w Krakowie za spektakl *Jakobi i Leidental* Hanocha Levina (Teatr im. Ludwika Solskiego w Tarnowie). W 2016 r. wyróżniona nagrodą za reżyserię na 22. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej za spektakl *Nieskończona historia* Artura Pałygi (Teatr im. Wilama Horzycy w Toruniu). Jej przedstawienie *Król* na podstawie *Króla Ducha* Juliusza Słowackiego, z Teatru im. Ludwika Solskiego w Tarnowie zostało dwukrotnie wyróżnione w pierwszej edycji Ogólnopolskiego Konkursu „Klasyka Żywa". Jest także laureatką XIII edycji programu stypendialnego „Młoda Polska" 2016. Współpracowała z teatrami w Łodzi, Olsztynie, Tarnowie, Toruniu, Krakowie oraz z Akademią Muzyczną w Poznaniu i Bydgoszczy. Jako asystentka pracowała z Mariuszem Trelińskim w Operze Narodowej oraz z Iwanem Wyrypajewem w Teatrze Studio w Warszawie.

KAROL NEPELSKI – studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Gdańskiej, po czym porzucił studia techniczne i od 2002 zaczął się uczyć kompozycji na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Marka Stachowskiego. Tytuł magistra uzyskał z wyróżnieniem w klasie kompozycji Zbigniewa Bujarskiego, a tytuł doktora w klasie Krzysztofa Pendereckiego. Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w Akademii Muzycznej w Krakowie. W 2005 roku studiował w Staatliche Musikhochschule Stuttgart w ramach programu stypendialnego Socrates/Erasmus. Otrzymał również stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wyróżniające osiągnięcia w nauce oraz stypendium dla wybitnych młodych naukowców przyznawane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jako kompozytor współpracował z PWST, ASP i UJ, a od 2006 roku z Akademią Teatralną w Warszawie.

WOJCIECH GRUSZKA – realizator radiowy, od kilkunastu lat związany z Radiem Kraków. Realizuje nagrania muzyczne, transmisje koncertów, słuchowiska i reportaże. Współpracował z Romaną Bobrowską, między innymi przy słuchowisku według opowiadań Wojciecha Albińskiego *Kto z państwa popełnił ludobójstwo*, które w 2008 roku reprezentowało Polskie Radio w międzynarodowym Konkursie Prix Italia. W studiu Radia Kraków nagrywał muzykę Zygmunta Koniecznego do *Pornografii* w reżyserii Jana Jakuba Kolskiego i muzykę Adriana Konarskiego do filmu Magdaleny Piekorz *Pręgi*. Ma na swoim koncie wiele sesji – ostatnio nagrywał nowa płytę Jacka Zielińskiego, T. Love i Orkiestrę Wieniawy, Sinfoniettę Cracovia i słynny spektakl dyplomowy krakowskiej AST *Do dna*. Jego pasją jest fotografowanie i jazda na rowerze szosowym.

Charles Marlow wspomina czasy, gdy jako kapitan małego statku parowego popłynął rzeką Kongo w głąb afrykańskiej dżungli. Jednym z jego zadań było odnalezienie Kurtza, agenta dostarczającego do Europy kość słoniową. Słuchowisko powstało na podstawie najnowszego, głośnego przekładu powieści Conrada – autorskiego spolszczenia wydanego w 2017 roku nakładem Wydawnictwa Literackiego, którego dokonał jeden z najciekawszych polskich pisarzy, Jacek Dukaj. Jak sam powiedział: „Nie jestem tłumaczem. Jestem autorem Josepha Conrada piszącego Heart of Darkness *dla dwudziestopierwszowiecznych polskich czytelników".*

Trójka
POLSKIE RADIO

Małgorzata Żerwe, Dawid Zane Mairowitz
WOJNA ŚWIATÓW 2050

29 czerwca
piątek
godzina 16:20

Tłumaczenie – Zofia Ziemann
Reżyseria – Małgorzata Żerwe i Dawid Zane Mairowitz
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Kompozytor – Dominic Muldowney
Data premiery antenowej – 5 lutego 2017
Czas trwania – 45'00"

Obsada: Danuta Stenka, Andrzej Mastalerz

MAŁGORZATA ŻERWE – ur. w 1954 r. w Lublinie. Mieszka w Gdańsku i Berlinie. Ukończyła Wydział Malarstwa i Rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Do 1995 roku funkcjonowała jako artystka wizualna. Obecnie prezentuje w galeriach sztuki współczesnej prace dźwiękowe. Publikuje teksty o sztuce i artystach. W Radiu Gdańsk zajmuje się publicystyką kulturalną, dokumentem i reportażem. Ma w dorobku nagrody i wyróżnienia w najważniejszych ogólnopolskich konkursach na reportaż oraz Grand Prix Marulić. Kilkukrotnie była nominowana do Prix Europa i Prix Italia. Jest finalistką Polsko-Niemieckiej Nagrody Dziennikarzy, Phonurgia Nova, n-ost-Reportagepreis.

DAVID ZANE MAIROWITZ – ur. w 1943 r. w Nowym Jorku. Mieszka w Awinionie i Berlinie. Pisarz, autor słuchowisk i dramatów scenicznych, reżyser i tłumacz. Studia w dziedzinie literatury, filozofii i teatru na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley. W latach 1966-1982 mieszkał i pracował w Londynie. Opublikował liczne książki zarówno z dziedziny literatury pięknej jak i dokumentu. Jego sztuki dramatyczne wystawiane były w Wielkiej Brytanii, Francji i USA. Od 1980 koncentruje się głównie na słuchowiskach i dokumentach radiowych, początkowo pisanych na zamówienie BBC. Obecnie jest autorem i reżyserem sztuk i dokumentów nadawanych w wielu rozgłośniach na całym świecie – w sumie ponad 200 produkcji w 26 krajach. Wśród licznych nagród ma te najważniejsze: Prix Futura, Prix Ostankino, Prix Italia, Sony Prize (Gold), Grand Prix Marulić, Prix Europa (dwukrotnie). Za osiągnięcia w dziedzinie radia otrzymał Nagrodę Stowarzyszenia Autorów Francji w 2006.

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Przedstawiamy futurystyczne autorskie słuchowisko Małgorzaty Żerwe oraz Davida Zane Mairowitza. Twórcy premiery już samym jej tytułem nawiązują do najsłynniejszego słuchowiska w dziejach światowej radiofonii czyli do Orsona Wellesa adaptacji powieści H. G. Wellsa (premiera CBS w Mercury Theatre, w Halloween 1938). Cytują także Stanisława Lema. Nie należy spodziewać się więc ani pozytywnego przesłania, ani szczęśliwego zakończenia. Grozę potęguje fakt, że w wojnę ową została uwikłana także Polska. Tekst interpretuje zaledwie para aktorów: Danuta Stenka i Andrzej Mastalerz, choć towarzyszą im nagrania archiwalne (Orson Welles, Stanisław Lem, George Friedman). Szczególną rolę odgrywa też muzyka. Siła tego słuchowiska tkwi nie tylko w warstwie tekstowej, ale również w sposobie wykorzystania dźwięku czyli w realizacji na wszystkich poziomach.

Marzena Kruk, Edyta Wnuk

NIE BYŁO CZASU NA STRACH

(odcinek 10)

29 czerwca
piątek
godzina 17:20

Adaptacja – Agata Rokicka
Reżyseria – Agata Rokicka
Realizacja akustyczna – Wawrzyniec Szwaja
Opracowanie muzyczne – Wawrzyniec Szwaja
Data premiery antenowej – 15 maja 2017
Czas trwania – 26'29"

Obsada: Teresa Lipowska (Janina Wasiłojć-Smoleńska), Anna Maria Buczek (Historyk)

AGATA ROKICKA – z wykształcenia polonistka, z zamiłowania i pasji – dziennikarka radiowa. W Radiu Szczecin podjęła pracę w 1989 roku. Zajmuje się szeroko rozumianą tematyką historyczną. Jest autorką *Machiny czasu*, audycji, w której prezentuje ważne wydarzenia i postaci historyczne, ludzi kultury, epokowe odkrycia naukowe. Audycja ma charakter popularnonaukowy. Jej drugą wielką pasją jest reportaż radiowy, zwykle o tematyce historycznej. Jest to próba walki o pamięć: o wydarzeniach i o ludziach uwikłanych w historię. Stara się skłaniać do refleksji, rewizji poglądów, streotypów myślenia i nie narzucać prostych rozstrzygnięć. Próbuje zrozumieć zwycięzców i pokonanych. Wspólnie z Wawrzyńcem Szwają, realizatorem dźwięku stworzyła dwa audiobooki w odcinkach: *Z Archiwum Sz. Śladem szczecińskich historii niezwykłych* na podstawie reportaży dziennikarzy „Gazety Wyborczej" (2015 r.) oraz *Nie było czasu na strach…* Marzeny Kruk i Edyty Wnuk (2017 r.). W organizowanym przez Stowarzyszenie Dziennikarzy Rzeczypospolitej Polskiej „Pomorze Zachodnie" oraz szczeciński oddział Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich konkursie została wybrana Dziennikarzem Roku 2011.

WAWRZYNIEC SZWAJA – realizator i inżynier dźwięku. Absolwent Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. Od 1999 r. związany z Polskim Radiem Szczecin, w którym zajmuje się m.in. artystycznymi formami radiowymi. Współpracuje m.in. z Telewizją Polską i szczecińskimi teatrami. W dziedzinie teatru radiowego zadebiutował w 2010 roku dźwiękową reżyserią słuchowiska *Pętla* Krzysztofa Czeczota.

Nie było czasu na strach… *to wywiad-rzeka, jakiego historykom, Marzenie Kruk i Edycie Wnuk udzieliła Janina Wasiłojć-Smoleńska, ps. „Jachna". Była żołnierzem pierwszego oddziału partyzanckiego na Wileńszczyźnie, dowodzonego przez Antoniego Burzyńskiego ps. „Kmicic", a potem 5. Brygady Wileńskiej AK, dowodzonej przez mjr. Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka". „Jachna" została skazana przez komunistyczne władze na podwójną karę śmierci, zamienioną w ramach amnestii na 15 lat więzienia. Na wolność wyszła w kwietniu 1956 roku i zamieszkała w Szczecinie. „Przeważnie zna się życiorysy dowódców, tych znanych osób. A takich trybików, podobnych do mnie? O nich się nie mówi" – powiedziała kiedyś w rozmowie z Radiem Szczecin. W audiobooku wykorzystano fragmenty archiwalnych audycji z jej udziałem. Jest to 10 odcinek z 16 emitowanych na antenie Radia Szczecin.*

POLSKIE RADIO
Teatr Polskiego Radia

Sofokles
KRÓL EDYP

29 czerwca
piątek
godzina 18:10

Tłumaczenie – Antoni Libera
Adaptacja i reżyseria – Mariusz Malec
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Muzyka – Karim Martusewicz
Data premiery antenowej – 7 stycznia 2017
Czas trwania – 45’00”

Obsada: Marcin Hycnar (Król Edyp), Beata Ścibakówna (Jokasta), Krzysztof Gosztyła (Tejrezjasz), Wojciech Pszoniak (Kreon), Janusz Rafał Nowicki (Koryfeusz), Andrzej Blumenfeld (Kapłan/ Lajos), Stanisław Brudny (Sługa Lajosa), Mirosław Zbrojewicz (Posłaniec), Franciszek Pieczka (Sfinks), Aleksandra Prykowska (Służąca Jokasty)

MARIUSZ MALEC – reżyser telewizyjny, filmowy, scenarzysta. Absolwent reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz Wydziału Filozofii KUL. Na podstawie autorskich scenariuszy zrealizował kilkanaście filmów dokumentalnych, w tym wiele później nagrodzonych na międzynarodowych festiwalach filmów krótkometrażowych, m.in.: *Boski architekt* o Antonio Gaudim, *Joan Miro*, *Gancwol fotograf, Cicha przystań*, *Stworzyć wiatr*, *Psie serce*, *Karolek*, *Igor*, *Trzy historie jednej historii*, *Batalion „Zośka”. Okruchy historii*. Autor dokumentalnego tryptyku czeczeńskiego: *Matka nieznanego żołnierza* (główna nagroda Festiwalu Mediów „Człowiek w zagrożeniu”, Łódź 2000), *Człowiek, którego nie ma* (nagroda Telewizji Planete na MFFK w Krakowie, 2002) oraz *Teatr śmierci – Nord Ost* („Wydarzenie” Nurtu 2003 oraz nagroda publiczności). W fabule zadebiutował *Człowiekiem wózków* (m.in. główna nagroda na MFF w Phenianie). Od lat 90. realizuje spektakle dla Teatru Telewizji, m.in. *Zostawmy to przeznaczeniu*, *Teczki Teatru Dnia Ósmego*, *Ferdydurke*, *Pseudonim Anoda* oraz *Zabójcza pewność*. Jest ponadto reżyserem seriali telewizyjnych: *M jak miłość*, *Na dobre i na złe*, *Psie serce*. Był dwukrotnym laureatem Festiwalu „Dwa Teatry” w Sopocie w kategorii twórcza realizacja spektaklu za *Teczki Teatru Dnia Ósmego* (2009) oraz *Ferdydurke* (2010). Debiutował jako reżyser w Teatrze Polskiego Radia autorską adaptacją powieści Johna Steinbecka *Myszy i ludzie*. Ponadto dla sceny radiowej zrealizował klasykę polską i światową: *Kordian warszawski* (na podstawie dramatu Juliusza Słowackiego), *Król Edyp i Filoktet* Sofoklesa, *Wszystko dobre, co się dobrze kończy* Williama Szekspira, *Szepty i krzyki* wg Ingmara Bergmana oraz autorski dokument poświęcony tragicznym losom majora Zygmunta Szendzielarza pt. *Osiemnaście śmierci majora Łupaszki*. Jest laureatem Nagrody „Don Kichot” za debiut reżyserski w Teatrze Polskiego Radia (2016).

KARIM MARTUSEWICZ – absolwent renomowanej austriackiej uczelni Hochschule für Musik und darstellende Kunst w Grazu, na Wydziale Jazzowym w klasie kontrabasu. Od roku 1998 zostaje basistą legendarnej grupy Voo Voo. W 2006 roku zakłada kolektyw muzyczny Karimski Club, z którym przede wszystkim prowadzi działalność nagraniową, wykorzystując swój eklektyczny i uniwersalny charakter. W 2015 roku zakłada razem z Adamem Nowakiem nową formację Adam Nowak i Akustyk Amigos. Muzyka do filmów: *Król Życia* – reż. Jerzy Zieliński, *Autor Solaris* (fragmenty) – reż. Borys Lankosz. Muzyka w inscenizacjach *Korzenie* i *Edukacja Cyfrania*. *Karol, który został Świętym* – reż. Grzegorz Sadurski, *Krępujące zdjęcia z rodzinnego albumu* – reż. Paweł Nowak, *Kuba i Śruba* – serial animowany – reż. Andrzej Orzechowski, Bronisław Zeman, *Podróże na burzowej chmurze* – serial animowany (połowa serii) – reż. Agnieszka Sadurska. Piosenka *Tyle nadziei tyle miłości* – promująca film Powstanie Warszawskie – wykonanie: Adam Nowak, Sylwia Wiśniewska, *Okna-Okna* (fragmenty) – reż. Wojciech Solarz. Autor muzyki w inscenizacjach *Dziewczyna* i *Taniec*. Muzyka do czołówek telewizyjnych m.in.: Teleexpress (TVP), Strażnicy Pamięci (Discovery), Szkło Kontaktowe (TVN24). Muzyka do spektakli Polskiego Radia, m.in. *Kordian Warszawski*, *Kupiec Wenecki*, *Król Edyp* – reż. Mariusz Malec. Kompozycje i współwykonanie kilkudziesięciu piosenek m.in. na płytach Voo Voo, Zakopower, Karimski Club. Muzyk sesyjny, autor aranżacji na płytach m.in.: Voo Voo, Justyna Steczkowska, Zakopower, Zbigniew Wodecki, Maria Peszek, Tworzywo Sztuczne, Fisz, Magda Umer. Kierownictwo muzyczne, autor aranżacji, dyrygent koncertów telewizyjnych: *Herbert* (wydanie CD/DVD) – TVP2 – TV Polonia, *Przystanek Woodstock – Koncert Jubileuszowy* (wydanie CD/DVD) – Canal+, *Koncert Papieski* (rok 2010) TVP1, *Koncert Papieski* (rok 2016) TVP1, *Jubileusz TVP Kultura – Gala Gwarancje Kultury*, Koncert *Kolędowanie z JP2* TVP. Laureat nagród: wraz z zespołem Voo Voo Fryderyka (2015), Mateusza Trójki (2017).

Biogram **ANTONIEGO LIBERY** na stronie 45

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Król Edyp *Sofoklesa w tłumaczeniu Antoniego Libery to traktat o ludzkim losie. Szereg istotnych życiowo pytań uwypuklonych w adaptacji Mariusz Malca. Do końca nie wiemy, kim jesteśmy, skąd przyszliśmy i dokąd zmierzamy. Czym kończy się nasze dążenie do szczęścia? Czy nie tkwimy w matni losu, nie karmimy się, kosztem innych, namiastką pomyślności? Czy wreszcie umiemy dokonywać wyborów, które przyniosą pomyślność, ustrzegą nas od błędów?*

Łukasz Staniszewski
ZACHWYCENI

Reżyseria – Marek Markiewicz, Jaromir Wroniszewski
Realizacja akustyczna – Ryszard Szmit
Kompozycja – Ryszard Szmit
Opracowanie muzyczne – Ryszard Szmit
Data premiery antenowej – 10 września 2017
Czas trwania – 50'14"

29 czerwca
piątek
godzina 18:55

Obsada: Marcin Kiszluk (Tomasz), Paweł Parczewski (Szef), Cezary Ilczyna (Ksiądz Marek), Ewa Pałuska (Paulina), Iga Szozda (Hania)

ŁUKASZ STANISZEWSKI – autor sztuk teatralnych, słuchowisk i opowiadań, zawodowo związany z radiem. Jego sztukę *Ołowiany ptaszek* w 2016 roku nagrodzoną na łódzkim Przeglądzie Małych Form Teatralnych wystawił Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie oraz Teatr im. Aleksandra Sewruka w Elblągu. W 2017 roku za scenariusz słuchowiska *Zachwyceni* został uhonorowany nagrodą im. Maryny Okęckiej-Bromkowej przyznawaną przez Polskie Radio Olsztyn.

MAREK MARKIEWICZ – aktor, reżyser, dziennikarz, współtwórca Teatrzyku Literackiego „Czyści jak łza". Twórca słuchowisk, związany z Radiem Olsztyn. Wielokrotnie nagradzany. Laureat lidzbarskich Biesiad Humoru i Satyry, Ogólnopolskich Spotkań z Piosenką Kabaretową OSPA w Ostrołęce, Turnieju Radiowych Audycji Satyrycznych, Festiwalu Dobrego Humoru w Gdańsku. W roku 2013 *Powrót do Breitenheide* – słuchowisko w jego reżyserii otrzymało nagrodę za najlepszy scenariusz, w 2016 otrzymał nagrodę im. Ireny i Tadeusza Byrskich za reżyserię słuchowiska *Epitafium* według scenariusza Włodzimierza Kowalewskiego. W 2017 za reżyserię słuchowiska *Zachwyceni* został uhonorowany nagrodą im. Maryny Okęckiej-Bromkowej przyznawaną przez Polskie Radio Olsztyn.

JAROMIR HUBERT WRONISZEWSKI – aktor, reżyser, dziennikarz Radia Olsztyn. Współtwórca Teatrzyku Literackiego „Czyści jak Łza". Autor i kompozytor. Wielokrotnie nagradzany za twórczość radiową, estradową i teatralną. Laureat Lidzbarskich Biesiad Humoru i Satyry, Festiwalu Dobrego Humoru w Gdańsku i krakowskiej „PAKi". Za realizację akustyczną słuchowiska *Epitafium* otrzymał nagrodę im. Ireny i Tadeusza Byrskich w 2016 roku. W 2017 za reżyserię słuchowiska *Zachwyceni* został uhonorowany nagrodą im. Maryny Okęckiej-Bromkowej przyznawaną przez Polskie Radio Olsztyn.

RYSZARD SZMIT – realizator, muzyk, kompozytor, pedagog, założyciel PRO STUDIA Radia Olsztyn. Jeden z najlepszych w Polsce realizatorów dźwięku, właściciel kilkudziesięciu złotych płyt. Laureat Nagrody im. Janusza Hajduna za realizację akustyczną słuchowiska *Bóg zapłacz!* według powieści Włodzimierza Kowalewskiego w reżyserii Janusza Kijowskiego. W 2017 roku za realizację dźwiękową słuchowiska *Zachwyceni* został uhonorowany nagrodą im. Maryny Okęckiej-Bromkowej przyznawaną przez Polskie Radio Olsztyn.

Młody dziennikarz prasowy Tomasz, próbujący wyjść na prostą po traumatycznych przeżyciach osobistych, zostaje wysłany przez szefa, prywatnie swojego teścia, na Warmię z misją napisania reportażu w związku ze 140 rocznicą Objawień Gietrzwałdzkich. Na miejscu poznaje sympatycznego księdza Marka, a także Hanię i jej mamę, Paulinę, przejętą stanem zdrowia chorej córeczki. Tomasz jest nastawiony sceptycznie do historii Objawień Maryjnych, ale bieg wydarzeń sprawia, że musi przewartościować swoje dotychczasowe przekonania.

Trójka POLSKIE RADIO

Tamara Antonijević
PEWNEGO DNIA WSZYSTKO TO ZMIEŚCI SIĘ W MNIEJSZEJ TOREBCE

30 czerwca
sobota
godzina 10:00

Tłumaczenie – Aleksandra Jakubczak
Reżyseria – Małgorzata Wdowik
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Muzyka – Ole Hübner
Data premiery antenowej – 19 marca 2017
Czas trwania – 37'10"

*** Słuchowisko będzie prezentowane w technice binauralnej.**

Obsada: Katarzyna Wajda

MAŁGORZATA WDOWIK – studiowała reżyserię teatralną na Akademii Teatralnej w Warszawie oraz jest absolwentką wiedzy o teatrze na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Odbyła roczne stypendium naukowe w Theater Institute w Giessen, na wydziale Choreography and Performance. Stypendystka Ministra na rok akademicki 2010/2011 oraz 2013/2014. Reprezentowała Polskę na Prague Quartiennale'15 z projektem „The Boundaries of Landscape", projekt został nominowany do nagrody Promising Student Talent. Kolejna odsłona tego projektu „If you lived here" została wyprodukowana i zaprezentowana w Mousonturm we Frankfurcie.
Wraz z kolektywem K.A.U zrealizowała projekt „Transit Monumental" w ramach festiwalu SpielArt. Ich wspólny projekt „Fiasko" został nagrodzony niemieckim stypendium Doppelpass a jego finał miał miejsce w marcu 2018 w Staatstheater w Darmstadt. W TR Warszawa zrealizowała spektakl *Piłkarze*, który dostał główną nagrodę na Festiwalu Młodej Reżyserii w Krakowie. W sezonie 2016/2017 wyreżyserowała spektakl *Dziewczynki* w Teatrze Studio.

OLE HÜBNER – studiował kierunek Kompozycja i Teoria Muzyki w Hannoverze (z Benjaminem Lang oraz Joachimem Heintzem, 2007-10) oraz w Kolonii (z Johannesem Schöllhorn oraz Michaelem Beil, 2011-15). Następnie rozpoczął studia magisterskie w Instytucie Teatrologii Stosowanej w Giessen w Niemczech (z Heinerem Goebbelsem, 2015-18). Na zaproszenie Ensemble Nikel brał udział w wakacyjnym kursie dla kompozytorów Tzlil Meudcan prowadzonym przez Chaya Czernowin oraz José María Sánchez-Verdú w Tel Aviv--Yafo, Izraelu, w 2016. Współpracuje z artystami z różnych dyscyplin takich jak choreografia, mise-en-scène, czy scenografia. Rezultatem tej współpracy były między innymi następujące produkcje w Theater Aachen (*Sweetieorpheus_27*, 2013), Deutsche Oper Berlin (*Die Irrfahrten des Odysseus / The Travels of Ulysses*, 2015/16), Münchener Biennale w koprodukcji z Konzert Theater Bern (*The Navidson Records*, 2016) oraz La Biennale di Venezia (*Orpheus Moments*, 2017). Kompozycje Olego Hübnera były prezentowane na licznych festiwalach w takich krajach jak: Niemcy, Austria, Szwajcaria, Polska, Włochy, Dania, Japonia, Izrael, Singapur, czy Kanada. Współpracował z takimi grupami jak Ensemble Modern, Decoder Ensemble, Ensemble Garage, Ensemble LUX:NM, a także z wieloma solistami. W 2018 jego kompozycja *Drei Menschen, im Hintergrund Hochhäuser und Palmen und links das Meer* (*Three Persons, in the Background Skyscrapers and Palm Trees and the Sea to the Left*) wygrała 63 Nagrodę Stolicy Stanu w Stuttgarcie.

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Jedna z premier Studia Teatralnych Form Eksperymentalnych im. E. Rudnika. Studio to młodzi artyści teatru, którzy współpracują z Instytutem Teatralnym im. Raszewskiego i Teatrem Polskiego Radia.
Pewnego dnia wszystko to zmieści się w mniejszej torebce *jest dziełem międzynarodowym. Poetycki tekst napisała serbska autorka Tamara Antonijević. To opowieść o dzisiejszym świecie zdominowanym przez technologię. Wszystko, co wprowadzamy do sieci komputerowej, każdy obraz, głos, nasze myśli i marzenia – mogą już do skończenia świata krążyć w jakichś „chmurach" i mogą świadczyć o nas dobrze lub źle. Słuchowisko nie ma klasycznej fabuły, to raczej seria obrazów poetyckich wywoływanych dźwiękiem – ludzkim głosem, głosem syntezatora mowy (który może kiedyś zastąpi nasz głos w mediach?. . .), nagranymi dźwiękami świata i niepokojącą muzyką. Wrażenie sugestywnej niecodzienności potęguje użyta przez reżysera dźwięku, Andrzeja Brzoskę, specjalna technika nagrywania – technika binauralna. Do prawidłowego odbioru efektu binauralnego konieczne są słuchawki (przy odsłuchu za pomocą głośników zanika wrażenie przebywania wewnątrz sceny dźwiękowej). A więc tym razem „Scena Teatralna Trójki" zaprasza słuchaczy do otwarcia się na nowe wrażenia słuchowe.*

Antoni Winch, Dariusz Błaszczyk
ORDONKA

Reżyseria – Dariusz Błaszczyk
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Andrzej Izdebski
Kompozytor – Andrzej Izdebski
Data premiery antenowej – 25 listopada 2017
Czas trwania – 53'35''

30 czerwca
sobota
godzina 11:00

Obsada: Wiktoria Gorodeckaja (Ordonka), Marcin Przybylski (Michał Tyszkiewicz), Krzysztof Tyniec (Fryderyk Járosy), Piotr Bajtlik (Tadeusz Wittlin), Stanisław Brudny (Ksiądz Kantak), Kacper Kuszewski (Mieczysław Fogg), Krzysztof Szczepaniak (Zesłaniec), Agnieszka Podsiadlik (Pielęgniarka), Anna Grycewicz (Kobieta/ Pokojówka), Krystyna Tkacz (Bajkowska), Karolina Bacia (Girlsa), Zdzisław Wardejn (Dyrektor Boczkowski), Szymon Kuśmider (Mikułko), Ilja Zmiejew (Naczelnik), Andrzej Krusiewicz (Lektor), Mirosław Wieprzewski (Marian Znicz), Małgorzata Prochera (Dziecko), Karol Kwiatkowski (Krzyś), w chórze „Dana" śpiewali: Kacper Kuszewski, Marcin Przybylski, Piotr Bajtlik i Krzysztof Szczepaniak
Fortepian – Marian Szałkowski

ANTONI WINCH – teatrolog, dramatopisarz. Absolwent wydziału Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej w Warszawie i studiów doktorskich w Instytucie Sztuki PAN. Zadebiutował w „Dialogu" sztuką *Refren*, jako laureat trzeciego miejsca w konkursie dramaturgicznym organizowanym przez „Dialog" i Ośrodek „Karta" na sztukę poświęconą drugiej wojnie światowej. W czerwcowym numerze „Dialogu" z 2015 roku opublikował *Zagwazdrane życko*, sztukę opowiadającą historię burzliwego romansu Stanisława Ignacego Witkiewicza z Jadwigą Janczewską. W Teatrze Polskiego Radia zadebiutował *Plamami w pamięci*, adaptacją prozy Jacka Rysia *Blizny wolności*, przedstawiającą postać Jana Karskiego (2014). W radiowym teatrze zrealizowano także: *Popost* (reż. Ł. Lewandowski, 2015), *Zagwazdrane życko* (reż. Ł. Lewandowski, 2015), *Woody love* (reż. K. Michałkiewicz, 2016), a także *Auschwitz: spalone dusze* (reż. K. Michałkiewicz, 2016), gdzie był współautorem scenariusza. Jest kilkukrotnym półfinalistą konkursu o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną, a także autorem książki *Dramat ciemnych gier. Teatr absurdu pre-post człowieka*. Laureat nagrody za scenariusz oryginalny słuchowiska *Zagwazdrane życko. Rzecz o zakopiańskiej miłości* na XVI Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2016" (reż. Łukasz Lewandowski, 2015).

DARIUSZ BŁASZCZYK – reżyser, scenarzysta, artysta sztuk wizualnych, z wykształcenia historyk sztuki i reżyser filmowy. Współtwórca grupy artystycznej Fabryka Cukierków (ze Zbyszkiem Olkiewiczem 1994-2002) oraz Zjednoczenia Artystów i Rzemieślników (producentów m.in. filmu *Zmruż oczy*). Autor artystycznych projektów miejskich i multimedialnych, m.in.: *Videomedytacje* (1999), *Kabała na murach* (2002), *Witraże* (2007), *Bóg-Honor-Ojczyzna* (2007), *Nocny przystanek/ Obrazy Kwartludium* (2009), *€NTROPIA* (2012), autor filmów krótkometrażowych: *Tylko jedna noc* (2004), *Niech żyje pogrzeb!!!* (2009) i scenariuszy filmowych (w 2007 roku otrzymał w Cannes wyróżnienie w międzynarodowym programie dla scenarzystów filmowych SCRIPTEAST o nagrodę im. K. Kieślowskiego za *Dom Wesołej Starości*). Od 2010 współpracuje jako reżyser w Teatrze Polskiego Radia, gdzie realizuje teksty oryginalne i adaptacje. Laureat GRAND PRIX za najlepsze słuchowisko radiowe w konkursie Polskiego Radia i Agencji Dramatu NOWE SŁUCHOWISKA (za *Pensjonat/Dom Wesołej Starości*, razem z Piotrem Mańkiem). W 2010 roku wydał monografię *Juliusz Żórawski – Przerwane dzieło modernizmu*. Laureat Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie: za reżyserię słuchowisk *Zegar bije* (ex aequo z Anną Wieczur-Bluszcz, 2012), *Mistrz Manole* (2014), Nagrody im. Krzysztofa Zaleskiego za *Wszystko płynie* (2013), nagród za adaptacje słuchowisk: *Wszystko płynie* według powieści Wasilija Grossmana (ex aequo z Maciejem Wojtyszko, 2013), *Ukryty w słońcu* według I. Iredyńskiego (2015), *Hymny* wg poezji Yunusa Emre (2016). Laureat Grand Prix ubiegłorocznego XVII Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2017" za *Lillę Wenedę* według dramatu Juliusza Słowackiego.

Biogram **PAWŁA SZALIŃSKIEGO** na stronie 30

Ordonka *to biograficzna opowieść o Hannie Ordonównie, polskiej gwieździe kabaretu, filmu i piosenki dwudziestolecia międzywojennego, niezaprzeczalnej diwie swoich czasów. Jej sława wykraczała poza Polskę – występowała w Paryżu, Berlinie, Wiedniu, a także w Stanach Zjednoczonych. Wspaniały świat kariery drastycznie zmieniła II wojna światowa. Jej wojenna historia obfituje w tragiczne wydarzenia - więziono ją na Pawiaku, była aresztowana przez NKWD i wywieziona do łagru w Uzbekistanie, z którego, wraz z sierotami, dziećmi polskich wygnańców, przez Indie dostała się do Bejrutu w Libanie, gdzie zmarła w zapomnieniu w 1950 roku. Słuchowisko ukazuje ją jako pełną namiętności kobietę, ale i bohaterską, oddaną opiekunkę tych, którzy jej potrzebują.*

Ciąg dalszy na następnej stronie

Polskie Radio Lublin

30 czerwca
sobota
godzina 12:15

Platon
OBRONA SOKRATESA

Tłumaczenie – Ryszard Legutko
Adaptacja i reżyseria – Grażyna Lutosławska
Realizacja akustyczna – Jarosław Gołofit
Kompozytor – Rafał Rozmus
Data premiery antenowej – 26 grudnia 2017
Czas trwania – 41'15''

Obsada: Witold Kopeć (Sokrates)

GRAŻYNA LUTOSŁAWSKA – dziennikarka (od 1988 roku związana z Polskim Radiem Lublin); pisarka (m.in. *Leon i kotka, czyli jak rozumieć mowę zegara* – wyróżnienie literackie przyznane przez polską sekcję IBBY 2004 i tytuł Białego Kruka przyznawany przez Bibliotekę Książek dla Dzieci i Młodzieży w Monachium, *Wielkie zmiany w dużym lesie* – książka nominowana do nagrody literackiej IBBY, *Jak Arni i Dobek ratowali świat*, *Bajki od rzeczy*); autorka sztuk teatralnych (*O dwóch krasnoludkach i jednym końcu świata* – realizacje w Teatrze im. Juliusza Osterwy w Lublinie w 2009 roku i w Teatrze Nowym im. Witkacego w Słupsku w 2012, reż. Krzysztof Babicki, *Anioł za lodówką* – Teatr Andersena w Lublinie, 2016, reż. Daniel Arbaczewski); słuchowisk (m.in. ukazującego się od 2015 w każdą niedzielę na antenie Radia Lublin cyklu *Bazarek*); esejów, felietonów i opowiadań publikowanych między innymi w międzynarodowym zbiorze *Fremd sein*, „Kontekstach", „Akcencie", „Brulionie Kazimierskim", w berlińskim piśmie „PolenPlus", „Krainie Bugu" i na blogu internetowym Radia Lublin; autorka tekstów piosenek, wykładowczyni na UMSC, moderatorka wydarzeń kulturalnych. Urodziła się w 1964 roku w Siedlcach. Ukończyła Wydział Filozofii UMCS. Nagrodzona m.in. tytułem Mistrz Mowy Polskiej (2013).

RAFAŁ ROZMUS – kompozytor, dyrygent i muzykolog. Z zakresu kompozycji kształcił się w klasie Andrzeja Nikodemowicza, dyrygentury w klasie Zofii Bernatowicz; doktor muzykologii; autor muzyki do 25 filmów, m.in. do serialu *Tajemnice Watykanu* – największej na świecie produkcji filmowej nakręconej na terenie Państwa Watykańskiego, kinowej wersji poematu Jana Pawła II – *Tryptyk Rzymski* oraz do 17 klasyków kina niemego.

Biogram **JAROSŁAWA GOŁOFITA** na stronie 48

Obrona Sokratesa *to dźwiękowa adaptacja dzieła Platona w nowym tłumaczeniu Ryszarda Legutki. Tekst prezentuje treść mów, jakie Sokrates wygłosił na procesie w 399 r. p.n.e., na którym w wyniku głosowania został skazany na karę śmierci. Jak po dwóch tysiącach lat zmienił się nasz stosunek do tych, którzy mają odwagę głoszenia sądów odmiennych od sądów większości? Gdzie i jakie jest dziś w społeczeństwie miejsce dla jednostek, dla których wolność myśli to wartość nadrzędna? Czy dźwięk skorupek wrzucanych do misy przez skazujących Sokratesa nie przypomina czasem odgłosów komputerowej klawiatury, za pomocą której na internetowym forum można wydać wyrok na każdego? Słuchowisko jest m.in. próbą odpowiedzi na te pytania.*

Ciąg dalszy z poprzedniej strony

ANDRZEJ IZDEBSKI – kompozytor, instrumentalista, producent nagrań. Od lat 90-tych związany głównie ze sceną muzyki alternatywnej i awangardowej. Ma na koncie współpracę z wieloma artystami ze świata muzyki improwizowanej (m.in. Noel Akchote, Luc Ex, Wolfgang Fuchs, Michał Górczyński, Peter Kowald, Mikołaj Trzaska), współczesnej (Kwartludium, Zdzisław Piernik, Terry Riley), rockowej (Trey Gunn, Jacek Lachowicz, Tony Levin, Pat Mastelotto, Kasia Nosowska, Kazik Staszewski) i sztuk wizualnych (Illiana Alvarado, Dariusz Błaszczyk). Jest również kompozytorem muzyki teatralnej i filmowej.

Bohdan Zadura

DZIEŃ JĘZYKA OJCZYSTEGO

Adaptacja i reżyseria – Maria Brzezińska
Realizacja akustyczna – Jarosław Gołofit
Opracowanie muzyczne – Maria Brzezińska
Data premiery antenowej – 18 marca 2017
Czas trwania – 24'46"

30 czerwca
sobota
godzina 13:15

Obsada: Mirella Biel, Paulina Połowniak, Tomasz Bielawiec, Tomasz Dymek, Marcin Sanakiewicz, Kinga Szymanek (dziennikarz Redakcji Informacji Radia Lublin), Maria Brzezińska oraz autor – Bohdan Zadura

BOHDAN ZADURA – ur. w 1945 roku w Puławach. Poeta, prozaik, tłumacz i krytyk literacki. Debiutował w 1962 roku na łamach miesięcznika „Kamena". Wieloletni redaktor kwartalnika „Akcent", od 2004 redaktor naczelny „Twórczości". Autor przekładów m.in. z angielskiego, ukraińskiego i węgierskiego. Honorowy Obywatel Miasta Puławy (2010). Laureat kilkudziesięciu nagród za twórczość literacką i przekładową; w 2018 roku uhonorowany Wrocławską Nagrodą Poetycką „Silesius" za całokształt twórczości. Audycja *Dzień języka ojczystego* jest drugim prezentowanym na festiwalu „Dwa Teatry" słuchowiskiem, ktorego scenariusz powstał na podstawie utworów poetyckich Bohdana Zadury.

MARIA BRZEZIŃSKA – dziennikarka Radia Lublin (1971-2006), obecnie współpracownik rozgłośni. Autorka audycji literackich, reportaży, adaptator i reżyser słuchowisk. Wielokrotnie nagradzana w lokalnych konkursach na najlepsze audycje artystyczne oraz laureatka nagród ogólnopolskich na Festiwalu „Dwa Teatry": nagroda za reżyserię (wspólnie z Eugeniuszem Rudnikiem) słuchowiska dokumentalnego *Przyjaciółki z Żelaznej ulicy* (Sopot 2002); nagroda za scenariusz będący adaptacją za słuchowisko *Lekki wieżowiec* (Sopot 2003), nagroda za adaptację literacką słuchowiska poetyckiego *Treny dla Amelii* (Sopot 2006), nagroda honorowa im. Krzysztofa Zaleskiego za słuchowisko *Próba czytania* Justyny Białowąs na XII Festiwalu (Sopot 2012). W 2010 roku otrzymała Grand PIK (nagroda Radia PiK – rozgłośni regionalnej Polskiego Radia w Bydgoszczy) za słuchowisko *Wspólnota wielkiego płaczu* w Ogólnopolskim Konkursie na Artystyczną Formę Radiową. Laureatka XV Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie za reżyserię słuchowiska *Świat nie jest dobry na serce* (2015). Za to słuchowisko otrzymała także nagrodę specjalną w międzynarodowym konkursie na artystyczną formę radiową GRAND PIK 2015. Wyróżnienie za słuchowisko *Na równiku w samo południe* w kategorii historia w konkursie SDP (2016). Uczestniczka i finalistka wielu międzynarodowych festiwali (Prix Italia – nominacje słuchowisk *Lekki wieżowiec* (2003) i *Próba czytania* (2012), Prix Europa – nominacja i udział w konkursie – Berlin 2013 – kategoria audycja o muzyce *Wszystko jest możliwe*, polska nominacja słuchowiska poetyckiego *Miłość, droga pani Schubert* (2014), polska nominacja słuchowiska poetyckiego *Świat nie jest dobry na serce* (2015), Grand Prix Nova Bukareszt 2015 – udział w finale międzynarodowego festiwalu słuchowisk - audycja pt. *Świat nie jest dobry na serce*, Grand Prix Nova Bukareszt 2016 – udział w finale międzynarodowego festiwalu słuchowisk – audycja pt. *Teatr cieni z architekturą w tle*). Opublikowała tom wierszy *Poproszę o wróbla*. Uhonorowana m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz medalem LUMEN MUNDI przyznawanym przez Metropolitę Lubelskiego Arcybiskupa Józefa Życińskiego (1999).

Biogram **JAROSŁAWA GOŁOFITA** na stronie 48

Słuchowisko poetyckie na podstawie wierszy i fragmentów poematów Bohdana Zadury: Matka odchodzi *i* Wycofuję się z życia; koniec świata. *Tematem audycji jest obserwowany i odczuwany przez poetę (tworzywo literackie) stan współczesnej polszczyzny. Jak mówi – podejmuje obronę polszczyzny przez jej krytykę. W audycji różnorodność form literackich – od poematu prozą przez liryczne miniatury po wiersz „rapowany" czy wykorzystanie języka reklam. W przesłaniu – z jednej strony – wyznanie miłości do języka ojczystego – z drugiej – zrozumienie powinności pisarza wobec narodu – radykalnie odmiennych, niż w epokach minionych.*

POLSKIE RADIO
Teatr Polskiego Radia

Eugene Ionesco
SAMOTNIK W TEATRZE
(na podstawie powieści „Samotnik")

30 czerwca
sobota
godzina 13:55

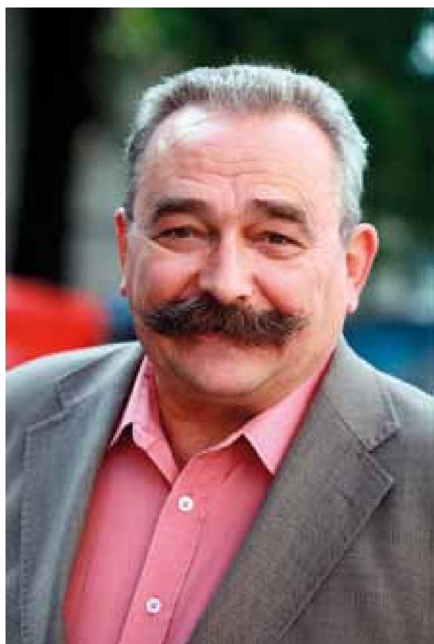
Tłumaczenie – Julian Rogoziński
Adaptacja i reżyseria – Wojciech Markiewicz
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski
Data premiery antenowej – 17 grudnia 2017
Czas trwania – 45'04"

Obsada: Jerzy Trela (Sam – Samotnik), Piotr Bajor (Reżyser), Leszek Zduń (Asystent), Andrzej Blumenfeld (Jakub), Barbara Zielińska (Julita), Sławomira Łozińska (Janina), Joanna Kwiatkowska-Zduń (Lucyna), Ewa Serwa (Iwona, kelnerka 1), Angelika Kurowska (Kelnerka 2), Grzegorz Kwiecień (Rewolucjonista/ Kelner), Włodzimierz Press (Starzec/ Antykwariusz)

Biogram **WOJCIECHA MARKIEWICZA** na stronie 32

PAWEŁ SZALIŃSKI – reżyser dźwięku, studiował elektroakustykę na Politechnice Warszawskiej. Z Polskim Radiem związany od 1997 r., a od 2010 r. pracownik Teatru Polskiego Radia. Realizator nagrań muzycznych, audycji literackich, reportaży, słuchowisk i innych form radiowych, specjalista w dziedzinie rekonstrukcji i remasteringu dźwięku, specjalista w dziedzinie nagłośnień oraz DJ. W roku 2013 na Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie zdobył nagrodę im. Janusza Hajduna za realizację akustyczną słuchowiska *Zabić motyla* w reżyserii Jana Warenyci.

MARIAN SZAŁKOWSKI – muzyk, absolwent Wydziału Wychowania Muzycznego PWSM w Warszawie. Jako ilustrator muzyczny, kompozytor, pianista z Teatrem PR współpracuje od 1974 r., etatowo od 1989 r. Opracował muzycznie ponad 1000 audycji i słuchowisk. W latach 1981–1986 wykładowca Wydziału RTV Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Laureat nagrody prezesa Komitetu ds. Radia i Telewizji (1986) za opracowanie muzyczne słuchowiska *Mistrz i Małgorzata* wg M. Bułhakowa, laureat Grand Prix Festiwalu Słuchowisk PR – Bolimów '99 za muzykę do słuchowiska wg dramatu Da. Fo *Trzy zbiry*, Grand Prix Festiwalu Rzeszów 2000 za opracowanie muzyczne słuchowiska *Złodziej* oraz Grand Prix II Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2002" za opracowanie muzyczne słuchowiska C. Harasimowicza *Dziesięć pięter*. W 2010 roku na Festiwalu „Dwa Teatry" nagrodzony za opracowanie muzyczne słuchowiska *Excentrycy*. Laureat Złotego Mikrofonu. W 2010 roku otrzymał Honorowego Wielkiego Splendora, nagrodę zespołu Teatru Polskiego Radia.

Adaptacja pierwszej i jedynej powieści Eugene Ionesco to przejmująca opowieść o sensie świata i przejmującej tęsknocie za wiedzą, której człowiek nigdy nie posiądzie. Napisana została ona językiem najprostszym, w którym człowiek może wyrazić podziw, a zarazem tęsknotę za absolutem. Odnajdujemy w niej echa innych sztuk wielkiego dramaturga, przedstawiciela tzw. „teatru absurdu". Pozornie spokojna opowieść doskonale oddaje napięcia współczesności. Samotność w teatrze *to obok samotności wśród pozornie przyjaznego otoczenia została przez autora adaptacji, Wojciecha Markiewicza, potraktowana symbolicznie, także dzięki znakomitej kreacji Jerzego Treli, laureata zeszłorocznej nagrody Teatru Polskiego Radia, „Wielkiego Splendora". Ten wybitny aktor teatralny i filmowy pośród z górą 350 ról zagranych w teatrach Krakowa i Warszawy zdaje się opowiadać przejmującą historię swojego, pełnego pasji i dramatu życia. Zdawać by się mogło, że jedną z nich jest duchowy testament Ionesco, pełen spokoju i zadumy nad światem i człowiekiem.*

Jan Misiuk
JAGUAR

Jedynka
POLSKIE RADIO

30 czerwca
sobota
godzina 15:00

Reżyseria – Jan Warenycia
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski
Data premiery antenowej – 18 lutego 2017
Czas trwania – 36'35''

Obsada: Ewa Dałkowska (Emilia), Izabela Dąbrowska (Iza), Janusz Rafał Nowicki (Mąż Emilii), Grzegorz Kwiecień (Andrzej), Ewa Wawrzoń (Sześćdziesięciolatka), Katarzyna Tatarak (Klientka/ Kobieta 1/ Kobieta 2), Magda Celówna (Stara kobieta), Barbara Zielińska (Jolka), Janusz Wituch (Trzydziestolatek/ Romek), Antoni Ślubowski (Dwunastolatek)

JAN MISIUK – ur. w 1959 r. w Białymstoku, studiował na Politechnice Białostockiej. Publikował opowiadania na łamach „Życia Literackiego", „Kultury", „Akcentu". W „Dialogu" ukazały się scenariusze filmowe: *Futro*, *Duży pokój*. Teatr TVP zrealizował jego scenariusz pt. *Razem* w reżyserii Janusza Kondratiuka. Program III PR emitował słuchowiska *Rozmowa kwalifikacyjna*, *Kaprysy Kingi*, a Program I PR *Przystanek*, *Tango z hydraulikiem*, *Ten zielony sweterek…*, *Teresa*, *Sobota Kacpra* oraz *Jaguar*.

JAN WARENYCIA – reżyser radiowy, autor scenariuszy, słuchowisk. Pracę w Teatrze PR rozpoczął w 1981 r. Za reżyserię słuchowiska według dramatu Tadeusza Różewicza *Odejście Głodomora* otrzymał wyróżnienie specjalne na Festiwalu Słuchowisk PR Bolimów (1997) oraz nagrodę za adaptację *Chłopów* Reymonta na I Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2001". Jest autorem słuchowisk dla dzieci – scenariusz słuchowiska *Smok* uzyskał nagrodę główną Festiwalu PRIX EX AEQUO w Bratysławie (1998). Od 1994 r. reżyseruje powieść radiową *W Jezioranach.* W latach 2001-2003 kilkanaście rozgłośni regionalnych nadało 524 odcinki radionoweli *Spadkobiercy*, której był autorem i reżyserem. Jest laureatem Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie: nagroda za reżyserię słuchowiska *Matka* wg Stanisława Ignacego Witkiewicza (2005), nagroda za reżyserię słuchowiska *Osiedle* wg prozy Lidii Amejko (2009), nagroda za adaptowany scenariusz słuchowiska *Trylogia. Fuga alla polacca* według opowiadania Zbigniewa Wojnarowskiego (2014). Laureat Złotego Mikrofonu w 2010 roku.

Biogram **PAWŁA SZALIŃSKIEGO** na stronie 30

Biogram **MARIANA SZAŁKOWSKIEGO** na stronie 30

Główną bohaterką słuchowiska jest Emilia, zmęczona życiem i lekko sfrustrowana emerytka, która handlując na lokalnym bazarku używaną odzieżą, dorabia do niewielkiego świadczenia, jakie otrzymuje ona i jej – raczej niezaradny życiowo – mąż. Nie ma wielkich ambicji i marzeń, chce po prostu trochę dorobić. A na bazarku jak na bazarku, pojawiają się różni klienci. Oglądają, przebierają, marudzą… Jest też Iza, koleżanka Emilii z sąsiedniego straganu… Obie panie podzielają ten sam los. Rozumieją się doskonale i umilają sobie czas pogawędką. Pewnego dnia na bazarze zjawia się Andrzej, dawny kolega syna Emilii. Proponuje kobiecie podwózkę do domu swoim dziesięcioletnim jaguarem z otwartym dachem… Mimo panującego na zewnątrz zimna, Emilia ma wypieki na twarzy i czuje się przez moment bardzo szczęśliwa. Niezwykła opowieść o ludziach zwyczajnych.

RADIO KRAKÓW

Krzysztof Niedźwiedzki
STROICIEL GRZEBIENI

30 czerwca
sobota
godzina 15:50

Reżyseria – Wojciech Markiewicz
Realizacja akustyczna – Wojciech Gruszka
Kompozytor – Piotr Moss
Opracowanie muzyczne – Piotr Moss
Data premiery antenowej – 8 października 2017
Czas trwania – 42′

Obsada: Elżbieta Wójcik (Magda), Maciej Słota (Tadeusz), Paweł Rybak
Tadeusz Łomnicki, Jacek Joniec

KRZYSZTOF NIEDŹWIEDZKI – twórca teatralno-kabaretowej grupy Formacja Chatelet (1996). Redaktor humorystycznego pisma „Nowy Pompon". Autor scenariuszy programów radiowych i telewizyjnych. Od dziesięciu lat ściśle współpracuje z krakowskim Teatrem KTO. W tym czasie wyreżyserował na scenie KTO cztery spektakle teatralne swojego autorstwa: *Atrament dla leworęcznych* (2008), *Święci tego tygodnia* (2010), *Teatr telewizji* (2012), *Stroiciel grzebieni* (2017). Autor powieści dla dzieci *Elora*. *Wielka wyprawa* oraz opowiadania fantastycznego *Stroiciel grzebieni*.

WOJCIECH MARKIEWICZ – filolog (UJ), reżyser radiowy i teatralny (WRiTV), scenarzysta; nauczyciel akademicki (UJ, Uniwersytet Pedagogiczny, PWST); w latach 1993-1995 Prezes i Redaktor Naczelny Radia Kraków, współautor podręcznika *Dziennikarstwo i świat mediów* (I wyd. 1996) oraz *Słownika terminologii medialnej* (2006), autor słuchowisk, audycji literackich i reportaży we wszystkich programach PR, laureat „Złotego mikrofonu" (1990), dwukrotny zwycięzca PRIX MARULIĆ (1999 i 2002), medal „Honoris Gratia" (2014) za wkład w kulturę Krakowa.

PIOTR MOSS – polski kompozytor muzyki orkiestrowej, kameralnej, chóralnej, teatralnej i filmowej. Studiował kompozycję w klasie Grażyny Bacewicz, a po jej śmierci u Piotra Perkowskiego w PWSM w Warszawie, którą ukończył z wyróżnieniem w 1972 r. W latach 1976-1977 odbył studia uzupełniające u Nadii Boulanger w Paryżu, uzyskując tam nagrodę Stowarzyszenia Przyjaciół Lili Boulanger za całokształt twórczości. Jest ponadto laureatem wielu nagród i wyróżnień w konkursach kompozytorskich, w kraju i zagranicą. Od 1981 r. mieszka w Paryżu. W 2002 roku przyznano mu we Francji tytuł Kawalera Orderu Literatury i Sztuki „Chevalier dans l'ordre des Arts et des Lettres" za twórczość kompozytorską oraz za zasługi w rozpowszechnianiu kultury we Francji i na świecie. Jego utwory były wykonywane w Polsce, wielu krajach Europy, a także w Stanach Zjednoczonych, Singapurze, Kolumbii i Afryce Południowej. Twórczość Piotra Mossa jest niezwykle obfita i różnorodna. Obejmuje wszelkie gatunki utworów, z wyraźnym nurtem muzyki filmowej i teatralnej. W 2012 r. nagrodzony Grand Prix XII Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2012" za muzykę do słuchowiska *Hamlet* w reż. W. Modestowicza. W grudniu 2012 r. otrzymał nagrodę zespołu Teatru Polskiego Radia „Honorowy Wielki Splendor".

Słuchowisko Krzysztofa Niedźwiedzkiego przenosi widza w obszar na granicy światów. Umrzeć jest łatwo, ale zapewnienie sobie komfortu „po drugiej stronie" może być nie lada wyzwaniem. Zwłaszcza gdy zamiast w rodzinnym Krakowie, zostało się pomyłkowo pochowanym na podhalańskim cmentarzu. Tadeuszowi – głównej postaci tej komedii – przydarzyła się właśnie taka historia. W zasadzie mógłby się z tym pogodzić, gdyby nie pewien wyjątkowo irytujący szczegół, który nie pozwala mu spoczywać w pokoju. Próby wybrnięcia z kłopotu rodzą całą serię komicznych sytuacji powodujących, że można się przewrócić w grobie – oczywiście ze śmiechu. Stroiciel grzebieni *to słuchowisko z góralskim folklorem w tle, urną z prochami w roli głównej i jazdą bez trzymanki Zakopianką na trasie Murzasichle – Kraków. A wszystko w myśl zasady: dobry humor to nie są żarty!*

KURCYUSZOWA – SZCZECIN PREZYDENTÓWNY SŁOMIŃSKIEJ

Scenariusz i reżyseria – Sylwester Woroniecki
Realizacja akustyczna – Aleksandra Mazur-Woroniecka
Kompozytor – Marcin Matecki
Data premiery antenowej – 6 lipca 2017
Czas trwania – 56'29''

30 czerwca
sobota
godzina 16:45

Obsada: Grażyna Madej (Kurcyuszowa), oraz Iwona Kowalska, Adam Zych, Maciej Litkowski, Konrad Pawicki, Rafał Molenda.

SYLWESTER WORONIECKI – ur. w Warszawie w 1944 r., aktor, reżyser teatralny i radiowy. Absolwent PWST w Warszawie (1968). W latach 1980-83 prezes ZASP w Szczecinie. Związany z teatrami repertuarowymi w Lublinie, Szczecinie i Poznaniu. Ostatnie przedstawienia zagrał w czerwcu 2015 roku w Teatrze Polskim w Poznaniu. Był kierownikiem Teatrów Małych Form, Klubu 13 Muz i Teatru Krypta. Przez wiele lat uprawiał Teatr Jednego Aktora i był laureatem nagród. Od 1978 roku etatowy reżyser w Polskim Radiu Szczecin. Przez lata współpracował z Programami 1 i 2 oraz z Teatrem Polskiego Radia. Trzykrotnie w latach 2001, 2003 i 2004 był laureatem Grand Prix Międzynarodowego Festiwalu Multimediów w Niepokalanowie. Nagrody za słuchowiska otrzymał również w roku 1989, oraz na festiwalach sopockich „Dwa Teatry" w 2009 r. za reżyserię i nagrodę im. Krzysztofa Zaleskiego, a w 2017 r. otrzymał nagrodę im. Ireny i Tadeusza Byrskich. Jest autorem ponad 300 słuchowisk i reportaży. Jest jednym z nielicznych specjalistów rozwoju osobistego.

ALEKSANDRA MAZUR-WORONIECKA – realizator dźwięku. Od 1975 roku w Polskim Radiu Szczecin. Absolwentka Studium Realizacji Dźwięku na Wydziale Reżyserii Dźwięku przy Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie. Realizuje programy na żywo, słuchowiska, audycje dokumentalne, reportaże.

MARCIN MATECKI – urodzony w Szczecinie w 1974 r. Od najmłodszych lat pobierał lekcje gry na fortepianie, później oboju i kontrabasie. Na instrumentach klawiszowych gra w zespołach rockowych, jazzowych, gospel. Występował m.in. z Krzesimirem Dębskim, Maciejem Strzelczykiem. Uczestniczy w projektach muzycznych: Matecki Band, Trio M3, Swing Lovers, Hipnotic Jazz Ouartet, Chopping Cookies. W słuchowisku improwizował swoje utwory: *Inna droga*, *Z nadzieją*, *Bez odpowiedzi*.

Kurcyuszowa – Szczecin Prezydentówny Słomińskiej *to słuchowisko dokumentalne. Helena Kurcyuszowa była córką ostatniego, z demokratycznego wyboru, prezydenta Warszawy, Zygmunta Słomińskiego. W czasie wojny związana z AK. Schwytana i uwięziona na Pawiaku, później w obozie na Majdanku, Ravensbruk i Neubrandenburg. W czerwcu 1945 roku losy zawiodły ją do Szczecina i tu pozostała. Prezydent Zaremba zaproponował jej pracę w Urzędzie Miasta, gdzie prowadziła inwentaryzację zabytków i tworzyła dokumentację zburzonych miast Pomorza Zachodniego. Była nie tylko architektem-urbanistą, ale również animatorką artystycznego życia miasta. Prowadziła dom otwarty, w którym spotykali się przedstawiciele całego środowiska kulturalnego miasta i które nazywano „Salonem Heleny Kurcyusz". W roku 1949 współorganizowała – z Konstantym Ildefonsem Gałczyńskim i Jerzym Andrzejewskim (mieszkającymi wówczas w Szczecinie) – „Klub 13 Muz". Audycja dokumentuje kolejne postaci związane z polskim Szczecinem.*

Radio Gdańsk

Wojciech Fułek
KUFEREK

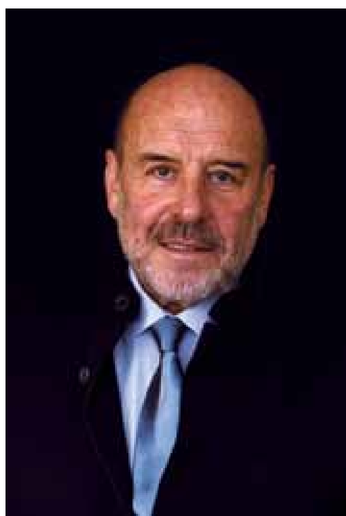
30 czerwca
sobota
godzina 18:00

Reżyseria – Henryk Rozen
Realizacja akustyczna – Jacek Puchalski
Kompozytor – Piotr Moss
Opracowanie muzyczne – Piotr Moss
Data premiery antenowej – 1 listopada 2017
Czas trwania – 41'34"

Obsada: Katarzyna Ogrodniczak (Karina), Krystyna Łubieńska (Babcia Kariny), Wanda Neumann (Mama Kariny i Kacpra), Jakub Ciesielski (Kacper, brat Kariny), Jakub Szczepański (nauczyciel), Kacper Bocek (Janek, licealny kolega Kariny)

WOJCIECH FUŁEK – pisarz, dramaturg, publicysta muzyczny i dokumentalista polskiej sceny muzycznej, juror wielu konkursów artystycznych i festiwali, menedżer kultury, autor tekstów piosenek, scenarzysta. Współpomysłodawca Festiwalu „Dwa Teatry", na stałe związany z Radiem Gdańsk, prowadzi autorskie audycje muzyczne. Autor 11 książek i albumów, m.in.: wyróżnionego prestiżową nagrodą „Pro Libro Legendo" *Kurortu w cieniu PRL-u* oraz monografii sopockiego mola (*Krótka historia nieskończoności*) czy Opery Leśnej (*Od Huzarów śmierci do Eltona Johna – 100 lat Opery Leśnej w Sopocie*), *Wchodzić bez pukania* czy *Może plaża*. Pomysłodawca i współautor licznych telewizyjnych filmów dokumentalnych: *I nie żałuj tego…* (o ojcu chrzestnym polskiego rocka – Franciszku Walickim), tryptyk *Partia, pieniądze, rock & roll* (trzy odrębne filmy: *Ciuciubabka*, *Królowie życia*, *Nie wierzę politykom*) – z reżyserem Pawłem Chmielewskim oraz *Człowiek ze złotym obiektywem* (o fotografiku Marku Karewiczu) oraz *Czy mnie jeszcze pamiętasz?* (o trójmiejskich początkach kariery Czesława Niemena) – oba filmy zrealizowane z reżyserem Tomaszem Radziemskim. Współpracuje z Teatrem Polskiego Radia, w którym zrealizowano do tej pory jego dziewięć słuchowisk. Współtworzył też libretto do musicalu, poświęconego miastu Wrocław pt. *Alchemia*. Jest pomysłodawcą i współtwórcą scenariusza do serialu telewizyjnego *Las Villas*.

HENRYK ROZEN – aktor, reżyser teatralny i radiowy. Absolwent warszawskiej PWST (Wydział Aktorski 1967, Wydział Reżyserii Dramatu 1978). Był aktorem Teatru im. J. Słowackiego w Gorzowie Wlkp., Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie, Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie. Zrealizował około tysiąca słuchowisk, ponad 100 spektakli scenicznych i widowisk estradowych oraz dwa cykle telewizyjnych filmów edukacyjnych. Jest autorem słuchowisk, wierszy i esejów. W latach 1986-1991 był dyrektorem – głównym reżyserem Teatru Polskiego Radia, w 1989 roku został pierwszym polskim laureatem Prix Italia za reżyserię słuchowiska Andrzeja Mularczyka *Z głębokości wód*, w tym samym roku otrzymał Złoty Mikrofon; w 2002 r. na Festiwalu Słuchowisk Polskiego Radia w Rzeszowie – nagroda za reżyserię słuchowiska *Dzień, w którym stanąć miała Ziemia* Jerzego Janusza Fąfary. Laureat nagrody za reżyserię słuchowiska *Rzeka* autorstwa Fąfary na festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2003". Reżyserował w radiofoniach europejskich: w Pradze, Bratysławie, Dublinie, w BBC Radio Drama w Londynie. Był wykładowcą, a później kierownikiem Zakładu Reżyserii Radiowej na Wydziale Reżyserii Filmowej, Telewizyjnej i Radiowej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach; uczył na Wydziale Aktorskim PWST-TViT w Łodzi. W latach 1992-1995 był głównym reżyserem w Teatrze Muzycznym im. D. Baduszkowej w Gdyni, gdzie potem objął funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego, w latach 1998-2002 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Teatru im. W. Siemaszkowej w Rzeszowie. Laureat Grand Prix festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2004" za reżyserię słuchowiska *Brzytwy kata Sellingera* Jerzego J. Fąfary. W 2016 roku został uhonorowany nagrodą Teatru Polskiego Radia „Splendor Splendorów".

JACEK PUCHALSKI – absolwent wydziału Inżynierii Dźwięku Politechniki Gdańskiej (1982). Od ponad 35 lat pracuje w Radiu Gdańsk. Nagrywa płyty (jazz, klasyka, folklor i wiele innych stylów muzycznych – ponad 100 płyt CD), realizuje koncerty, dokumenty, reportaże i słuchowiska, wciąż pasjonując się pracą z aktorami, z dźwiękiem, jego estetyką i przekazem. Realizacja słuchowisk gdańskich twórców m.in. *Wyjazd* Pawła Huelle (wyróżnienie na festiwalu Słuchowisk PR Rzeszów 2000), *Wróżby kumaka* Güntera Grassa (wyróżnienie na festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2001"), *Dante* Andrzeja Piszczatowskiego (nagroda za realizację dźwięku na festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2002"), *Jubileusz* Andrzeja Piszczatowskiego i *Melisa* Daniela Odiji (obydwa wyróżnione na festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2003"). Ponadto wyróżnienia w latach 2005-2007, 2012, 2013. W 2015 – nagroda Przewodniczącego KRRiT dla twórców najlepszego słuchowiska dla dzieci i młodzieży *Tam gdzie mieszka cisza*. Jest laureatem „Skry Ormuzdowej 2016" za propagowanie kultury kaszubskiej i pomorskiej.

Biogram **PIOTRA MOSSA** na stronie 32

Kuferek *to opowieść o tym, jak wojenna przeszłość powraca echem po wielu latach, aby na nowo napisać rodzinną historię. Skomplikowane, splątane losy mieszkańców Pomorza – Polaków, Kaszubów i trudne wybory – to wszystko można odnaleźć w tym słuchowisku. Wnuczka odnajduje stare zdjęcia i dokumenty w kuferku babci. Historia, która dla 90-letniej kobiety zastygła w roku 1945, nagle odżywa i ma wpływ na dalsze życie całej rodziny.*

Magdalena Miecznicka
CUDZE MEBLE

1 lipca
niedziela
godzina 10:00

FINA

Adaptacja – Małgorzata Szymankiewicz, Wawrzyniec Kostrzewski
Reżyseria – Wawrzyniec Kostrzewski
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Kompozytor – Piotr Łabonarski
Data premiery antenowej – 4 lutego 2017
Czas trwania – 59’36”

Obsada: Agata Kulesza (Bohaterka), Halina Łabonarska (Matka), Elżbieta Kępińska (Babcia), Adam Ferency (Ojciec), Henryk Łapiński (Dziadek), Robert Majewski (Brat), Ewa Bułhak (Macocha), Przemysław Bluszcz (Mężczyzna Żyjący Pomiędzy Paryżem a Londynem)

MAGDALENA MIECZNICKA – pisarka, publicystka i dziennikarka. Absolwentka Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim i Wydziału Literatury Ogólnej i Porównawczej Uniwersytetu Paris III – Sorbonne Nouvelle (stypendystka rządu francuskiego 2002). W latach 1998-1999 była stypendystką Fundacji Batorego (studia w Kalamazoo College, Michigan, Stany Zjednoczone). Od 2004 do 2007 pracowała w Instytucie Badań Literackich PAN jako asystent w Pracowni Poetyki Historycznej. W swojej pracy naukowej zajmowała się głównie twórczością Witolda Gombrowicza. W Programie 2 Polskiego Radia w latach 2012-2017 recenzowała książki w Czytelni, cyklicznej audycji o nowościach wydawniczych. Autorka powieści *Cudowna kariera Magdy M.* (2009), *Złość* (2012), dramatów *Cudze meble* (2016), *Spalenie Joanny* (2016) oraz opowiadań. Jej dramat *Spalenie Joanny* został wyróżniony w konkursie zamkniętym na utwór dramatyczny dla Teatroteki WFDiF, a potem zrealizowany w ramach tego projektu przez Agatę Baumgart. *Cudze meble* były jej debiutem radiowym.

WAWRZYNIEC KOSTRZEWSKI – reżyser teatralny i filmowy. Absolwent Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Bogdana Zdrojewskiego. Ukończył studia na Wydziale Polonistyki UW (specjalizacje: literaturoznawcza i animacja kultury) oraz szkołę filmową AFiT. Studiował także filozofię. Autor pierwszego w historii Akademii Teatralnej dyplomu filmowego wg sztuki *DNA* D. Kelly’ego. Współpracował z Akademią Teatralną w Malmo, oraz z Moomsteatern w Szwecji, był także asystentem Roberta Wilsona. Reżyserował m.in. w Teatrze Polskim w Warszawie (*Wyzwolenie*), Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (*Rechot Brechta*), Teatrze im. Modrzejewskiej w Legnicy (*Raj wariatów* według nieznanej komedii Strindberga). W warszawskim Teatrze Dramatycznym zrealizował między innymi spektakle *Rzecz o banalności miłości* Savyon Liebrecht, *Wizytę starszej pani* Dürenmatta, *Wszystkich moich synów* Millera, *Cudotwórcę* Friela. W Teatrze Collegium Nobilium wyreżyserował spektakl *marat/sade* – dyplom studentów IV roku Akademii Teatralnej w Warszawie (2017/18). Jest autorem i reżyserem sztuki dla młodzieży *Dopalacze. Siedem stopni donikąd* granej w Teatrze Kamienica w Warszawie i pokazywanej w całej Polsce. Spektakl posiada rekomendację Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii. Współpracuje z Teatrem Polskiego Radia, dla którego zrealizował *Cudze meble* Magdaleny Miecznickiej i *Warszawiankę* Wyspiańskiego. Współscenarzysta i reżyser serialu *Akademia* realizowanego dla TVP Kultura. W Teatrze Telewizji zrealizował sztukę Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk *Walizka* produkowaną przez WFDiF (był to pierwszy spektakl projektu Teatroteka), za którą w 2015 roku zdobył Grand Prix na XV Festiwalu „Dwa Teatry” w Sopocie. Sztuka zdobyła ponadto sześć nagród indywidualnych na tym festiwalu. *Walizka* w 2017 roku zdobyła także Grand Prix I edycji festiwalu Teatroteka Fest obok Nagrody Dziennikarzy i innych nagród indywidualnych. W 2017 roku w Teatrze Telewizji zrealizował także tekst Astolphe’a de Custina *Listy z Rosji* (adaptacja i reżyseria). Sztuka zdobyła cztery nagrody na XVII Festiwalu „Dwa Teatry” w Sopocie – między innymi za Najlepszą Reżyserię, nagrodę honorową im. Krzysztofa Zaleskiego, oraz Nagrodę Publiczności. Wawrzyniec Kostrzewski jest także laureatem prestiżowej nagrody im. Stefana Treugutta za wybitne osiągnięcia w Teatrze Telewizji, przyznawanej przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Krytyków AICT.

Ciąg dalszy na następnej stronie

PIOTR ŁABONARSKI – kompozytor. Studiował psychologię na Uniwersytecie Warszawskim. Naukę muzyki pobierał prywatnie oraz studiował realizację dźwięku w Akademii Filmu i Telewizji. Zadebiutował w 2013 r. muzyką do *Cudotwórcy*, wystawionego w warszawskim Teatrze Dramatycznym, z którym do dziś jest związany. Skomponował tam muzykę do kilkunastu spektakli, m.in. *Benta*, *Wizyty starszej pani* czy *Historii Jakuba*. Autor muzyki do słuchowisk radiowych oraz spektakli telewizyjnych, w tym nagrodzonej Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry" *Walizki* Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk (2015).

MAŁGORZATA SZYMANKIEWICZ – dziennikarka Programu 2 Polskiego Radia, absolwentka Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Studiowała także w Instytucie Kultury Polskiej UW. Z Polskim Radiem związana od 2004 roku, do 2016 z Teatrem Polskiego Radia, gdzie odpowiadała za produkcję słuchowisk dla wszystkich programów PR. W Programie 2 PR od 2012 roku prowadzi swoją autorską audycję Czytelnia, w której wraz z krytykami literackimi omawia książkowe nowości wydawnicze. Autorka adaptacji słuchowisk, m.in.: *Józefina i ja* Hansa Magnusa Enzensbergera (reż. Waldemar Modestowicz, 2008), *Zaduszki* Tadeusza Konwickiego (reż. Waldemar Modestowicz, 2012), *Josela Rakowera rozmowa z Bogiem* wg Zwi Kolitza (reż. Janusz Kukuła, 2013), *Mordercy* Agnieszki Lessmann (reż. Janusz Kukuła, 2014).

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Słuchowisko na podstawie dramatu Magdaleny Miecznickiej to historia zmagań Bohaterki z rolami, jakie musi „odgrywać" w ciągu swojego życia: córki, wnuczki, siostry, kochanki. W kobiecie budzi się opór, próbuje zerwać z narzuconym przez wampiryczną rodzinę światopoglądem. Chce odrzucić traumy, jakimi była karmiona przez lata: wojenną przez Babkę, PRL-owską przez Matkę, emigracyjną po stanie wojennym przez Ojca, wreszcie transformacyjną, którą sama w sobie pielęgnowała. Słuchowisko jest więc zapisem dążenia Bohaterki do zyskania własnej tożsamości. Tu nierozerwalnie złączonej z kondycją twórcy. Bohaterka jest bowiem pisarką. Pisarką, która próbuje przewalczyć kryzys twórczy.

Witold Dąbrowski, Bogusława Plisz-Góral
CUD NA NOWOLIPKACH

Reżyseria – Andrzej Mastalerz
Realizacja akustyczna – Tomasz Perkowski
Opracowanie muzyczne – Renata Baszun
Data premiery antenowej – 21 maja 2017
Czas trwania – 41'25"

1 lipca
niedziela
godzina 11:20

FINA

Obsada: Grażyna Barszczewska (Matka), Anna Cieślak (Krystyna), Piotr Bajtlik (Wiktor), Zbigniew Konopka (Major Kwilecki), Mariusz Jakus (Pułkownik Dziemidowicz), Sławomir Orzechowski (Proboszcz Kuć), Jarosław Gruda (Dozorca), Tomasz Błasiak (Funkcjonariusz/Milicjant), Kinga Tabor (Kobieta/ Zakonnica 2), Ewa Domańska (Zakonnica 1), Karol Kwiatkowski (Wojtuś), Dominik Łoś (Lekarz), Wojciech Brzeziński (Mężczyzna), Maja Cyrwus (Kobieta 2/Dozorczyni), Andrzej Mastalerz (Taksówkarz)

ANDRZEJ MASTALERZ – aktor i reżyser, urodzony w 1964 roku w Chorzowie. Absolwent PWST we Wrocławiu (1990). Na stałe współpracował z Teatrem im. S. Jaracza w Łodzi, a także z warszawskimi: Studio, Powszechnym i Polskim. Ma na swoim koncie ponad 150 ról teatralnych, filmowych i telewizyjnych. Od wielu lat stały współpracownik Polskiego Radia.

TOMASZ PERKOWSKI – reżyser dźwięku, z Polskim Radiem związany od 1992 r. Od 2005 r. pracownik Teatru Polskiego Radia. Realizator audycji muzycznych, magazynów, audycji dokumentalnych, reportaży, słuchowisk i innych form radiowych. Na Ogólnopolskim Konkursie Reportażu Radiowego „Polska i Świat" w 1997 r. otrzymał nagrodę za realizację *To nie jest zawód dla Starszych Państwa*, natomiast realizowane przez niego reportaże *Powódź wszystkich Polaków* (1998) i *Kosowo z daleka* (1997) otrzymały Grand Prix na Festiwalu Premios Ondas, a w 2002 i 2005 r. Grand Press. Wielokrotny laureat Festiwalu „Dwa Teatry" za realizację akustyczną słuchowisk *Szalona lokomotywa* i *Układanka* (2006), *Recycling* (Grand Prix 2007), *Osiedle* oraz *Nie używaj tego ognia* (2009), *Somosierra* (Grand Prix 2011). Reportaże i słuchowiska w jego realizacji reprezentowały Polskie Radio na festiwalach Prix Europa oraz Prix Italia. W 2012 słuchowisko *Moje drzewko pomarańczowe*, które zrealizował, zdobyło Grand Prix 9. Międzynarodowego Konkursu Słuchowisk dla Dzieci i Młodzieży Prix Ex Aequo. Laureat Prix Italia 2014 (realizacja reportażu *Chcę więcej*).

BOGUSŁAWA PLISZ-GÓRAL – absolwentka kulturoznawstwa (specjalizacja filmoznawcza) na Uniwersytecie Śląskim – rocznik 1986. Po studiach pracowała jako asystent reżysera w Teatrze TV oraz w filmie. Współpracowała m.in. z Barbarą Sass, Magdaleną Łazarkiewicz, Maciejem Wojtyszką, Piotrem Łazarkiewiczem, Tomaszem Zygadłą, Markiem Weiss-Grzesińskim. Autorka przekładów na język polski, współczesnych dramatów obszaru anglojęzycznego, m.in. zrealizowanych przez Teatr TV *Dawnych grzechów* Rogera Mortimera oraz *Zabójczej pewności* Marcusa Lloyda. Sztuki w jej przekładzie można zobaczyć na scenach warszawskich teatrów: Dramatycznego, Kwadratu Współczesnego, Kamienicy i Och-Teatru, a także w Łodzi, Kielcach, Zabrzu i w Szczecinie.

Biogram **RENATY BASZUN** na stronie 44

Słuchowisko Cud na Nowolipkach *oparte jest na faktach. W październiku 1959 roku na wieży kościoła pw. Św. Augustyna na ulicy Nowolipki w Warszawie pojawiła się poświata, w której wiele osób dostrzegało postać Matki Boskiej. Na wieść o tym zjawisku, pod kościół przybywały tłumy ludzi, zapełniając kościelny plac i okoliczne ulice. Komunistyczne władze próbowały rozwiązań siłowych, aresztując i nakładając kary na przebywających pod kościołem wiernych, jednocześnie w mediach próbowały ośmieszyć ich zachowanie wobec, jak to nazywały „naturalnego zjawiska fluoryzacji miedzianej blachy na kościelnej wieży". Jednocześnie chcąc poznać nastroje społeczne Służba Bezpieczeństwa, rozpoczęła na szeroką skalę kontrolę korespondencji, podsłuchiwanie rozmów telefonicznych. Inwigilowano też księży. Tymczasem „cud na Nowolipkach" trwał cały październik, a kilkakrotne próby zamalowania blachy na wieży nie odnosiły skutku.*

Ciąg dalszy na następnej stronie

Roman Dziewoński

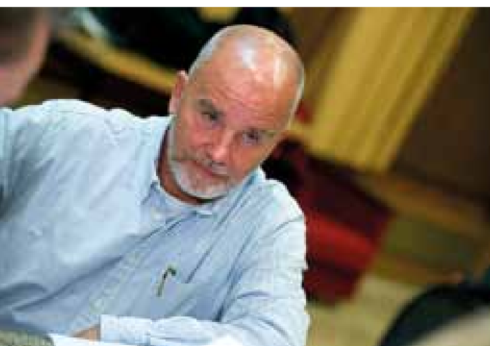
ROLA BŁAZNA

1 lipca
niedziela
godzina 12:15

FINA

Reżyseria – Roman Dziewoński
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Opracowanie muzyczne – Roman Dziewoński
Data premiery antenowej – 21 maja 2017
Czas trwania – 45'00"

Obsada: Piotr Fronczewski (Aktor), Stanisław Brudny (Pan Rysio), Roman Dziewoński (Głos z intercomu)

ROMAN DZIEWOŃSKI – reżyser teatralny i radiowy, architekt. Absolwent Wydziału Architektury PW (1987) oraz Wydziału Reżyserii PWST (1989) w Warszawie. Od 1977 roku prowadził audycje muzyczne o musicalu, swingu, jazzie i kabarecie w radiowej Trójce, PR II, Radiu Bis oraz Jedynce. Autor książek (także ich projektów graficznych) dotyczących aktorów, teatru i kabaretu m. in: *Sęk z Dudkiem*, *Kabaretu Starszych Panów wespół w zespół*, *Irena Kwiatkowska i znani sprawcy*, *Dożylnie o Dudku Edwardzie Dziewońskim* (z Piotrem Dziewońskim), *W cieniu ZŁEGO*, *Dla mnie bomba Jerzego Dobrowolskiego*, *DODEK Dymsza*, *Skarpetka w ręku. Krzysztof Kowalewski w garderobie*, *GABI. Gabriela Kownacka*, *Jerzy Turek (Polska)*, albumu *Nie wszyscy, ale dojdziemy. Generał Władysław Anders*. Autor i reżyser słuchowisk w Teatrze Polskiego Radia: *Bezpiecznie aż strach*, *W cieniu złego*, *Templum*, *No, nie…*, *Bez zawieszenia*, *Rola błazna*, adaptacji i reżyser spektakli: *Colas Breugnon*, *Czy zna pan Mleczną Drogę*, *Sejm piekielny*, *Sejm niewieści*, scenariuszy i reżyser spektakli kabaretowych: *Wszystko już było… w kabarecie*, *Jerzy Wasowski inżynier niepraktykujący*, *Mamy taką sytuację* (wg. tekstów W. Młynarskiego) oraz spektaklu kabaretowego w krakowskiej Piwnicy pod Baranami – *Rysy na życiorysie*. Autor sztuk teatralnych: *Templum* oraz *Rola błazna*.

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Rola błazna *to sztuka teatralna napisana dla Piotra Fronczewskiego, zaadaptowana dla Teatru Polskiego Radia. Spotkanie Aktora z Panem Rysiem, jednym z tych pracowników teatru, którzy są w nim niezbędni, którzy widzą i wiedzą o wiele więcej niż się zdaje, choć często są niezauważani. Rozmowa toczy się w garderobie. Tam życie splata się ze sceną, lęki z marzeniami, niedopowiedzenia ze słowami a wątpliwości ze sztuką ich ukrywania. Ale bywa też miejscem analizy scenicznych postaci. W tym wypadku Błazna z „Króla Leara". Teraz, kiedy sztuka i mądrość błazeńska zostały zdeprecjonowane, podobnie, jak ironia, dwuznaczność czy aluzja znikają zastępowane dosłownością i rechotem. W tej garderobie Aktor dzięki swojemu niespodziewanemu interlokutorowi, który okazuje się zaskakującym rozmówcą, próbuje przeanalizować swoją postać. Czynią to obaj. Wnioski okazują się momentami zabawne, ale przede wszystkim przewrotne.*

Ciąg dalszy z poprzedniej strony

WITOLD DĄBROWSKI – ur. w 1956 r. w Warszawie. Ukończył historię na ATK (dziś UKSW) w 1984 roku i Wydział Zarządzania na UW w 1999 roku. Do roku 2000 pracował jako nauczyciel w Liceum Batorego w Warszawie. Początkowo związany z tzw. kinem offowym. W 2002 wyreżyserował kilkuminutową etiudę *Niedziela*. Jest autorem książki *Cud na Nowolipkach. Objawienie w kościele na Nowolipkach w 1959 roku*, oraz scenariusza do filmu *Cud na Nowolipkach*, a także słuchowiska pod tym samym tytułem. Pracuje nad kolejnymi scenariuszami. Zawodowo związany z MON.

Tomasz Man
IDĘ, TYLKO ZIMNO MI W STOPY

1 lipca
niedziela
godzina 13:20

Reżyseria – Tomasz Man
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Muzyka – Marek Otwinowski
Data premiery antenowej – 18 listopada 2017
Czas trwania – 35'36"

Obsada: Dorota Landowska (Matka Grzegorza), Mateusz Kmiecik (Syn), Piotr Polak (Przyjaciel), Redbad Klynstra-Komarnicki (Sanitariusz), Zdzisław Wardejn (Generał), Emilia Komarnicka-Klynstra (Śledczy), Zofia Wichłacz (Narzeczona Grzegorza), Mariusz Bonaszewski (Lekarz 1), Henryk Niebudek (Lekarz 2), Maciej Kowalik (Milicjant)

Biogram **TOMASZA MANA** na stronie 47

ANDRZEJ BRZOSKA – reżyser dźwięku z tytułem doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej reżyseria dźwięku. Związany z Polskim Radiem od 1979 r., w latach 1994-2009 wicedyrektor, z-ca głównego reżysera Teatru PR. Trzykrotny laureat najwyższej międzynarodowej nagrody radiowej Prix Italia (1989, 1992, 1996) oraz Ostankino Prize (Moskwa 1996); Laureat Grand Prix VI Festiwalu Prix Marulić (Hvar 2002). Otrzymał nagrody Festiwalu Słuchowisk Polskiego Radia w Bolimowie: Grand Prix (1997) i za realizację akustyczną (1998), na Festiwalu Słuchowisk PR w Rzeszowie (Grand Prix 2000). W 2013 roku słuchowisko *Andy*, zrealizowane wraz z Krzysztofem Czeczotem, otrzymało tytuł najlepszego słuchowiska roku na międzynarodowym festiwalu Prix Europa w Berlinie. Stypendysta Radia BBC w Londynie (1991) i Radia CBC w Toronto (1997), juror na międzynarodowych festiwalach. Wykładowca WRiTV Uniwersytetu Śląskiego, „Collegium Civitas", obecnie w Akademii Teatralnej i na Uniwersytecie Muzycznym w Warszawie. Laureat Nagrody Akademii Fonografii – „Fryderyki" w kategorii muzyki poważnej oraz za najwybitniejsze nagranie muzyki polskiej (2014); płyta wybitnej włoskiej flecistki Rity D'Arcangelo w jego reżyserii otrzymała nagrodę Golden Medal na jednym z najważniejszych konkursów muzycznych w USA – Global Music Awards (2016). Wielokrotnie nagradzany na Festiwalu „Dwa Teatry": Grand Prix (2002, 2006, 2009, 2012, 2013), nagroda za realizację akustyczną (2004, 2005, 2010, 2016, 2017). Inicjator cyklu „Klasyka Polskiego Dramatu" i „Wielka Klasyka", w którym najważniejsze w historii literatury dramaty są realizowane i emitowane w systemie dźwięku przestrzennego. W 2011 r. Audio Engineering Society nagrodziło go Fellowship Award. Członek Akademii Fonograficznej. Odznaczony Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis" (2015). Założyciel rozgłośni radiowej Voice of Children w Educational Institute for Blind Children w Rwandzie (2016).

Idę, tylko zimno mi w stopy *to cytat z wiersza Grzegorza Przemyka. Bohaterem słuchowiska jest młody chłopak. Idzie w sandałach z kolegą świętować na Placu Zamkowym w Warszawie zdaną pisemną maturę. Zostaje zatrzymany przez milicjantów. W komisariacie jest brutalnie bity łokciem w brzuch. Umiera. Milicjanci chcą zataić swoją napaść. Pomaga im w tym cała władza. Prawdzie zostaje ukręcona szyja. Kłamstwo wygrało, ale zostają fakty. Faktów się nie da wykiwać – to one w końcu zawsze wygrają. Słuchowisko zaczyna się jak reportaż, który powoli wchodzi pod skórę i głębiej… i głębiej…*

Ninateka to biblioteka audiowizualna prowadzona przez **Narodowy Instytut Audiowizualny** (NInA), od 1 czerwca 2017 jako Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny (FINA), pod adresem www.ninateka.pl.
Ciągle powiększające się zasoby Ninateki stanowią obecnie ponad 6000 **różnorodnych materiałów audio i wideo poświęconych kulturze**.
W Ninatece znaleźć można kilkadziesiąt materiałów o teatrze i kilkanaście ważnych i uznanych spektakli teatralnych ostatnich lat, takich twórców jak Andrzej Wajda, Jerzy Grzegorzewski, Jerzy Jarocki, Krzysztof Warlikowski, Grzegorz Jarzyna, Mariusz Treliński, a także radiowe słuchowiska teatralne, filmy dokumentalne, koncerty, reportaże, animacje, audycje radiowe i telewizyjne dotyczące kultury.

NINATEKA
FINA

Trójka
POLSKIE RADIO

Dana Łukasińska
SEKCJA

1 lipca
niedziela
godzina 14:15

FINA

Reżyseria – Anna Wieczur-Bluszcz
Realizacja akustyczna – Grzegorz Rutkowski, Maciej Kubera, Jarosław Regulski
Realizacja dźwięku – Andrzej Jocz, Maciej Kubera
Data premiery antenowej – 24 września 2017
Czas trwania – 43'31"

Obsada: Mariusz Bonaszewski (Więzień/Prof. Karol Olgiert), Przemysław Bluszcz (Komisarz Antoni Janicki), Waldemar Barwiński (Mężczyzna wielu nazwisk), Ewa Jakubowicz (Estera Tozer), Artur Janusiak (Oficer przesłuchujący), Agnieszka Warchulska (Aldona Olgiert), Joanna Jeżewska (Rachela Tozer), Piotr Bajtlik (Posterunkowy Samcik), Filip Kosior (Posterunkowy Biełosz), Dariusz Wnuk (Posterunkowy Kostecki), Ewa Jakubowicz (Kobieta), Kamil Pruban (Podejrzany)

DANA ŁUKASIŃSKA – dramatopisarka, scenarzystka, dramaturg. Autorka sztuk scenicznych i słuchowisk radiowych: *Agata szuka pracy*, *Bazuka*, *Olga. Eine charmante Frau*, *Strøkne An*, *Hibakusha*, *Hannah Arendt mnie nie kocha*, *Antyhona*, *Shakespeare*, *Uchodźcy*, *Śledztwo*. Jako dramaturg współpracowała z: Teatrem Polskim w Poznaniu, Teatrem Dramatycznym w Białymstoku, jako kierownik literacki oraz dramaturg z: Teatrem im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze, Teatrem im. J. Osterwy w Lublinie. Sztuka teatralna *Agata szuka pracy* przez lata grana była na Słowacji i w Czechach. Autorka powieści *Piąta pora roku* (Wydawnictwo MUZA) oraz współautorka powieści dla młodzieży *Oro*. Autorka scenariusza komiksu o substancjach psychoaktywnych *NARKO* (Wydawnictwo Krytyka Polityczna).

Biogram **ANNY WIECZUR-BLUSZCZ** na stronie 43

MACIEJ KUBERA w Teatrze Polskiego Radia pracuje od 2007 r. Jest absolwentem Państwowej Szkoły Muzycznej II st. w Warszawie, w klasie wiolonczeli oraz Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie na Wydziale Reżyserii Dźwięku. Jego kompozycje były wielokrotnie wykonywane podczas kolejnych edycji festiwalu „Uczniowskie Forum Muzyczne". Zdobył Grand Prix XI Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego „Cresscendo" w Tarnowie oraz wyróżnienie w VI Konkursie Kompozytorskim im. Andrzeja Krzanowskiego. Na przełomie lat 2007/2008 studiował na Universität für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu w ramach programu Socrates-Erasmus. Laureat nagrody za realizację dźwiękową słuchowiska *Auto da fe* Tomasza M. Trojanowskiego w Ogólnopolskim Konkursie Artystycznych Form Radiowych Grand PiK (Toruń, 2012). Reportaż *Podróż Kasi* podczas Ogólnopolskiego Konkursu Reportażystów „MELCHIORY 2013" został uznany za premierę roku, a *Ten Karski* Hanny Bogoryja-Zakrzewskiej i Magdaleny Skawińskiej w jego realizacji został nagrodzony Srebrnym Melchiorem, w tej samej kategorii dwa lata później. Laureat Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2015" za realizację słuchowiska *Podróż na księżyc* Moniki Milewskiej w reż. A. Wieczur-Bluszcz oraz indywidualnie za realizację słuchowiska *Ukryty w słońcu* w reż. D. Błaszczyka, w 2016 roku Grand Prix za realizację słuchowiska *Von Bingen. Historia prawdziwa* Sandry Szwarc w reż. W. Modestowicza, a w 2017 Nagrodę za Najlepsze Słuchowisko dla Dzieci i Młodzieży otrzymał zrealizowany przez niego *Labirynt* Grzegorza Kasdepke w reż. W. Modestowicza. Maciej Kubera jest laureatem Złotego Mikrofonu.

W 2017 roku, z okazji 55 urodzin Trójki, powróciliśmy do prezentacji cyklu, wyróżnionego przez słuchaczy w plebiscycie „33 razy Trójka" (2012). To sensacyjne słuchowiska spod znaku „Teatrzyk Zielone Oko", który swoją premierę miał w 1967 roku. Podwójny jubileusz zobowiązywał, stąd pojawił się pomysł, by transmitować premierowe słuchowiska ze studia im. Agnieszki Osieckiej w obecności publiczności. Nie tylko sam cykl zapisał się w pamięci słuchaczy, także charakterystyczny sygnał z rykiem lwa, tajemniczymi krokami oraz krzykiem kobiety. Należy on do najbardziej oryginalnych dźwiękowych identyfikacji, jakie powstały w Polskim Radiu. I, choć brzmi staroświecko, przywołujemy go nadal przed każda premierą „Teatrzyku".
Sekcja*, zrealizowana w „Teatrzyku Zielone Oko", to raczej thriller, nie-typowy kryminał. Sama opowieść zaś dotyczy pewnej sfery zainteresowań autorki, a, jakiej, odpowiedź na to pytanie pozostawiamy odbiorcom słuchowiska. Na Festiwalu "Dwa Teatry" przedstawiamy* Sekcję *w formie retransmisji ze studia im. Agnieszki Osieckiej (po montażu i masteringu).*

** „Teatrzyk Zielone Oko" podczas tegorocznego festiwalu zaprasza także na premierę nowej wersji* Gabinetu Powtórzeń *Ewy Szumańskiej. Będzie to „remake" sztuki, zrealizowanej dla TZO w latach 70.* ***Szczegóły na stronie 96.***

Rafał Wojasiński
DŁUGIE ŻYCIE

Jedynka POLSKIE RADIO

Reżyseria – Waldemar Modestowicz
Realizacja akustyczna – Maciej Kubera
Opracowanie muzyczne – Kuba Gawlik
Data premiery antenowej – 22 października 2017
Czas trwania – 44'33"

1 lipca
niedziela
godzina 15:15

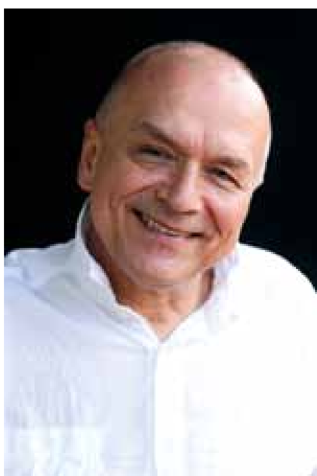

FINA

Obsada: Marian Opania (Władek), Anna Seniuk (Helenka), Martyna Kowalik (Dziennikarka), Sławomir Orzechowski (Urzędnik)

RAFAŁ WOJASIŃSKI – (ur. w 1974 r.) – prozaik, dramatopisarz, autor, między innymi, *Złodzieja ryb, Starej* i *Olandy*. Ze spotkań pisarza z wybitnym polskim aktorem Janem Nowickim powstała książka prozatorska *Jan Nowicki Droga do domu*. Autor słuchowisk dla Teatru Polskiego Radia. Jego proza była kilkakrotnie nagradzana. Nowela filozoficzna *Stara* została zrealizowana w Teatrze Polskiego Radia w adaptacji Waldemara Modestowicza. Książkę przetłumaczono na francuski, angielski, bułgarski i hiszpański.

WALDEMAR MODESTOWICZ – reżyser radiowy, dubbingowy i teatralny, w Polskim Radiu pracuje od 1984 roku, najpierw w rozgłośni w Poznaniu, potem w Szczecinie. W Teatrze Polskiego Radia od 1992 r. Słuchowiska w jego reżyserii reprezentowały radiofonię polską na międzynarodowych festiwalach sztuki radiowej, zdobywając w Berlinie wyróżnienie Festiwalu Prix Futura (1993) oraz w Moskwie nagrodę główną Festiwalu Ostankino Prize (1996). Laureat Festiwalu Słuchowisk Polskiego Radia Bolimów (1999) – za adaptację i reżyserię słuchowiska wg dramatu Witolda Gombrowicza *Ślub*. Laureat Złotego Mikrofonu w 1992 r. Wielokrotny laureat Grand Prix Festiwalu Teatru PR i Teatru TVP „Dwa Teatry" w Sopocie za reżyserię słuchowisk: *Nagi sad* wg prozy W. Myśliwskiego (2003), *Gdzie jest ten tani kupiec?* A. Bykowskiej-Salczyńskiej (2006), *Recycling* T. Różewicza (2007), *Hamlet* wg tragedii W. Szekspira (2012), *Von Bingen. Historia prawdziwa* S. Szwarc (2016), laureat nagrody za reżyserię słuchowiska *Drzazgi* T. M. Trojanowskiego (2015). W 2012 roku jego słuchowisko *Moje drzewko pomarańczowe* wg powieści Vasconcelosa otrzymało Grand Prix 9. Międzynarodowego Konkursu Słuchowisk dla Dzieci i Młodzieży PRIX EX AEQUO. W 2013 roku uhonorowany Nagrodą Specjalną za *Raport o stanie wojennym* M. Nowakowskiego w Konkursie Artystycznych Form Radiowych w Bydgoszczy. Zdobywca Srebrnych Synchronów 2013 za reżyserię dubbingu filmu aktorskiego *Iron Man 3*.

KUBA GAWLIK – Muzyk i aktor. Na akordeonie gra od 7 roku życia. Absolwent warszawskiej Szkoły Muzycznej II stopnia im. Fryderyka Chopina oraz Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza na Wydziale Aktorskim. Występuje gościnnie w Teatrze Narodowym w spektaklach: *Idiot*a (reż. P. Miśkiewicz), *Kordian* (reż. J. Englert), *Zimowa opowieść* (reż. M. Hycnar) i *Elementarz* (reż. P. Cieplak). Jest również kompozytorem. Stworzył muzykę do spektaklu *Ifigenia* Teatru ITP w Lublinie (reż. M. Lach), a także współtworzył muzykę do spektaklu *Elementarz* w Teatrze Narodowym. Współpracował z Teatrem Polskiego Radia i Teatrem Telewizji.

Biogram **MACIEJA KUBERY** na stronie 40

Długie życie *opowiada o małżeństwie, które egzystuje gdzieś na głębokiej prowincji. W ich życiu pojawiają się nietypowi goście, którzy powodują, że sytuacja staruszków przeradza się w groteskę ukazującą tragiczność tych, którzy, pomimo bardzo późnej starości, nie mogą umrzeć i tych, którzy są przekonani, że poznali się dobrze na życiu. Echa dramaturgii Hanoha Levina czy Ionesco.*

Polskie Radio RZESZÓW

WESELE – JA TO CZUJĘ, JA TO SŁYSZĘ

(na podstawie „Wesela" Stanisława Wyspiańskiego)

1 lipca
niedziela
godzina 16:15 Akt I, II
ok. 18:35 przerwa
godzina 18:40 Akt III

Reżyseria – Jan Niemaszek
Adaptacja – Jan Niemaszek, Katarzyna Noworól
Realizacja akustyczna – Maciej Rosół
Kompozytor – Jacek Chrobak
Data premiery antenowej – 1 grudnia 2017
Czas trwania – Akt I: 64'07; Akt II: 67'28 Akt III: 60'32. Łącznie: 192'07

Obsada: Monika Szela (Jadwiga Mikołajczykówna Rydlowa/Panna Młoda), Bogusław Michałek (Jacek Mikołajczyk/ojciec panny młodej/Ojciec), Andrzej Piecuch (Jan Mikołajczyk/ brat panny młodej/ Jasiek), Mateusz Mikoś (Jakub Mikołajczyk/ brat panny młodej/ Kuba), Tomasz Kuliberda (Wojciech Sudół/ Wojtek), Karolina Dańczyszyn (Maria Sudół/ Marysia), Waldemar Czyszak (Błażej Czepiec/ Czepiec), Aneta Adamska (Helena Czepiec/ Czepcowa), Kamil Dobrowolski (Kacper Czepiec/ bratanek Błażeja Czepca/ Kasper), Przemysław Tejkowski (Lucjan Rydel/ Pan Młody), Magdalena Kozikowska-Pieńko (Hanna Rydlówna/Haneczka), Grażyna Misiorowska (Anna Mikołajczykówna/Gospodyni), Marek Kępiński (Włodzimierz Tetmajer/Gospodarz), Malena Wisłocka (Jadwiga Tetmajer/Isia), Robert Żurek (Rudolf Starzewski Dolek/Dziennikarz), Józef Hamkało (Kazimierz Przerwa-Tetmajer/ Poeta), Anna Polony (Antonina Domańska/Radczyni), Beata Zarembianka (Maria Pareńska/ Maryna), Małgorzata Pruchnik-Chołka (Zofia Pareńska/Zosia), Małgorzata Machowska (Pepa Singer/Rachela), Ryszard Szetela (Hersz Singer/Żyd), Anna Demczuk (Gospodyni z Bronowic Małych/Klimina), Justyna Król (Kasia), Henryk Hryniewicki (Staszek), Robert Chodur (Ksiądz), Piotr Napieraj (Dziad), Mateusz Sebastian Marczydło (Muzykant), Maria Rybka (Mieszczka Kwiaciarka), Hubert Bereś (Kelner I), Kornel Pieńko (Kelner II), Roman Adamski (Listonosz), Rafał Potocki (Żebrak z Floriańskiej), Justyna Piekło (Gazeciarz), Joanna Sitarz (Teofila z Pytków Wyspiańska), Jan Niemaszek (Stanisław Wyspiański), Iwona Piętak (Uczennica Mela), Bożena Lubas (Uczennica Hesia), Mikołaj Wisz (Mały Chłopiec Miecio Wyspiański), Adam Głaczyński (Narrator)
Postacie fantastyczne: Grzegorz Pawłowski (Chochoł), Paweł Gładyś (Ludwik Stanisław de Laveaux/Widmo), Robert Żurek (Józef Gąska/błazen Zygmunta Starego/Stańczyk), Mariusz Pilawski (Zawisza Czarny/Rycerz), Jan Nowicki (Franciszek Ksawery Branicki/Hetman), Maciej Bilski (Jakub Szela/Upiór), Jerzy Trela (Wernyhora) Dominika Kobiałka (Diablica), Tomasz Górnicki (Diabeł)

JAN NIEMASZEK – ur. w 1958 r. w Rzeszowie. Z wykształcenia aktor. Absolwent Studia Aktorskiego Teatru „Wybrzeże" w Gdańsku. Dyplom obronił w roku 1981. Od 1978 roku związany z teatrem i radiem. Przygodę z radiowym teatrem wyobraźni rozpoczął w Studenckiej Agencji Radiowej w Gdańsku i trwa ona do dzisiaj. Po szkole związany z wieloma scenami teatralnymi w Polsce. Między innymi z Teatrem im St. Jaracza w Olsztynie i Teatrem Współczesnym w Szczecinie. W dorobku teatralnym ma ok. 85 ról. Niejednokrotnie asystował w reżyserii spektakli. Zajmował się także kompozycją muzyki teatralnej, a jako publicysta – krytyką teatralną. Jako aktor zagrał też w słuchowiskach Teatru Polskiego Radia. Wyspiański i jego twórczość są mu wyjątkowo bliskie. Pasje tę postanowił przełożyć na realizację słuchowiska.

KATARZYNA ANNA NOWORÓL – ur. w 1969 r. w Rzeszowie. Z zawodu ekonomistka. Absolwentka rzeszowskiej filii Akademii Rolniczej w Krakowie. Technokratka z artystyczną duszą. Miłośniczka teatru, literatury pięknej, kina i muzyki. Współpraca przy powstawaniu scenariusza słuchowiska *Wesele – ja to czuję, ja to słyszę…* była jej debiutem. Napisała cykl radiowy pt. *Kartki z Powstania Warszawskiego*. Dla potrzeb radia dokonała adaptacji opowiadania dla młodzieży pt. *Lot z przeszłości*.

Biogram **MACIEJA ROSOŁA** na stronie 46

JACEK CHROBAK – ur. w 1970 r. w Rzeszowie. Muzyk instrumentalista, kompozytor i aranżer. Autor muzyki do filmów dokumentalnych m.in.: *Byłem w Gestapo*, *Moje lalki*, *Tajemnice Bożego grobu*, *Rozjaśnić mrok* oraz muzyki ilustracyjnej do filmów i magazynów turystyczno-krajoznawczych o Podkarpaciu. Od 1996 r. pracownik TVP S.A. Oddział w Rzeszowie.

Scenariusz słuchowiska Wesele – ja to czuję, ja to słyszę… *autorstwa Katarzyny Noworól i Jana Niemaszka został oparty na dramacie Wyspiańskiego. W sferze narracyjnej został poszerzony o fakty historyczne związane z życiem i twórczością Wyspiańskiego, poprzedzające najbardziej znany, legendarny już polski ożenek. Podczas pracy nad tekstem jego autorzy patrzyli na utwór przez Boyowską Plotkę o Weselu, nawiązując do historycznych opracowań dotyczących twórcy* Wyzwolenia *i* Akropolis*. To pełne rozmachu przedsięwzięcie teatralno-radiowe jest próbą niesienia przesłania Wyspiańskiego zawartego w dramacie – chęci wyrwania się z obłędu chocholego tańca. Odniesienia zaś historyczne nawiązują do patriotyzmu genialnego twórcy. Jak pokazała matka historia, symbolika ostatniej sceny dramatu towarzyszy nam w wielu sferach także współcześnie…*

Marek Kochan

TRAKTAT O MIŁOŚCI

2 lipca
poniedziałek
godzina 10:00

FINA

Reżyseria – Anna Wieczur-Bluszcz
Realizacja akustyczna – Maciej Kubera
Opracowanie muzyczne – Anna Wieczur-Bluszcz
Data premiery antenowej – 23 kwietnia 2017
Czas trwania – 45'10"

Obsada: Monika Pikuła (Lipska Joanna), Piotr Bajtlik (Jurgen Krenz), Laura Samojłowicz (Hertz), Joanna Jeżewska (Tłumaczka), Andrzej Blumenfeld (Sędzia/Policjant), Waldemar Barwiński (Thiel)

MAREK KOCHAN – pisarz, wykładowca Uniwersytetu SWPS i Uniwersytetu Warszawskiego. Wydał m.in. zbiór opowiadań *Ballada o dobrym dresiarzu* (2005), powieści *Plac zabaw* (2007) oraz *Fakir z Ipi* (2013), zbiór opowieści sufickich *Turban Mistrza Mansura* (2014) oraz powieść dla dzieci *Martynika i Biała Wyspa* (2014). Autor kilkunastu dramatów, m.in. *Holyfood*, *Karaoke*, *Argo*, *Szczęście Kolombiny*, publikowanych i prezentowanych w Polsce oraz za granicą. W 2002 roku otrzymał wyróżnienie w konkursie Stowarzyszenia Drama za tekst *Aspartan*, w 2004 za *Holyfood* w konkursie Radom Odważny. Za *Argo* otrzymał nagrodę publiczności na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Heidelbergu. Finalista Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej (*Tatanka*, 2011). Za dramat *Reduty* otrzymał Nagrodę Specjalną Stowarzyszenia Autorów ZAiKS w konkursie Programu II Polskiego Radia i Stowarzyszenia ZAiKS. Od lat współpracuje z Teatrem Polskiego Radia: *Muzyka supermarketów* (2008, reż. Andrzej Piszczatowski), *Tatanka* (2011, reż. Henryk Rozen), *Trzej panowie jadą autem* (2013, reż. Adam Wojtyszko) – nagroda za scenariusz na XIV Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2014", *Szczęście Kolombiny* (2014, reż. Adam Wojtyszko), *Reduty* (2014, reż. Paweł Łysak), *Rio* (2014, reż. Adam Wojtyszko), *Skromny mimo sukcesu* (2015, reż. Redbad Klynstra).

ANNA WIECZUR-BLUSZCZ – reżyserka teatralna, filmowa i radiowa, scenarzystka, coach. Absolwentka PWST w Krakowie (wydziału zamiejscowego we Wrocławiu), Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy, Podyplomowych Studiów Marketingu Kultury w Instytucie Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Podyplomowych Studiów Coachingu w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej i Laboratorium Psychoedukacji w Warszawie. Od 1999 do 2007 związana była z Teatrem im. H. Modrzejewskiej w Legnicy. Jako reżyserka teatralna zadebiutowała w 2001 roku sztuką *O stale obecnych* na podstawie wierszy ks. Jana Twardowskiego dla Teatru Małych Form w Londynie. Realizuje słuchowiska w Teatrze Polskiego Radia. Na festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2012" otrzymała nagrodę za reżyserię *Mizantropa* Moliera, a w 2015 roku odebrała Grand Prix tegoż festiwalu dla najlepszego słuchowiska za reżyserię *Podróży na księżyc* Moniki Milewskiej. Jej debiut filmowy *Być jak Kazimierz Deyna* otrzymał kilka nagród, m.in.: nagrodę Wielkiego Jantara oraz Jantara za zdjęcia i rolę kobiecą na festiwalu „Młodzi i Film" w Koszalinie.

Biogram **MACIEJA KUBERY** na stronie 40

Joanna Lipska jest młodą Polką mieszkającą w Niemczech. Przeniosła się tam ze swoją kilkuletnią córeczką Janeczką, mając nadzieję na lepsze życie. Po przyjeździe rozpoczyna studia, potem poznaje przystojnego i miłego Niemca Jurgena Krenza, za którego wychodzi za mąż. Jest szczęśliwa. Jednak z upływem czasu sprawy się komplikują: Jurgen traci pracę, zaczynają się kłótnie i w wyniku jednej z nich w życie Lipskiej wkracza Helga Hertz, pracownica Liebesamtu (urzędu miłości), instytucji zajmującej się opieką nad dziećmi i młodzieżą. Od tego momentu sprawy przybierają coraz bardziej dramatyczny obrót. Młoda kobieta i jej dziecko znajdują się w potrzasku. Czy uda im się wygrać z bezdusznym systemem? Czy znajomość mechanizmów jego działania coś zmieni? Czy jedynym sposobem na przeciwstawienie się systemowi jest opuszczenie go, tak jak to zrobił były pracownik Liebesamtu, Thiel, bądź złamanie narzuconego przez ten system prawa?

dwójka
POLSKIE RADIO

2 lipca
poniedziałek
godzina 11:00

FINA

Monika Milewska

DZIEŃ, W KTÓRYM UMARŁ PROKOFIEW

Reżyseria – Dariusz Błaszczyk
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Opracowanie muzyczne – Renata Baszun
Data premiery antenowej – 5 marca 2017
Czas trwania – 50’10”

Obsada: Mariusz Bonaszewski (Dymitr Szostakowicz), Artur Janusiak (Sergiej Prokofiew), Szymon Kuśmider (Józef Stalin), Paweł Szczesny (Andriej Żdanow), Monika Kwiatkowska (Nina, żona Szostakowicza) oraz Irena Kownas, Zbigniew Konopka, Janusz Wituch, Andrzej Krusiewicz;
Fortepian: Marian Szałkowski

MONIKA MILEWSKA – antropolog historii, eseistka, poetka, dramatopisarka, tłumaczka. Ukończyła z wyróżnieniem historię na Uniwersytecie Warszawskim (tam też się doktoryzowała), Szkołę Nauk Społecznych przy Instytucie Filozofii i Socjologii PAN oraz Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales w Paryżu. W latach 2002-2008 adiunkt w IFiS PAN w Warszawie. Od 2009 adiunkt w Zakładzie Etnologii Uniwersytetu Gdańskiego. Stypendystka Ministra Kultury, Ministra Edukacji Narodowej, Rządu Francuskiego, Rządu Włoskiego, Fundacji A. Mellona, Miasta Gdańska, Województwa Pomorskiego, Fundacji Batorego, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, fellow Akademii Amerykańskiej w Rzymie. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Laureatka ponad dwudziestu konkursów poetyckich i dramaturgicznych. Autorka wielokrotnie nagradzanej scenicznej baśni *Dzieje sławnego Rodryga* oraz eseistycznej książki *Ocet i łzy. Terror Wielkiej Rewolucji Francuskiej jako doświadczenie traumatyczne* (słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2002), która przyniosła jej stypendium „Polityki” i nominację do Nagrody Literackiej NIKE. W 2012 roku ukazała się jej książka *Bogowie u władzy. Od Aleksandra Wielkiego do Kim Dzong Ila* (słowo/obraz terytoria) oraz tomik *Płacz komety*, za które otrzymała nominację do nagrody Splendor Gedanensis. Tekst jej słuchowiska *Podróż na Księżyc* zdobył drugą nagrodę w jubileuszowym konkursie ZAiKS-u i Programu 2 Polskiego Radia, a jego realizacja Grand Prix dla najlepszego słuchowiska 15. Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2015”. Laureatka Nagrody Kulturalnej Miasta Gdańska (2016) oraz nagrody Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki (2017). Wiosną 2018 roku ukazała się jej powieść *Latawiec z betonu*, o gdańskim falowcu na Przymorzu.

Biogram **DARIUSZA BŁASZCZYKA** na stronie 27

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

RENATA BASZUN – absolwentka Akademii Muzycznej im. F. Chopina (obecnie Uniwersytet Muzyczny), gdzie studiowała kompozycję w klasach prof. Mariana Borkowskiego i prof. Stanisława Moryty. Ukończyła również Podyplomowe Studia Muzyki Filmowej, Komputerowej i Twórczości Audiowizualnej (Akademia Muzyczna im. G. I K. Bacewiczów i PWSFTViT w Łodzi). Komponuje muzykę kameralną, symfoniczną i chóralną. Jej utwory wykonywane były w wielu miejscach w Polsce, m.in. w Sali Koncertowej UMFC w Warszawie, w Katedrze Koszalińskiej w ramach Międzynarodowego Festiwalu Organowego, w Kościele Mariackim w Legnicy i w Katedrze Legnickiej w ramach Legnickiego Konwersatorium Organowego, w Katedrze Płockiej, w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego. Jest autorką muzyki do kilku filmów krótkometrażowych, m.in. filmu Agnieszki Burszewskiej *Kamienica*, a także do ponad pięćdziesięciu wydawnictw płytowych w postaci słuchowisk i audiobooków, takich jak cykl *Żołnierze Honoru* Bogusława Wołoszańskiego, cykl słuchowisk wg powieści Joanny Chmielewskiej, cykl bajek dla dzieci (wyd. Siedmioróg). Od 2007 roku współpracuje z Teatrem Polskiego Radia w roli ilustratora muzycznego. Za pracę nad oprawą muzyczną słuchowiska *Walizka*, w reżyserii Julii Wernio, została uhonorowana nagrodą Grand Prix IX festiwalu „Dwa Teatry” (2009).

Słuchowisko Dzień, w którym umarł Prokofiew *Moniki Milewskiej to – na przekór tytułowi – historia życia i twórczości Dymitra Szostakowicza, wybitnego rosyjskiego kompozytora, który tworzył w sowieckiej Rosji. Przywołany w tytule kompozytor zmarł 5 marca 1953 roku, czyli w tym samym dniu, co Józef Stalin. Prokofiew z Szostakowiczem rywalizowali o palmę pierwszeństwa w muzyce. Po śmierci nieco starszego Prokofiewa, Szostakowicz w licznych monologach wciąż spiera się artystycznie ze swoim konkurentem, a także tłumaczy swoje uwikłanie w polityczno-artystyczne powinności, jakie wymuszało na nim życie w Związku Radzieckim. Tekst słuchowiska został wyróżniony 2. nagrodą w urodzinowym konkursie Programu 2 i Stowarzyszenia Autorów ZAiKS na słuchowisko o tematyce muzycznej.*

Antoni Libera
TOCCATA C-DUR

Scenariusz i reżyseria – Antoni Libera
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Opracowanie muzyczne – Antoni Libera
Data premiery antenowej – 30 września 2017
Czas trwania – 65'25''

Obsada: Andrzej Mastalerz,
Fortepian: Tomasz Marut

2 lipca
Poniedziałek
godzina 12:15

FINA

ANTONI LIBERA – pisarz, tłumacz, znawca twórczości Samuela Becketta. Ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim, doktoryzował się w Polskiej Akademii Nauk. Przełożył i wydał wszystkie dzieła dramatyczne Becketta, część jego utworów prozą oraz eseje i wiersze. Sztukami Becketta zajmuje się również jako reżyser, wystawiając je w Polsce i za granicą. W jego inscenizacjach występowało wielu wybitnych aktorów, m.in.: Tadeusz Łomnicki, Zbigniew Zapasiewicz, Maja Komorowska, Adam Ferency, Andrzej Seweryn, Wojciech Malajkat, Zbigniew Zamachowski, a z brytyjskich: Barry McGovern i David Warrilow. Tłumaczył również tragedie Sofoklesa (m.in. *Antygonę* i *Króla Edypa*), dokonał nowego przekładu *Makbeta* Szekspira i *Fedry* Racine'a oraz kanonu poezji F. Hölderlina i K. Kawafisa. W 1990 r., na zamówienie londyńskiego Royal Court Theatre, napisał jednoaktówkę *Eastern Promises* (tytuł pol.: *Czy Europa musi zginąć?*), która została na tej scenie wystawiona i opublikowana w tomie *The May Days Dialogues* (Methuen, 1990). Spektakularny sukces literacki i wydawniczy odniosła jego powieść *Madame* (1998), która przełożona została na 20 języków, była nominowana do nagrody „Nike" (1999), wyróżniona Nagrodą im. A. Kijowskiego, a w 2002 r. znalazła się w finale prestiżowej IMPAC Dublin Literary Award. W 2009 wydał prozę autobiograficzną pt. *Godot i jego cień* (finał Nagrody Angelusa, nominacja do szwajcarskiej nagrody im. Jana Michalskiego), a w 2013 r. tryptyk nowelistyczny pt. *Niech się panu darzy* (Nagroda Warszawskiej Premiery Literackiej 2013). Członek PEN Clubu i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich oraz amerykańskiego Samuel Beckett Society. W latach 1996-2001 był kierownikiem literackim Teatru Dramatycznego w Warszawie. Jest laureatem Nagrody Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich i Ministerstwa Kultury i Sztuki za przekład dzieł dramatycznych Becketta, nagrody „Literatury na świecie" za przekład powieści *Molloy* oraz Nagrody Duszpasterstwa Środowisk Twórczych Archidiecezji Poznańskiej za całokształt twórczości literackiej i teatralnej. W Teatrze Polskiego Radia wyreżyserował *Skecz radiowy* Becketta (2007) oraz *Toccatę C-dur*, autorską adaptację swojego opowiadania z tryptyku *Niech się panu darzy* (2017).

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Słuchowisko Toccata C-dur *jest autorską adaptacją noweli Antoniego Libery. Tytuł słuchowiska odsyła do bardzo trudnego, wirtuozowskiego utworu muzycznego, jakim jest Toccata C-dur op. 7 Roberta Schumanna. To jedna z pierwszych kompozycji tego kompozytora, numer opusu jest mylący, umowny, nadany znacznie później. 19-letni Schumann stworzył ten utwór jako ćwiczenie dla siebie, by podnieść swoją technikę pianistyczną. Toccata ta w słuchowisku Antoniego Libery jest przedmiotem wyzwania, jakie profesor Plater, nauczyciel fortepianu w szkole muzycznej stawia przed dwoma swoimi uczniami – Sławkiem i narratorem tej opowieści – którzy wkrótce mają zdawać egzamin dyplomowy na zakończenie szkoły muzycznej. Obaj uczą się tego piekielnie trudnego dzieła, a jego wykonanie na rzeczonym egzaminie zaważy na ich przyszłości. W słuchowisku wystąpił aktor Andrzej Mastalerz i pianista Tomasz Marut – ten ostatni w kreacji muzycznej.*

JOSEPHA CONRADA PODRÓŻ PO POLSCE

(na podstawie tomu „Ze wspomnień" Josepha Conrada)

2 lipca
poniedziałek
godzina 13:35

Adaptacja i reżyseria – Andrzej Zajdel
Realizacja akustyczna – Maciej Rosół
Opracowanie muzyczne – Elżbieta Lewicka
Data premiery antenowej – 31 grudnia 2017
Czas trwania – 28'30"

Obsada: Marek Kępiński (Joseph Conrad), Małgorzata Machowska (Jessie,żona Conrada), Joanna Baran (Otolia Retinger), Magdalena Kozikowska-Pieńko (Aniela Zagórska/siostrzenica Conrada), Hubert Bereś (Borys, starszy syn pisarza), Robert Chodur (Marian Dąbrowski/dziennikarz), Michał Chołka (Józef H. Retinger),Wojciech Kwiatkowski (bibliotekarz)

ANDRZEJ ZAJDEL – absolwent polonistyki na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Reporter i publicysta społeczno-kulturalny Polskiego Radia Rzeszów. W latach 1990-2000 w kierownictwie rozgłośni (do 1993r. Zastępca Redaktora Naczelnego, następnie Prezes Zarządu Spółki). Laureat m.in. Nagrody Miasta Rzeszowa za uruchomienie 24-godzinnego programu w Radiu Rzeszów w 1991 r. Współorganizator Festiwalu Słuchowisk Polskiego Radia w Rzeszowie w 2000 r. W pracy dziennikarskiej specjalizuje się w programach poświęconych historii XX wieku, literaturze i filmowi. Autor kilkudziesięciu utworów dokumentalnych oraz reżyser i scenarzysta kilkunastu słuchowisk. Utwór *WiNny bohater* (o płk Łukaszu Cieplińskim) nagrodzono na festiwalu Dwa Teatry w 2008 r. Producent m. in. rzeszowskich seriali słuchowiskowych (*Drabina do nieba* – 120 odcinków i *Muzyka wysokich traw* – 10 odcinków) oraz słuchowisk np. *Wesele – ja to czuję, ja to słyszę*.… Napisał dwie książki o historii Polskiego Radia Rzeszów.

ELŻBIETA LEWICKA – absolwentka Akademii Muzycznej we Wrocławiu – pierwsza absolwentka, kobieta, prestiżowego Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej w Katowicach, na Wydziale Instrumentalnym (1987). Laureatka konkursu na staż dziennikarski w Polskim Radiu (1989). Dziennikarka Programu II Polskiego Radia, dziennikarka I Programu Polskiego Radia współtworząca popularny plebiscyt Muzyczna Jedynka. Autorka recenzji, wywiadów i artykułów o tematyce muzycznej (m.in. *Jazz A Go-Go*, *Jazzi Magazine*, *V.I.P Biznes & Styl*). Jurorka podkarpackich konkursów muzycznych (m.in. Galicja Blues Festiwal). Współpracuje z Filharmonią Podkarpacką, prowadzi także festiwale, oraz koncerty z muzyką klasyczną, jazzową i rozrywkową na Podkarpaciu. Wykładowca na Wydziale Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Od 25 lat dziennikarka Polskiego Radia Rzeszów.

MACIEJ ROSÓŁ – realizator dźwięku i nagłośnienia, muzyk. Absolwent wydziału Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu Akademii Muzycznej w Katowicach. Od blisko 12 lat związany z Polskim Radiem Rzeszów, współpracował także z Filharmonią Podkarpacką. Realizator słuchowisk radiowych, między innymi sagi *Drabina do nieba*, strzyżowskiej powieści radiowej *Muzyka Wysokich Traw*, słuchowiska z okazji otwarcia Muzeum im. Rodziny Ulmów w Markowej *A był wśród nich jeden Samarytanin*, a także *O księżniczce na ziarnku grochu*, *Nostalgia latarnika*, *Wesele – ja to czuję, ja to słyszę*.… W 2015 r. otrzymał Nagrodę im. Tadeusza i Ireny Byrskich na Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie za realizację akustyczną słuchowiska *Nalepa*.

W przededniu wybuchu I wojny światowej sławny pisarz Joseph Conrad z rodziną zjawił się z wizytą w Krakowie i Zakopanem. Była to ostatnia podróż do ojczystego kraju. Kameralne słuchowisko przygotowane na motywach tomu Ze wspomnień *– autora* Lorda Jima *jest przede wszystkim podróżą w wymiarze psychologicznym. Ta „podróż wewnętrzna" to m.in. refleksje na temat własnego tworzenia, postrzegania roli literata, także przywołanie pamięci o rodzicach, jak również refleksje dotyczące sprawy polskiej, w którą pisarz był aktywnie zaangażowany. Utwór powstał dla uczczenia Roku Conradowskiego.*

Tomasz Man
FUTBOLISTKI

Autor, reżyser, twórca muzyki (gitara basowa) – Tomasz Man
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Data premiery antenowej – 2 lipca 2017
Czas trwania – 35′ 07″

2 lipca
poniedziałek
godzina 14:20

Obsada: Agata Kulesza (Pani Prezes), Dorota Landowska (Żona Trenera), Joanna Kulig (Narzeczona Kapitana)

TOMASZ MAN – dramatopisarz, reżyser, wykładowca, doktor habilitowany AST we Wrocławiu, maratończyk, tato trójki dzieci. Absolwent Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Wydziału Reżyserii Dramatu warszawskiej Akademii Teatralnej. Był kierownikiem literackim w Teatrze im. Siemaszkowej w Rzeszowie (2003-2005) i konsultantem programowym w Teatrze im. Mickiewicza w Częstochowie (2004-2005) i Teatrze Nowym Praga w Warszawie (2005). Publikował na łamach Teatru, Dialogu, Notatnika Teatralnego, Silesii. Sztuki Tomasza Mana zostały przetłumaczone na języki włoski, angielski, niemiecki, francuski, rosyjski, czeski, bułgarski i węgierski. Wyreżyserował 50 spektakli teatralnych, 16 słuchowisk radiowych i spektakl Teatru Telewizji. Nagradzany na festiwalu „Dwa teatry" w Sopocie: w 2005 r. za scenariusz oryginalny słuchowiska *Matka i lampart*, w 2009 r. za słuchowisko *Kartoteka* na podstawie Tadeusza Różewicza, w 2011 r. za reżyserię słuchowiska własnego autorstwa *Sex machina* i w 2013 r. za scenariusz oryginalny słuchowiska *Moja Abba*.

Biogram **ANDRZEJA BRZOSKI** na stronie 39

Tytułowe bohaterki słuchowiska to panie, które z różnych powodów oglądają mecz piłki nożnej. Podstawowym tematem rozmów, które toczą, są ich prywatne związki z… mężczyznami zajmującymi się piłką nożną. Można uznać, że są one „wags" (WAGs – Wives and Girlfriends), a to, z kolei, rodzaj nowej kategorii obyczajowej. Na Festiwalu Dwa Teatry, dystansując się do powyższej sfery, twórcy słuchowiska robią ukłon w stronę tych, których horyzont myślowy przysłaniają igrzyska, zwane Mistrzostwami Świata w Piłce Nożnej.

Polskie Radio Lublin

2 lipca
poniedziałek
godzina 15:20

Andrzej Dąbrówka
BARDZO DZIWNE

Adaptacja i reżyseria – Maria Brzezińska
Realizacja akustyczna – Jarosław Gołofit
Opracowanie muzyczne – Maria Brzezińska
Data premiery antenowej – 15 kwietnia 2017
Czas trwania – 24'05"

Obsada: Maria Brzezińska, Mirella Biel, Paulina Połowniak, Mirosław Majewski (jako Autor), Marcin Sanakiewicz, Kinga Szymanek (lektor) Jarosław Zoń (lektor)

ANDRZEJ DĄBRÓWKA – ur. w 1949 roku w Gruszczynie (radomskie). Profesor zwyczajny nauk humanistycznych w Instytucie Badań Literackich PAN – historyk literatury, mediewista, leksykograf, jezykoznawca, literat i tłumacz literatury niderlandzkiej (germanista z wykształcenia). Autor pozycji naukowych, leksykograficznych oraz poezji. Opublikował trzy zbiory wierszy *Coś o niczym* (2004), *Ikarkołomnie* (2009) oraz *Deszcz*. Od 2009 roku uprawiał przez kilka lat nowy gatunek wiersza powstającego z inspiracji własnych fotografii przyrody, publikując je na blogu. Audycja pt. *Bardzo dziwne* jest pierwszą prezentacją twórczości prof. Andrzeja Dąbrówki w formie słuchowiska.

JAROSŁAW GOŁOFIT – realizator Rozgłośni Polskiego Radia w Lublinie od 1987 roku. Współtwórca wielu nagradzanych reportaży, audycji literackich, słuchowisk, m.in. nagrodzonych na festiwalach „Dwa Teatry" w Sopocie audycji w reżyserii Marii Brzezińskiej – *Lekki wieżowiec*, *Treny dla Amelii*, *Próba czytania*, *Księga Pamięci –Chełm*, *Macewy z papieru i wiatru*, *Świat nie jest dobry na serce* oraz *Wspólnota wielkiego płaczu*. Ostatnia otrzymała Grand PIK (nagroda Radia PiK – rozgłośni regionalnej Polskiego Radia w Bydgoszczy) w Ogólnopolskim Konkursie na Artystyczną Formę Radiową. Zrealizowana przez Jarosława Gołofita audycja pt. *Wszystko jest możliwe* (o Johnie Cage'u) reprezentowała radiofonię polską podczas międzynarodowego Festiwalu Prix Europa w Berlinie w 2013 roku. Natomiast *Świat nie jest dobry na serce* i *Teatr cieni z architekturą w tle*, obie w reżyserii Marii Brzezińskiej, reprezentowały Polskę na festiwalu Grand Prix Nowa w Bukareszcie (2015, 2016).

Biogram **MARII BRZEZIŃSKIEJ** na stronie 29

Słuchowisko poetyckie na podstawie wierszy Andrzeja Dąbrówki. Źródłem poetyckiej refleksji Andrzeja Dąbrówki jest zadziwienie „prostymi" zjawiskami – deszczem, wiatrem, urodą kwiatów, drzew, więzami z bliskimi. W słuchowisku refleksje poety profesora układają się w cykl dnia – poranne zebranie naukowe w Warszawie, spotkanie z dziennikarzem, powrót do domu w Podkowie Leśnej, gdzie dom i bliscy. „Dzień" poety jest zarazem metaforą życia – od poranka po grób.

Prezentacje konkursowe spektakli telewizyjnych odbędą w kompleksie kinowym MULTIKINO w Sopocie, ul. Bohaterów Monte Cassino 63, sala nr 1
Prowadzenie i spotkania z twórcami spektakli: **Urszula Matysiak i Bogdan Szczepański** (TVP3 Gdańsk)
Spotkania z twórcami spektakli odbywać się będą bezpośrednio po projekcjach.
Dodatkowe prezentacje wszystkich spektakli telewizyjnych odbędą się w sali nr 2

Łukasz Wylężałek
ALIBI

Reżyseria – Łukasz Wylężałek
Scenografia – Jerzy Talik
Kostiumy – Agata Culak
Zdjęcia – Adam Sikora

Muzyka – Janusz Yanina Iwański
Montaż – Leszek Starzyński
Producent wykonawczy – TVP3 Katowice
Premiera TVP1, 14.05.2018, czas – 83’

30 czerwca, sobota
godz. 11:30, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 13:00, sala nr 2

Obsada: Jan Jankowski (Dima), Agnieszka Warchulska (Gerda), Andrzej Mastalerz (Inspektor)

ŁUKASZ WYLĘŻAŁEK – reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta jak również autor sztuk teatralnych. W 1987 roku ukończył Wydział Reżyserii PWFTViT w Łodzi. Jeszcze w czasie studiów zrealizował dwie cenione krótkometrażówki: *Domokrążcę* (1984 – nominacja do studenckiego Oscara) i *Ludożercę* (1987). Zadebiutował na dużym ekranie w 1993r. filmem p.t. *Balanga* (nagroda za najlepszy debiut na XVIII Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni). W 1997 r. powstał *Darmozjad polski* z Janem Peszkiem w roli głównej (wyróżniony na XXII edycji gdyńskiego festiwalu). W 1999 zrealizował komedię pt: *O dwóch takich, co nic nie ukradli* i stworzył jedenastoodcinkowy serial kryminalny *Policjanci*. W jego dorobku znajduje się też serial pt. *My Baby* realizowany w latach 2006-2010. W tym samym czasie wyreżyserował kilka filmów dokumentalnych dla Telewizji Polskiej w ramach cyklu *Errata do biografii*. Równolegle z twórczością filmową współpracował z Teatrem im. A. Mickiewicza w Częstochowie. Za inscenizację *Lotu nad kukułczym gniazdem* (1996) otrzymał „Złotą Maskę”. Od wielu lat związany jest też z Teatrem Telewizji. Stworzył jedenaście spektakli, m. in.: *Muchy*, na podstawie opowiadania A. Stasiuka (2000), *Brat Elvis* M. i M. Szczepańskich (2002), *Autostrada* (2003), *Zorka* (2006) i *Najweselszy człowiek* (2011).

Alibi – *autorski projekt Łukasza Wylężałka – to baśń tragikomiczna z wątkiem kryminalno-sensacyjnym. Historia rozgrywa się we współczesnym świecie pomiędzy trzema osobami: Gerdą, gospodynią prowincjonalnego pensjonatu, Dimą, zatrudnionym tam stróżem i Ramoną, inspektorem policji, który regularnie ich odwiedza. Powodem kolejnych wizyt inspektora są podejrzane zdarzenia. Z parkingu przy pensjonacie kradzione są samochody. To, kto okaże się winny kradzieży, zdaje się schodzić na plan boczny bo fabuła stanowi tylko pretekst do obserwacji intrygujących osobowości bohaterów. Poznajemy ich niepokoje, wątpliwości i uczucia. Każda z postaci jest inna, a tym, co je łączy jest samotność i zagubienie. „*Alibi *zmusza do zadumy nad otaczającym nas światem – mówi sam autor – dzisiaj brakuje nam autorytetów i stabilności, bo wiele słów i wartości straciło swoje znaczenie. Myślę, że ludziom, tak jak mnie, potrzeba czegoś, do czego można się odwołać”.*

Witold Gombrowicz
BIESIADA U HRABINY KOTŁUBAJ

1 lipca, niedziela
godz. 17:00, sala nr 1
30 czerwca, sobota
godz. 12:45, sala nr 2

Adaptacja – Jan Bończa-Szabłowski
Scenariusz telewizyjny i reżyseria – Robert Gliński
Scenografia – Wojciech Stefaniak
Kostiumy – Zofia de Ines
Zdjęcia – Arkadiusz Tomiak
Muzyka – Jerzy Satanowski
Choreografia – Cezary Olszewski
Montaż – Leszek Starzyński
Premiera – TVP1, 15.01.2018, czas – 60′

Obsada: Anna Polony (Hrabina Maria Kotłubaj), Barbara Krafftówna (Markiza), Bohdan Łazuka (Baron Apfelbaum), Piotr Adamczyk (ON, Gombrowicz), Rita Gombrowicz (ONA, Pani Gombrowicz), Grzegorz Małecki (Kelner i Kucharz Filip), Jan Michalicha (Bolek Kalafior)

ROBERT GLIŃSKI – reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta, pedagog, członek Polskiej Akademii Filmowej. Zanim rozpoczął naukę sztuki filmowej studiował architekturę na Politechnice Warszawskiej (1971-1975). W 1975 r. dostał się na Wydział Reżyserii PWSFTViT w Łodzi, który ukończył po czterech latach. Do większości swoich filmów sam pisze scenariusze Jego debiutem kinowym był dramat psychologiczny *Niedzielne igraszki* nakręcony w 1983 roku. Za ten film otrzymał kilka prestiżowych nagród m. in. na Międzynarodowym Festiwalu w Mannheim w 1987 roku. Kolejny film *Łabędzi śpiew* z 1988 okazał się również sukcesem. Na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych otrzymał nagrodę Srebrne Lwy Gdańskie. W 1992 roku nakręcił *Wszystko co najważniejsze* na podstawie wspomnień Oli Watowej. Film został nagrodzony Złotymi Lwami – Wielką Nagrodą gdyńskiego Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych. Ogromnym sukcesem okazał się „obrazek z życia polskich blokowisk" *Cześć Tereska* z 2001 roku. Nagroda Specjalna na festiwalu w Karlovych Varach, Wielka Nagroda Złote Lwy gdańskie na 26. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Paszport „Polityki" w kategorii: Film za rok 2001 oraz Orzeł – Polska Nagroda Filmowa w kategorii najlepsza reżyseria to tylko niektóre z nagród, które otrzymał za ten wstrząsający film. *Wróżby kumaka* na podstawie książki Güntera Grassa z 2006, *Benek* (2006) i ostatni film *Świnki* z 2009 były również wielokrotnie nagrodzone.

Równolegle z tworzeniem filmów realizował się jako reżyser teatralny współpracując z teatrami w Warszawie, Poznaniu, Rzeszowie i Łodzi. Zadebiutował w 1990 roku w warszawskim Teatrze Powszechnym im. Zygmunta Hübnera dwuosobową sztuką *Halo, to ja* brytyjskiego dramatopisarza T. Kempinskiego. *Kontrabasista* P. Süskinda (1992), *Antygona w Nowym Jorku* J. Głowackiego (1994), *Żywa maska* L. Pirandella (1995), *Łysa śpiewaczka* E. Ionesco (1998), *Królowa piękności z Leenane* M. McDonagh'a (2002) *Loretta* G. L. Walkera (2008) to kolejne premiery w dorobku teatralnym Roberta Glińskiego. W 1985 roku rozpoczął współpracę z Teatrem Telewizji, w którym wyreżyserował 19 sztuk. Wśród nich są: *Szkoda słońca* J. Janczarskiego (1985), *Na pełnym morzu* S. Mrożka (1990), *Psalmy Dawida* (1992), *Kochanek* H. Pintera (1993), *Maria Stuart* F. Schillera (1995), *Dla Julii* M. Garpe (1996), *Księga raju* I. Mangera (1997), *Posłuszna wdowa* K. Waterhouse (2001)
Od roku 2002 wykłada na Wydziale Reżyserii PWSFTViT w Łodzi, w latach 2008-2012 był rektorem tej uczelni. W 2011 roku uzyskał tytuł profesora sztuki filmowej. Jest też wykładowcą i twórcą programu nauczania Gdyńskiej Szkoły Filmowej.

Demaskatorska i groteskowa opowieść o obłudzie, snobizmie oraz ułomnych relacjach międzyludzkich. Reżyser Robert Gliński zaprasza na Biesiadę u hrabiny Kotłubaj, *satyrę i ponadczasową diagnozę społeczną. Diagnozę, jaką mógł wystawić tylko Witold Gombrowicz. Narratorem – bohaterem spektaklu jest młody, pełen szlachetnej naiwności Gombrowicz, który spotyka się ze światem arystokracji na jarskim przyjęciu. Imponuje mu ceremoniał wprowadzony przez tytułową hrabinę, pragnie dostać się do środowiska klasy wyższej, dotknąć tego, co wysokie i rasowe. Niestety, wyobrażenie narratora o delikatności i wysublimowaniu arystokracji burzy zachowanie współbiesiadników – ich żarłoczność, pycha i hermetyczność ujawni nie tylko prawdę o nich samych, ale odsłoni dramatyczne następstwa, jakie towarzyszą podziałom społecznym. Przewrotny, pełen humoru i typowej gombrowiczowskiej ironii utwór dostarczył twórcom telewizyjnej realizacji wspaniałego pola do popisu.*

Piotr Tomaszuk
BÓG NIŻYŃSKI

Reżyseria – Piotr Tomaszuk
Scenografia – Eva Farkasova, Jano Zavarsky
Muzyka – Piotr Nazaruk
Ruch sceniczny – Rafał Gąsowski
Realizacja telewizyjna – Józef Kowalewski

Premiera – TVP Kultura, 15.05.2018, czas – 96'
Bezpośrednia transmisja z Teatru „Wierszalin" w Supraślu w ramach II Telewizyjnego Festiwalu Teatrów Polski w TVP Kultura.
Premiera w Teatrze „Wierszalin" w Supraślu – 29.09.2006

29 czerwca, piątek
godz. 21:45, sala nr 1
30 czerwca, sobota
godz. 14:00, sala nr 2

Obsada: Rafał Gąsowski (Niżyński), Katarzyna Pietruska (Pacjentka grająca Ramolę), Monika Kwiatkowska (Pacjentka Sanatorium dla Umysłowo Chorych), Dariusz Matys (Pacjent grający Diagilewa), Miłosz Pietruski (Pacjentka Sanatorium dla Umysłowo Chorych)

PIOTR TOMASZUK – reżyser teatralny, aktor. Absolwent Wydziału Wiedzy o Teatrze oraz Wydziału Reżyserii Lalek warszawskiej PWST (filia w Białymstoku). Wraz z Tadeuszem Słobodziankiem założył Towarzystwo Teatralne Wierszalin z siedzibą w Supraślu (1991). Fascynacja dziedzictwem kulturowym pogranicza ukształtowała zarówno estetykę tego teatru, jak i jego światopoglądową perspektywę. Spektakle autorstwa Tomaszuka odnosiły sukcesy na wielu festiwalach polskich i zagranicznych, m.in. trzykrotnie nagradzane były na Festiwalu w Edynburgu (*Turlajgroszek*, *Merlin*, *Medyk*). Do głośnych premier Wierszalina należały także *Święty Edyp* (2004), *Ofiara Wilgefortis* (2006), *Klątwa* S. Wyspiańskiego (2008). Ostatnio Tomaszuk wystawił dwie części *Dziadów* A. Mickiewicza (2016).
W Teatrze Telewizji wyreżyserował *Olbrzyma* P. Dorina (2003) i *Żywot Józefa* M. Reja (2005), a także były przeniesione spektakle Wierszalina: *Turlajgroszek* (1992), *Klątwa* (1995), *O medyku Feliksie* (1996), *Prawiek i inne czasy* O. Tokarczuk (1998). Dla TVP Kultura zrealizował: *Reportaż o końcu świata* (2008) i *Historyję o chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim* (2016).
Piotr Tomaszuk jest laureatem wielu nagród, m.in. Nagrody im. Konrada Swinarskiego za reżyserię przedstawień *Turlajgroszek* i *Merlin* (1993), nagrody im. Leona Schillera (1995), nagrody Krytyków Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego, a także dwukrotnym laureatem Fringe First w Edynburgu. W czerwcu 2006 został odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis".

Spektakl inspirowany wstrząsającymi Dziennikami *Wacława Niżyńskiego, który zasłynął jako choreograf i tancerz Baletów Rosyjskich Siergieja Diagilewa. Dzienniki zostały spisane w ciągu sześciu tygodni dzielących ostatni występ publiczny Niżyńskiego od zamknięcia go w szpitalu psychiatrycznym. Przedstawienie Piotra Tomaszuka rozgrywa się w opuszczonej kaplicy szpitala dla obłąkanych, gdzie Niżyński na wieść o śmierci swego promotora i kochanka odprawa swego rodzaju nabożeństwo żałobne. Kiedyś obiecał Diagilewowi: „Serioża, zatańczę na twoim grobie". I tańczy, błogosławiąc swym wyznawcom tj. grupie pacjentów uczestniczących razem z nim w zadziwiającym obrzędzie. Niżyński odgrywa swoje kolejne artystyczne wcielenia z baletów:* Pietruszka, Popołudnie fauna, Święto wiosny *i czyni zarazem spowiedź życia, coraz bardziej pogrążając się w obłędzie. W akcie obnażenia i skruchy staje przed nami wielki grzesznik, pyszny aktor, szaman i kapłan zdolny wykreować scenę własnej, odkupieńczej śmierci.*
Spektakl Teatru Wierszalin w Supraślu po premierze zgodnie chwaliła krytyka – Jacek Sieradzki pisał: „Tomaszuk znalazł dla dramatu oszalałego artysty znakomitą formę obrzędu, w którym tyle jest z mszy, ile z psychodramy. Podbił ją muzyką Piotra Nazaruka, cytującą Strawińskiego i Debussy'ego, ale i doskonale organizującą przebieg przedstawienia. Uznanie należy się Rafałowi Gąssowskiemu – od lat naczelnemu medium teatru Tomaszuka. Nie imituje tańca Wacława Niżyńskiego, ale precyzją aktorskiej ekstazy uwiarygodnia znany fakt, że tylko dzięki kreacjom tanecznym Niżyński naprawdę był szalonym bogiem".
Spektakl był wielokrotnie nagradzany m.in. w Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej i Grand Prix Festiwalu Raport w Gdyni (2007).

Karol Wojtyła

BRAT NASZEGO BOGA

29 czerwca, piątek
godz. 18:15, sala nr 1
1 lipca, niedziela
godz. 13:15, sala nr 2

Scenariusz telewizyjny i reżyseria – Paweł Woldan
Scenografia – Agata Przybył
Kostiumy – Beata Dąbska
Zdjęcia – Zdzisław Najda
Muzyka – Andrzej Krauze
Montaż – Marcin Kot Bastkowski
Premiera – TVP1, 27.11.2017, czas – 77'

Obsada: Borys Szyc (Adam – Brat Albert), Piotr Głowacki (Nieznajomy), Paweł Paprocki (Jerzy), Przemysław Stippa (Maks), Wojciech Solarz (Stanisław), Leszek Zduń (Lucjan), Anna Milewska (Starsza Pani), Marek Kalita (Teolog), Kamilla Baar-Kochańska (Pani Helena), Modest Ruciński (Mąż), Stanisław Brudny (Ksiądz), Katarzyna Maciąg (Marynia), Zbigniew Lesień (Wuj Józef), Arkadiusz Janiczek (Szczepan), Sławomir Pacek (Sebastian), Andrzej Mastalerz (Antoni), Rafał Fudalej (Młody człowiek – Hubert), Jan Krzysztof Szczygieł (Brat I) Jerzy Bończak, Tadeusz Chudecki, Michał Lesień, Jerzy Łazewski, Mirosław Rzońca (Bezdomni)

PAWEŁ WOLDAN – scenarzysta, reżyser filmowy. Absolwent Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego na Uniwersytecie Łódzkim (1980). W latach 1979-81 studiował filozofię na Uniwersytecie Łódzkim. W 1984 roku ukończył reżyserię na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Zrealizował osiemdziesiąt filmów dokumentalnych, poświęconych głównie polskim pisarzom i duchownym katolickim. Otrzymał za nie liczne nagrody na festiwalach w Polsce i zagranicą, m.in.: I nagrodę w kategorii filmu dokumentalnego za *Portret damy – Karolina Lanckorońska* na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Katolickich Niepokalanów 2005, Grand Prix oraz nagrodę Stowarzyszenia „Rycerstwo Niepokalanej" w Polsce za film *August Kardynał Hlond* na MFFK Niepokalanów 2004. Jego kolejny film *Pan Szperlik* otrzymał w 1986 roku nagrody: Syrenę Warszawską – Nagrodę Klubu Krytyki Filmowej SD PRL przyznaną podczas OFFK w Krakowie, Nagrodę Szefa Kinematografii za najwybitniejsze osiągnięcia programowe w dziedzinie filmu za rok 1985 w kategorii filmu krótkometrażowego, I Nagrodę na Festiwalu Filmów Społeczno-Politycznych w Łodzi, I Nagrodę w Kategorii Filmu Krótkiego w Gdańsku (Młode Kino Polskie). Dla Teatru TV reżyserował spektakle: *Zdrada* wg Adama Zagajewskiego (1997), *Misterium św. Wojciecha* (1998), *Alek* Jana Józefa Szczepańskiego (1998), *Góra Góry* Marka Millera i Piotra Wojciechowskiego (2006) oraz *Złodziej w sutannie* (2008), *Prymas w Komańczy* (2009), *Wierność* (2010), *Totus Tuus* (2016). W 2016 roku otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski za „wybitne zasługi w pracy artystycznej i twórczej".

Rok 2017 – rokiem św. Brata Alberta Chmielowskiego. Po raz pierwszy w Teatrze Telewizji dramat Karola Wojtyły o niezwykłym życiu uzdolnionego artysty Adama Chmielowskiego, który przeobraża się w miłosiernego Brata Alberta.

Brat naszego Boga *jest utworem o istnieniu dwóch powołań w jednym człowieku. Główny bohater musi dokonać wyboru pomiędzy sztuką a posłannictwem Bogu. Miłość ojczyzny, której Chmielowski poświęcił zdrowie w Powstaniu Styczniowym, wyjątkowy talent malarski i kariera artysty, którą porzucił wybierając bezwzględne ubóstwo i posługę ludziom najbardziej społecznie upośledzonym, a przede wszystkim wewnętrzna duchowa przemiana to podstawowe tematy tej poruszającej opowieści. Paweł Woldan, autor scenariusza i reżyser, wzbogaca inscenizację retrospektywnymi rozbudowanymi obrazami z udziałem słynnych artystów, którzy zetknęli się z Chmielowskim: Heleny Modrzejewskiej, Leona Wyczółkowskiego, Maksymiliana Gierymskiego, Stanisława Witkiewicza.*

Karol Wojtyła bardzo wcześnie dostrzegł w Adamie Chmielowskim wzór do naśladowania. Już jako Jan Paweł II pisał o nim w książce Dar i Tajemnica: *„Dla mnie jego postać miała znaczenie decydujące, ponieważ w okresie mojego własnego odchodzenia od sztuki, od literatury i od teatru, znalazłem w nim szczególnie duchowe oparcie i wzór radykalnego wyboru drogi powołania". Jan Paweł II kanonizował Brata Alberta 12 listopada 1989 roku.*

Ewa Kaim, Włodzimierz Szturc
DO DNA

Reżyseria – Ewa Kaim
Scenografia, kostiumy, projekcje i światło – Mirek Kaczmarek
Realizacja telewizyjna – Dariusz Pawelec
Choreografia – Maćko Prusak
Kierownictwo muzyczne i aranżacje – Dawid Sulej Rudnicki

Montaż – Dariusz Pawelec, Jacek Galica
Producent wykonawczy – TVP3 Kraków
Premiera – TVP Kultura, 26.12.2017, czas – 100′
Premiera na scenie AST w Krakowie – 12.11.2016

29 czerwca, piątek godz. 10:00, sala nr 1
30 czerwca, sobota godz. 15.30, sala nr 2

Spektakl dyplomowy studentów IV roku Wydziału Aktorskiego Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie
Obsada: Dominika Guzek, Agnieszka Kościelniak, Weronika Kowalska, Jan Marczewski, Łukasz Szczepanowski, Dawid Sulej Rudnicki (fortepian, basy)

EWA KAIM – aktorka, pedagog. Absolwentka Wydziału Aktorskiego PWST w Krakowie (1996). Od 1995 roku w zespole Narodowego Starego Teatru w Krakowie. Wykładowczyni krakowskiej PWST (obecnie Akademii Sztuk Teatralnych).
W Teatrze Telewizji zagrała, m. in.: Popadiankę w *Śnie srebrnym Salomei* J. Słowackiego (1994), Pelagię w *Sawie* L. Andrejewa (1996), Malwinę w *Wiośnie Narodów w cichym zakątku* A. Nowaczyńskiego (1997), Sarę Tansey w *Bohaterze naszego świata* J. M. Synge'a (1997), Pannę Zampa w *Wielkiej magii* E. de Filippo (1998), Isabellę w *Miarce ze miarkę* W. Szekspira (1999), w *Operze mleczanej* S. Radwana (2004), Pasażerkę w *Doktor Halinie* G. Treli i M. Wrony (2007), Violę w *Koncercie życzeń* B. Dzianowicz (2008) – wyróżnienie aktorskie na Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie. Za reżyserię spektaklu *Do DNA* otrzymała nagrodę im. Stanisława Wyspiańskiego.

To jeden z najgłośniejszych spektakli ostatniego roku w polskim teatrze. Jego sława i uznanie znacznie przekroczyły zainteresowanie, z jakim zwykle spotykają się przedstawienia dyplomowe szkół teatralnych. Do DNA *prezentowane było już na wielu festiwalach, wszędzie robiąc furorę i zbierając nagrody. Sukces widowiska to zasługa przede wszystkim wykonawców: piątki studentów AST o specjalności wokalno-aktorskiej. Dzięki nim widz nie otrzymuje tylko składanki przaśnych piosenek i przyśpiewek w „cepeliowym" duchu. Reżyserka spektaklu Ewa Kaim wraz z dramaturgiem Włodzimierzem Szturcem czyniąc głównym bohaterem pieśń ludową przyjrzeli się jej istocie oraz roli jaką odgrywała i dalej odgrywa na polskiej wsi. Spektakl jest próbą oddania swoistej alchemii pieśni, polegającą na wydestylowaniu z niej, jej istoty, dźwięków i fonemów – duszy, czegoś na kształt kodu genetycznego „kulturowego DNA", które składa się z najpierwotniejszych emocji: lęku, bólu, cierpienia, radości, podniecenia, żądzy... Jak twierdzą twórcy spektaklu: „Chcemy sprawdzić, czy rzeczywiście zatarła się potrzeba śpiewu i potrzeba pieśni. Czy dziś mamy jeszcze pierwotną siłę powrotu do źródeł, z których wylania się głos? Próbujemy dotrzeć do przestrzeni, z których wydobywają się pieśni. Poza chaosem małoznaczących, ale i pustych, a często agresywnych brzmień codzienności, w której żyjemy, pragniemy odnaleźć prawdziwe głosy i tony istnienia."*

Sławomir Mrożek
EMIGRANCI

Teatr Telewizji „na żywo"

30 czerwca, sobota
godz. 13.15, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 18:45, sala nr 2

Reżyseria – Piotr Cyrwus
Scenografia i kostiumy – Jan Kozikowski
Realizacja telewizyjna – Krzysztof Buchowicz

Realizacja światła – Mirosław Poznański
Premiera – TVP1, 6.11.2017, czas – 83′
Premiera w Teatrze Polskim w Warszawie – 6.06.2015

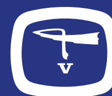
Obsada: Piotr Cyrwus (XX), Szymon Kuśmider (AA)

PIOTR CYRWUS – aktor teatralny i filmowy, reżyser. Debiutował na scenie w 1985 roku, po ukończeniu krakowskiej PWST. Aktor teatrów: Teatru Polskiego w Warszawie (1985-86), Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi (1986-89), Teatru STU w Krakowie (1989-92). W latach 1992-2009 występował w Starym Teatrze w Krakowie grając u Jerzego Jarockiego, Andrzeja Wajdy oraz Tadeusza Bradeckiego. Od roku 2011 aktor Teatru Polskiego w Warszawie. Zagrał m. in.: w *Weselu* S. Wyspiańskiego (1987), *Tytusie Andronikusie* W. Szekspira (1987), *Panu Twardowskim* W. Jasińskiego (1990), *Śnie srebrnym Salomei* J. Słowackiego (1993), *Operetce* W. Gombrowicza (1995), *Klątwie* S. Wyspiańskiego (1997), *Królu Learze* W. Szekspira (2014), *Nosie* M. Gogola (2016), *Minach polskich* M. Grabowskiego (2018). Ma w dorobku ponad dwadzieścia filmów, m. in.: *Pomiędzy wilki* J. Janickiego (1988 – debiut), *Śmierć dziecioroba* W. Nowaka (1990), *Lista Schindlera* S. Spielberga (1993), *Balanga* Ł. Wylężałka (1993), *Cwał* K. Zanussiego (1995), *Pan Tadeusz* A. Wajdy (1999). Grał również w serialach telewizyjnych: *Klan*, *Na Wspólnej*, *Siostry*, *Baron 24*, *Dziewczyny ze Lwowa*. Stworzył wiele ról w Teatrze Telewizji, z którym współpracuje od 1985 roku. Zagrał m. in. w spektaklu Kazimierza Kutza *Do piachu* S. Mrożka (1989), *Polowaniu na karaluchy* J. Głowackiego w reż. K. Nazara (1992), *Balladynie* J. Słowackiego w reż. J. Wiśniewskiego (1993), *Koriolanie* W. Szekspira w reż. M. Borka (1995), *Rewizorze* M. Gogola w reż. J. Stuhra (2014). W 2002 roku zadebiutował jako reżyser Emigrantami S. Mrożka na Scenie Fundacji Starego Teatru w Krakowie. Potem wyreżyserował kilka przedstawień impresaryjnych.

Powrót do klasyki Sławomira Mrożka. Emigranci *w reżyserii Piotra Cyrwusa brzmią z nową siłą, a współczesna emigracja, jej powody i bolączki przybrały nową twarz. Intelektualista AA i „chłoporobotnik" XX, ściśnięci w małym, wynajmowanym wspólnie mieszkanku, skazani na swoje towarzystwo toczą gorzką grę pozorów oraz słowne potyczki na temat własnej niezależności. Tkwią w klinczu, rozdarci pomiędzy współczuciem, przywiązaniem i nienawiścią. Współczesna adaptacja sztuki Mrożka niezmiennie dotyka problemu tożsamości dwóch tak skrajnie różnych postaci, uwypuklając jednocześnie fakt, że uwarunkowania, w jakich się znaleźli są całkowicie odmienne niż 43 lata temu. Znanym z okresu PRL-u rozterkom zaczęły towarzyszyć zupełnie nowe pytania. Dlaczego uciekam? Czy wyjazd przyczyni się do poprawy życia mojego i mojej rodziny? Czy kiedykolwiek wrócę? Czy przypadkiem się nie oszukuję? Czy coś zmieniło się w hierarchii moich wartości?*

Grzegorz Królikiwicz, Jacek Raginis-Królikiewicz
INSPEKCJA

1 lipca, niedziela
godz. 18:30, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 15:00, sala nr 2

Reżyseria – Jacek Raginis-Królikiewicz
Scenografia – Marian Zawaliński
Kostiumy – Izabela Stronias
Zdjęcia – Adam Bajerski
Muzyka – Michał Lorenc
Opracowanie muzyczne – Joanna Badełek
Montaż – Sławomir Filip
Premiera – TVP1, 09.04. 2018, czas – 88'

Obsada: Mariusz Ostrowski (Zarubin), Piotr Głowacki (Stalin), Zygmunt Malanowicz (Generał Minkiewicz), Sławomir Sulej (Beria), Przemysław Bluszcz (Jeżow), Marcin Kwaśny (Swianiewicz), Radosław Pazura (Komarnicki), Piotr Seweryński (Pułkownik T.), Michał Staszczak (Ryszard), Zbigniew Moskal (ks. Ziółkowski), Michał Barczak (Pietrow), Dariusz Biskupski (Iwanow), Ireneusz Kozioł (Pułkownik NKWD), Michał Szewczyk (Stary Lejtnant), Bogusław Suszka (Supronienko), Artur Krajewski (Więzień), Marcin Włodarski (Zajcew)

JACEK RAGINIS-KRÓLIKIEWICZ – absolwent historii KUL i łódzkiej szkoły filmowej. Scenarzysta, reportażysta, reżyser, autor słuchowisk radiowych, współautor cyklu radiowego i telewizyjnego „Widzialne i Niewidzialne". Był nauczycielem historii oraz wykładowcą Wyższej Szkoły Dziennikarskiej im. Melchiora Wańkowicza. Reżyser seriali paradokumentalnych scripted-docu: *Dzień, który zmienił moje życie*, *Trudne sprawy*, *Dlaczego ja?* i *Na patrolu.* W 2007 roku rozpoczął współpracę z Teatrem Telewizji, najpierw jako II reżyser pracował z Januszem Dymkiem nad *Aferą mięsną*, w 2008 roku również z Januszem Dymkiem napisał scenariusz do *Prezentu dla Towarzysza Edwarda G.*, a następnie wyreżyserował autorski spektakl *Mord założycielski*, którego premiera odbyła się 8 grudnia 2008 roku. Obecnie jest pracownikiem Polskiego Radia. Od stycznia do sierpnia 2016 roku był zastępcą redaktora naczelnego Programu 1 Polskiego Radia, a z dniem 1 września rozpoczął kierowanie Redakcją Audycji Dziecięcych i Młodzieżowych radiowej Jedynki. Autor cyklu cotygodniowych audycji przedstawiających najciekawsze sekrety historii i nieznane fakty pt. *Labirynt historii*, nadawanych od września 2016 w Programie 1 PR. Prywatnie syn wybitnego reżysera Grzegorza Królikiewicza i dumny ojciec dziesięciorga dzieci: sześciu synów i czterech córek.

Inspekcją *miał powrócić do Teatru TV wybitny polski reżyser Grzegorz Królikiwicz. Niestety w trakcie przygotowań do spektaklu zmarł. Jego dzieło kontynuował syn i współautor sztuki Jacek Raginis-Królikiewicz.*
Inspekcja *to wstrząsający zapis ostatnich miesięcy przed dokonaniem zbrodni katyńskiej. Obraz patriotycznej postawy polskich oficerów więzionych w sowieckim obozie jenieckim.*
Wasilij Zarubin, po nieudanej misji na terenie nazistowskich Niemiec, skazany na śmierć ledwo uchodzi z życiem. W obliczu nagle wybuchłej wojny, Stalin postanawia zlecić mu nowe zadanie – werbunek polskich oficerów w obozach w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie.
Metoda Zarubina to perfidna gra pozorów. Wykorzystując niepewność polskich oficerów, strach i dramatyczną potrzebę wszelkich dających nadzieję informacji, próbuje przekonać ich do nawiązania współpracy z komunistyczną władzą. Powodzenie jego misji zależy wyłącznie od podatności i niezłomności więzionych wojskowych. Czy dadzą się przekonać manipulacjom stalinowskiego oprawcy, wilka w owczej skórze?
Atmosfera dramatu pozwala na całkowite wtopienie się w przerażające położenie, w jakim znaleźli się polscy jeńcy oraz pełne zrozumienie presji, jakiej byli poddawani.
Spektakl bazuje na rzetelnej dokumentacji i zbiorze faktów.

Kornel Makuszyński
KRAWIEC NITECZKA

30 czerwca, sobota
godz. 10:00, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 10:00, sala nr 2

Adaptacja, reżyseria, teksty piosenek,
projekt lalek – Jarosław Kilian
Scenografia – Magdalena Gajewska
Muzyka – Grzegorz Turnau
Realizacja telewizyjna – Daniel Szpak

Premiera –TVP Kultura, 22.04.2018, czas – 65'
Bezpośrednia transmisja z Teatru „Lalka" w ramach
II Telewizyjnego Festiwalu Teatrów Polski w TVP Kultura
Premiera w Teatrze „Lalka" w Warszawie – 20.01.2018

Obsada: Grzegorz Feluś, Aneta Jucejko-Pałęcka, Agnieszka Mazurek, Tomasz Mazurek, Andrzej Perzyna, Olga Ryl-Krystianowska, Bartosz Błachura (skrzypce)

JAROSŁAW KILIAN – historyk sztuki, reżyser teatralny, tłumacz, wykładowca akademicki – profesor Akademii Teatralnej w Warszawie. Absolwent Instytutu Historii Sztuki na Uniwersytecie Warszawskim (1986) i Wydziału Reżyserii PWST w Warszawie (1990). Odbył staż u Petera Brooka w Wiedniu (1992). Był stypendystą British Council i Departamentu Stanu USA. Jest ekspertem Europejskiej Komisji Kultury (program „Culture 2000") w Brukseli. Syn wybitnego scenografa Adama Kiliana. Wieloletni dziekan Wydziału Reżyserii AT w Warszawie. W latach 1999-2010 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Teatru Polskiego w Warszawie. Od 2016 roku dyrektor warszawskiego Teatru Lalka. W swoim dorobku reżyserskim ma zarówno opery: *Cud albo Krakowiaki i Górale* (2015), *Halka* (2017), widowiska plenerowe, spektakle dla dzieci, m.in. *Czarnoksiężnik z krainy Oz* (2011), *Podróże Guliwera* (2015), *Krzesiwo* (2016), jak też inscenizacje europejskiej i polskiej klasyki teatralnej – dzieł Słowackiego, Fredry, Moliera, Szekspira m.in.: *Sen nocy letniej* (1998), *Burzę* (2003), *Jak wam się podoba* (2007), *Opowieść zimową* (2009).
W 2008 roku na antenie TVP Kultura był transmitowany na żywo z Teatru Polskiego w Warszawie jego spektakl *Przygody Sindbada Żeglarza* autorstwa B. Leśmiana.

Spektakl przedstawia pełną przygód historię krawca z miasteczka Tajdarajda obdarzonego duszą poety. Opowieść zaczyna się od wizyty Cyganki, która przychodzi do zakładu krawieckiego z wielką dziurą w skarpecie. W zamian za usługę oferuje Niteczce wróżbę: Jeśli wyruszysz na zachód, zostaniesz królem. Od tego momentu zaczynają się fascynujące przygody naszego niezwykłego bohatera… Spektakl rozbudza ciekawość i wyobraźnię widzów, bawi lekkim humorem i intryguje wartko toczącą się akcją. Jarosław Kilian w swoim przedstawieniu zastosował rozmaite stylistyki i konwencje teatralne m.in. animacje lalkowe, teatr cieni i żywy plan aktorski. Ważnym elementem artystycznym są też autorskie piosenki Grzegorza Turnaua. Spektakl Teatru Lalka w Warszawie, będący adaptacją baśni Kornela Makuszyńskiego, jest piękną pochwałą tradycji lalkowego teatru i potęgi wyobraźni, którą ten rodzaj sztuki potrafi uruchomić.

Anna Bojarska
LEKCJA POLSKIEGO

Reżyseria – Mariusz Malec
Scenografia – Ryszard Melliwa
Kostiumy – Monika Wanyura-Kurosad
Zdjęcia – Tomasz Wójcik

Muzyka – Zygmunt Konieczny
Montaż – Beata Barciś
Producent wykonawczy – TVP3 Kraków
Premiera – TVP1, 25.09.2017, czas – 73'

30 czerwca, sobota
godz. 15.00, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 15:45, sala nr 2

Obsada: Artur Żmijewski (Tadeusz Kościuszko), Eliza Rycembel (Emilia Zeltner), Aleksandra Prykowska-Malec (Księżna Ludwika Lubomirska), Grzegorz Mielczarek (Generał Paszkowski)

MARIUSZ MALEC – scenarzysta, reżyser radiowy, telewizyjny i filmowy. Absolwent Wydziału Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Podyplomowych Studiów Reżyserii Filmowo-Telewizyjnej na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (1995). Na podstawie autorskich scenariuszy wyreżyserował trzydzieści filmów dokumentalnych, wielokrotnie nagradzanych na festiwalach polskich i międzynarodowych: m.in. za filmy krótkometrażowe pt.: *Joan Miro*, *Gancwol fotograf*, *Batalion „Zośka"* czy *Cicha przystań*. W fabule zadebiutował filmem pt. *Człowiek wózków* (2000) za którą otrzymał główną nagrodę na MFF w Phenianie. Drugim jego filmem fabularnym jest *Jeszcze raz* (2008). W dorobku artystycznym twórcy znalazły się również seriale telewizyjne: *M jak miłość*, *Na dobre i na złe*, *Psie serce*. W Teatrze Telewizji zadebiutował w 1994 roku, reżyserując *Zostawmy to przeznaczeniu* V. Haima (1994). Następnie zrealizował: *Pseudonim ANODA* P. Mossakowskiego (2007), *Teczki Teatru Dnia Ósmego* (2008) – nagroda za twórczą realizację spektaklu teatralnego na Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry" (2009) a także *Ferdydurke* W. Gombrowicza (2008) i *Zabójczą pewność* M. Lloyda (2014).

Wzruszający portret bohatera narodowego Tadeusza Kościuszki połączony z pasjonującą lekcją historii Polski. To również romantyczna opowieść o uczuciu, które połączyło słynnego generała z młodziutką szwajcarską uczennicą.
Emilka Zeltner uczy się historii starożytnej. Chce też poznać język polski – język kraju, którego nie ma. Jest zauroczona swoim nauczycielem, generałem Tadeuszem Kościuszką. On jednak uważa, że nauka polskiego to strata czasu. „Kto nie zrozumie Polski, ten nie zrozumie świata" – ripostuje bezbłędnie po polsku, inteligentna uczennica. Wciągająca konwersacja odsłania kulisy historii Polski, skomplikowanych losów, także osobistych bohatera. Pomiędzy starym nauczycielem, a uczennicą rodzi się głęboka więź, wreszcie uczucie. Wspomnienia i refleksje, które snuje generał przed zafascynowaną nim młodziutką dziewczyną, przenoszą wydarzenia historyczne w inny wymiar.
Tadeusz Kościuszko w sztuce Anny Bojarskiej na swoje niezwykłe losy patrzy z perspektywy schyłku życia, który spędził na emigracji w Solurze. Mariusz Malec – reżyser przedstawienia – na solurską scenerię wybrał wnętrza krakowskiego Teatru im. J. Słowackiego, a Kraków, miasto które wyjątkowo kultywuje pamięć o generale (pomnik konny Kościuszki przed Wawelem, Kopiec Kościuszki, obraz Jana Matejki Kościuszko pod Racławicami – eksponowany w Sukiennicach) uczynił ważnym elementem inscenizacji.

Irina Waśkowska
LEKCJE MIŁOŚCI

30 czerwca, sobota
godz. 16.45, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 14:15, sala nr 2

Przekład – Agnieszka Lubomira Piotrowska
Reżyseria – Rafał Sabara
Scenografia – Beata Nyczaj
Kostiumy – Agnieszka Kozyra
Zdjęcia – Paweł Dyllus
Montaż – Beata Barciś
Producent wykonawczy – TVP 3 Katowice
Premiera – TVP1, 09.10. 2017, czas – 70'

Obsada: Ewa Dałkowska (Matka), Edyta Jungowska (Łarisa)

RAFAŁ SABARA – aktor, reżyser teatralny, scenarzysta. Absolwent Wydziału Aktorskiego PWSFTviT w Łodzi (1993) i Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie (1997). Autor scenariuszy seriali: *Miodowe lata*, *Egzamin z życia*, *Hotel pod Żyrafą i Nosorożcem*, *Tancerze* i filmu fabularnego *Jasne błękitne okna* (2006). W Teatrze Powszechnym w Łodzi wyreżyserował: swój debiut *Rozmowy z katem* Kazimierza Moczarskiego (1996), *W małym dworku* Stanisława Ignacego Witkiewicza (1997), *Sztukę* Yasminy Rezy (2002); w Teatrze Dramatycznym w Warszawie: *Alpejskie zorze* Petera Turriniego (1998); w Teatrze im. Kochanowskiego w Opolu *Balladynę* Juliusza Słowackiego (2000); w Teatrze im. Słowackiego w Krakowie *Pod mocnym aniołem* Jerzego Pilcha (2003) i *Peer Gynta* Henryka Ibsena (2012); w Teatrze Powszechnym w Warszawie *Panieński raj* Morny Regan (2005); w Teatrze im. Stefana Jaracza w Łodzi: *Mroczne perwersje codzienności* Marca Antonia de la Parry (2014) i *Lekcje miłości* Iriny Waśkowskiej (2015).

Czy miłość wygra z nienawiścią? Na to i na inne pytania dotyczące relacji pomiędzy bliskimi osobami odpowie inscenizacja sztuki młodej rosyjskiej dramatopisarki Iriny Waśkowskiej. Lekcje miłości *to historia niemłodej już Łarisy, która mieszka w małym, ciasnym mieszkaniu z matką. Spektakl opowiada o trudnych i czasem toksycznych relacjach rodzinnych, ekstremalnych emocjach i próbach osiągnięcia porozumienia na przekór krzywdom i rozczarowaniom. Historia obu kobiet pokazuje, że naukę miłości czerpie się przede wszystkim z codziennych rozmów i akceptacji drugiego człowieka. W ideale miłość jest źródłem szczęścia i sensem życia, ale potrafi też być żywiołem wyniszczającym. Według reżysera Rafała Sabary „tekst Waśkowskiej ma w sobie element greckich tragedii – katharsis. Oglądamy pewną sytuację, zaplątanie ludzi, widzimy ogromną tragedię, a jednocześnie to, co dostrzegamy u innych, jesteśmy w stanie zobaczyć u siebie i w jakiś sposób przeorganizować swoje życie". Ta „mała tragedia" Waśkowskiej nie jest jednak pozbawiona poczucia humoru i akcentów komediowych, łzy wielokrotnie mieszają się tutaj ze śmiechem.*
Dla Rafała Sabary ta realizacja jest debiutem reżyserskim w Teatrze Telewizji.

Wojciech Tomczyk
MARSZAŁEK

Reżyseria – Krzysztof Lang
Scenografia – Ewa Skoczkowska
Kostiumy – Elżbieta Radke
Zdjęcia – Adam Sikora

Muzyka – Michał Lorenc
Konsultacja muzyczna – Joanna Badełek
Montaż – Milenia Fiedler
Premiera – TVP1, 04.12.2017, czas – 72'13"

29 czerwca, piątek
godz. 20:00, sala nr 1
1 lipca, niedziela
godz. 20:00, sala nr 2

Obsada: Mariusz Bonaszewski (Marszałek Piłsudski), Andrzej Grabowski (Aleksander Prystor), Mirosław Baka (Walery Sławek), Adam Woronowicz (Kazimierz Bartel), Grzegorz Mielczarek (Kazimierz Świtalski), Dorota Landowska (Marszałkowa), Maciej Zakościelny (Mieczysław Lepecki), Wojciech Zieliński (Józef Beck), Rafał Królikowski (Bolesław Wieniawa-Długoszowski), Stefan Pawłowski (Stach), Artur Barciś (Fryzjer), Agata Skórska (Ludwika), Barbara Magdalena Synak (Wanda), Maja Kwaśny (Jadwiga)

KRZYSZTOF LANG – reżyser, scenarzysta, producent. Absolwent Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego i Wydziału Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (1981). Reżyser wielu filmów dokumentalnych; zadebiutował filmem fabularnym *Papierowe małżeństwo* (1991). Wyreżyserował filmy: *Prowokator* (1995), *Strefa ciszy* (2000), *Miłość na wybiegu* (2009), *Śniadanie do łóżka* (2010), *Słaba płeć* (2015); seriale, m.in.: *Fala zbrodni*, *Magda M.*, *Wydział zabójstw*, *Komisarz Alex*.
W Teatrze Telewizji wyreżyserował, między innymi: *Natalię* Walerego Briusowa (1986), *Księcia Homburgu* Heinricha von Kleista (1993), *Chorego z urojenia* Moliera (1994), *Branda* Henryka Ibsena (1998), *Pierwszy września* Wojciecha Bieńki (2007), *Tajnego współpracownika* Cezarego Harasimowicza (2008). 20 października 2017 roku wszedł na ekrany kin jego najnowszy film fabularny *Ach śpij kochanie*.

Błyskotliwa sztuka współczesna o mniej znanych faktach z życia jednego z najwybitniejszych polskich polityków – Marszałka Józefa Piłsudskiego.
„Nawet gdybyśmy my napadli na Hitlera, to też byłaby to wojna obronna" – te słowa Józefa Piłsudskiego z 1934 roku mogą stanowić motto dramatu Wojciecha Tomczyka. Autor opowiada o jednym z najmniej znanych momentów historii Europy XX wieku – planowanej przez Piłsudskiego interwencji zbrojnej w Niemczech, około 1933 roku. Plany tej interwencji miały związek z rozwojem sytuacji wewnętrznej w Niemczech i narastającą agresją reżimu hitlerowskiego. W warstwie dramatu osobistego jest to historia ostatnich lat życia marszałka Piłsudskiego. Podstarzały, chory i zmęczony ma podjąć decyzję o rozpoczęciu blitzkriegu przeciwko Niemcom. Ta decyzja jest ryzykowna i może być tragiczna w skutkach. Marszałek ma wiele do stracenia, przede wszystkim swoje miejsce w historii. W gronie najbliższych współpracowników Marszałek Piłsudski przedstawia swoją wizję polityki zagranicznej – swój polityczny testament. Przewiduje między innymi, że po jego odejściu, Polska będzie miała cztery lata spokoju, natomiast reszta zależy już tylko od jego następców. Dziś w dobie dynamicznych zmian i niejasnej sytuacji na kontynencie, warto przypomnieć myśl, być może, geopolityczną najwybitniejszego polityka w polskiej historii.

Marek Krajewski
MOCK

1 lipca, niedziela
godz. 20.30, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 20:30, sala nr 2

Adaptacja – Krzysztof Kopka
Reżyseria – Łukasz Palkowski
Scenografia – Arkadiusz Kośmider
Kostiumy – Dorota Roqueplo

Zdjęcia – Witold Płóciennik
Muzyka – Bartosz Chajdecki
Montaż – Paweł Witecki
Premiera w TVP1 – 29.01.2018, czas – 90'

Obsada: Szymon Piotr Warszawski (Eberhard Mock), Agnieszka Żulewska (Charlotta), Ireneusz Kozioł (Vyhladil), Bartosz Bielenia (Kurt Rotmandel), Marcel Sabat (Poelzig), Dobromir Dymecki (Nicolai), Paulina Walendziak (Dora), Zbigniew Lesień (Mühlhaus), Adam Cywka (Dyrektor Heckman), Krzysztof Ogonek (Klaus), Włodzimierz Dyła (Heine), Tomasz Sobczak (porucznik Kruck), Mirosław Pisarek (Ikar), Jarosław Nowikowski (Policjant) i inni

ŁUKASZ PALKOWSKI – reżyser, scenarzysta, członek Polskiej Akademii Filmowej. Wyreżyserował filmy: *Rezerwat* (2007) – nagrodzony m.in. nagrodą za debiut reżyserski na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, *Wojna żeńsko-męska* (2011), *Bogowie* (2014) – nagrodzony, m.in. Wielką Nagrodą Złote Lwy i Bursztynowymi Lwami na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni; Polską Nagrodą Filmową Orzeł w kategoriach „najlepsza reżyseria" i „najlepszy film"; *Najlepszy* (2017) – nagrodzony m.in. Nagrodą Publiczności na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni; oraz seriale telewizyjne: *Złotopolscy*, *Na dobre i na złe*, *Plebania*, *39 i pół*, *Galeria*, *Strażacy*, *Belfer* – nagrodzony Polską Nagrodą Filmową Orzeł w kategorii „najlepszy filmowy serial telewizyjny".

Po raz pierwszy w Teatrze Telewizji kultowa proza Marka Krajewskiego. Opowieść o początkach kariery bohatera słynnej serii kryminalnej – detektywa Eberharda Mocka, w reżyserii nagrodzonego w 2015 roku Złotym Orłem Łukasza Palkowskiego.

Utwór koncentruje się na politycznej prowokacji – niejednoznaczne i krwawe morderstwo, a potem ospale toczące się śledztwo zostają wykorzystane do wzburzenia opinii społecznej. Podoficer Mock, którego przyszłość w policji wisi na włosku, decyduje się na „zdalnie sterowane" śledztwo – może ono równie dobrze ocalić jego karierę jak i doprowadzić ją do ostatecznego upadku. Targany różnymi siłami młody wachmistrz zostaje wmanewrowany w trudną polityczną grę, dzięki której przekona się, że w jego zawodzie nie ma miejsca ani na zaufanie, ani na litość. Spotęgowane przez liczne zwroty akcji stałe napięcie nie pozwala przejść wobec tej historii obojętnie. Autor powieści w sposób mistrzowski maluje realia przedwojennego Breslau, z jego politycznymi i społecznymi antagonizmami i klimatem.

Reżyser Łukasz Palkowski zadebiutował tym przedstawieniem w Teatrze Telewizji.

Mariusz Bieliński
MROK

Reżyseria – Artur Tyszkiewicz
Scenografia – Jan Kozikowski
Kostiumy – Jan Kozikowski
Realizacja telewizyjna – Józef Kowalewski

Muzyka – Jacek Grudzień
Premiera – TVP Kultura 05.11.2017, czas – 95′
Premiera w Teatrze Narodowym w Warszawie – 8.05.2008

2 lipca, poniedziałek
godz. 12:00, sala nr 1
30 czerwca, sobota
godz. 20:45, sala nr 2

Obsada: Marcin Hycnar (Marek), Przemysław Stippa (Wiktor), Kamilla Baar-Kochańska (Marta), Sławomira Łozińska (Mama), Andrzej Blumenfeld (Tata – ostatnia rola aktora), Leszek Zduń (Brat)

ARTUR TYSZKIEWICZ – reżyser teatralny, dubbingowy oraz słuchowisk radiowych. Absolwent Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie (1997). W latach 2011-2016 dyrektor artystyczny Teatru im. Juliusza Osterwy w Lublinie, gdzie wyreżyserował, m.in.: *Sen nocy letniej* W. Szekspira (2012), *Pakujemy manatki* H. Levina (2013), *Mistrza i Małgorzatę* M. Bułhakowa (2014). Reżyserował, m.in.: przedstawienia w Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu: *Iwonę, księżniczkę Burgunda* W. Gombrowicza (2005), *Balkon* J. Geneta (2007); w Teatrze Polskim w Poznaniu: *Krawca* S. Mrożka (2006), *Ferdydurke* W. Gombrowicza (2007); na scenach warszawskich – w Teatrze Lalka: *Makbeta* W. Szekspira (1997), w Teatrze Narodowym: *Mrok* M. Bielińskiego (2008), *Balladynę* J. Słowackiego (2009), *Białe małżeństwo* T. Różewicza (2015); w Teatrze IMKA: *Sprzedawców gumek* Levina (2010), w Teatrze Ateneum: *Shitz* H. Levina (2011), *Rzeźnię* S. Mrożka (2015). Przedstawienia *Sprzedawcy gumek* (2011) i *Mistrz i Małgorzata* (2016) zostały przeniesione do Teatru Telewizji.

Portret człowieka współczesnego, który wypowiada Bogu wojnę, bo ten nie spełnił jego oczekiwań. Mrok *Mariusza Bielińskiego zwyciężył w konkursie na dramat inspirowany życiem, myślą i twórczością Jana Pawła II, zorganizowanym przez warszawskie Centrum Myśli Jana Pawła II w 2007 roku.*

Sztuka Bielińskiego rozgrywa się na pograniczu snu i jawy – pojawiają się tu osoby ważne dla głównego bohatera: rodzice, żona, starszy brat, przyjaciel. Ich wypowiedzi powoli budują jego portret, ale jednocześnie pozostawiają widza w niepewności, co zdarzyło się naprawdę, a co jest tylko urojeniem. Czy rzeczywiście doszło do tragicznych wypadków, o których się mówi? Ta wiwisekcja służy w istocie zasadniczemu tematowi dramatu. Zagubiony w życiu, w którym teoretycznie wszystko jest dozwolone, Marek rzuca wyzwanie Bogu. Prowokując zło, testuje niejako jego istnienie. A kiedy nie otrzymuje dowodów obecności, popada w zwątpienie. Czy będzie ono jednak całkowite? Ta subtelna sztuka, silnie skoncentrowana na słowie, ma głęboki sens nie tylko religijny, ale i egzystencjalny.

Krytycy odkrywali powinowactwa Mroku *z dramaturgiczną twórczością Karola Wojtyły, przede wszystkim w wykorzystaniu efektu równoległych monologów postaci, które budują wspólną opowieść. Istotą spektaklu jest gra słowem, powrót do komunikacji werbalnej – co daje szansę dla wirtuozerskiej gry aktorskiej.*

Władysław Szlengel
OKNO NA TAMTĄ STRONĘ

1 lipca, niedziela
godz. 13:30, sala nr 1
30 czerwca, sobota
godz. 19:15, sala nr 2

Adaptacja – Artur Hofman
Reżyseria – Artur Hofman
Scenografia – Wojciech Majda
Kostiumy – Krzysztof Łoszewski
Zdjęcia – Paweł Flis
Muzyka – Hadrian Filip Tabęcki
Choreografia – Violetta Suska
Montaż – Beata Barciś
Premiera – TVP1, 23.04.201,czas – 83'

Obsada: Wojciech Solarz (Autor – Władysław Szlengel), Katarzyna Żak (Stefania), Katarzyna Dąbrowska (Wiera), Adrianna Gruszka (Kobieta za oknem), Marcin Przybylski (Jonas), Artur Barciś (Krawiec Zelman), Krzysztof Szczepaniak (Max), Katarzyna Post (Kwiaciarka), Maciej Dmochowski (Policjant), Wojciech Wróblewski (Kelner, Kelner z pączkami, Hitler) i inni

ARTUR HOFMAN – aktor, reżyser teatralny i filmowy. W latach 1977-91 pracował jako aktor w Teatrze Żydowskim w Warszawie. W 1992 roku został absolwentem Wydziału Reżyserii warszawskiej PWST. W latach 1993-98 był etatowym reżyserem Opery i Operetki w Szczecinie, zaś w latach 2003-2008 pracował jako reżyser w Teatrze Żydowskim w Warszawie. Tworzył spektakle w wielu teatrach w całej Polsce, współpracował z Teatrem Telewizji, a także realizował programy dla telewizji publicznej i stacji komercyjnych. Ma w dorobku realizację około 50 tytułów teatralnych (opery, operetki, musicale, spektakle dramatyczne) oraz 4 filmy dokumentalne (m.in.: *Jakub Rotbaum* (1993) i *Latajaca karetka* (2002). Jego realizacje teatralne to między innymi opery, operetki i musicale: *Tosca* G. Pucciniego (1995), *Hrabina Marica* I. Kalmana (2000), *Hello, Dolly!* J. Hermana (2001), *Halka* S. Moniuszki (2004), *Skrzypek na dachu* J. Bocka (2005), *Phantom* Y. Maury'ego (2006), *Księżniczka Czardasza* I. Kalmana (2006), *Kabaret* J. Kandera (2009), *Orfeusz w piekle* J. Offenbacha (2013), *Noc w Wenecji* J. II Straussa (2016).W 1991 roku rozpoczął współpracę z Teatrem Telewizji reżyserując autorski scenariusz p.t. *Strażnik* w ramach spektaklu 4x Reżyser. Do tej pory przygotował 9 spektakli telewizyjnych m.in.: *Marmur* J. Brodskiego (1993), *Gość oczekiwany* Z. Kossak-Szczuckiej (1994), *Wspomnienia niebieskiego mundurka* W. Gomulickiego (1996), *Skąd to zwierzę w operze* W. Chotomskiej (1996). Od 2006 roku Prezes Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Żydów w Polsce, a od 2009 roku redaktor naczelny „Słowa Żydowskiego".

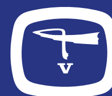

19 kwietnia 2018 roku przypada 75. rocznica wybuchu Powstania w Getcie Warszawskim. To doskonała okazja, aby przedstawić twórczość Władysława Szlengla, poety i kronikarza z getta. Ten ściśle związany z Warszawą autor – tu się urodził w 1914 roku i zginął 8 maja 1943 roku – pisał głównie po polsku. Znany w latach trzydziestych i czterdziestych ubiegłego wieku z piosenek i tekstów kabaretowych był jednocześnie znakomitym poetą.

Okno na tamtą stronę *– autorski projekt Artura Hofmana – jest nie tylko opowieścią o Władysławie Szlenglu poprzez jego teksty, ale też artystyczną podróżą po dawnej Warszawie. Zarówno popularne szlagiery, żartobliwe kuplety kabaretowe, jak i smutne, poruszające utwory z gettowej twórczości zostały tak wybrane, aby bawiły, wzruszały i przybliżały atmosferę ukochanego miasta poety. Tytułowe okno znajduje się na granicy dwóch światów: z jednej strony piękna i jasna rzeczywistość zza muru, z drugiej brzydki świat „żydowskich kretów". Widok, na który otwiera się to okno, daje wprawdzie namiastkę wolności, ale staje się jednocześnie przepaścią nie do pokonania i potęguje tęsknotę za ukochaną Warszawą.*

Aleksander Fredro
PAN JOWIALSKI

Reżyseria – Artur Żmijewski
Scenografia – Arkadiusz Kośmider
Kostiumy – Dorota Roqueplo
Zdjęcia – Piotr Wojtowicz

Muzyka – Włodek Pawlik
Montaż – Krzysztof Boroń
Premiera – TVP1, 26.03.2018, czas – 87′

30 czerwca, sobota
godz. 18:15, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 16:30, sala nr 2

Obsada: Adam Ferency (Pan Jowialski), Anna Dymna (Pani Jowialska), Danuta Stenka (Szambelanowa), Tomasz Kot (Szambelan), Joanna Kuberska (Helena), Fabian Kociencki (Ludmir), Krzysztof Szczepaniak (Wiktor), Mateusz Rusin (Janusz), Krzysztof Globisz (Lokaj)

ARTUR ŻMIJEWSKI – aktor, reżyser teatralny i telewizyjny. Absolwent Wydziału Aktorskiego PWST w Warszawie (1990). W latach 1989-1991 występował w Teatrze Współczesnym, w latach 1998-2010 był aktorem w Teatrze Narodowym. Zagrał w wielu filmach fabularnych, m.in.: *Lawie* (1990), *Katyniu* (2007), *Małej maturze 1947* (2010), *Moim rowerze* (2012), *Ataku paniki* (2017) i serialach telewizyjnych: *Ekstradycja*, *Na dobre i na złe*, *Ojciec Mateusz* (od 2013 roku również reżyser niektórych odcinków). W Teatrze Telewizji zadebiutował w 1990 roku w spektaklu Mai Komorowskiej *Teraz ja*. Następnie zagrał m.in.: w *Panu Geldhabie* A. Fredry (1993), rolę tytułową w *Hernanim* V. Hugo (1995), *Uczonych białogłowach* Moliera (1995), *Drugim zabiciu psa* M. Hłaski (1996), *Letnim dniu* S. Mrożka (2000), *Operze mydlanej* G.Spiro (2000), *Dożywociu* A. Fredry (2001), *Misiu Kolabo* P. Kokocińskiego (2001), rolę tytułową w spektaklu Macieja Prusa *Edward II* Ch. Marlowe'a (2002) – otrzymał za nią nagrodę im. Stefana Treugutta, w *Grze miłości i przypadku* P. Marivaux (2002), *Niuzie* R. Bugajskiego (2002), *Intrydze i miłości* F. Schillera (2004), *Złodzieju w sutannie* P. Woldana (2008), *Ich czworo* G. Zapolskiej (2014). W 2008 roku zadebiutował jako reżyser w Teatrze Telewizji, przygotowując *Emigrantów* S. Mrożka. Laureat nagrody „Telemaski" dla najlepszego aktora Teatru Telewizji w sezonach 2001/2002 i 2002/2003.

Nowa inscenizacja najczęściej wystawianej czteroaktowej sztuki Aleksandra Fredry. Pan Jowialski *to, jak określił Czesław Miłosz „komedia temperamentów".*
Akcja dzieje się na wsi, w dworku państwa Jowialskich. Stary Pan Jowialski, mieszka tu z żoną, synem Szambelanem, jego drugą żoną oraz Heleną, córką Szambelana z pierwszego małżeństwa. Gości u nich starający się o rękę Heleny prowincjonalny szlachcic Janusz. Przypadkiem do majątku Jowialskich trafiają młody literat Ludmir i jego przyjaciel malarz Wiktor, co owocuje serią przezabawnych sytuacji, groteskowych sporów, mistyfikacji i intryg. Zachowując bogactwo fredrowskiego języka, Artur Żmijewski chciał uniknąć dosłownego odtworzenia stylistyki dworkowej zapisanej w tekście. Arkadiusz Kośmider stworzy więc autorską wizję majątku Jowialskich. Istotną rolę w spektaklu odgrywa muzyka Włodka Pawlika, który mistrzowsko połączył klasyczne wzorce z jazzową improwizacją.

Stanisław Dygat
POŻEGNANIA

2 lipca, poniedziałek
godz. 14.00, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 12:30, sala nr 2

Adaptacja – Agnieszka Glińska, Tomasz Szczepanek
Reżyseria – Agnieszka Glińska
Scenografia – Magdalena Maciejewska
Kostiumy – Agnieszka Zawadowska
Zdjęcia – Wojciech Staroń
Muzyka – Jan Duszyński
Reżyseria światła – Jacqueline Sobiszewski
Choreografia – Weronika Pelczyńska
Montaż – Beata Barciś
Premiera – TVP1, 04.06.2018, czas – 83'
Premiera w Teatrze Narodowym w Warszawie – 8.09.2012

Obsada: Marcin Hycnar (Paweł), Patrycja Soliman (Lidka), Krzysztof Stelmaszyk (Ojciec), Dorota Landowska (Gospodyni), Dominika Kluźniak (Mika/Dodo), Joanna Kwiatkowska-Zduń (Lola), Magdalena Warzecha (Fordanserka/Celina), Karol Pocheć (Cachard), Sławomira Łozińska (Ciotka Walerka), Ewa Konstancja Bułhak (Róża), Beata Fudalej (Maryna), Jerzy Łapiński (Profesor), Jacek Różański (Pułkownik), Paweł Paprocki (Miki/Mirek), Joanna Gryga (Fordanserka/Uchodźca), Anna Wojnarowska (Fordanserka/Uchodźca), Grażyna Kopeć (Fordanserka/Uchodźca), Marzena Gorska (Fordanserka/Uchodźca), Grzegorz Kwiecień (Barman/Kelner/Feliks)

AGNIESZKA GLIŃSKA – aktorka, reżyserka teatralna, wykładowca. W 1990 roku ukończyła Wydział Aktorski, a w 1994 – Reżyserski w warszawskiej PWST. W latach 1990-1991 pracowała w stołecznym Teatrze Północnym jako aktorka. Jej debiut reżyserski to *Arlekinada* T. Rattigana na scenie Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu(1991). Potem reżyserowała głównie w warszawskich teatrach: Powszechnym, Współczesnym, Dramatycznym i Narodowym. Do jej najważniejszych spektakli należą: *Korowód* A. Schnitzlera (1997), *Moralność pani Dulskiej* G. Zapolskiej (1997), *Trzy siostry* A. Czechowa (1998), *Kaleka z Inishmaan* M. McDonagha (1999; wspólnie z Władysławem Kowalskim), *Czwarta siostra* J. Głowackiego (1999), *Barbarzyńcy* M. Gorkiego (2000), *Imię* J. Fossego (2001), *Bambini di Praga* B. Hrabala (2001; za reżyserię otrzymała nagrodę Feliksa Warszawskiego), *Pamięć wody* S. Stephenson (2002), *Opowieści o zwyczajnym szaleństwie* P. Zelenki (2005), *Norymberga* W. Tomczyka (2006), *Sztuka bez tytułu* A. Czechowa (2009), *Moralność Pani Dulskiej* G. Zapolskiej (2011), *Pożegnania* S. Dygata (2012), *Iwona księżniczka Burgunda* W. Gombrowicza (2014). Od września 2012 do 2015 roku była dyrektorką artystyczną i zastępcą dyrektora Teatru Studio w Warszawie. Tam powstały spektakle: *Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku* i *Jak zostałam wiedźmą* D. Masłowskiej (2012), *Wiśniowy sad* A. Czechowa (2013) oraz *Efekt* L. Prebble (2015). W 2017 roku w krakowskim Teatrze im. Juliusza Słowackiego przygotowała *Z biegiem lat, z biegiem dni (Gdzie jest Pepi)* J. Olczak-Ronikier. Od 1988 współpracuje z Teatrem Telewizji, w którym wyreżyserowała kilkanaście spektakli, m.in.: *Uciekła mi przepióreczka* S. Żeromskiego (1994), *Dzika kaczka* H. Ibsena (1995), *Lato w Nohant* J. Iwaszkiewicza (1999), *Niektóre gatunki dziewic* D. Nowakowskiego (2000), *Szczęście Frania* W. Perzyńskiego (2001), *Czwarta siostra* J. Głowackiego (2002; Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2003), *Przestrzeń smutku* D. Hare`a (2003), *Pieniądze i przyjaciele* D. Williamsona (2005), *Lekkomyślna siostra* W. Perzyńskiego (2011), *Trzy siostry* A. Czechowa (2012), *Iluzje* I. Wyrypajewa (2012), *Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku* D. Masłowskiej (2015) i autorski spektakl *Gdzie ty idziesz dziewczynko* (2016).

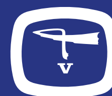

Otrzymała wiele prestiżowych nagród w tym: Nagrodę im. Leona Schillera (1998) i Paszport Polityki (1999), Nagrodę im. Cypriana Kamila Norwida w kategorii „teatr" za reżyserię *Lekkomyślnej siostry* w Teatrze Narodowym w Warszawie (2010), Nagrodę im. Tadeusza Boya-Żeleńskiego za wybitne osiągnięcia reżyserskie ze szczególnym uwzględnieniem inscenizacji sztuk Antona Czechowa na deskach Teatru Współczesnego i Narodowego (2011). W 2016 roku zadebiutowała na dużym ekranie i wyreżyserowała pełnometrażowy musical *Wszystko gra*. Obecnie jest wykładowczynią Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego (dawniej PWST im. Ludwika Solskiego) w Krakowie.

Agnieszka Glińska opowiada o niespełnionej miłości i o końcu starego świata, który za sprawą II wojny światowej zostaje zastąpiony nowym. Reżyserka ukazuje los inteligenta polskiego w tym przełomowym momencie i jednocześnie rysuje sugestywny obraz przedwojennej i powojennej Polski.W maju 1939 roku zbuntowany Paweł, chłopak z warszawskich wyższych sfer spotyka w nocnym lokalu Lidkę – fordanserkę, „dziewczynę z Pragi". Razem uciekają do podmiejskiego pensjonatu, jednak tę burzliwą znajomość przerywa interwencja ojca, przerażonego, że „taka dziewczyna" zniszczy synowi życie. „Świata nie da się zmienić" – powtarzają Pawłowi wszyscy dookoła. Jednak chłopak uważa inaczej – pragnie wyrwać się z konwenansów, tęskni do niezwykłych przeżyć, uprawia grę z otoczeniem. Aż nagle wybucha wojna i dotychczasowy porządek rzeczy zostaje całkowicie wywrócony. A co zostało z ich miłości? Spektakl jest jednym wielkim pasmem pożegnań – pożegnaniem młodości, złudzeń, marzeń, buntu i odchodzącej, bo unieważnionej przez wojnę rzeczywistości. Także pożegnaniem naiwnej wiary, że jednostka może zmienić świat i że wszystko jest dozwolone i możliwe.

Marek Kochan
RIO

Scenariusz telewizyjny i teksty piosenek – Marek Kochan
Reżyseria – Redbad Klynstra-Komarnicki
Zdjęcia – Adam Palenta
Scenografia – Karolina Fandrejewska
Muzyka – Fabian Włodarek
Choreografia – Ewelina Adamska-Porczyk, Krzysztof Tyszko
Montaż – Przemysław Chruścielewski
Premiera – TVP1, 12.02.2018, czas – 57'30''

30 czerwca, sobota
godz. 22:00, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 12:00, sala nr 2

Obsada: Emilia Komarnicka-Klynstra (Pani), Redbad Klynstra-Komarnicki (Pan) oraz tancerki i tancerze

REDBAD KLYNSTRA-KOMARNICKI (wł. Redbad Klijnstra) – polski aktor, reżyser, producent, holenderskiego pochodzenia. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie (dyplom Wydziału Aktorskiego – 1994 r). W latach 1994-2002 związany z warszawskim Teatrem Studio, następnie Teatrem Rozmaitości (od 2003 – TR Warszawa), a od 2008 z Teatrem Nowym w Warszawie. Jako aktor współpracował ze znakomitymi reżyserami teatralnymi, m.in: z Jerzym Grzegorzewskim, Krzysztofem Warlikowskim, Grzegorzem Jarzyną i Zbigniewem Brzozą. W Teatrze Telewizji wystąpił w kilku znaczących przedstawieniach: *Beztlenowcach* I. Villqista (2001), *Hamlecie* W. Szekspira (2004) w reżyserii Łukasza Barczyka, *Sile komicznej* A. Ayckbourna w reżyserii Janusza Majewskiego (2003), *Fotoplastikonie* K. Bizio w reżyserii Piotra Łazarkiewicza, *Kontrymie* M. Pruchniewskiego w reżyserii Marcina Fischera (2011) oraz *Księżycu i magnoliach* Rona Hutchinsona w reżyserii Macieja Wojtyszki (2012). Za rolę Maga w spektaklu *Beztlenowce* otrzymał w 2002 roku wyróżnienie na Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry", a w 2011 roku – na tym samym festiwalu wraz z innymi twórcami został nagrodzony Grand Prix dla spektaklu *Kontrym* – (nagroda za rolę Józefa Światły). W kinie Klynstra zagrał m.in. w *Grach ulicznych* Krzysztofa Krauzego (1996), *Patrzę na ciebie, Marysiu* Łukasza Barczyka (1999), *Życiu jako śmiertelnej chorobie przenoszonej drogą płciową* (2000) i *Suplemencie* (2002) Krzysztofa Zanussiego. Ostatnio na wielkim ekranie pojawił się m.in. w *Ojcu* Artura Urbańskiego (2016), *Smoleńsku* Antoniego Krauzego (2016) i amerykańskiej produkcji *Music, War and Love* Marthy Coolidge (2016). Jako reżyser Redbad Klynstra zadebiutował w 2002 roku spektaklem *Made in China* M. O'Rowe'a w warszawskich Rozmaitościach. Kolejne przedstawienia to: *Gry* E. Mazya w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu (2003), *Electronic City* F. Richtera zrealizowany w ramach projektu Teren Warszawa (Teatr Rozmaitości w Warszawie, 2003), *111* T. Mana w Teatrze Narodowym (Laboratorium Dramatu, 2004), oraz *Benvolio i Rozalina* na motywach *Romea i Julii* (TR Warszawa, 2005). W ramach własnej grupy twórczej Supermarket, wyreżyserował *Historię przypadku* A. Morgan (spektakl prezentowany w warszawskim Teatrze Montownia oraz we wrocławskim Teatrze Współczesnym, 2006). W 2012 roku w warszawskim Teatrze Syrena wystawił psychodramę brytyjskiej autorki Shelagh Stevenson *Przebudzenie* z Danutą Stenką w roli głównej. Od 2014 roku jest dyrektorem artystycznym Festiwalu „Nowe Epifanie – Gorzkie Żale".

Przewrotna opowieść o skutkach niecodziennego spotkania atrakcyjnej urzędniczki z niezwykle zagadkowym klientem. Elektryzująca para aktorów wraz z grupą znakomitych tancerzy wprowadzą nas piosenką i tańcem w szalony walentynkowy nastrój. Do banku przychodzi pewien tajemniczy Pan, chce założyć lokatę. Przyjmuje go Pani. Rozmawiają – i o sytuacji na polskim rynku bankowym i o urodzie urzędniczki. Dość nieoczekiwanie pojawia się pomysł podróży do Rio. Wypełniony zaskakującymi zwrotami akcji spektakl to opowieść o tym, co prawdziwe i zakłamane, o romantycznym zauroczeniu, a także o graniu życiowych ról. Autor scenariusza Marek Kochan, wykorzystując talenty wokalne i taneczne artystów, daje im szansę na stworzenie świetnych kreacji aktorskich w błyskotliwym i dynamicznym widowisku z musicalowymi „numerami". Tekst zawiera zarówno dużą dawkę, często absurdalnego humoru, jak i bolesne tematy wpisujące się w aktualną rzeczywistość. Autor przy okazji opowieści o rodzącym się uczuciu zmusza widza do głębszej refleksji na tematy nieco poważniejszej natury, podejmując m.in. problem etyki działań instytucji bankowych.

Joseph Conrad Korzeniowski
SPISKOWCY

30 czerwca, sobota
godz. 20:00, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 14:45, sala nr 2

FINA

Przekład – Wit Tarnawski
Adaptacja – Michał Komar, Zygmunt Hübner
Scenariusz telewizyjny i reżyseria – Jan Englert
Scenografia – Arkadiusz Kośmider
Kostiumy – Dorota Roqueplo
Zdjęcia – Piotr Wojtowicz
Montaż – Milenia Fiedler

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny,
Projekt dofinansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
w ramach programu Conrad 2017
Premiera – TVP1, 23.10.2017, czas – 86′

Obsada: Mateusz Rusin (Razumow Kirył Sidowowicz), Michalina Łabacz (Natalia Haldin), Jan Frycz (Profesor), Wojciech Malajkat (Piotr Iwanowicz), Daniel Olbrychski (Generał), Krzysztof Wakuliński (Książę), Agata Kulesza (Sofia Antonowna), Beata Ścibakówna (Madame de Starr), Mariusz Bonaszewski (Nikita, zwany Necator), Patrycja Soliman (Tekla), Cezary Kosiński (Mikulin), Józef Pawłowski (Haldin Wiktor Wiktorowicz), Grzegorz Kwiecień (Urzędnik), Karol Pocheć (Laspara), Jarosław Gajewski (Okulista), Jakub Gawlik (Student), Arkadiusz Janiczek (Szynkarz), Karol Dziuba (Spiskowiec 1), Mateusz Kmiecik (Spiskowiec 2), Hubert Paszkiewicz (Spiskowiec 3), Kacper Matula (Lokaj), Ryszard Janikowski (Ziemianicz)

JAN ENGLERT – aktor, reżyser, profesor Akademii Teatralnej w Warszawie. Absolwent PWST w Warszawie (1964). Aktor scen warszawskich: Teatru Współczesnego (1964-1981), Teatru Polskiego (1981-1994), Teatru Narodowego (od 1997), a od 2003 dyrektor artystyczny tej sceny. Wykładowca w warszawskiej PWST (obecnie Akademia Teatralna), dziekan Wydziału Aktorskiego (1981-1987), rektor (1987-1993 oraz 1996-2002). W swoim dorobku artystycznym ma blisko 200 ról teatralnych, niewiele mniej filmowych i telewizyjnych. Od końca lat 70. Jan Englert zajmuje się także reżyserią. Zafascynowany klasyką, najchętniej inscenizuje dramaty polskich romantyków, sztuki Witkacego oraz Czechowa. Spektakle wystawione przez niego w Teatrze Narodowym w Warszawie to m.in.: *Szkoła żon* Moliera (2000), *Dożywocie* A. Fredry (2001), *Kurka wodna* Witkacego (2002), *Iwanow* A. Czechowa (2008), *Księżniczka na opak wywrócona* P. Calderona De la Barci (2010), *Udręka życia* H. Levina (2011), *Fredraszki* wg A. Fredry (2013), *Kordian* J. Słowackiego (2015). Z Teatrem TV współpracuje od przeszło 50 lat, zagrał w nim ponad 100 ról i wyreżyserował kilkadziesiąt spektakli, m.in. *Irydiona* Z. Krasińskiego (1982), *Hamleta* W. Szekspira (1985), *Czajkę* A. Czechowa (1986), *Pelikana* A. Strindberga (1992), *Kurkę wodną* Witkacego (1993), *Miesiąc na wsi* I. Turgieniewa (1993), *Dziady* A. Mickiewicza (1997), *Beatrix Cenci* J. Słowackiego (2001), *Adwokata i róże* J. Szaniawskiego (2004), *Juliusza Cezara* W. Szekspira (Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2006"), *Nikt mnie nie zna* w telewizyjnym cyklu „Trzy razy Fredro" (2013), *Przygodę* S. Marai`ego (2014), *Męża i żonę* A. Fredry (nagroda za reżyserię na Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2016") oraz *Śluby panieńskie* A. Fredry (2017).

Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień, m.in.: Nagrody Ministra Kultury i Sztuki II stopnia za wybitne kreacje aktorskie (1989), Specjalnej Nagrody Honorowej na Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2005", za rolę w przedstawieniu *Tango* S. Mrożka w reż. Jerzego Jarockiego nagrodzonym Grand Prix „Dwa Teatry – Sopot 2013". Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2001) i Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis" (2005).

Spektakl na podstawie słynnej powieści Josepha Conrada Korzeniowskiego W oczach Zachodu *to ważny utwór o tematyce rewolucyjnej i politycznej. Kirył Razumow, student uniwersytetu w Petersburgu, wydaje swego kolegę Wiktora Haldina, który dokonał zamachu na ministra policji. Wskutek jego donosu Haldin zostaje aresztowany, torturowany i w krótkim czasie stracony. Następstwa tych wydarzeń są ostrzeżeniem nie tylko przed wszechwładzą tajnej policji, na której wznosi się, aprobowana przez elity, rosyjska autokracja, ale też przed zwolennikami rewolucji, którzy buntują się wobec tego porządku, odpowiadając terrorem. Spektakl będący wnikliwą analizą terroryzmu inspirowanego przez rosyjskich emigrantów, przygotowujących swoją rewolucję, stwarza możliwość wieloznacznej interpretacji i odniesienia jej do czasów, w których żyjemy. Scenariusz wyraźnie akcentuje pogardę Rosjan wobec Zachodu. Gnębieni przez system pogardzali zdobyczami demokracji, którą, ich zdaniem, rządził pieniądz. Podkreślali też wyższość Rosjan nad Europejczykami.*
Spektakl powstał w ramach obchodów Roku Conrada.

Witold Gombrowicz
ŚLUB

Reżyseria – Anna Augustynowicz
Scenografia – Marek Braun
Kostiumy – Wanda Kowalska
Realizacja telewizyjna – Józef Kowalewski
Muzyka – Jacek Wierzchowski
Reżyseria światła – Krzysztof Sendke

Premiera – TVP Kultura, 6.03.2018, czas – 100′
Bezpośrednia transmisja z Teatru Współczesnego w Szczecinie w ramach II Telewizyjnego Festiwalu Teatrów Polski w TVP Kultura.
Premiera w Teatrze im. J. Kochanowskiego w Opolu – 10.09.2016 oraz w Teatrze Współczesnym w Szczecinie – 21.10.2016

29 czerwca, piątek
godz. 12:00, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 11.30, sala nr 2

Obsada: Grzegorz Młudzik (Ignacy – Ojciec i Król), Joanna Matuszak (Katarzyna – Matka i Królowa), Grzegorz Falkowski (Henryk – Syn i Książę), Jędrzej Wielecki (Władzio – Przyjaciel i Dworzanin), Magdalena Żak/Magdalena Maścianica (Mania – Służąca i Księżniczka), Arkadiusz Buszko (Pijak), Michał Świtała (Dostojnik)

ANNA AUGUSTYNOWICZ – reżyserka teatralna. Absowentka teatrologii na krakowskim UJ oraz Wydziału Reżyserii PWST w Krakowie (1989). Od 1992 jest dyrektorem artystycznym Teatru Współczesnego w Szczecinie, w którym zrealizowała wiele znakomitych przedstawień klasyki m.in.: *Iwonę, księżniczkę Burgunda* W. Gombrowicza (1996), *Balladynę* J. Słowackiego (1998), *Sen nocy letniej* W. Szekspira (2000), *Wyzwolenie* (2003) i *Wesele* (2007) S. Wyspiańskiego, *Zemstę* A. Fredry (2008), a także dramaturgii współczesnej polskiej i obcej m.in.: *Siostry i bracia* S. Larssona (1995), *Młoda śmierć* G. Nawrockiego (1996), *Moja wątroba jest bez sensu, albo zagłada ludu* W. Schwaba (1997). Współpracowała również z teatrami w kraju, m.in: Powszechnym w Warszawie, Starym w Krakowie, Współczesnym we Wrocławiu i z Teatrem Wybrzeże w Gdańsku.
W 2000 roku zadebiutowała w Teatrze Telewizji sztuką Stiga Larssona *Naczelny. Agnes* C. Anne (2001), *Toksyny* K. Bizio (2003), *Febe, wróć* M. Gow (2005) to kolejne realizacje telewizyjne w jej dorobku. W 2006 roku w TVP Kultura był transmitowany bezpośrednio z Teatru Współczesnego w Szczeciniejej spektakl *Moralność pani Dulskiej* G. Zapolskiej. Jest laureatką wielu nagród, m.in. Paszportu „Polityki" (1997), Lauru Konrada na Festiwalu Interpretacje w Katowicach za reżyserię przedstawienia W. Schwaba *Moja wątroba jest bez sensu* (1998), Nagrody im. Tadeusza Boya-Żeleńskiego (2007) oraz Nagrody „Człowiek Teatru" im. Zygmunta Hubnera (2014).

Ślub *w reżyserii Anny Augustynowicz to jedna z najgłośniejszych premier w polskich teatrach ostatniego czasu. Zrealizowana została jako koprodukcja Teatru Współczesnego w Szczecinie i Teatru im. Kochanowskiego w Opolu. Spektakl obsypano deszczem nagród m.in. zdobył Grand Prix XII Międzynarodowego Festiwalu Gombrowiczowskiego w Radomiu (2016) i na 42. Opolskich Konfrontacjach Teatralnych „Klasyka Polska" (2017). Anna Augustynowicz za reżyserię tego przedstawienia została uhonorowana prestiżową Nagrodą im. Swinarskiego (2017). Krytycy w recenzjach niejednokrotnie porównywali spektakl Augustynowicz do wybitnej inscenizacji* Ślubu *Jerzego Jarockiego. Wskazywano na klarowność interpretacji i lojalność wobec znaczeń utworu Gombrowicza, mimo że reżyserka dokonała skrótów w tekście. Chwalono ją także za wydobycie współczesnego sensu sztuki bez nachalnej aktualizacji oraz za czystość formy teatralnej. „Kameralny spektakl ma ściśle wymierzony rytm, jakby zapisany w partyturze" – pisał jeden z recenzentów. Sama reżyserka o swoim przedstawieniu mówiła: „Jeśli skorzystać z porównania lustra, to* Ślub *przenosi nas na jego drugą stronę. Ale to nie kraina czarów. To nasza rzeczywistość, rodzimy pejzaż wewnętrzny, nasze polskie imaginarium – ujrzenie siebie samych od zewnątrz. Nie zgadzam się z tą rzeczywistością,* Ślub *powstał z niezgody na nią".*

Joanna Murray-Smith
VICTORIA

1 lipca, niedziela
godz. 10:00, sala nr 1
30 czerwca, sobota
godz. 17:30, sala nr 2

Przekład – Anna Wołek
Reżyseria – Ewa Pytka
Scenografia – Katarzyna Sobańska, Marcel Sławiński
Kostiumy – Zofia de Ines

Zdjęcia – Waldemar Szmidt
Muzyka – Jakub Grzegorek
Montaż – Beata Barciś
Premiera – TVP1: 12.03.2018, czas – 85’

Obsada: Maria Pakulnis (Victoria), Jan Frycz (Arthur), Olga Bołądź (Claudia), Michalina Łabacz (Susanna)

EWA PYTKA – reżyserka filmowa i telewizyjna, scenarzystka, poetka, wokalistka i producentka. Absolwentka filologii polskiej UAM w Poznaniu, reżyserii PWSFTViT w Łodzi (1994) i NSFTV w Leeds oraz w 2007 EAVE – szkolenia dla producentów. Studiowała również historię sztuki, filozofię i teologię. Doktorantka PWSFTViT 2014. Właścicielka firmy producenckiej Python Studioss od 2006. Autorka wielu dokumentów kreowanych, m.in. *Der Bernsteinwald* do serii Terra X dla ZDF i Arte oraz dla TVP m.in. *Czesława Miłosza historia literatury polskiej XX wieku*; *Jan Kott – teatr mojego wieku*; *Stefan Chwin – archeolog pamięci*; *Podróże Olgi T.* (Tokarczuk); *Natasza Goerke, czyli przesłuchanie emigranta*; *Izabella Filipiak albo podwójna amnezja*; *Dwa ołtarze. Dwie pielgrzymki. Polacy 87/99;* cyklu dokumentalnego JEJ PORTRET, wyprodukowanego dla TVP3, portretującego kobiety z pasją. Wyreżyserowała ponad 250 odcinków seriali telewizyjnych, m.in.: *Będziesz moja*, *Plebania*, *O czym szumią kierpce*, *Barwy szczęścia* i *Pierwsza miłość*. W Teatrze TV zadebiutowała w 1996 roku spektaklem *Zima pod stołem* wg Rolanda Topora. Kolejnym jej spektaklem telewizyjnym była *Operacja Reszka* (2009). Za tę realizację w 2011 roku otrzymała Nagrodę Jury w konkursie History Makers Awards, przyznaną w Nowym Jorku podczas specjalnej konferencji twórców filmów o tematyce historycznej. W 2010 wyreżyserowała i wyprodukowała jako właścicielka firmy producenckiej Python Studioss komedię magiczną *Milczenie jest złotem*, był to jej debiut kinowy, (prapremiera światowa podczas festiwalu w Cannes 2010). Od 2011 roku jest jurorką dla Banff World Media Festival w Kanadzie, oceniającą najlepsze seriale TV. Do Teatru TV powróciła sztuką Wojciecha Tomczyka *Breakout*, którą wyreżyserowała w 2016.

Współczesny dramat psychologiczny australijskiej autorki, który od chwili premiery w 1995 roku został wystawiony z sukcesem w blisko czterdziestu krajach, w tym na nowojorskim Broadwayu i angielskim West Endzie. Arthur i Victoria są szczęśliwym małżeństwem z trzydziestoletnim stażem, rozumieją się bez słów. On jest pisarzem, a ona poetką, która swoją karierę poświęciła rodzinie, redagując książki męża i wychowując ich córkę Susanę. Pewnego dnia do domu Victorii i Arthura przychodzi młoda, bezkompromisowa dziennikarka Claudia, która umówiła się na wywiad z pisarzem. Jej wizyta na zawsze zmieni życie bohaterów, zmusi ich też do ponownego przemyślenia dotychczasowych wyborów… Ta kameralna sztuka daje ogromne możliwości dla aktorskiemu kwartetowi. Tytuł utworu jest dwuznaczny i przewrotny. W angielskiej wersji „Honour” oznacza zarówno imię bohaterki, jak i „honor”. Polska „Victoria” to również tytułowa postać, ale i symbol zwycięstwa. Tylko czy ktoś w ogóle je odnosi w sztuce Murray-Smith? Joanna Murray-Smith – co nie jest częste – przedstawia historię przede wszystkim z kobiecego punktu widzenia i ucieka od stereotypowych rozwiązań dramaturgicznych. Victoria zrezygnowała z siebie, Claudia postawiła na karierę. Uczciwość i lojalność małżeńska ukrytej w cieniu partnera Victorii są zderzone z postawą Claudii, która pewna siebie, egoistycznie zmierza do celu.

Józef Tischner, Wanda Czubernatowa
WARIACJE TISCHNEROWSKIE. KABARET FILOZOFICZNY
Teatr Telewizji „na żywo"

Scenariusz i reżyseria – Artur „Baron" Więcek
Dekoracje – Maciej Rybicki, Adam Łucki
Realizacja telewizyjna – Dariusz Pawelec
Ruch sceniczny – Janusz Skubaczkowski
Kostiumy – Artur „Baron" Więcek

Muzyka – zespół Trebunie Tutki, fragment kompozycji Jana Kantego Pawluśkiewicza, muzyka Andrzeja Obrochty (Bartusia z Zakopanego)
Producent wykonawczy – TVP3 Kraków
Premiera – TVP1, 19.03.2018, czas – 83'
Premiera w Teatrze Scenie STU w Krakowie – 20.04.2009

1 lipca, niedziela
godz. 11:45, sala nr 1
2 lipca, poniedziałek
godz. 16:45, sala nr 2

Obsada: Piotr Cyrwus (Jegomość Autor), Jerzy Trela (Wawrzek), Beata Schimscheiner (Gospodyni Jegomościa Autora), Marcin Zacharzewski (Józek), Andrzej Róg (Jędrek), Monika Kępka (Maryś), Krzysztof Pluskota (Maciuś)

ARTUR WIĘCEK „BARON" – reżyser i scenarzysta filmów fabularnych, dokumentalnych, programów telewizyjnych i spektakli teatralnych. Studiował polonistykę, teatrologię i filmoznawstwo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jego debiut fabularny *Anioł w Krakowie* był nagradzany i nominowany do najważniejszych nagród filmowych. Film uhonorowano nagrodą za debiut reżyserski na Festiwalu Filmowym w Gdyni w 2002 roku, nagrodą główną na festiwalu Prowincjonalia we Wrześni, a także Nagrodą Publiczności na koszalińskim festiwalu Młodzi i Film. W 2005 wyreżyserował film *Zakochany Anioł*, drugą część opowieści o Aniele Giordano. Równocześnie zrealizował także kilka filmów dokumentalnych: w 2004 r. *Goralenvolk*, w 2006 r. *Córki Islamu. Iran*, w 2008 *Tischner. Życie w opowieściach* i *Dowódca Edelman*, a w 2012 *Bartoszewski. Droga*. W roku 2013 premierę miał film fabularny *Wszystkie kobiety Mateusza* z Krzysztofem Globiszem w tytułowej roli. Przez wiele lat współpracował z telewizją publiczną, dla której współtworzył m.in. nagradzaną *Historię filozofii po góralsku* wg Tischnera, *Rozmowy na koniec wieku* i *Archiwum wydarzeń kulturalnych*. Od kilku lat pracuje także w teatrze, głównie w krakowskim Teatrze Scena STU, w którym przygotował m.in.: *Wariacje Tischnerowskie. Kabaret filozoficzny* (2009), *Body Art* I. Bauersimy, R. Desvignes (2014), *Inne rozkosze* wg Jerzego Pilcha (2016). W maju 2017 roku w Teatrze Polskim w Szczecinie odbyła się premiera *Pijaków* F. Bohomolca w reżyserii tego twórcy.

Filozofia po góralsku, *bestseller autorstwa księdza Józefa Tischnera, to barwny kalejdoskop niezwykle dowcipnie i ciepło sportretowanych postaci. Ksiądz Tischner doskonale znał mieszkańców polskich gór. Tatry uważał za ukochane miejsce na ziemi. Spektakl ukazuje jeden dzień z życia Księdza (Jegomościa Autora), wypełniony spotkaniami z mieszkańcami tatrzańskich wiosek. Prowadzone z księdzem dysputy ujawniają wyjątkowe filozoficzne zacięcie górali. Skąd te predyspozycje? Może ze względu na wyjątkowe umiłowanie wolności, góralskiej „ślebody"– cechy, która powinna wyróżniać każdego filozofa? A może to kwestia życia w uprzywilejowanym miejscu, które pozwala spojrzeć czasem na wszystko z odpowiednim dystansem, wręcz dosłownie – z góry? Jakkolwiek by nie było – według słów Tischnera – wszystko można przełożyć na „góralski", a to, czego nie można, nie jest warte zachodu. Arturowi Więckowi udało się stworzyć zabawny portret mieszkańców Tatr. Wyraziste role wykreowane przez znakomitych aktorów, wartkie dialogi, skoczna muzyka i filozoficzne dysputy po góralsku to mocne atuty przedstawienia, które nieustannie od prawie dziewięciu lat bawi i zachwyca widzów. W spektaklu wykorzystano: fragmenty* Historii filozofii po góralsku *Józefa Tischnera, fragmenty* Wieści ze słuchanicy *Wandy Czubernatowej i Józefa Tischnera.*

„WESELE”
WYSPIAŃSKI – MALCZEWSKI – KONIECZNY
Autor widowiska – Włodzimierz Staniewski

2 lipca, poniedziałek
godz. 10.00, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 11:00, sala nr 2

Reżyseria i dramaturgia muzyczna – Włodzimierz Staniewski
Maski – Ryszard Hodur
Multimedia – Krzysztof Dziwny
Realizacja telewizyjna – Józef Napiórkowski
Muzyka – Zygmunt Konieczny
Montaż – Michał Patecki

Premiera – TVP Kultura 19.06.2018 r.
Bezpośrednia transmisja z OPT „Gardzienice” w ramach II Telewizyjnego Festiwalu Teatrów Polski w TVP Kultura
Premiera w Ośrodku Praktyk Teatralnych „Gardzienice” – 29.09.2017

Obsada: Mariusz Gołaj, Marcin Mrowca, Joanna Holcgreber, Anna Dąbrowska, Paweł Kieszko, Dorota Kołodziej, Maciej Gorczyński, Tetiana Oreszko, Magdalena Pamuła, Kacper Lech oraz absolwenci XII Akademii Praktyk Teatralnych: Karolina Skrzyńska, Tomasz Lipka, Aleksandra Zawłocka, Adrianna Kołpak, Martyna Konewka i studenci XIII Akademii Praktyk Teatralnych: Anna Nguyen, Filip Rutkowski oraz Jan Lech. Muzycy: Marcjan Ciryt, Kacper Gosek, Rafał Granat, Szymon Kałużny, Filip Pysz, Jakub Stefaniak, Gabriela Żmigrodzka

WŁODZIMIERZ STANIEWSKI – reżyser, autor esejów teatralnych. Założyciel i dyrektor Ośrodka Praktyk Teatralnych „Gardzienice” (1976). Autor międzynarodowych programów, twórca autorskiej metody treningu aktorskiego. W przeszłości związany z Teatrem STU w Krakowie oraz uczestnik parateatralnych projektów Teatru Laboratorium Jerzego Grotowskiego. W ramach kierowanego przez siebie teatru gardzienickiego zrealizował głośne, prezentowane w wielu miejscach za granicą widowiska: *Gusła* (1981), *Żywot protopopa Awwakuma* (1983), *Carmina Burana* (1990), *Metamorfozy* (1997), *Elektra* (2004), *Ifigenia w A.* (2007), *Ifigenia w T.* (2011), *Oratorium Pytyjskie* (2013). Były one efektem rozmaitych poszukiwań w dziedzinie antropologii kultury. Dla Teatru Telewizji zrealizowane zostały przeniesienia spektakli: *Awwakum* (1994), *Carmina Burana* (1994) oraz *Metamorfozy albo złoty osioł* (2004). Włodzimierz Staniewski jest laureatem wielu prestiżowych nagród m.in.: Nagrody im. Konrada Swinarskiego (1991) oraz Nagrody im. Tadeusza Żeleńskiego-Boya (2015). W 2002 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski przyznanym przez Prezydenta RP.

Na 40-lecie działalności Ośrodka Praktyk Teatralnych Gardzienice jego twórca Włodzimierz Staniewski przygotował kolejne niezwykłe widowisko inspirowane „Weselem” Wyspiańskiego ze specjalnie skomponowaną muzyką Zygmunta Koniecznego. Reżyser tak opowiada o idei spektaklu: „Wokół poszczególnych monologów budowaliśmy obrazy i działania sceniczne. W duchu Wyspiańskiego choć niekoniecznie (raczej nie!) odwzorowujące jego widzenia. Naszą gorączkową i cwałującą fantazję wprzęgliśmy też w wyobraźnię Malczewskiego i Koniecznego. (…) Kolejność niektórych scen poprzestawiałem, co jest zgodne z regułami magicznego realizmu. Zresztą, siądźcie sami nad dramatem i zabawcie się w przestawianie, a zobaczycie, iż konstrukt trzyma się mocno.”

Dominik W.Rettinger
WOJNA – MOJA MIŁOŚĆ

Reżyseria – Wojciech Nowak
Scenografia – Katarzyna Sobańska, Marcel Sławiński
Kostiumy – Elżbieta Radke
Zdjęcia – Adam Bajerski
Opracowanie muzyczne – Joanna Fidos
Montaż – Bartosz Karczyński
Produkcja – Telewizja Polska S.A., Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny
Premiera – TVP1, 04.09.2017, czas – 72'11''

1 lipca, niedziela
godz. 15:15, sala nr 1
29 czerwca, piątek
godz. 17:15, sala nr 2

FINA

Obsada: Małgorzata Kożuchowska (Krystyna Skarbek), Ireneusz Czop (Gordon), Marek Bukowski (Andrzej Kowerski), Lesław Żurek (Roger), Jan Wieczorkowski (Dennis), Krzysztof Szczepaniak (Waem), Michał Piela (Schenck), Bartosz Waga (Carl), Krzysztof Pluskota (Mężczyzna II), Arkadiusz Janiczek (Oficer Abwehry), Karina Seweryn (Żona Gordona), Aleksandra Justa (Żona Rogera), Beata Fido (Szefowa stewardess), Milena Suszyńska (Kochanka Kowerskiego), Joanna Żurawska (Żona Schencka), Waldemar Błaszczyk (Węgierski lekarz), Jakub Kamieński (Mężczyzna I), Krzysztof Kalczyński (Emerytowany Brytyjski Oficer I), Zbigniew Lesień (Emerytowany Brytyjski Oficer II), Aleksander Mikołajczak (Emerytowany Brytyjski Oficer III)

WOJCIECH NOWAK – reżyser, scenarzysta. Absolwent Filologii Polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (1982) i Wydziału Reżyserii PWSFTViT w Łodzi (1986). Członek Polskiej Akademii Filmowej. Debiutował filmem fabularnym *Śmierć dziecioroba* (1990), za który zdobył nagrodę za reżyserię na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Reżyser seriali: *Rodzina zastępcza*, *Ojciec Mateusz*. W Teatrze Telewizji wyreżyserował, między innymi: *Mężczyznę* (1991), *Małkę Szwarcenkopf* (1994) i *Kobietę bez skazy* (1995) G. Zapolskiej, *Uśmiech losu* W. Perzyńskiego (1994), *Wielkiego człowieka do małych interesów* A. Fredry (1995), *Drzewa umierają stojąc* A. Casony (1996), *Golden Joe* E. Schmitta (2000), *Stygmatyczkę* G. Łoszewskiego (2007) – przedstawienie to otrzymało w 2008 roku Grand Prix za reżyserię na festiwalu „Dwa Teatry"; *Napis* G. Silbleyrasa (2009), *Dolinę nicości* B. Wildsteina (2010), *Zaręczyny* W. Tomczyka (2015).

Wojna – moja miłość *to melodramat ukazujący ostatnią noc z życia słynnej agentki, jednej z najwybitniejszych kobiet – szpiegów II wojny światowej, Krystyny Skarbek. Nie znała lęku – kochała życie, niebezpieczeństwa i adorację mężczyzn.*
„Mogła zrobić wszystko z dynamitem. Tylko go nie zjadła" – tak o Krystynie Skarbek, słynnej agentce pisała jej brytyjska biografka Claire Mulley. Jak głosi legenda była ulubionym szpiegiem Winstona Churchilla i prawdopodobnie pierwowzorem Vesper Lynd, pierwszej dziewczyny Jamesa Bonda z powieści Iana Fleminga Casino Royale.
Akcja spektaklu toczy się w londyńskim hotelu „Shelbourne" w noc czerwcową 1952 roku, podczas której rozegrały się dramatyczne w skutkach wydarzenia.
Wojna – moja miłość *jest nie tylko zapisem faktów, ale również portretem kobiety-szpiega, która po zakończeniu wojny nikomu już nie była do niczego potrzebna. Skarbek powraca w scenach retrospekcji do najważniejszych, przeprowadzonych przez siebie akcji wojennych i wiążących się z nimi romansów; m.in. z Andrzejem Kowerskim. Przywołuje ich wspólną działalność w Budapeszcie, gdzie oboje zajmowali się organizowaniem ucieczek Polaków internowanych w węgierskich obozach i zbieraniem informacji wywiadowczych. Kolejna scena retrospekcji dotyczy misji w okupowanej Francji, na płaskowyżu Vercors gdzie m.in. Skarbek zorganizowała wykupienie z rąk Gestapo aresztowanych szefów siatki sabotażowo-dywersyjnej „Jockey". Bohaterka powraca także do swoich lat powojennych, pełnych upokorzeń, kiedy pracowała jako stewardessa na statku pasażerskim „Rauhine", gdzie poznała Muldowneya, swojego późniejszego prześladowcę. Jaką cenę za swoje niepokorne i odważne życie płaciła odważna agentka? Co naprawdę wydarzyło się tamtej nocy?*

Robert Talarczyk
WUJEK'81. CZARNA BALLADA

29 czerwca, piątek
godz. 14:30, sala nr 1
30 czerwca, sobota
godz. 11.00, sala nr 2

Reżyseria – Robert Talarczyk
Scenografia i kostiumy – Iga Słupska, Szymon Szewczyk
Realizacja telewizyjna – Leszek Ptaszyński
Muzyka – Hadrian Filip Tabęcki, Miuosh
Teksty piosenek – Robert Talarczyk, Miuosh
Choreografia – Jakub Lewandowski
Wideo – Mateusz Znaniecki, Kamil Małecki
Kierownictwo muzyczne – Hadrian Filip Tabęcki
Montaż – Beata Barciś
Producent wykonawczy – TVP3 Katowice
Premiera – TVP1, 18.12.2017, czas – 87'
Premiera w Teatrze Śląskim im. S. Wyspiańskiego w Katowicach – 18.12.2017

Obsada: Ambroży Żychiewicz (Rafał), Karol Huget (Tomek), Michał Lupa (Grzegorz), Paweł Wawrzyczny (Adam), Joanna Kściuczyk-Jędrusik (Barbórka), Anna Kadulska (Śmierć), Miuosh (Pan z Katowic), Barbara Lubos (Mama Rafała), Dariusz Chojnacki (Tata Rafała), Grażyna Bułka (Babcia Rafała), Wiesław Sławik (Dziadek Rafała), Dorota Chaniecka (Ciocia Rafała), Piotr Bułka (Wujek Rafała), Kalina Święs (Kuzynka Rafała), Karina Grabowska (Mama Tomka), Grzegorz Przybył (Tata Tomka), Katarzyna Brzoska (Mama Grzegorza), Marcin Szaforz (Tata Grzegorza), Alina Chechelska (Róża, fryzjerka) Ewa Leśniak (Mamokowa), Krystyna Wiśniewska (Gruchlikowa), Aleksandra Sikorska (Jola), Maria Stokowska-Misiurkiewicz (Tkoczowa) Anna Wesołowska (Płaczkowa), Jan Bógdoł (Polok/Jorg), Bernard Krawczyk (Grządziel), Antoni Gryzik (Madeja), Andrzej Warcaba (Edward), Andrzej Dopierała (Erich), Jerzy Kuczera (Dyrygent), Zbigniew Wróbel (Lompa), Arkadiusz Machel (Emil), Wiesław Kupczak (Kapitan ZOMO/Prezenter TV), Piotr Brząkalik (Ksiądz) oraz tancerze i muzycy

ROBERT TALARCZYK – reżyser, aktor, scenarzysta, dramaturg. W latach 2005-2013 dyrektor Teatru Polskiego w Bielsku-Białej. Od września 2013 roku dyrektor Teatru Śląskiego im. S. Wyspiańskiego w Katowicach. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu. Po studiach związany przez kilkanaście lat z Teatrem Rozrywki w Chorzowie, w którym debiutował również jako reżyser (*Ptasiek*, 1998). Kolejne dokonania reżyserskie Roberta Talarczyka mają miejsce na śląskich scenach: Teatru Korez – *Ballada kochanków i morderców* według Nicka Cave'a (2002), *Cholonek* (2004), *Kometa, czyli ten okrutny XX wiek* według Nohavicy (2007) i *2* (2009), Teatru Gry i Ludzie w Katowicach: *Miłość Fedry* (2003) oraz *Niezidentyfikowane szczątki ludzkie i prawdziwa natura miłości* (2004), Teatru Rozrywki, m.in. *Krzyk* według Jacka Kaczmarskiego (2004), Teatru Śląskiego – *Underground* (2009) i Gliwickiego Teatru Muzycznego – *Bulwar zdradzonych marzeń* (2011). *Cholonek* (współreżyseria Mirosław Neinert) w Teatrze Korez zagrano dotąd ponad 450 razy w kraju i za granicą. Spektakl po śląsku, o Śląsku i o Ślązakach, okrzyknięty Spektaklem Roku, w tej kategorii otrzymał w 2005 roku Złotą Maskę – nagrodę artystyczną Marszałka Województwa Śląskiego. W 2013 roku w Teatrze Śląskim wyreżyserował *Piątą stronę świata* – adaptację debiutanckiej powieści Kazimierza Kutza, która zajęła pierwsze miejsce w XIX edycji Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

Po niemal 36 latach tragiczne wydarzenia podczas pacyfikacji kopalni Wujek zostają opowiedziane na nowo w musicalowej formie słowami nastoletniego chłopca i śląskiego rapera. „To nie jest pieśń żałobna ani wesoła przyśpiewka. To jest Czarna Ballada." Reżyser bohaterem zbiorowym uczynił jedną ze śląskich rodzin. Mężczyźni pracują na „grubie", kobiety dbają o dom, a dzieci snują się popołudniami po podwórku. Wydarzenia przedstawione są z perspektywy czwórki kilkunastolatków postrzegających świat przez pryzmat fikcji i zabawy, których również z czasem dosięga ponura rzeczywistość stanu wojennego. Musicalowa forma spektaklu fantastycznie porządkuje, a przede wszystkim wzmacnia przekaz przedstawienia. Współautorem muzyki jest pochodzący ze śląska raper Miłosz Borycki „Miuosh", którego teksty stanowią jakby komentarz antycznego chóru do rozgrywających się wydarzeń. Nawiązuje dialog z historią i tradycją śląską, wskrzeszając jednocześnie kolektywną pamięć. Spektakl, chociaż mocno osadzony w lokalnej wyobraźni, opowiada o tragedii uniwersalnej – bezradność w obliczu politycznych decyzji zapadających poza poznanym światem dotknęła wszystkich Polaków. Śmierć górników stanowiła jednakowy szok dla każdego z nas – to swój strzelał do swojego – przekroczono wszelkie normy i reguły.

Gabriela Zapolska
ŻABUSIA

Scenariusz telewizyjny i reżyseria – Anna Wieczur-Bluszcz
Scenografia – Ewa Gdowiok
Kostiumy – Katarzyna Adamczyk
Zdjęcia – Witold Płóciennik
Muzyka – Paweł Szamburski
Montaż – Marcin Kot Bastkowski
Premiera – TVP1, 26 lutego 2018, czas – 75′

29 czerwca, piątek
godz. 16:30, sala nr 1
1 lipca, niedziela
godz. 18.15, sala nr 2

Obsada: Kamilla Baar-Kochańska (Helena), Arkadiusz Janiczek (Bartnicki), Małgorzata Kocik (Maria), Sławomir Orzechowski (Milewski), Katarzyna Gniewkowska (Milewska), Mateusz Damięcki (Julian), Małgorzata Klara (Maniewiczowa), Dominika Majewska (Franciszka)

ANNA WIECZUR-BLUSZCZ – aktorka, reżyserka teatralna, filmowa, radiowa i telewizyjna, scenarzystka. Ukończyła PWST w Krakowie (wydział zamiejscowy we Wrocławiu) w 1998 roku i Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy w 2007. Jako reżyserka teatralna zadebiutowała w 2001 roku sztuką *O stale obecnych* na podstawie wierszy ks. J. Twardowskiego dla Teatru Małych Form w Londynie. W latach 1999-2007 związana była z Teatrem im. H. Modrzejewskiej w Legnicy, gdzie wyreżyserowała, m.in.: *Porucznika z Inishmore* McDonagha (2003), *Jonasza* wg Biblii (2006) i *Mizantropa* Moliera (2006). Od 2007 roku realizuje słuchowiska w Teatrze Polskiego Radia. Laureatka dwóch Grand Prix oraz dwóch Nagród za Reżyserię na festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry" w Sopocie. Jej debiut filmowy *Być jak Kazimierz Deyna* (2012) otrzymał kilka nagród m.in. nagrodę Wielkiego Jantara dla najlepszego filmu oraz Jantara za zdjęcia i rolę kobiecą na festiwalu „Młodzi i Film" w Koszalinie w 2012 roku. Za realizację spektaklu telewizyjnego *Krzywy domek* Anny Wakulik otrzymała I Nagrodę za reżyserię na Festiwalu TEATROTEKA FEST w Warszawie w 2017 roku. Wykłada w Studium aktoRstudio w Warszawie.

Żabusia – *jeden z najwybitniejszych dramatów Gabrieli Zapolskiej, to opowieść o obłudzie i mieszczańskim zakłamaniu, a zarazem wnikliwy portret kobiecej duszy. Akcja tragifarsy toczy się w domu Bartnickich. Helena i Jan tworzą na pozór dobrane małżeństwo. Jan jest ślepo zakochany w żonie, która nieustannie go zdradza, zachowując przy tym wizerunek wzorowej matki i żony. Kiedy prawda wychodzi na jaw, konsekwencje są zaskakujące. Żabusia to tzw. słodka idiotka. Według Zapolskiej kobiety tego typu pojawiły się jako symptom moralnego rozkładu. Pewna farsowość i przejaskrawione efekty służą autorce do skompromitowania nie tylko tytułowej bohaterki, ale także jej środowiska – ludzi należących do znienawidzonej przez Zapolską „menażerii ludzkiej", niedojrzałych i niezdolnych do wzięcia odpowiedzialności za swoje życie. Współcześnie, kiedy prywatność jest świadomie odzierana z intymności, a wielu ludzi wybiera „życie na pokaz", dramat Zapolskiej napisany w 1897 roku brzmi niezwykle aktualnie.*

„DWA TEATRY" NA ROK HERBERTA

PREZENTACJA ARCHIWALNYCH SŁUCHOWISK
według tekstów Zbigniewa Herberta

1 lipca
niedziela
godzina: 15:00 – 17:00

Teatr BoTo ul. Bohaterów Monte Cassino 54B, Sopot
Prowadzenie: Krzysztof Sielicki

DRUGI POKÓJ

Reżyseria – Waledemar Modestowicz
Realizacja akustyczna – Ewa Szałkowska
Opracowanie muzyczne – Anna Waraczewska
Muzyka – Marek Mac, Marek Kazana
Data premiery antenowej – 4 czerwca 1993
Czas trwania – 32'

Obsada: Joanna Trzepiecińska, Jarosław Gajewski

Akcja dramatu toczy się w pokoju zajmowanym przez młode małżeństwo. Za ścianą, w tytułowym drugim pokoju, *który tak przydałby się młodym, mieszka stara kobieta. Przez kilkadziesiąt godzin On i Ona nasłuchują, czy sublokatorka jeszcze żyje. Do pokoju jednak nie wchodzą, milcząco zgadzając się na śmierć staruszki.*

JASKINIA FILOZOFÓW

Adaptacja i reżyseria – Janusz Kukuła
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Muzyka – Eugeniusz Rudnik
Data premiery antenowej – 7 maja 1993
Czas trwania – 60'

Obsada: Magdalena Zawadzka, Jacek Sołtysiak, Jacek Rozenek, Maciej Robakiewicz, Witold Pyrkosz, Piotr Polk, Marek Obertyn, Paweł Nowisz, Jan Matyjaszkiewicz, Roman Kłosowski, Jerzy Kamas, Jacek Jarosz, Gustaw Holoubek, Jarosław Gajewski, Piotr Bajor

Akcja Jaskini filozofów *rozgrywa się w Atenach czasów Sokratesa i ukazuje ostatnie trzy dni życia greckiego filozofa. Temat utworu Herbert zaczerpnął z platońskich Dialogów (zwłaszcza z Fedona i Kritona), ale zbudował odmienny od klasycznego wizerunek Sokratesa. Bohater dramatu Herberta zachowuje postawę etyczną greckiego filozofa, tzn. przyjmuje niesprawiedliwy wyrok, odrzuca pokusę ucieczki z więzienia i z godnością wypija cykutę. W przeciwieństwie jednak do historycznego Sokratesa przeżywa kryzys filozoficzny. Na kilkadziesiąt godzin przed śmiercią przekonuje się bowiem, że głoszona przez niego nauka, zawarta w równaniu „rozum = dobro = szczęście", nie wytrzymuje próby życia.*

„DWA TEATRY" ZAPRASZAJĄ NA DRAMAT „LALEK" ZBIGNIEWA HERBERTA

Muszla koncertowa przy molo w Sopocie
Transmisja na antenie Programu 2 Polskiego Radia

1 lipca
niedziela
godzina 12:00

Reżyseria – Dariusz Błaszczyk
Adaptacja – Małgorzata Małaszko i Małgorzata Szymankiewicz
Reżyseria dźwięku – Andrzej Brzoska
Muzyka – Jacaszek

Wystąpią: Andrzej Mastalerz (Reporter), Krystian Modzelewski (Lalek), Jerzy Schejbal (A.), Piotr Cyrwus (B.), Marcin Bosak (H.), Maksymilian Rogacki (Żuk), Marcin Jędrzejewski (F.), Anna Siek (Hela), Natalia Samojlik (Lodzia), Antoni Ostrouch (Posługacz), a także w nagraniach: Maja Barełkowska (Kobieta), Grażyna Barszczewska (Matka), Małgorzata Rożniatowska (Babka), Adam Cywka (Referent), Szymon Kuśmider (Kierownik Zakładu), Henryk Łapiński (Listonosz) oraz Andrzej Seweryn (Poeta)

Lalek *Zbigniewa Herberta jest najbardziej radiowy ze wszystkich jego tekstów dramatycznych. Nie wynika to tylko z faktu, że poeta napisał go jako słuchowisko. Radiowość ta zapisana jest w konstrukcji utworu i w jego fabule. Prezentowany w Sopocie spektakl z tego autorskiego założenia korzysta, a nawet je podkreśla, eksponuje postać Radia jako bohatera dramatu.*
Małe miasteczko w północnowschodniej Polsce. Odwiedza je Reporter, który z mikrofonem przemierza ulice, spotyka mieszkańców, rozmawia z nimi i tworzy panoramę tego miejsca oraz portret ludzi je zamieszkujących. Podczas rutynowych nagrań terenowych trafia na Lalka, chłopaka z miasteczka, którego losy staną się głównym wątkiem opowieści Reportera.

Spektakl powstaje w ramach cyklu „Polski w Dwójce. Czytamy dramaty stulecia", jaki w roku stulecia niepodległości Polski radiowa Dwójka i Teatr Polskiego Radia realizują z Teatrem Polskim w Warszawie, prezentując najważniejsze dramaty, jakie powstały w ostatnim stuleciu. Spektakl wpisuje się także w obchody Roku Zbigniewa Herberta.

„DWA TEATRY" NA ROK HERBERTA

ZBIGNIEW HERBERT W TEATRZE TELEWIZJI
Prezentacje spektakli Teatru Telewizji

Scena Kameralna Teatru Wybrzeże,
ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot
Prowadzenie: prof. Jacek Kopciński

1 lipca
niedziela
godzina 11:00

LALEK

Reżyseria – Zbigniew Zapasiewicz
Scenografia – Dorota Kołodyńska
Zdjęcia – Bogdan Stachurski

Premiera 10.05.1999 w TVP1
Czas – 65'

Obsada: Zbigniew Zapasiewicz (Poeta), Olaf Lubaszenko (Lalek), Danuta Szaflarska (Babka), Krystyna Janda (Matka), Ewa Konstancja Bułhak (Lodzia), Maria Peszek (Mania), Monika Krzywkowska (Marysia – Jadzia), Katarzyna Herman (Hela), Marcin Czarnik (Kolega Lalka), Łukasz Simlat (Kolega Lalka), Mieczysław Morański (Kolega Lalka), Gustaw Lutkiewicz (Kierownik), Tomasz Zaliwski (Listonosz), Andrzej Mastalerz (Referent), Jerzy Łapiński (Rybak), Janusz Michałowski (Rybak), Bronisław Surmiak (Barański), Adam Krawczuk (Żuk), Ryszard Jabłoński (Posługacz), Jan Jurewicz (Obcy), Sergiusz Żymełka (Dziecko), Krzysztof Usakiewicz (Dziecko), Adam Bieniakowski (Dziecko), Krzysztof Kołbasiuk (Lektor), Mirosław Utta (Lektor), Marcin Sosnowski (Reporter)

Pierwszej realizacji telewizyjnej dramatu Zbigniewa Herberta dokonał Tadeusz Byrski w 1963 roku. Wówczas reżyser posłużył się pierwotnym tytułem utworu – Miasteczko zamknięte. *Autor nazwał go „sztuką na głosy". Temat zaczerpnął z życia. Kiedy przebywał na wakacjach w Augustowie, w knajpie „Stodoła" nad jeziorem Necko zabito dwudziestoczteroletniego mężczyznę o przezwisku Lalek. Został zamordowany przez lokalną bandę, ponieważ zalecał się do „niewłaściwej" dziewczyny Poeta spotkał się z matką zabitego, potem z nią korespondował, a fragmenty z listów umieścił w swoim utworze. Warto dodać, że Herbert osobiście zaangażował się w nagłośnienie całej sprawy i wspierał bardzo mocno rodziców zamordowanego chłopaka.*

W 1999 roku ten mroczny moralitet przeniósł na scenę Teatru Telewizji – mistrz słowa i zarazem genialny interpretator poezji Herberta – Zbigniew Zapasiewicz, który będąc młodym aktorem wystąpił w spektaklu Tadeusza Byrskiego. Warto zobaczyć lub przypomnieć sobie to przedstawienie przede wszystkim ze względu na wybitną kreację aktorską Zbigniewa Zapasiewicza i jego mistrzowską pracę reżyserską. „Poezja Herberta odpowiada mojemu osobistemu poglądowi na świat" – mówił Zapasiewicz. – „W szerokiej perspektywie ujmuje najistotniejsze sprawy naszej rzeczywistości. Zachwyca mnie w niej brak agresywności i tolerancja wobec różnych sposobów rozumienia świata" (Teatr 1987, nr 1).

1 lipca
niedziela
godzina 12:30

PAN COGITO

Reżyseria – Zbigniew Zapasiewicz
Reżyseria telewizyjna – Joanna Wiśniewska
Reżyser światła – Jan Tyszler
Scenografia – Mariusz Mroszczak

Kostiumy – Maria Kucia-Albin
Muzyka – Johann Sebastian Bach
Premiera 7.09.1981 w TVP1
Czas – 56'

Obsada: Zbigniew Zapasiewicz, Teatr Pantomimy Stodoła

Na spotkaniu z czytelnikami miesięcznika Odra *w 1972 roku, Zbigniew Herbert mówił: „Sferą działalności poety, jeśli ma on poważny stosunek do swojej pracy, nie jest współczesność, przez którą rozumiem aktualny stan wiedzy społeczno-politycznej i naukowej – ale rzeczywistość, uparty dialog człowieka z otaczającą go rzeczywistością konkretną, z tym stołkiem, z tym bliźnim [. . .] kultywowanie zanikającej umiejętności kontemplacji".*

Cykl Pan Cogito *(1974) zaliczany jest do najwybitniejszych osiągnięć poety. Tom wierszy, które składają się na ten poemat i zarazem traktat filozoficzny, zawiera refleksje o osobie ludzkiej, cierpieniu i bólu. Pan Cogito to uosobienie człowieka współczesnego, jakby postać syntetyczna, której charakter, reakcje i poglądy poeta kreśli z dystansem, często z ironią, ale jednocześnie ze współczuciem i sympatią.*

„Rola Zapasiewicza była arcydziełem na miarę poezji Herberta" – pisał Jacek Kopciński. „Do dziś na hasło «Herbert w teatrze» miłośnicy poety reagują przede wszystkim wspomnieniem głośnych spektakli Zbigniewa Zapasiewicza, które w ponurych czasach stanu wojennego odbudowywały w widzach poczucie jedności ludzi świadomych i wolnych".

Sam aktor tak widział swoją postać: „ Kto to jest Pan Cogito? To człowiek, który całe życie pyta, niczego nie wie na pewno, nie wartościuje, czasami daje sugestie wartości, nigdy nie twierdzi, że ma całkowitą rację. Tym różni się od filozofów, myślicieli, którzy zakładają jakąś tezę i przymierzają ją do świata. Pan Cogito nie wypowiada tez. Chodzi po świecie, przygląda się, rejestruje zdarzenia, próbuje je interpretować, pytać, dlaczego jest tak, a nie inaczej. Dla mnie Pan Cogito jest w oczywisty sposób inteligentem".

„DWA TEATRY" CZYTAJĄ HERBERTA

2 lipca
poniedziałek

1924-1998

Rok 2018 został ogłoszony przez Sejm RP rokiem Zbigniewa Herberta. „W epoce kryzysu wartości i głębokiego zwątpienia Zbigniew Herbert zawsze stał po stronie zasad: w sztuce – kanonu piękna, hierarchii i rzemiosła, w życiu – kodeksów etycznych, jasno rozróżniających pojęcia dobra i zła. Był uosobieniem wierności – samemu sobie i słowu. W swojej poezji wyrażał umiłowanie wolności, wiarę w godność jednostki i jej moralną siłę. Patriotyzm rozumiał jako miłość surową, wymagającą solidarności z poniżonymi i cierpliwej pracy nad przywracaniem pojęciom ich rzeczywistych znaczeń" – napisano w uchwale.
28 lipca 2018 r. minie 20 lat od śmierci autora *Pana Cogito*. Festiwal „Dwa Teatry" włącza się w obchody rocznicy i z twórczością wielkiego Poety wychodzi w przestrzeń miasta.

MARIA PAKULNIS, ANDRZEJ MASTALERZ

godzina 12:00

Sopot Centrum,
ul. T. Kościuszki 14, Sopot

KARINA SEWERYN, WOJCIECH SOLARZ

godzina 12:30

Plac Radiowej Trójki
(u zbiegu ul. Haffnera
i ul. Bohaterów Monte Cassino),
Sopot

BEATA FIDO, ZBIGNIEW LESIEŃ

godzina 13:00

Muszla Koncertowa
Plac Kuracyjny, Sopot

SEN O POLSCE. STEFAN ŻEROMSKI W TEATRZE TELEWIZJI

Scena Kameralna Teatru Wybrzeże
ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot
Prowadzenie: Jakub Dybek

Stefan Żeromski na zjeździe młodzieży polskiej w Belgii w marcu 1910 roku powiedział: *Wierzyłem w to przez całe życie, co teraz z nową siłą w waszych szeregach, jak nowe hasło się rozlega, że niepodległość Polski nie jest chimerą poetów i nie jest punktem partyjnego programu, lecz jest powietrzem żywotwórczem, bez którego płuca polskie nie mogą oddychać – jest tchem, bez którego wielka istotnie praca ducha nie może być dokonana*.

W tym roku świętujemy stulecie odzyskania niepodległości Polski. W ramach obchodów jubileuszu, podczas Festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie – prezentujemy dwie inscenizacje utworów Stefana Żeromskiego i spektakl autorski Macieja Wojtyszki, w którym pisarz jest jednym z trzech głównych bohaterów.

30 czerwca
sobota
godzina 12:00

SUŁKOWSKI

Reżyseria – Tadeusz Junak
Realizacja telewizyjna – Krzysztof Bobrowski
Scenografia – Henryk Cios
Premiera – 17.12.1979, czas – 103'

Obsada: Marek Kondrat (Sułkowski), Zbigniew Zapasiewicz (D'Antragues), Zdzisław Mrożewski (Książę Herkules III), Monika Goździk (Księżniczka Agnieszka Gonzaga), Mieczysław Voit (Venture), Gustaw Lutkiewicz (Mordwinow), Andrzej Szczepkowski (Worsley), Jan Tesarz (Condulmoro), Józef Fryźlewicz (Pesaro), Kazimierz Meres (Bemo), Józef Konieczny (Erizzo), Henryk Machalica (Priuli), Antoni Pszoniak (Ruzzini), Stefan Szmidt (Zawilec), Janusz Paluszkiewicz (Boś), Marek Obertyn (Kołomański), Emilian Kamiński (Ogniewski), Wojciech Alaborski (Zalesiak), Adam Ferency (Adiutant generała Dommartin), Roch Siemianowski (Oficer straży), Konrad Micikiński (Służący księcia), Krzysztof Zaleski (Napoleon Bonaparte)

Dramat historyczny Stefana Żeromskiego o adiutancie Napoleona Bonaparte – Józefie Sułkowskim wydany został latem 1910 roku. Reżyser spektaklu, Tadeusz Junak skoncentrował się przede wszystkim na studium psychologicznym bohatera dramatu i konfrontacji racji politycznych przedstawionych postaci. Ujął w nim głęboko problem zawsze aktualny i ponadczasowy - potrzebę wewnętrznej prawości i wierności wobec głoszonych prawd, nawet, jeśli ta wierność ideałom przynieść może osobistą klęskę. Spektakl o akcji wprawdzie fikcyjnej, ale oparty na autentycznych wydarzeniach biograficznych, został pomyślany w konwencji teatru faktu. W tytułowej roli możemy podziwiać młodego Marka Kondrata, który z dużym wyczuciem świadczącym o wrażliwości i talencie przedstawia dramat bohatera.

PRZEDWIOŚNIE

30 czerwca
sobota
godzina 14:00

Reżyseria – Wojciech Solarz
Realizacja telewizyjna – Paweł Karpiński
Choreografia – Zofia Rudnicka
Scenografia – Marcin Stajewski
Kostiumy – Ewa Zaborowska
Premiera – 09.11.1981, czas – 108'

Obsada: Tomasz Stockinger (Cezary Baryka), Tadeusz Łomnicki (Seweryn Baryka), Joanna Jędryka (Laura Kościeniecka), Zbigniew Zapasiewicz (Gajowiec), Joanna Szczepkowska (Karusia), Jacek Borkowski (Hipolit Wielosławski), Damian Damięcki (Anastazy), Marek Bargiełowski (Przewodniczący zebrania), Tadeusz Chudecki (Stangret), Halina Dunajska (Rezydentka), Barbara Horawianka (Matka Hipolita), Mieczysław Hryniewicz (Lulek), Krzysztof Kowalewski (Barwicki), Danuta Kowalska (Wanda), Zbigniew Kryński (Wojciunio), Justyna Kulczycka (Lekarka), Czesław Lasota (Turzycki), Aleksander Machalica (Lekarz), Anna Milewska (Matka Cezarego), Janina Nowicka (Rezydentka II), Zbigniew Sawan (Storzan), Andrzej Szenajch (Maciejunio), Jerzy Kamas (Narrator)

Pierwsza i jedyna jak dotąd w Teatrze Telewizji inscenizacja słynnej powieści Stefana Żeromskiego ze znakomitymi rolami Tomasza Stockingera, Zbigniewa Zapasiewicza i Tadeusza Łomnickiego. Opowieść o dojrzewaniu Cezarego Baryki, który wkracza w dorosłe życie w momencie burzliwych wydarzeń politycznych początku XX wieku: rewolucji w Baku i Moskwie, wojny polsko-bolszewickiej oraz pierwszych lat po odzyskaniu przez Polskę niepodległości brzmi wciąż aktualnie

CHRYJE Z POLSKĄ

30 czerwca
sobota
godzina 16:00

Autor – Maciej Wojtyszko
Reżyseria – Maciej Wojtyszko
Zdjęcia – Grzegorz Kędzierski
Scenografia – Małgorzata Grabowska
Muzyka – Jerzy Satanowski
Premiera – 12.11.2007, czas: 95'

Obsada: Mariusz Bonaszewski (Stanisław Wyspiański), Katarzyna Skarżanka (Teofila Płatek), Robert Gonera (Józef Piłsudski), Zbigniew Konopka (Stefan Żeromski), Przemysław Chojęta (Michał Sokolnicki), Brygida Turowska (Muza), Andrzej Niemirski (Wilhelm Feldman), Joanna Górniak (Hanka), Magdalena Cwenówna (Towarzyszka), Robert Tondera (Towarzysz I), Maciej Gąsiorek (Towarzysz II), Andrzej Malec (Towarzysz III), Iza Brzezicka (Helenka), Cyprian Szewczyk (Mietek), Zofia Dowgiałło (Harfiarka)

Spektakl Macieja Wojtyszki opowiada o intrygującym spotkaniu Józefa Piłsudskiego, Stanisława Wyspiańskiego i Stefana Żeromskiego, które mogło mieć miejsce w pracowni Wyspiańskiego w Krakowie w 1905 roku. W rozmowie tych trzech wielkich Polaków śniących o upragnionej niepodległości Polski pada wiele uwag i myśli, które i dziś wydają się bardzo aktualne. W 2008 roku na festiwalu „Dwa Teatry" w Sopocie, spektakl został nagrodzony za oryginalny tekst dramatyczny oraz najlepszą rolę męską przyznaną Mariuszowi Bonaszewskiemu odtwarzającemu postać Stanisława Wyspiańskiego. Natomiast Zbigniew Konopka otrzymał wyróżnienie za rolę Stefana Żeromskiego.

WIATR OD MORZA
„DWA TEATRY" CZYTAJĄ ŻEROMSKIEGO

1 lipca
niedziela
godzina 15:00

Molo w Sopocie

Wiatr od morza wydany w 1922 roku był jedną z zapowiedzi późniejszego o dwa lata *Przedwiośnia*. Pisarz zadedykował tę powieść historyczną, opisującą dzieje Pomorza, swojej córce *Monice, aby gdy dorośnie nie znalazła już śladów smętka na jej ulubionym wybrzeżu*. Smętek lub smątek to według pomorskich podań ludowych imitacja biesa lub – jak kto woli – diabła. Powieściowy Smętek był przez Żeromskiego utożsamiany m.in. z północnym plemieniem wojowniczych Normanów, którzy w czasach średniowiecza podbili Wyspy Brytyjskie czy Sycylię. Powieść *Wiatr od morza* wydaje się szczególnie ciekawa nie tylko dla badaczy kultury i dawnych wierzeń Kaszubów, ale też wielbicieli prozy fantastycznej.
Bałtyk, a konkretnie obrazy morskie pojawiają się u Żeromskiego w kilku powieściach. Chciał wyraźnie zaakcentować, że powrót niepodległej Ojczyzny na mapy Europy byłby niekompletny bez pomorskiej krainy, która stała się w jego twórczości jednym z kamieni węgielnych i zarazem symbolem polskiej tożsamości. Podczas naszego czytania zaprezentujemy fragmenty wyjęte z: *Dziejów grzechu*, *Popiołów*, *Urody życia*, wspomnianego *Wiatru od morza*, *Przedwiośnia* oraz *Sambora i Mestwina*.

Opieka reżyserska – Henryk Rozen

FRAGMENTY PROZY PRZECZYTAJĄ:

GRZEGORZ KWIECIEŃ – *SMĘTEK (WIATR OD MORZA)*

WOJCIECH SOLARZ – *PRZEDWIOŚNIE*

MARCIN HYCNAR – *POPIOŁY*

EDYTA JUNGOWSKA – *DZIEJE GRZECHU*

ANDRZEJ MASTALERZ – *SAMBOR I MESTWIN*

ANDRZEJ FERENC – *URODA ŻYCIA*

ZOBACZCIE LAUREATÓW WIELKIEJ NAGRODY

FRANCISZEK PIECZKA W TEATRZE TELEWIZJI

Scena Kameralna Teatru Wybrzeże,
ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot
Prowadzenie: Małgorzata Piwowar

Jean-Paul Wenzel
DALEKO OD HAGONDANGE

1 lipca
niedziela
godzina 17:00

Przekład – Piotr Szymanowski
Reżyseria – Tadeusz Worontkiewicz
Scenografia – Jacek Turewicz
Kostiumy – Anna Bobrowska-Ekiert
Zdjęcia – Stefan Czyżewski
Muzyka – Georg Friedrich Haendel
Premiera 1994, czas – 50’

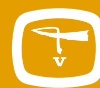
Obsada: Mirosława Dubrawska (Maria), Franciszek Pieczka (Georges), Beata Olga Kowalska (Akwizytorka)

Współczesna sztuka francuska zainspirowana prawdziwymi wydarzeniami została zrealizowana w konwencji artystycznego reportażu. Tytułowe Hagondange to miasteczko, w którym przed długie lata mieszkali Maria i Georges. Gdy ich córka Yvonne usamodzielniła się, a Georges przeszedł na emeryturę starsi państwo przenieśli się na wieś, do domu z dużym ogrodem. Tu jednak bardzo szybko okazało się, że coraz częściej czują się niepotrzebni i zapomniani przez innych. Ta wzruszająca opowieść o samotności jest jednocześnie znakomitym popisem aktorskiej wirtuozerii Mirosławy Dubrawskiej i Franciszka Pieczki.

BARBARA KRAFFTÓWNA W TEATRZE TELEWIZJI

Scena Kameralna Teatru Wybrzeże,
ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot
Prowadzenie: Małgorzata Piwowar

Harold Pinter
KOCHANEK

1 lipca
niedziela
godzina 19:00

Przekład – Bolesław Taborski
Reżyseria – Zygmunt Hübner
Realizacja telewizyjna – Joanna Wiśniewska
Scenografia – Alicja Wahl, Bożena Wahl
Premiera 09.01.1972, czas – 49’ 28’’

Obsada: Barbara Krafftówna (Ona), Zygmunt Hübner (On)

W pozornie realistycznej rzeczywistości para małżonków prowadzi ze sobą perwersyjną, niepozbawioną elementów komediowych, grę erotyczną mającą uczynić ich pożycie bardziej atrakcyjnym, a raczej w ogóle możliwym. „Kochanek” – pisze znawca teatru angielskiego, autor przekładu – Bolesław Taborski – „jest wyimaginowanym czworokątem. /.../ Richard i Sarah rano i wieczorem są przykładnym, po angielsku konwencjonalnym małżeństwem. Natomiast po południu ona przyjmuje kochanka, a on czyni z biura wypady do pewnej prostytutki. Wieczorem dzielą się swymi spostrzeżeniami i wymieniają wrażenia.” W drugim akcie okazuje się, że to, co wydaje się oczywiste wcale takie nie jest. Ten niezwyły utwór Pintera wywodzący się z teatru absurdu stworzył ogromne możliwości dla dwojga wspaniałych aktorów Barbary Krafftówny i Zygmunta Hübnera.

MONODRAM

MELDUJĘ TOBIE POLSKO. ROTMISTRZ PILECKI

30 czerwca
sobota
godzina 17:00

Muzeum II Wojny Światowej,
Plac Władysława Bartoszewskiego 1, Gdańsk
Prowadzenie: Mateusz Błażewicz

Scenariusz i reżyseria – Sławomir Gaudyn
Muzyka – Jacek Chrobak
Wykonanie – Przemysław Tejkowski
Premiera w Kołobrzegu w maju 2015 r., czas – 60′

Monodram Przemysława Tejkowskiego, jest niezwykle wzruszającą opowieścią o rotmistrzu Witoldzie Pileckim zamordowanym przez komunistów w maju 1948 roku. Scenariusz przedstawienia został oparty na autentycznych dokumentach, takich jak listy i wypowiedzi Pileckiego, ale też protokoły z przesłuchań i przewodu sądowego. Spektakl, jak mówi wykonawca, jest „hołdem oddanym jednemu z najwybitniejszych Polaków, a także żywą, sceniczną formą edukacji".

PRZEMYSŁAW TEJKOWSKI – aktor teatralny i reżyser. W 1990 roku ukończył krakowską PWST na Wydziale Aktorskim. Pracował w teatrach w Tarnowie, Zielonej Górze, Rzeszowie i Krakowie. W dorobku ma kilkadziesiąt ról. Do najważniejszych należą: Moryś w *Ścisłym nadzorze* J. Geneta (1991), Grabiec w *Balladynie* J. Słowackiego (1992), Myszkin w *Idiocie* F. Dostojewskiego (1994), Poeta w *Weselu* S. Wyspiańskiego (1994), Jim O'Connor w *Szklanej menażerii* T. Williamsa (1999), Filip w *Iwonie księżniczce Burgunda* W. Gombrowicza (2000), Jasza Mazur w *Sztukmistrzu z Lublina* I. B. Singera (2002), Konferansjer i Marcel Cersan w *Piaf* P. Gems (2002). Ostatnio występuje w dwóch monodramach: *Melduję Tobie Polsko. Rotmistrz Pilecki* i *Ostatnie tango z Herbertem*. Jest autorem i producentem kilkuset audycji radiowych i telewizyjnych. W swoim dorobku ma też kilka słuchowisk radiowych i sztuk teatralnych. W latach 2007-2011 był Dyrektorem Naczelnym Teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie. Obecnie jest Prezesem Zarządu Polskiego Radia Rzeszów S.A.

ZOFIA

MONODRAM

**Muzeum II Wojny Światowej,
Plac Władysława Bartoszewskiego 1, Gdańsk
Prowadzenie: Mateusz Błażewicz**

**1 lipca
niedziela
godzina 17:00**

Autor – Anna Wakulik
Reżyseria – Beniamin Bukowski
Kostiumy – Elżbieta Radke
Muzyka – Aleksandra Goetzen
Premiera w Teatrze Powszechnym w Warszawie 9 maja 2015 r., czas – 55′

Monodram Małgorzaty Pieńkowskiej pt. Zofia *to historia jednego życia, w którym mieściło się co najmniej kilka egzystencji. To historia, która nie dzieje się w podręcznikach, tylko w pojedynczym istnieniu. Tekst inspirowany jest biografiami matek Powstańców Warszawskich, m.in. Zofii Rodowicz, matki Jana Rodowicza ps. „Anoda" – harcerza, żołnierza Szarych Szeregów i AK oraz Delegatury Sił Zbrojnych. „Zofia jest o miłości, o samotności, o miłości do ojczyzny, o historii politycznej; to opowieść o kobiecie, która jest Polką, matką bohatera, która ma wątpliwości, która rozmawia z Bogiem..." – powiedziała Małgorzata Pieńkowska.*

MAŁGORZATA PIEŃKOWSKA – aktorka teatralna i filmowa. Absolwentka Wydziału Aktorskiego PWST w Warszawie (1988). Była aktorką Teatru Polskiego w Warszawie (1988-1995) oraz Teatru Ateneum im. Stefana Jaracza w Warszawie (1996-2011). Gościnnie grała na deskach Teatru Scena Prezentacje (1998, 2005), Teatru Praga Warszawa (2010), Teatru Kwadrat im. Edwarda Dziewońskiego w Warszawie (2012) oraz Teatru Powszechnego im. Zygmunta Hübnera w Warszawie (2015). W swoim dorobku artystycznym ma kilkadziesiąt ról teatralnych, są wśród nich: Klara w *Zemście* A. Fredry (1988), Żona w *Szczęśliwym wydarzeniu* S.Mrożka (1993), Księżniczka w *Straconych zachodach miłości* W. Szekspira (1994), Młoda Mężatka w *Korowodzie* A. Schnitzlera (1997), Pani w *Pokojówkach* J. Geneta (2006). Od 1987 współpracuje też z Teatrem Telewizji. Za debiut na scenie telewizyjnej, w ekranizacji *Księżyc świeci nieszczęśliwym* E. O'Neill'a, w reżyserii Jana Englerta otrzymała nagrodę Telewizji Polskiej. Potem grała z powodzeniem w spektaklach telewizyjnych Tomasza Zygadły, Janusza Zaorskiego, Andrzeja Łapickiego i Krzysztofa Zaleskiego.

SŁUCHOWISKA NA 100-LECIE NIEPODLEGŁEJ

10 tytułów z zasobów Teatru Polskiego Radia

30 czerwca (sobota) – 3 lipca (wtorek)
godzina 10:00 – 18:00

Sopototeka
ul. Kościuszki 14, Sopot

Narodowe Święto Niepodległości to dla Polaków jedno z najważniejszych świąt państwowych. Po 123 latach zaborów – niewoli naznaczonej walką, cierpieniem i wysiłkiem wielu pokoleń Polek i Polaków – nasz kraj odzyskał suwerenność. Historia odzyskania niepodległości to w równym stopniu dzieje codziennego trudu rodaków zamieszkałych na terenach byłej Rzeczypospolitej, jak i na emigracji, podejmowanego w celu zachowania polskości, rozwijania kultury i budowania polskiej myśli politycznej. Bohaterowie tamtego okresu, mimo szykan, aresztowań, wywózek i represji ze strony zaborców, byli w stanie uchronić i rozwinąć narodową tożsamość, a następnie przekazać ją następnym pokoleniom, żyjącym już w odrodzonej Polsce.

1. Andrzej Sowa, Krzysztof Szwed KOMENDANT NIEZŁOMNY

Reżyseria – Waldemar Modestowicz
Realizacja akustyczna – Maciej Kubera
Opracowanie muzyczne – Tomasz Obertyn

Obsada: Mariusz Bonaszewski (Józef Piłsudski), Paulina Holtz (Aleksandra Zagórska), Wojciech Żołądkowicz (Aleksander Hrynkiewicz), Piotr Bajtlik (Michał Sokolnicki), Maciej Zuchowicz (Tadeusz Kasprzycki), Justyna Kowalska (Leonarda Lewandowska), Szymon Kuśmider (Wincenty Witos), Barbara Zielińska (Cyganka)

Słuchowisko biograficzne poświęcone postaci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

2. CHŁOPCY MALOWANI, CHŁOPCY WYBIERANI

Scenariusz – Małgorzata Szymankiewicz
Reżyseria – Waldemar Modestowicz
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski
Fortepian – Zbigniew Rymarz

Obsada: Irena Jun (Głos kobiety), Mariusz Bonaszewski (Józef Piłsudski), Grzegorz Damięcki (Oficer), Marcin Hycnar (Żołnierz) oraz Wojciech Machnicki, Stanisław Górka

Słuchowisko poetycko-dokumentalne, które odwołuje się do legendy Legionów Józefa Piłsudskiego. Nie jest to rekonstrukcja wydarzeń, a jedynie próba prześledzenia emocji i motywacji samego Józefa Piłsudskiego, jak i towarzyszących mu żołnierzy.

3. Andrzej Sowa LISTOPAD

Reżyseria – Janusz Kukuła
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Tomasz Obertyn

Obsada: Andrzej Ferenc (Narrator), Arkadiusz Bazak (Aleksander hr. Skarbek), Henryk Talar (Karl von Benign), Tomasz Marzecki (płk Bolesław Roja), Elżbieta Kijowska (Maria Kamińska), Marek Frąckowiak (Jan Kamiński), Zofia Zborowska (Łucja Kamińska), Piotr Zelt (Oficer I / Ignacy Boerner), Piotr Kozłowski (Oficer II), Mirosław Zbrojewicz (Oficer III), Kacper Matula (Żołnierz POW), Marek Barbasiewicz (gen. Anton Liposzczak), Adam Bauman (kpt. Milan Milić), Tomasz Budyta (Stanisław Thugutt), Adam Ferency (Ignacy Daszyński), Jacek Lenartowicz (Wincenty Witos), Krzysztof Banaszyk (Edward Rydz Śmigły), Kazimierz Kaczor (Błażej Stolarski), Mariusz Bonaszewski (Józef Piłsudski), Robert Czebotar (Kazimierz Sosnkowski), Zbigniew Suszyński (Harry von Kessler), Grzegorz Damięcki (Hugo von Lerchenfeld), Wojciech Duryasz (Zdzisław Lubomirski), Grzegorz Kwiecień (Stach)

Słuchowisko o najpiękniejszym listopadzie w historii Polski. Listopadzie 1918 roku.

4. Janusz Osica, Andrzej Sowa MARSZAŁEK ŚMIGŁY – ADAM ZAWISZA

Reżyseria – Henryk Rozen
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Tomasz Obertyn

Obsada: Grażyna Barszczewska (Jadwiga Maxymowicz-Raczyńska), Krzysztof Gosztyła (Edward Rydz Śmigły), Henryk Talar (Józef Piłsudski), Artur Janusiak (Felicjan Sławoj-Składkowski), Grzegorz Kwiecień (Władek Skoczylas), Paweł Ciołkosz (Janek Bocheński), Andrzej Ferenc (Płk Józef Jaklicz), Tomasz Marzecki (Płk Marcin Zalewski), Stanisław Brudny (Krawiec), Maciej Gudowski (Narrator)

Słuchowisko opowiada o ostatnich tygodniach życia marszałka, ukrywającego się na warszawskim Mokotowie u Jadwigi Maxymowicz-Raczyńskiej pod pseudonimem Adam Zawisza. W scenach retrospektywnych dowiadujemy się, jakie były koleje życia ambitnego żołnierza, szybko pnącego się po szczeblach wojskowej kariery.

5. TAK ŻYŁEM

Scenariusz – Wacław Tkaczuk,
Reżyseria – Andrzej Jarski
Realizacja akustyczna – Ewa Szałkowska
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski

Obsada: Elżbieta Kijowska, Krzysztof Kołbasiuk, Andrzej Ferenc, Adam Bauman

Słuchowisko biograficzno-poetyckie o Józefie Piłsudskim.

6. Andrzej Sowa TERAZ BĘDZIE POLSKA

Reżyseria – Janusz Kukuła
Realizacja akustyczna – Tomasz Perkowski
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski

Obsada: Dorota Truszczak (Dziennikarka), Andrzej Ferenc (Narrator), Mariusz Bonaszewski (Józef Piłsudski), Paweł Ciołkosz (Tadeusz Kasprzycki), Leszek Teleszyński (Gen. Erich von Ludendorff), Arkadiusz Bazak (Gen. Hans von Beseler), Arkadiusz Bazak (gen. Hans von Beseler), Tomasz Marzecki (Władysław Studnicki), Grzegorz Kwiecień (mjr Mieczysław Trojanowski), Tomasz Borkowski (płk Bolesław Roja), Adam Bauman (Wincenty Witos/ Antoni Kaczorowski), Piotr Zelt (Kazimierz Sosnkowski), Andrzej Blumenfeld (Roman Dmowski), Marek Barbasiewicz (Erazm Piltz), Piotr Kozłowski (Maurycy Zamoyski), Miłogost Reczek (Aleksander Skarbek), Dariusz Kowalski (gen. Benigni), Maciej Rajzacher (Zdzisław Lubomirski).

7. Andrzej Sowa, Krzysztof Szwed Z MAGDEBURGA DO NIEPODLEGŁEJ

Reżyseria – Jan Warenycia
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski

Obsada: Mariusz Bonaszewski (Józef Piłsudski), Grzegorz Kwiecień (Kazimierz Sosnkowski), Leon Charewicz (Feldfebel I/Hugo von Lerchenfeld), Andrzej Mastalerz (Feldfebel II), Marcin Troński (Harry Kessler), Tadeusz Borowski (Narrator)

Słuchowisko przybliża historię uwięzienia i zwolnienia Józefa Piłsudskiego z Twierdzy Magdeburg.

8. Wojciech Brodnicki W DRODZE DO WERSALU

Reżyseria – Sławomir Pietrzykowski
Realizacja akustyczna – Ewa Szałkowska

Obsada: Grażyna Barszczewska, Marek Bargiełowski, Zdzisław Tobiasz, Henryk Boukołowski, Wacław Szklarski, Jolanta Wołłejko, Witold Skaruch, Marek Obertyn, Krzysztof Chamiec, Janusz Zakrzeński

Słuchowisko o Romanie Dmowskim.

9. Krystyna Broll-Jarecka ARGUMENT OSTATECZNY (ODC. 1-4)

Reżyseria – Zdzisław Dąbrowski
Realizacja akustyczna – Andrzej Złomski
Opracowanie muzyczne – Zbigniew Wiszniewski

Obsada: August Kowalczyk (Narrator I), Stanisław Mikulski (Narrator II), Leszek Herdegen (Korfanty), Sylwester Pawłowski (Czapla),

Walka o granice Polski po roku 1918.

10. Zygmunt Temka-Nowakowski GAŁĄZKA ROZMARYNU

Adaptacja – Iwona Malinowska
Reżyseria – Andrzej Zakrzewski
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski

Obsada: Adam Bauman, Ewa Wencel, Jerzy Matałowski, Krzysztof Kumor, Ewa Wawrzoń, Wojciech Duryasz, Małgorzata Kożuchowska, Łukasz Lewandowski

Słuchowisko według sztuki sławiącej Legiony i ich wodza przedstawia wydarzenia związane z werbunkiem do Legionów w Kielcach i o pierwszych bitwach Pierwszej Brygady.

„DWA TEATRY" DZIECIOM

KONKURS SŁUCHOWISK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

Prezentacje odbędą się w Państwowej Galerii Sztuki przy pl. Zdrojowym 2 w Sopocie. Prowadzenie: Jadwiga Kościk vel Jagoda Jagson oraz Magdalena Adamowska (29 czerwca – piątek), Agata Skórska (2 lipca – poniedziałek)

NAGRODA DLA NAJLEPSZEGO SŁUCHOWISKA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY
XVIII Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2018" została ufundowana przez Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Nagroda zostanie przyznana po raz trzeci. W ubiegłorocznej edycji festiwalu „Dwa Teatry" w kategorii na najlepsze słuchowisko dla dzieci i młodzieży jury w składzie: **Anna Cieślak**, **Dorota Landowska**, **Joanna Pach-Żbikowska**, **Małgorzata Ryś**, **Romuald Wicza-Pokojski** postanowiło wyróżnić słuchowisko Grzegorza Kasdepke ***Labirynt*** w reżyserii Waldemara Modestowicza, w realizacji akustycznej Macieja Kubery i opracowaniu muzycznym Tomasza Obertyna. **Słuchowisko zostało zgłoszone przez Program 1 PR.**
Ponadto jury przyznało honorowe wyróżnienie dla twórców słuchowiska ***A morze nie?*** Maliny Prześlugi w reżyserii Dobrosławy Bałazy.

W tym roku w konkursowe szranki stanie jedenaście słuchowisk zgłoszonych przez rozgłośnie z Koszalina, Gdańska, Szczecina, Białegostoku oraz Teatr Polskiego Radia i Program 1 PR. O tym, kto zdobędzie laur najlepszego słuchowiska dla dzieci zdecydują jurorzy, a werdykt poznamy podczas gali finałowej Festiwalu „Dwa Teatry" 2 lipca 2018r.

Słuchowiska oceni trzyosobowe jury w składzie:

KATARZYNA STOPARCZYK – dziennikarka, autorka książek dla dzieci i scenariuszy spektakli teatralnych, których jest także reżyserką, między innymi cyklu *Zorka Dziewczynka z Gwiazd*, jak również spektaklu z udziałem dzieci niewidomych pt. *Piękne spojrzenie*. Pomysłodawczyni cyklu *Piegowate koncerty*, który promuje muzykę klasyczną. W radiowej Trójce stworzyła kultową audycję *Dzieci wiedzą lepiej*, współtworzyła także telewizyjny program pt. *Duże dzieci*. Obecnie w radiowej Trójce prowadzi program *Zagadkowa niedziela*, audycję *Myślidziecka 3/5/7*, jak również spotkania w ramach projektu *Zagadkowa Osiecka*. Ambasadorka Fundacji ABC XXI Cała Polska Czyta Dzieciom, a także Fundacji Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci. Jurorka w konkursach na najlepszą dziecięcą książkę roku. Uhonorowana Nagrodą Safony za odwagę pomagania dzieciom i propagowania mądrości dzieci, statuetkami Fundacji Cała Polska Czyta Dzieciom za upowszechnianie czytelnictwa, Odznaką Honorową Rzecznika Praw Dziecka za Zasługi dla Ochrony Praw Dziecka, tytułem Kuźnia Mistrzów Mowy Polskiej, a także nagrodą specjalną miesięcznika „Mamo to ja" dla najlepszego programu adresowanego do rodzin za program *Zagadkowa niedziela*.

AGATA SKÓRSKA – ur. w 1984 r. we Wrocławiu. W roku 2012 ukończyła PWST w Krakowie, filia we Wrocławiu na Wydziale Lalkarskim. Użyczyła głosu w kilkudziesięciu produkcjach dubbingowych (seriale, filmy, gry komputerowe). Aktorka serialowa i teatralna. Związana z Teatrem Telewizji (*Damy i huzary* A. Fredro, reż. K. Janda, *Marszałek* W. Tomczyk, reż. K. Lang) oraz Teatrem Polskiego Radia, gdzie w 2017 otrzymała wyróżnienie za debiut aktorski. Absolwentka kulturoznawstwa na Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego.

ROMUALD WICZA-POKOJSKI – reżyser, dramaturg, od listopada 2011 roku dyrektor naczelny i artystyczny Teatru Miniatura. Absolwent Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie na Wydziale Wiedzy o Teatrze. W 1991 roku założył autorski Teatr Wiczy, z którym zrealizował ponad 20 spektakli, zarówno scenicznych, jak i plenerowych. W latach 1994-1997 pracował w Instytucie Teatru Narodowego i Teatrze Narodowym, gdzie współtworzył pierwszą impresaryjną scenę teatralną w Polsce – Teatr Mały. Zaangażowany w działalność kulturalną i teatralną: pomysłodawca i dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Bulwar Sztuki (2003-2006), kierownik społecznego domu kultury Centrum Wolnego Czasu Wicza (2004-2009).
Jako reżyser i dramaturg współpracował z teatrami: Baj Pomorski w Toruniu, Olsztyński Teatr Lalek, Teatr Wybrzeże w Gdańsku, Teatr im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy, Jego spektakle były prezentowane m.in. w Armenii, Czechach, Chorwacji, Danii, Grecji, Hiszpanii, Iranie, Irlandii, Niemczech, na Litwie, Słowacji, w Szwecji, USA, Wielkiej Brytanii, we Włoszech, na Białorusi, w Japonii. Laureat wielu nagród indywidualnych i zbiorowych, m.in. za innowacyjność w sztuce lalkarskiej za spektakl *Dietrich. Broken nails* podczas World Festival of Puppet Arts w Pradze w 2009 roku oraz Nagrody Teatralnej Miasta Gdańska za całokształt dorobku artystycznego (2016). W 2017 roku otrzymał brązowy medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis".

Iwona Rusek
BAŚŃ O CUDOWNEJ KORONIE PANI WISŁY ORAZ ZŁEJ WIEDŹMIE PATRZAŁCE

29 czerwca
piątek
godzina 10:00

Jedynka
POLSKIE RADIO

FINA

Reżyseria – Jacek Raginis-Królikiewicz
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński, Marek Miśko
Opracowanie muzyczne – Marek Miśko
Data premiery antenowej – 9 grudnia 2017
Czas trwania – 24′00″

Obsada: Andrzej Ferenc (Narrator), Katarzyna Tatarak (Pani Wisła), Michał Barczak (Wars), Karolina Bacia (Nieradka), Zbigniew Moskal (Puchacz/ Czarodziej Czterech Wiatrów), Grażyna Barszczewska (Wiedźma Patrzałka), Julia Kołakowska-Bytner (Brzegini), Włodzimierz Press (Wiatr Południowy), Krzysztof Szczerbiński (Wiatr Północny), Mirosław Konarowski (Wiatr Wschodni), Krzysztof Szczepanik (Wiatr Zachodni)

Dawno, dawno temu nad samiuteńkim brzegiem modrej rzeki wznosiła się osada przez ludzi dobrej woli zamieszkana. Władzę nad nimi i nad wodną krainą dzierżyła Pani Wisła. Pewnego razu zła wiedźma Patrzałka, która ma oczko zawsze patrzące i wszystko widzące, ukradła cudowną koronę Pani Wisły. Co z tego wynikło i kto podjął się trudnego zadania, by ją odzyskać?

Kuba Kornacki
UCHO W OPAŁACH

29 czerwca
piątek
godzina 10:25

Radio Gdańsk

Reżyseria – Kuba Kornacki
Realizacja akustyczna – Jacek Puchalski
Kompozytor – Cezary Paciorek
Data premiery antenowej – 26 grudnia 2017
Czas trwania – 49′44″

Obsada: Oksana Terefenko (Cecylia), Ewa Walczak (Mama), Krzysztof Gordon (Skrzat), Maciej Konopiński (Tata, Ucho), Kuba Kornacki (Narrator), Rafał Ostrowski (Świdrygiełło), Grzegorz Wolf (Najczarniejszy), Jacek Gierczak (Huncwot), Andrzej Żak (Raptor), Sławomir Banaś (Skorek), Kamil Załuska (Spider), Kacper Kubryński (Przecher), Miriam Kornacka (Kundzia), Piotr Kornacki (Salto), Wiktoria Krysiak (Miriam), Jeremi Potocki (Piotrek)

Las, który otacza nowy dom Piotrka, Miriam i ich rodziców jest pełen tajemnic i spraw znanych tylko mieszkającym tam zwierzętom... Do czasu, kiedy w obliczu niebezpieczeństwa będą musiały poprosić dzieci o pomoc. Ucho, narzeczony wiewiórki Cecylii, znika bez śladu, a dżdżownica Kundzia opowiada straszne rzeczy o jego porwaniu i niewoli. Zwierzęta przekonują się też, że ktoś zatruł wodę w ich rzeczce. Na leśnej naradzie układają ryzykowny plan, który nie może się powieść bez udziału ludzi.

Barbara Stenka
RAZ, DWA, TRZY – MIKOŁAJEM BĘDZIESZ… TY!

29 czerwca
piątek
godzina 11:30

RADIO SZCZECIN

Reżyseria – Barbara Stenka
Realizacja akustyczna – Krzysztof Skonieczny
Kompozytor – Ryszard Leoszewski
Opracowanie muzyczne – Krzysztof Skonieczny
Data premiery antenowej – 24 grudnia 2017
Czas trwania – 30′52″

Obsada: Przemysław Szymańczyk (Szef), Maciek Papke (Mikołaj Wycofany), Michał Elmerych (Mikołaj Dynamiczny), Paweł Domański (Mikołaj Edukacyjny), Adam Wosik (Mikołaj Eko), Paweł Osuchowski (Mikołaj Artystyczny), Piotr Rokicki (Mikołaj Usługowy), Marcin Gondziuk (Komentator), Tomek Duklanowski (Tata), Joanna Skonieczna (Mama), Emilia Kujawa (Majeczka), Dawid Siwek (Zenonek), Małgorzata Furga (Babcia), Ula Kozdraś (Szczeżuja), Agata Rokicka (Tulinka), Sławek Orlik (Dzik), Joanna Gralka (Zajączek), Karolina Jaskóka (Wiewióreczka), Wojciech Zagaj (Borsuk), Małgorzata Frymus, Paulina Zaremba (Siostrzyczki), Helenka Osuchowska, Anna Gibas, Kamil Nieradka, Katarzyna Krzywiec (Dzieci), Hanna Skonieczna (Mała dziewczynka), Tobiasz Madejski (Rodzina małej dziewczynki)
Piosenkę finałową śpiewają: Anna Arabska-Szmajdzińska, Dawid Siwek i Paweł Osuchowski

Od 10 lat Polskie Radio Szczecin przygotowuje specjalną świąteczną bajkę dla swoich najmłodszych słuchaczy. Przed każdym Bożym Narodzeniem cały zespół, dziennikarze, realizatorzy, pracownicy administracji wraz ze swoimi dziećmi, nagrywają świąteczną opowieść. Premiera bajki jest zawsze w Wigilię Bożego Narodzenia. W tym roku opowieść przygotowała mieszkająca w Szczecinie autorka książek dla dzieci, Barbara Stenka. Piosenkę finałową skomponował: Ryszard Leoszewski.

29 czerwca
piątek
godzina 12:15

FINA

Malina Prześluga
PAN LAMPA
(cz. 1. i cz. 2.)

Reżyseria – Dobrosława Bałazy
Realizacja akustyczna – Tomasz Perkowski
Opracowanie muzyczne – Renata Baszun
Data premiery antenowej – 1 listopada 2017 (część 1.) 4 listopada 2017 (część 2.)
Czas trwania – cz. 1. 26′05″, cz. 2. 26′00″

Obsada części 1.: Kazimierz Kaczor (Pan Lampa), Julia Kołakowska-Bytner (Piesa), Barbara Zielińska (Pani Straszyńska/ Babcia Drapcia), Aleksandra Radwan (Hela Gryziak/ Bałagańska), Zuzanna Galia (Mela Gryziak), Michał Podsiadło (Bałagański), Przemysław Wyszyński (Wściekłak), Elżbieta Gaertner (Ciemność)

Obsada części 2.: Kazimierz Kaczor (Pan Lampa), Julia Kołakowska-Bytner (Piesa), Barbara Zielińska (Pani Straszyńska/ Babcia Drapcia), Aleksandra Radwan (Hela Gryziak/ Bałagańska), Zuzanna Galia (Mela Gryziak), Michał Podsiadło (Bałagański), Przemysław Wyszyński (Pan Dosłowny/ Wściekłak), Elżbieta Gaertner (Pani Słońce)

Pan Lampa to z pozoru zwyczajny, miły, zajadający się budyniem staruszek. Jedna rzecz odróżnia go jednak od tych zwyczajnych staruszków, których wszyscy znamy. Głowa Pana Lampy. . .świeci! Zaczęła to robić pewnego dnia, ot tak sobie, i tak już pozostało. Pan Lampa razem ze swoją ulubienicą Piesą mieszka w wielkim Domczysku. Oboje bynajmniej nie czują się samotni, gdyż dom zasiedla także cała wesoła zgraja najróżniejszych i najdziwniejszych lokatorów. Pewnego dnia jednak do Domczyska zawita Ciemność. Czy uda jej się ugasić światło Pana Lampy?

29 czerwca
piątek
godzina 13:15

FINA

James Matthew Barrie
PIOTRUŚ PAN (CZĘŚĆ 2.) NIBYLANDIA

Reżyseria – Anna Wieczur-Bluszcz
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska, Maciej Kubera
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski
Data premiery antenowej – odcinek 1 – 15 czerwca 2017 godz. 19:30 Program 1
odcinek 2 – 16 czerwca 2017 godz. 19:30 Program 1
odcinek 3 – 17 czerwca 2017 godz. 19:30 Program 1
Czas trwania – cz.2 27′43″

Obsada: Marcin Hycnar (Piotruś Pan), Małgorzata Prochera (Wendy), Monika Pikuła (Cynka), Przemysław Bluszcz (Kapitan Jakub Hak), Sławomir Pacek (Bosman Knot), Wojciech Żołądkowicz (Rękoczyn), Olaf Marchwicki (Świstak), Miłosz Konkel (Kruszyna), Mateusz Ceran (Stalówa), Karol Kwiatkowski (John), Joanna Pach-Żbikowska (Michael), Izabella Bukowska (Pani Darling), Piotr Kozłowski (Pan Darling), Dorota Landowska (Nana)

Trzyczęściowe słuchowisko o Piotrusiu Panu, bohaterze powieści Jamesa Matthew Barriego, w przekładzie Michała Rusinka i w adaptacji Hanny Bielawskiej. Tytułowy Piotruś Pan to psotny chłopiec, który nie chce dorosnąć. Spędza swe pełne przygód dzieciństwo na wyspie Nibylandii, przewodząc grupie Zagubionych Chłopców. Głównymi antagonistami Piotrusia są piraci pod dowództwem Kapitana Haka.

2 lipca
poniedziałek
godzina 10:00

Radio Gdańsk

Magdalena Żulińska, Piotr Kłudka
WWW, CZYLI WIRTUALNA WIGILIA WIŚNIEWSKICH

Reżyseria – Magdalena Żulińska, Piotr Kłudka
Realizacja akustyczna – Jacek Puchalski
Akordeon – Paweł Zagańczyk
Data premiery antenowej – 25 grudnia 2017
Czas trwania – 28′59″

Obsada: Magdalena Żulińska (Ola), Piotr Kłudka (Kuba), Andrzej Żak (Dziadek), Agnieszka Grzegorzewska (Mama), Jakub Zalewski (Tata)

Wigilijny poranek. Rodzina Wiśniewskich przygotowuje się do Świąt Bożego Narodzenia. Zapracowana matka, nieobecny ojciec, wirtualna choinka, dzieci z nosem w tablecie i telefonie… Na ratunek przychodzi im dziadek, nestor rodu Wiśniewskich i – jak się okazuje, jedyna ostoja.

Štefan Adamik
ZAGUBIONY PROSIACZEK

2 lipca
poniedziałek
godzina 10:40

Reżyseria – Dobrosława Bałazy
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski
Data premiery antenowej – 29 kwietnia 2017
Czas trwania – 26'54"

Obsada: Joanna Pach-Żbikowska (Prosiaczek), Jan Kulczycki (Tatuś Prosiaczka), Anna Apostolakis (Wiewiórka), Mirosław Wieprzewski (Jeleń), Mikołaj Klimek (Dzik)

Mały prosiaczek, goniąc za wiosennym motylem, zapędza się do pobliskiego lasu, którego jednak zupełnie nie zna i nie potrafi z niego wrócić do domu. Kto i w jaki sposób mu pomoże?

Marta Guśniowska
BRAK SENSU, ANIOŁEK, ŻYRAFA I STOŁEK

2 lipca
poniedziałek
godzina 11:10

Adaptacja – Marta Guśniowska
Reżyseria – Bernarda Anna Bielenia
Realizacja akustyczna – Zdzisław Wasilewski
Kompozytor – Marcin Nagajewicz
Opracowanie muzyczne – Marek Kubik
Data premiery antenowej – 1 czerwca 2017
Czas trwania – 43'10"

Obsada: Bartłomiej Olszewski (Narrator, wokal w piosence), Dawid Malec (Aniołek, wokal w piosence), Kamila Wróbel (Żyrafa, wokal w piosence), Rafał Domagała (Słoń, wokal w piosence), Rafał Derkacz (Kameleon, wokal w piosence), Alicja Czerniewicz (Nietoperz, wokal w piosence), Agnieszka Grębosz (Aniołek II, Kangur, wokal w piosence), Krzysztof Bitdorf (Wąż), Zbigniew Litwińczuk (Staruszek), Ryszard Doliński (Staruszek I), Danuta Kierklo-Czajkowska (Babunia), Marcin Nagnajewicz (Aniołek III), Marta Guśniowska (Aniołek V), Wojciech Straszyński (Bóg), Bernarda Bielenia (Aniołek IV)

Brak sensu, aniołek, żyrafa i stołek *to historia Żyrafy, która nie różniła się specjalnie od innych Żyraf, ale towarzyszył jej niewyobrażalny, przyczepiony do niej na stałe pech. . . Nikt nie chciał się z nią przyjaźnić. Aż pewnego dnia zdarzyło się coś zupełnie niezwykłego. Jest to opowieść o niezwykłym związku pomiędzy Aniołem Stróżem a Żyrafą. Pytania dotyczące sensu życia, przyjaźni, samotności – to fundamentalny element życia każdego z nas. To problemów dopiero początek: domek anielski się rozpada, szef wszystkich szefów do nieba wpuścić nie chce, w świat wysyła, sens odnaleźć każe. Główni bohaterowie Aniołek i Żyrafa udowodnią nam, że każdy może odnaleźć pasję i sens życia, tylko nie każdemu się to udaje.*

Mariusz Niemycki
TAKI TCHÓRZ

2 lipca
poniedziałek
godzina 12:00

Reżyseria – Waldemar Modestowicz
Realizacja akustyczna – Maciej Kubera
Opracowanie muzyczne – Renata Baszun
Data premiery antenowej – 25 listopada 2017
Czas trwania – 23'57"

Obsada: Stefan Pawłowski (Tonik, tchórz), Justyna Kowalska (Basia, wiewiórka), Maciej Zuchowicz (Zyzio, zając), Wiktoria Wolańska (Złota, lisica), Katarzyna Dąbrowska (Astra, zielarka), Sławomir Orzechowski (Pantelejmon, myśliwy), Szymon Roszak (Ogryzek, bóbr), Michalina Łabacz (Prędka, żółwica)

Taki tchórz *to opowieść o przygotowaniach do polowania... ale z perspektywy zwierząt. Dodajmy, że nie chodzi tu na przykład o polowanie lisa na zająca, lecz ludzi - na lisy i zające, które w tej szczególnej chwili spróbują odnaleźć wspólny język. Nawet tchórz będzie musiał znaleźć w sobie odwagę, żeby stawić czołoa niebezpieczeństwu.*

2 lipca
poniedziałek
godzina 12:40

Jan Warenycia
DOM NA PILECKIEJ

FINA

„Reżyseria – Jan Warenycia
Realizacja akustyczna – Paweł Szaliński
Opracowanie muzyczne – Marian Szałkowski
Data premiery antenowej – 11 listopada 2017
Czas trwania – 25'55"

Obsada: Katarzyna Tatarak (Mama), Janusz Wituch (Tata), Włodzimierz Press (Dziadek)
Barbara Zielińska (Panna Józia), Stanisław Brudny (Prapradziadek), Jan Warenycia (Głos męski), Krysia Turowska (Krysia), Antonia Ślubowski (Antek), Karol Kwiatkowski (Pawełek)

Akcja słuchowiska dzieje się współcześnie w jednym z domów na Mokotowie, w którym mieszka trzypokoleniowa, siedmioosobowa rodzina Niewielskich: dziadek, mama, tata, Krysia, Antek, Marysia i Pawełek. Pewnego wieczoru tata Janusz wraca z radosną wiadomością, że Urząd Gminy Mokotów „wyraził zgodę się na przebudowę strychu do celów mieszkalnych". Wkrótce okazuje się, że na strychu kryją się nie tylko przedmioty, które nikomu już nie służą, ale jest tam również mnóstwo rodzinnych pamiątek. . .

2 lipca
poniedziałek
godzina 13:10

Ingeborg von Zadow
POMPINIA
(TYT. ORYG. POMPINIEN)

Tłumaczenie – Lila Mrowińska-Lissewska
Adaptacja i reżyseria – Bogumiła Banaś
Realizacja akustyczna – Jarosław Ryfun
Kompozytor, opracowanie muzyczne – Marcin Łopacki
Data premiery antenowej – 29 grudnia 2017
Czas trwania – 22'44"

Obsada: Karolina Jaroszewska (Katt), Małgorzata Melak (Nola), Igor Saładziak (Tan)

Akcja słuchowiska dzieje się na dworcu kolejowym, gdzie grupa młodych ludzi czeka na pociąg do magicznej krainy Pompinii. Muszą podjąć trudną decyzję. Wsiąść do pociągu i jechać, czy zostać i tęsknić za tym wspaniałym, tajemniczym światem. Pompinia traktuje o umiejętności rozstawania się i odchodzenia, o ocaleniu przyjaźni, pokonywaniu strachu i własnych słabości. To utwór o podejmowaniu trudnych decyzji i zmaganiu się z samym sobą.

DWA TEATRY DZIECIOM

Wśród imprez towarzyszących XVIII Festiwalowi Dwa Teatry – Sopot 2018 nie zabraknie również propozycji dla najmłodszych i starszych dzieci. Przedstawimy dwa odcinki z drugiej serii telewizyjnego cyklu ***W krainie baśni***, który zdobył sympatię dzieci i uznanie rodziców. Cezary Albin – scenarzysta i reżyser, wybrał najpiękniejsze bajki i legendy świata, tworząc pretekst do rozmów z dziećmi na temat postaw życiowych i najważniejszych wartości. Widzowie przeniesieni zostają w ciekawy plastycznie świat, aby śledzić niezwykłe losy baśniowych bohaterów. Cykl ten rozwija wyobraźnię i wrażliwość dzieci, a jednocześnie ujawnia magię teatru. Po pokazach obu odcinków będzie okazja porozmawiania z twórcami.
Starszym dzieciom proponujemy dwa spektakle Miejskiego Teatru Miniatura w Gdańsku: przedstawienie Romualda Wicza-Pokojskiego ***Bajki robotów*** wg Stanisława Lema i ***Krzyżaków*** na podstawie powieści Henryka Sienkiewicza, w adaptacji i reżyserii Jakuba Roszkowskiego.

CEZARY ALBIN
W KRAINIE BAŚNI

Dworek Sierakowskich – Siedziba Towarzystwa Przyjaciół Sopotu
ul. Józefa Czyżewskiego 12, Sopot

SMOK WAWELSKI

2 lipca
poniedziałek
godzina 10:00

Reżyseria – Cezary Albin
Scenografia – Maria Albin
Kostiumy – Agata Wirtek
Zdjęcia – Jacek Fabrowicz

Muzyka – Maciej Zieliński, Joanna Badełek
Montaż – Cezary Albin
Premiera w TVP ABC – 21.04.2018,
Czas trwania – 19’

Obsada: Beata Fido, Zosia Modej-Wyrąbkiewicz, Wojciech Dmochowski, Jakub Jankiewicz, Krzysztof Kowalewski, Maciej Zuchowicz, Lesław Żurek

Opowieść inspirowana znaną polską baśnią. Bajarka i Bajarz przedstawią historię niezwykłej przyjaźni ubogiego szewczyka Skuby z księżniczką Wandą – córką króla Kraka. Pewnego dnia pod murami Wawelu pojawia się straszny smok. Król postanawia go zgładzić. Przerażona Wanda prosi szewczyka o pomoc. Skuba rusza, aby pokonać smoka. Czy uda mu się ta sztuczka? I czy Król będzie umiał docenić odwagę i spryt chłopca?

PAN TWARDOWSKI

2 lipca
poniedziałek
godzina 11:00

Reżyseria – Cezary Albin
Scenografia – Maria Albin
Kostiumy – Agata Wirtek
Zdjęcia – Jacek Fabrowicz

Muzyka – Maciej Zieliński, Joanna Badełek
Montaż – Cezary Albin
Premiera w TVP ABC – 28.04.2018,
Czas trwania – 27’

Obsada: Beata Fido, Zosia Modej-Wyrąbkiewicz, Beata Wyrąbkiewicz, Wojciech Dmochowski, Jakub Jankiewicz, Krzysztof Kowalewski, Maciej Zuchowicz

Bajarka i Bajarz opowiedzą nam jedną z najbardziej znanych legend polskich – legendę o Panu Twardowskim. Tytułowy bohater od najmłodszych lat fascynuje się magią i chce zgłębiać jej tajniki. W tym celu podejmuje naukę na Uniwersytecie w Wittenberdze. Tam, w podziemiach uczelni przypadkowo trafia na tajemniczy manuskrypt pilnowany przez samego diabła. Czy Twardowski zgodzi się zyskać wiedzę tajemną za cenę własnej duszy? A jeśli tak, to w jaki sposób będzie rozporządzał magią i czy ostatecznie uda mu się przechytrzyć samego diabła?

CEZARY ALBIN – autor niezależnych filmów fabularnych. Scenarzysta, reżyser i montażysta cyklu telewizyjnego *W krainie baśni*, w którym przedstawia najbardziej znane bajki i legendy świata. Zrealizowane zostały już dwie części tej popularnej serii.

iTEATR

iTeatr dla szkół to autorski projekt Telewizji Polskiej S.A. realizowany od 2012 r. Spektakle z teatrów repertuarowych dzięki kodowanej, bezpłatnej transmisji internetowej, realizowanej przy współpracy Ośrodków Regionalnych TVP docierają do kilkudziesięciotysięcznej widowni w szkołach, bibliotekach, świetlicach i domach kultury w małych miasteczkach i wsiach w całej Polsce. Do maja 2018 roku 67 spektakli **iTeatru** obejrzało **blisko 2 mln** widzów. Sezon 2017/2018 zainaugurowała *Księga dżungli* Rudyarda Kiplinga z Teatru Lalek Arlekin w Łodzi wg scenariusza i w reżyserii Bernda Ogrodnika – Mistrza-Lalkarza z Teatru Narodowego Islandii. Po raz pierwszy w tym sezonie została zrealizowana transmisja w jakości full HD spektaklu na motywach powieści Janusza Korczaka *Król Maciuś Pierwszy* z Teatru Lalek Banialuka z Bielska-Białej w reżyserii Konrada Dworakowskiego. Wśród teatrów, których spektakle w ciągu pięciu lat transmitowane były do szkół, znalazły się m.in.: Teatr im. Juliusza Słowackiego z Krakowa, Teatr Muzyczny z Poznania, Teatr Dzieci Zagłębia im. Jana Dormana z Będzina, Teatr Baj z Warszawy, teatry Miniatura i Wybrzeże z Gdańska, Teatr Pinokio z Łodzi, Teatr Lalki i Aktora KUBUŚ z Kielc oraz teatry muzyczne i teatry lalek z Białegostoku, Olsztyna, Katowic, Szczecina, Wrocławia.

INTERNETOWY PRZEGLĄD UCZNIOWSKICH ZESPOŁÓW TEATRALNYCH

Ważną częścią **iTeatru** jest konkurs: **Internetowy Przegląd Uczniowskich Zespołów Teatralnych**, w którym udział biorą spektakle realizowane przez uczniów szkół różnego szczebla z całego kraju. Tegoroczna edycja odbywa się pod hasłem „Odsłony wolności – 100 lat niepodległości Polski", wpisując się twórczo w tę ważną rocznicę. Przegląd wieńczy Gala, podczas której zostają ogłoszeni zwycięzcy konkursu. rojekt powstaje dzięki wsparciu sponsorów i partnerów. **iTeatr** na przestrzeni lat wspierali m. in.: Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Narodowy Instytut Audiowizualny, Narodowe Centrum Kultury, Stowarzyszenie Autorów ZAIKS, Związek Artystów Scen Polskich, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie i wojewódzkie kuratoria oświaty.

BAJKI ROBOTÓW

spektakl Miejskiego Teatru Miniatura w Gdańsku
na podstawie opowiadań Stanisława Lema
zrealizowany w ramach Internetowego Teatru TVP dla Szkół
w Studio TVP Gdańsk

29 czerwca
piątek
godzina 12:00

Muszla koncertowa, Plac Kuracyjny, Sopot

Adaptacja, inscenizacja i reżyseria – Romuald Wicza-Pokojski
Muzyka – Andrzej Smolik
Producent wykonawczy TVP3 Gdańsk
Transmisja – 21.06.2016, czas – 80'
Premiera w Teatrze Miniatura w Gdańsku – 29.05.2016

Obsada: Wioleta Karpowicz, Anna Makowska-Kowalczyk, Piotr Srebrowski, Krystian Wieczyński

Dwaj przyjaciele – roboty – wyruszają w kosmiczną podróż. Po drodze Trurl i Klapaucjusz spotykają przedziwne maszyny i jeszcze dziwniejszych władców planet m.in.: elektronicznego poetę Elekrybałta, maszynę, która robi wszystko na literę „n" czy wszystkim znudzonego króla Globaresa. Dowiadują się przy okazji jakie są prawa rządzące zjawiskami kosmicznymi – co porusza planetami, jakie są tajemnice gwiazd i czarnych dziur, jak działają elektrycerze, czym są bladawce i murkwie. Spektakl opowiada również o tym, że najważniejszymi siłami działającymi w kosmosie są uczucia, a najsilniejsze z nich to miłość. Pokazują, że nauka objaśnia świat, ale pogodzić z nim może jedynie sztuka.

ROMUALD WICZA-POKOJSKI – reżyser, dramaturg, animator kultury. Jest absolwentem Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie. W 1991 r. założył autorski Teatr Wiczy, w którym zrealizował ponad 20 spektakli – scenicznych i plenerowych. W latach 1994-97 pracował w Instytucie Teatru Narodowego i Teatrze Narodowym, gdzie współtworzył pierwszą impresaryjną scenę teatralną w Polsce – Teatr Mały. Od listopada 2011 r. pełni funkcję dyrektora Teatru Miniatura. W gdańskim teatrze wyreżyserował spektakl *Baltic. Pies na krze*, który miał premierę w grudniu 2012 r. W 2013 r. zrealizował zaś w technice teatru cieni na podstawie baśni Hansa Christiana Andersena *Brzydkie kaczątko* uznane za najlepsze przedstawienie teatru lalkowego sezonu 2013/2014 przez Jacka Kopcińskiego, redaktora miesięcznika „Teatr" oraz nagrodzone podczas Harmony World Puppet Carnival 2014 w Bangkoku.

KRZYŻACY

spektakl Miejskiego Teatru Miniatura w Gdańsku na podstawie powieści Henryka Sienkiewicza zrealizowany w ramach Internetowego Teatru TVP dla Szkół w Studio TVP Gdańsk

Muszla koncertowa, Plac Kuracyjny, Sopot

2 lipca
poniedziałek
godzina 14:00

Scenariusz i reżyseria – Jakub Roszkowski
Scenografia, światło, multimedia – Mirosław Kaczmarek
Współpraca dramaturgiczna, muzyka na żywo – Sandra Szwarc
Producent wykonawczy TVP3 Gdańsk
Transmisja w ramach iTeatru TVP 24.05.2016
Premiera w Teatrze Miniatura w Gdańsku – 3.04.2016, Czas trwania – 105′

Obsada: Wojciech Stachura (Zbyszko), Jacek Gierczak (Maćko), Piotr Kłudka (Zawisza Czarny), Jadwiga Sankowska (Księżna Anna), Jacek Majok (Zygfryd de Löwe), Hanna Miśkiewicz (Król Jagiełło), Edyta Janusz-Ehrlich (Danusia/Jagienka), Jakub Ehrlich (Rotger de Löwe), Agnieszka Grzegorzewska (Kobieta), Andrzej Żak (Jurand), Joanna Tomasik (Wielki Mistrz), Jolanta Darewicz (Biskup/Gruba Baba)

Sceniczna adaptacja powieści Henryka Sienkiewicza, po raz pierwszy w formie teatru lalkowego, wciąga i zachwyca zarówno młodych, jak i dojrzałych widzów. Wspaniała historia została opowiedziana skrótowo, niewielkimi, dramatycznymi scenami. Spektakl otrzymał nagrodę publiczności 42. Opolskich Konfrontacji Teatralnych w 2017 r.

JAKUB ROSZKOWSKI – dramaturg, reżyser, autor adaptacji, tłumaczeń i opracowań scenicznych tekstów. Jest absolwentem Wydziału Reżyserii Dramatu Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Od 2007 do lutego 2015 roku pracował jako dramaturg w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku. Współpracował też z innymi teatrami w Polsce. W jego dorobku reżyserskim są m.in.: *Stalker* Braci Strugackich, *Wielka improwizacja* Abelarda Gizy, Jakuba Roszkowskiego i Wojciecha Tremiszewskiego (oba w Teatrze Wybrzeże), *Lepszy świat* własnego autorstwa w Lubuskim Teatrze w Zielonej Górze, *Wesele* Stanisława Wyspiańskiego w Teatrze im. Hansa Christiana Andersena w Lublinie oraz *Bunt* Władysława Reymonta w Miejskim Teatrze Miniatura w Gdańsku. Obecnie pełni funkcję kierownika literackiego Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie.

KARNAWAŁ ZWIERZĄT

29 czerwca
piątek
godzina 18:00

Muszla koncertowa, Plac Kuracyjny, Sopot
Prowadzenie: Barbara Schabowska

Muzyka – Camille Saint-Seans
Reżyseria i choreografia – Anna Hop
Scenografia – Małgorzata Szabłowska
Kostiumy – Katarzyna Rott
Realizacja – Józef Kowalewski
Premiera 04.02.2018 w TVP Kultura, czas – 55′
Premiera w Operze Wrocławskiej – 16.05.2017

Obsada: Remy Lamping (Laura), Daniel Agudo Gallardo (5 kurczaków), Antonio Lanzo (Kwoka), Natsuki Katayama, Luca Rimolo, Rina Nishiuchi, Andrzej Malinowski (Pianiści), Luca Rimolo, Andrzej Malinowski (Kokon)

Ten niezwykły utwór nazywany przez samego kompozytora fantazją zoologiczną składa się z czternastu miniatur. „Pomysłem na Karnawał zwierząt *jest sen. Wkraczamy do krainy wyobraźni, podróżujemy razem z główną bohaterką przez światy, które są wytworem jej fantazji i przetworzeniem otaczającej rzeczywistości. Nasza bohaterka, Laura, kładzie się spać po dniu pełnym wrażeń. Była w zoo, gdzie podziwiała rozmaite zwierzęta, a potem oglądała spektakl baletowy w operze. Jak to w snach bywa, wszystko miesza się ze wszystkim, tworząc jedną odrealnioną rzeczywistość. We śnie Laury zwierzęta tańczą. Nie są to prawdziwe zwierzęta, ale, znów tak jak we śnie, bliżej nieokreślone postaci – morfy będące drobinami fantazji lub, nazwijmy je też w ten sposób, masą plastyczną wyobraźni Laury. Morfy potrafią przybierać rozmaite kształty i to one zabierają naszą główną bohaterkę w podróż, w trakcie której trafia do szkoły baletowej, spotyka towarzysza podróży, a nawet zamienia się w łabędzia. Po sennym świecie dziewczyny prowadzi nas Narrator, opowiadający o najważniejszych elementach tańca, pokazuje podobieństwa na przykładzie ruchu zwierząt, co przybliża nam piękny i tajemniczy świat tańca i baletu" – opowiada twórca spektaklu, choreografka, Anna Hop.*

WSZYSTKO SPEKTAKL WOKÓŁ POEZJI SKAMANDRYTÓW

TEATR BoTo, ul. Bohaterów Monte Casino 54 B, Sopot

30 czerwca
sobota
godzina 15:00

Grupa pięciu poetów zaczęła się formować wśród studentów Uniwersytetu Warszawskiego w czasie I wojny światowej wokół czasopisma „Pro Arte et Studio". Pierwszy publiczny występ Skamandrytów odbył się w 1919 roku. Swoją nazwę poeci zaczerpnęli ze strofy „Skamander połyska, wiślaną świetląc się falą" z *Akropolis* Stanisława Wyspiańskiego. „Wielka piątka" była częstym gościem kawiarni „Pod Picadorem", gdzie ukształtowała się jej odrębność i wspólne założenia. *Wszystko* to spektakl wokół poezji Juliana Tuwima, Kazimierza Wierzyńskiego, Jana Lechonia, Antoniego Słonimskiego i Jarosława Iwaszkiewicza. Tym razem w Teatrze BoTo w Sopocie usłyszymy o pragnieniach, dążeniach i fascynacjach młodych twórców z lat dwudziestych ubiegłego wieku.

Wybór wierszy i reżyseria: Anna Wieczur-Bluszcz

Występują: Andrzej Mastalerz, Andrzej Ferenc, Grzegorz Kwiecień, Przemysław Bluszcz, Zbigniew Suszyński

Andrzej Ferenc

Przemysław Bluszcz

Zbigniew Suszyński

Grzegorz Kwiecień

Andrzej Mastalerz

TEATRZYK ZIELONE OKO, CZYLI NIESPODZIANKA OD TRÓJKI

30 czerwca
sobota
godzina 16:30

Dworek Sierakowskich – Siedziba Towarzystwa Przyjaciół Sopotu
ul. Józefa Czyżewskiego 12, Sopot

GABINET POWTÓRZEŃ

Autor - Ewa Szumańska
Reżyseria – Adam Nalepa
Realizacja akustyczna – Andrzej Brzoska
Muzyka na żywo – Włodek Pawlik
Autorka pomysłu, opieka artystyczna – Barbara Marcinik

Obsada: Marcin Hycnar, Dorota Landowska, Marcin Troński, Andrzej Mastalerz, Szymon Warszawski

EWA SZUMAŃSKA – (1921-2011) była dziennikarką Radia Wrocław, pisarką, reportażystką, autorką słuchowisk i felietonów. W czasie II wojny światowej studiowała w podziemnym Państwowym Instytucie Sztuki Teatralnej. Jako żołnierz Armii Krajowej brała udział w Powstaniu Warszawskim. Po wojnie studiowała na Uniwersytecie Jagiellońskim i Uniwersytecie Łódzkim. Aktorstwa uczyła się w słynnym Studio przy Starym Teatrze w Krakowie, a w latach 40. występowała w teatrach krakowskich, łódzkich i wrocławskich.
Od 1958 związana była ze „Studio 202" we wrocławskim Polskim Radiu, w Programie III Polskiego Radia współtworzyła programy rozrywkowe ("60minut na godzinę"), m.in. popularną serię skeczy „Z pamiętnika młodej lekarki". Była autorką i tłumaczką wielu scenariuszy Teatrzyku Zielone Oko. Chętnie podróżowała, a zapis wypraw na kilka kontynentów zawarła w wielu książkach. Od 1981 roku do października 2010 była także felietonistką „Tygodnika Powszechnego".

Pierwsze słuchowisko „Teatrzyku Zielone Oko" zostało nadane w Programie Trzecim w czerwcu 1967 roku. W ramach cyklu prezentowano słuchowiska kryminalne, sensacyjne, fantastyczno-naukowe, czasami z elementami żartobliwymi lub groteskowymi. Podstawę wielu słuchowisk stanowiły adaptacje utworów pisarzy polskich i obcych, bardzo wiele scenariuszy zostało jednak napisanych specjalnie dla TZO. Wprowadzenie stanu wojennego w 1981 przerwało nadawanie słuchowisk. Trójka wznowiła nadawanie audycji w 1982 roku. W ciągu kolejnych lat „Teatrzyk Zielone Oko" zdobył ogromną popularność wśród słuchaczy, mając swoje stałe miejsce emisji zaraz po Liście Przebojów Programu 3. Regularną emisję cyklu zakończono po 20 latach od premiery – w roku 1987, w tym czasie zrealizowano ponad 600 tytułów. W roku 90-lecia Polskiego Radia zostały w tym cyklu zrealizowane pierwsze po wieloletniej przerwie słuchowiska. Program III zaproponował, by nawiązać do tradycji i stworzyć pierwszy w historii „remake" wybranej sztuki. Kolejny jubileusz, tym razem – 55-lecie Trójki w 2017 roku – Teatr PR uczcił, realizując 8 nowych słuchowisk w tym cyklu, wszystkie w Studiu im. A. Osieckiej, w obecności słuchaczy Trójki. Jedno z nich w formie retransmisji zostało zgłoszone na konkurs podczas trwania 18 Festiwalu Dwa Teatry (patrz: słuchowiska konkursowe str. 40).

WŁODEK PAWLIK GRAND PIANO

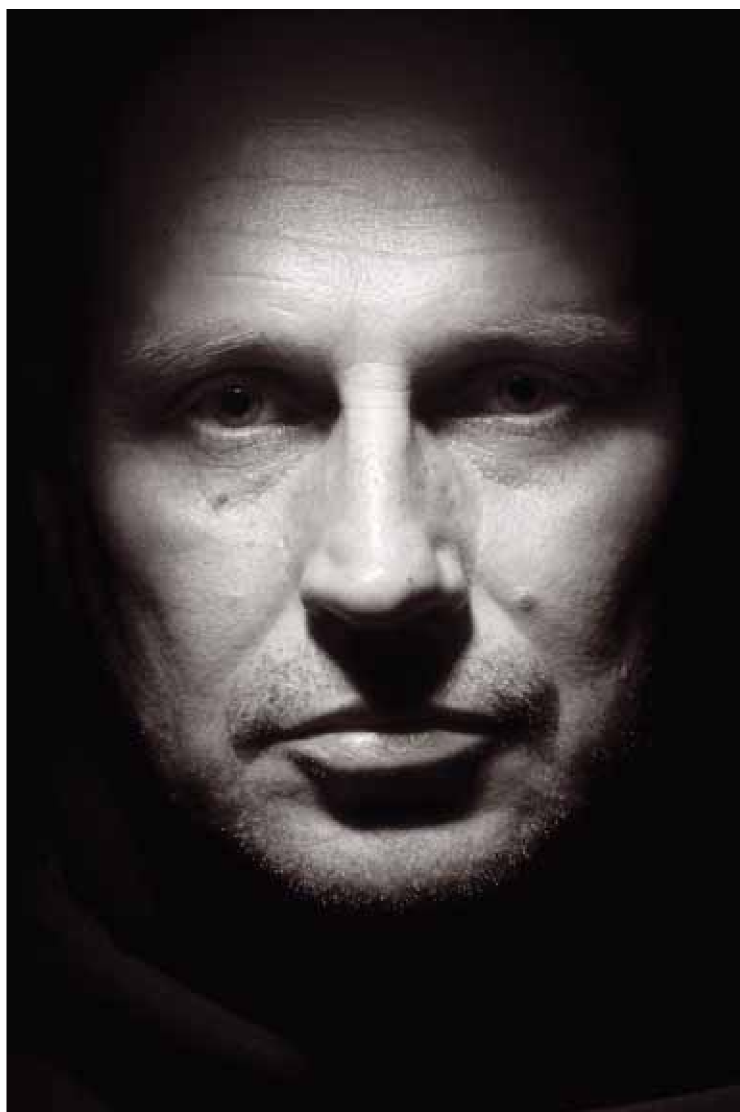
KONCERT SOLOWY

Studio Koncertowe im. Janusza Hajduna, Radio Gdańsk S.A.
ul. Grunwaldzka 18, Gdańsk

30 czerwca
sobota
godzina 20:00

„Dwupłytowy albumu «Grand Piano», który nagrałem 10 lat temu jest rejestracją moich spontanicznych improwizacji, bez ograniczania się wcześniejszymi ustaleniami dotyczącymi repertuaru i programowo-estetycznymi założeniami." – powiedział Włodek Pawlik, dodając – „Pozwoliłem się wtedy ponieść czystej intuicji i wyobraźni, aby to, co w muzyce jedyne i niepowtarzalne uwiecznić na nagraniach. To świadome odwrócenie logiki tworzenia muzyki daje mi unikalną swobodę wyzwolenia się z wszelkich konwenansów. Chciałbym powrócić do tej idei podczas solowego koncertu na tegorocznym Festiwalu «Dwa Teatry» w Sopocie. I właśnie do takiej wędrówki w nieznane zapraszam słuchaczy otwartych na doznania estetyczne wykraczające poza formułę z góry określonych ram artystycznej wypowiedzi. Dajmy się wspólnie ponieść muzycznej fantazji. . ."

WŁODEK PAWLIK – pianista, kompozytor, aranżer, absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina (obecnie UMFC) w Warszawie w klasie Barbary Hesse-Bukowskiej i Wydziału Jazzu Hochschule für Musik w Hamburgu. Jest jedną z najbardziej rozpoznawalnych postaci polskiego jazzu. W kraju zasłynął jako pierwszy (i jak dotąd jedyny) laureat nagrody Grammy (2014) w kategorii jazzu, którą otrzymał za płytę „Night In Calisia". W swym dorobku ma ponad 30 autorskich albumów oraz kompozycji, obejmujących m.in. ścieżki dźwiękowe do filmów i muzykę tworzoną do spektakli Teatru Telewizji, słuchowisk radiowych i tekstów poetyckich, muzykę orkiestrową i wokalną. Na swym koncie ma szereg prestiżowych nagród.

PIOSENKI JACKA KACZMARSKIEGO I GRZEGORZA CIECHOWSKIEGO

KONCERT STUDIA PIOSENKI TEATRU POLSKIEGO RADIA

1 lipca
niedziela
godzina 19:00

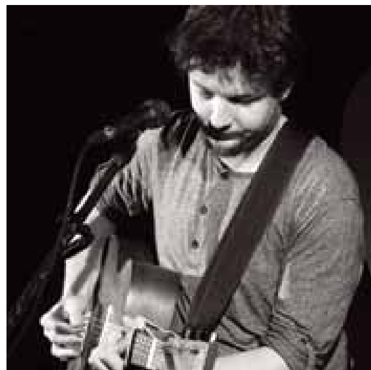
Muszla Koncertowa, Plac Kuracyjny, Sopot

Scenariusz i reżyseria – Janusz Gast
Opieka artystyczna – Janusz Kukuła
Akompaniament – zespół „The Jobers"
Marcin Partyka – fortepian
Sebastian Feliciak – saksofony
Tomasz Pfeiffer – gitary
Paweł Puszczało – kontrabas
Kuba Szydło – perkusja

Wykonawcy: Paulina Grochowska, Alicja Juszkiewicz, Małgorzata Pauka, Jakub Blokesz, Łukasz Jędrys, Łukasz Szczepanowski

Już po raz drugi podczas Festiwalu „Dwa Teatry", odbędzie się koncert Studia Piosenki Teatru Polskiego Radia. Do udziału w koncertach, które organizuje Studio Piosenki Teatru Polskiego Radia zapraszani są młodzi, utalentowani aktorzy, wokaliści, studenci i absolwenci wyższych szkół teatralnych i muzycznych, laureaci przeglądów oraz krajowych festiwali piosenki, czyli crème de la crème polskiej sceny muzycznej. Tym razem młodzi wykonawcy zaprezentują utwory z bogatego dorobku Jacka Kaczmarskiego (1957-2004), barda Solidarności, autora kilkuset piosenek, które weszły na stałe do kanonu polskiej muzyki popularnej oraz utwory z repertuaru Grzegorza Ciechowskiego (1957-2001), charyzmatycznego wokalisty, tekściarza i kompozytora, który był liderem legendarnego zespołu „Republika" (w latach 1981-2001), choć również nagrywał i występował solo jako Obywatel G.C.

Janusz Gast

Łukasz Jędrys

Łukasz Szczepanowski

Marcin Partyka

Jakub Blokesz

Alicja Juszkiewicz

Małgorzata Pauka

Paulina Grochowska

HOTEL NOSTALGIA

Muszla koncertowa, Plac Kuracyjny, Sopot
Prowadzenie: Zbigniew Lesień

30 czerwca
sobota
godzina 19:00

Scenariusz i reżyseria – Zbigniew Lesień
Zdjęcia – Waldemar Szmidt
Scenografia – Arkadiusz Kośmider
Choreografia – Tomasz Barański
Montaż – Tomasz Stefański
Czas trwania – 60′
Premiera w TVP1 – 4.01.2018

Obsada: MARLENA DROZDOWSKA, JAN WOJDAK, ANDRZEJ DĄBROWSKI, Grupa wokalna „PARTITA" (Anna Pietrzak, Ludmiła Zamojska, Andrzej Frajndt, Bronisław Kornaus) JOANNA RAWIK, DON VASYL SZMIDT i zespół CYGAŃSKIEJ GWIAZDY (w składzie: Piotr Garlicki, Piotr Pawłowski, Daniel Kazimierczak, Nikola Umerlik, Marlena Sawicka (Mardżana), Izabela Sokołowska, Hanna Załęska (Carmen)), ANDRZEJ ROSIEWICZ, LIDIA STANISŁAWSKA, STAN BORYS (z chórkiem w składzie: Magdalena Kuś-Kłosińska, Agata Dąbrowska), KRYSTYNA GIŻOWSKA, „TRUBADURZY" (w składzie: Sławomir Kowalewski, Ryszard Poznakowski, Marian Lichtman, Jacek Malanowski), ANDRZEJ RYBIŃSKI, BOHDAN ŁAZUKA, „TERCET EGZOTYCZNY" (w składzie: Izabela Skrybant-Dziewiątkowska, Janusz Konefał, Sławomir Marcinkowski), EDWARD HULEWICZ, „SKALDOWIE" (w składzie: Andrzej Zieliński, Jacek Zieliński, Jan Budziaszek, Konrad Ratyński, Jerzy Tarsiński, Grzegorz Górkiewicz), TADEUSZ WOŹNIAKOWSKI, ZBIGNIEW LESIEŃ, ELŻBIETA KRZEWSKA, SALIM DARWISH, ZESPÓŁ MUZYCZNY (Waldemar Siwczyński, Adam Piekarski, Marcin Korzeniewski, Waldemar Ogrodniczak), ZESPÓŁ TANECZNY „NEXT" TOMKA BARAŃSKIEGO (w składzie: Paulina Przestrzelska, Monika Pasek, Natalia Głębocka, Ewelina Klaudia Czarnecka, Kamila Wioletta Wiaderek, Nina Tyrka, Filip Dudkiewicz, Przemysław Modrzyński, Yuriy Zhurayev, Mikhail Stetsiuk, Tomasz Nakielski) i inni.

Hotel Nostalgia *to muzyczna opowieść o pewnym hotelu, oraz o jego pracownikach i śpiewających gościach, Ma się w nim odbyć wieczorny koncert piosenek z lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Dyrektorem Hotelu Nostalgia jest Andrzej Dąbrowski, szefową piętra Marlena Drozdowska, kuchmistrzem Andrzej Rosiewicz, a portierami Trubadurzy. Wśród gości pojawią się m.in.: Don Wasyl, Stan Borys, Krystyna Giżowska i Andrzej Rybiński. Spektakl wymyślony i wyreżyserowany przez Zbigniewa Lesienia – stwarza okazję spotkania z dawnymi gwiazdami polskiej estrady. Wybrane piosenki budują wzruszającą opowieść o miłości, tęsknocie i przyjaźni. W musicalu usłyszymy osiemnaście utworów. Całość dopełnia niezwykle barwna scenografia Arkadiusza Kośmidra, oraz wspaniała choreografia Tomasza Barańskiego.*

ZBIGNIEW LESIEŃ – aktor teatralny i filmowy, reżyser. Absolwent Wydziału Aktorskiego PWSFTViT w Łodzi (1971). Pracował na deskach Teatru im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu (1970-1973 i 1991-1994 również jako dyrektor naczelny i artystyczny) oraz na scenach teatrów wrocławskich: Współczesnego im. Edmunda Wiercińskiego (1973-1975; w latach 1994-1998 także dyrektor naczelny i artystyczny), Polskiego (1975-1987) i Rozrywki (1987-1991; dyrektor artystyczny). Przez 20 lat był wykładowcą PWST we Wrocławiu. Zagrał kilkadziesiąt ról teatralnych, m.in.: Sawę w *Śnie srebrnym Salomei* J. Słowackiego (nagroda Aktorska Kaliskich Spotkań Teatralnych 1970), Poetę w *Weselu* S. Wyspiańskiego (1981), Kreona w *Antygonie* Sofoklesa (1984), tytułową rolę w *Sztukmistrzu z Lublina* B. Singera (nagroda Aktorska Kaliskich Spotkań Teatralnych 1993), McMurphy'ego w *Locie nad kukułczym gniazdem* wg. powieści K. Keseya (1995), Horodniczego w *Rewizorze* M. Gogola (1997). Ma w swoim dorobku również role w Teatrze Telewizji, m.in.: w *Nocach i dniach* M. Dąbrowskiej w reż. I. Cywińskiej (1971), *Eryku XIV* A. Strindberga w reż. M. Prusa (1972), *Świadku oskarżenia* R. Chandlera w reż. D. Bargiełowskiego (1980), *Mary Stuart* W. Hildesheimera w reż. R. Brzyka (2004), *Afera mięsna* J. Dymka i R. Mellera w reż. J. Dymka (2007) i *Operacja Reszka* W. Kuligowskiego w reż. E. Pytki (2010). W 1985 roku zajął się też reżyserią teatralną. Wystawił kilkanaście spektakli, m. in.: *Żegnaj Judaszu* I. Iredyńskiego (1985), *Śluby panieńskie* A. Fredry (1993), *Antygonę w Nowym Jorku* J. Głowackiego (1995), *Łysą śpiewaczkę* E. Ionesco (2003), *Mieszczanina szlachcicem* Moliera (2011), *Motyle są wolne* L. Gershego (2013), *Kwartet* R. Harwooda (2015). Jest również autorem telewizyjnych programów rozrywkowych, m.in.: *Wesoła gromadka Artusa*, *Hrabia Tunio*, *Pero-Pero* (benefis Jana Kaczmarka). W 2017 r. zrealizował dla Telewizji Polskiej widowisko muzyczne *Wesele w Kurnej Chacie. Piosenki Jana Kaczmarka*.

WSPOMINAMY WACŁAWA TKACZUKA

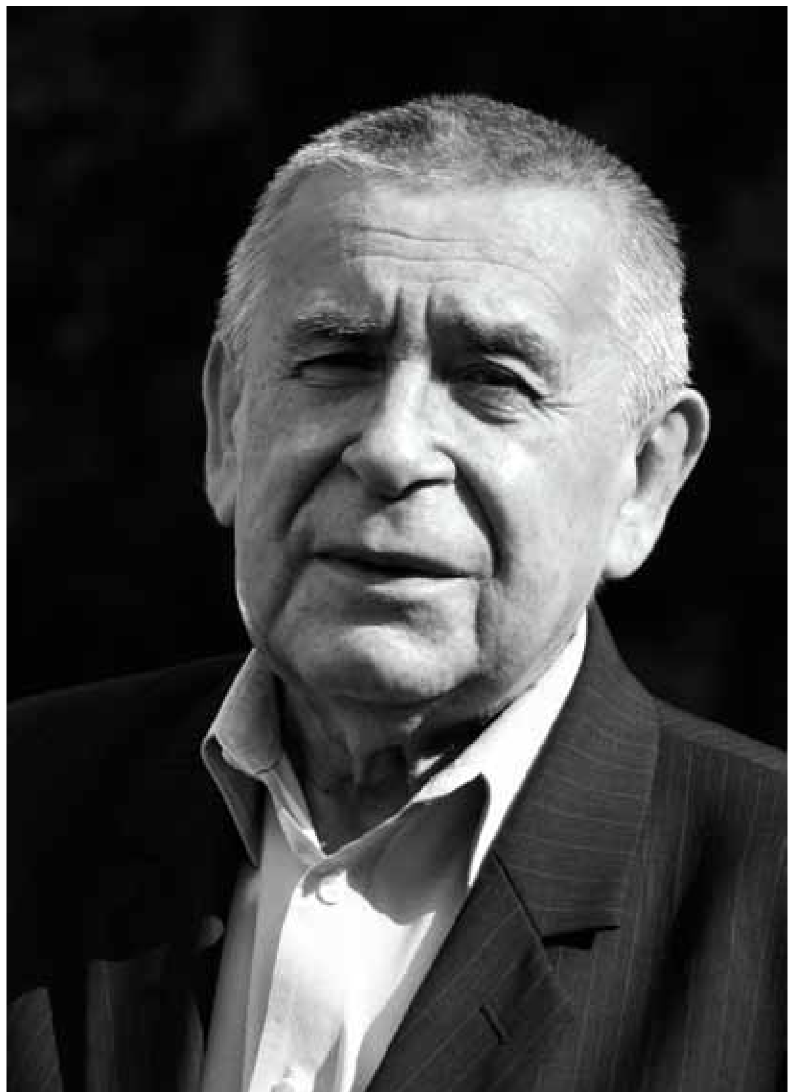
CZŁOWIEKA POEZJI I TEATRU, WIELOLETNIEGO KIEROWNIKA LITERACKIEGO TEATRU POLSKIEGO RADIA

1 lipca
niedziela
godzina 16:00

Teatr BoTo
ul. Bohaterów Monte Cassino 54B, Sopot
Prowadzenie: Krzysztof Sielicki

5 stycznia 2018 zmarł Wacław Tkaczuk – dziennikarz, krytyk literacki, poeta, organizator życia kulturalnego. Z Polskim Radiem związany był od 1990 roku, pełnił funkcję sekretarza i wicedyrektora Programu II PR, od 1994 do 2005 r. był kierownikiem literackim Teatru Polskiego Radia. W archiwum Polskiego Radia pozostawił dziesiątki audycji literacko-dokumentalnych i poetyckich oraz adaptacji prozy, dramatu i poezji. Dla wielu słuchaczy pozostał autorem kultowej audycji „Wiersze z gazet i czasopism". Laureat Nagrody Literackiej im. Stanisława Piętaka (1994) za prezentację poezji współczesnej na antenie radiowej, także laureat m.in. Złotego Mikrofonu (1993), Nagrody Rady Programowej PR (2004) oraz Nagrody im. Witolda Hulewicza (2009).
Był wielokrotnym jurorem Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej – „Dwa Teatry". Związany blisko z trójmiejskim środowiskiem literackim.
Wacława Tkaczuka wspominać będą twórcy, z którymi współpracował w Sopocie (Tadeusz Dąbrowski – redakcja Topos oraz Artur Nowaczewski – Uniwersytet Gdański), a także Jego współpracownicy z Polskiego Radia (Małgorzata Szymankiewicz z Programu II i Marian Szałkowski z Teatru Polskiego Radia). Usłyszymy również fragmenty archiwalnych audycji Wacława Tkaczuka.

Kilka wierszy Jego autorstwa przeczyta Andrzej Ferenc.

DZIEŃ Z REPORTAŻEM RADIOWYM

Teatr BoTo
Bohaterów Monte Cassino 54B, Sopot
Prowadzenie: Irena Piłatowska

2 lipca
poniedziałek
godzina 10:00-15:00

OBECNOŚĆ

10:00-11:00

Alicja Grembowicz i Irena Piłatowska
(Studio Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia S.A.)

Barwna, pełna anegdot opowieść o pisarzu Stefanie Majchrowskim – przedwojennym rotmistrzu kawalerii, więźniu obozu w Murnau, który po wojnie jedynie w Polskim Radiu mógł znaleźć zatrudnienie. W reportażu występują: żona pisarza – Józefa Majchrowska i syn – prof. Jan Majchrowski, który wędrując śladami ojca, w okolicach Murnau w zaskakujący, wręcz nieprawdopodobny sposób odkrywa i wypełnia niedokończone wątki z życia ojca.

CO W EDENIE PISZCZY

11:00-12:00

Wojciech Markiewicz
(Studio Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia S.A.)

Rzecz o przyjaźni, sztuce i wspólnym wędrowaniu. Ona, rodem z kabaretów literackich lat 60-tych, występowała na wielu estradach krajowych i zagranicznych, m. in. z orkiestrą Stefana Rachonia, w Kabarecie Jama Michalika, w Salonie Artystycznym Krakowa. On, artysta malarz po warszawskiej ASP, w obrazach obsesyjnie śledzi „sam na sam" rozwój form organicznych, prowadzi w swoim małym ogródku obserwacje przyrodnicze, karmi sikorki i wróble. Zofia Pilarz i Leszek Walicki. Tyle Jej w Jego obrazach, ile Jego w Jej piosenkach.

W SŁOŃCU ZBYSZKA

12:00-13:00

Jakub Tarka
(Studio Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia S.A.)

Czy można się zaprzyjaźnić ze swoim fanem do tego stopnia, by go regularnie odwiedzać, dzwonić do niego, zapraszać za kulisy, a nawet wspólnie zaśpiewać piosenkę? Tak, ale musi zaiskrzyć... W reportażu wspomnienie o zmarłym w ubiegłym roku piosenkarzu Zbigniewie Wodeckim i historii jego wieloletniej przyjaźni z fanem, Włodzimierzem Patorskim.

TAŚMOCIĄŁ

13:00-14:00

Ewelina Karpacz-Oboładze
(Studio Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia S.A.)

Sylwetka Eugeniusza Rudnika, kompozytora i reżysera dźwięku, pioniera muzyki elektronicznej i elektroakustycznej w Polsce. Reportaż nagrodzony „Srebrnym Melchiorem", w Konkursie na Artystyczną Formę Radiową w Bydgoszczy oraz wyróżniony w konkursie SDP.

SIOSTRA ANIOŁ

14:00-15:00

Urszula Żółtowska-Tomaszewska
(Studio Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia S.A.)

Tak ludzie mówią o siostrze Piotrze, Elżbietance prowadzącej Hospicjum w Złotowie. Córka rybaka z Helu, od dziecka nauczona ciężkiej pracy, postanowiła jako 16-letnia dziewczyna wstąpić do Zakonu i pomagać chorym i najsłabszym. Szczególnie bliskie jej sercu są dzieci bez rodziny, którym oddaje całe swoje serce. Jest piękna, dobra i wysportowana. Dzień zaczyna od przejażdżki kajakiem po jeziorze, ale pływała już po bardzo ciężkich akwenach. Reportaż nagrodzony w Konkursie Bałtyk 2017 oraz wyróżniony w Konkursie SDP.

SPIS ZAWARTOŚCI

Autorzy zdjęć do słuchowisk: *Cudze meble* – Grzegorz Śledź, *Rola błazna* – Krzysztof Sielicki, *Toccata C-Dur* – Grzegorz Śledź, *Pompinia* – materiały prasowe Radia Koszalin.
Zdjęcia do imprez towarzyszących: Wacława Tkaczuka – Ewa Modestowicz, Przemysława Bluszcza, Andrzeja Mastalerza – Wojciech Kusiński, Andrzeja Ferenca, Grzegorza Kwietnia – Ewa Modestowicz, Zbigniewa Suszyńskiego – Paweł Paprocki, Alicji Juszkiewicz – Tomek Gola, Łukasza Jędrysa – Tomasz Bielewki, Łukasza Szczepanowskiego – Izabela Kubrak, Kuby Blokesza – Jerzy Dziedziczak, Pauliny Grochowskiej – Wojciech Stekla, Małgorzaty Pauka – Aleksandra Matlingiewicz, Janusza Gasta – Jan Poprawa, Marcina Partyki – Wojciech Szambelski, Zbigniewa Herberta – materiały prasowe PAP.
Marii Pakulnis – Tamara Pieńko, Krzysztofa Babickiego – arch. prywatne artysty, Piotra Müldner-Nieckowskiego – Ewa Modestowicz, Wojciecha Tomczyka – Grzegorz Śledź, Włodka Pawlika, – Marek Bałata, Wacława Tkaczuka – Wojciech Kusiński, Małgorzaty Warsickiej – Marek Lasyk, Karola Nepelskiego – Marta Ankiersztejn, Wojciecha Gruki – Beata Majka, Małgorzaty Żerwe, Davida Zane Mairowitza – arch. prywatne artystów, Agaty Rokickiej – Ireneusz Sanger, Wawrzyńca Szwai – Krzysztof Czeczot, Mariusza Malca – arch. prywatne artysty, Karima Martusewicza – Krzysztof Dubiel, Łukasza Staniszewskiego, Jaromira Huberta Wroniszewskiego, Ryszarda Szmita – Sławomir Ostrowski, Marka Markiewicza – Przemysław Wiśniewski, Małgorzaty Wdowik – Wojciech Dorosz, Ole Hübnera – Jakob Boeckh, Grażyny Lutosławskiej – Iwona Burdzanowska, Rafała Rozmusa – arch. prywatne artysty, Antoniego Wincha – Agnieszka Umpelter, Dariusza Błaszczyka – Grzegorz śledź, Andrzeja Izdebskiego – arch. prywatne artysty, Marii Brzezińskiej – Iwona Burdzanowska, Bohdana Zadury – Marek Zadura, Pawła Szalińskiego, Mariana Szałkowskiego – Ewa Modestowicz, Jana Misiuka – arch. prywatne artysty, Jana Warenyci – Ewa Modestowicz, Krzysztofa Niedźwieckiego – arch. prywatne artysty, Wojciecha Markiewicza – Wojciech Kusiński, Piotra Mossa – Ewa Modestowicz, Moniki Milewskiej – Anna Jakubowska, Renaty Baszun – Ewa Modestowicz, Wojciecha Fułka – arch. prywatne artysty, Henryka Rozena – Ewa Modestowicz, Jacka Puchalskiego – arch. prywatne artysty, Magdaleny Miecznickiej – Piotr Porębski, Wawrzyńca Kostrzewskiego – arch. prywatne artysty, Piotra Łabonarskiego, Małgorzaty Szymankiewicz – arch. prywatne artystów, Andrzeja Mastalerza, Tomasza Perkowskiego – Wojciech Kusiński, Bogusławy Plisz-Góral – M. Góral, Witolda Dąbrowskiego – arch. prywatne artysty, Romana Dziewońskiego, Andrzeja Brzoski – Wojciech Kusiński, Dany Łukasińskiej – Piotr Bernas, Macieja Kubery – Piotr Piorun, Rafała Wojasińskiego, Waldemara Modestowicza – Ewa Modestowicz, Kuby Gawlika – Mateusz Żaboklicki, Jana Niemaszka, Katarzyny Anny Noworól, Jacka Chrobaka –arch. prywatne artystów, Marka Kochana – arch. prywatne artysty, Anny Wieczur -Bluszcz – arch. prywatne artystki, Sylwestra Woronieckiego, Marcina Mateckiego – Aleksandra Mazur-Woroniecka, Aleksandry Mazur – Woronieckiej – arch. prywatne artystki, Antoniego Libery – Włodzimierz Wasyluk, Andrzja Zajdela, Elżbiety Lewickiej, Macieja Rosoła – Marek Maśniak, Tomasz Mana – arch. prywatne artysty, Andrzeja Dąbrówki – Jadwiga Piwońska, Jarosława Gołofita – Monika Pietraszkiewicz.
Zdjęcia do części telewizyjnej katalogu: Archiwum Fotograficzne TVP. Autorzy zdjęć do spektakli: *Alibi* – Mirosława Łukaszek, *Bóg Niżyński* – Jan Bogacz, *Biesiada u hrabiny Kotłubaj* – Ireneusz Sobieszczuk, *Brat naszego Boga* – Agata Ciolek, *Do dna* – Andrzej Głuc, *Emigranci* – Jan Bogacz, *Inspekcja* – Antoni Woodley, *Krawiec Niteczka* – Jan Bogacz, *Lekcja polskiego* – Antoni Guc, *Lekcje miłości* – Tomasz Jodłowski, *Marszałek* – Stanisław Loba, *Mock* – Jarosław Sosiński, *Mrok* – Jan Bogacz, *Okno na tamtą stronę* – Stanisław Loba, *Pan Jowialski* – Ireneusz Sobieszczuk, *Pożegnania* – Stanisław Loba, *Rio* – Jan Bogacz, *Spiskowcy* – Ireneusz Sobieszczuk, *Ślub* – Stanisław Loba, *Victoria* – Natasza Mludzik, *Wariacje Tischnerowskie* – Andrzej Gluc, *Wesele. Wyspiański – Malczewski – Konieczny* – Bartłomiej Górniak, *Wojna – moja miłość* – Ireneusz Sobieszczuk, *Wujek'81. Czarna ballada* – Waldemar Kompała, *Żabusia* – Natasza Mludzik, *Krzyżacy* – Piotr Pędziszewski, *Bajki robotów*- Piotr Pędziszewski, *Karnawał zwierząt* – Marek Grotowski, *Pan Cogito* – Jan Bogacz, *Chryje z Polską* – Ireneusz Sobieszczuk, *Przedwiośnie* – Maciej Bylina-Brzozowski, *Hotel Nostalgia* – Jarosław Sosiński, *W krainie baśni* – Jan Bogacz.
Zdjęcia do imprez towarzyszących: Zbigniewa Herberta – Edward Ciołek, Małgorzaty Pieńkowskiej – Marta Ankiersztejn, Przemysława Tejkowskiego – Joanna Bożerodzka, Zbigniewa Lesienia – Jarosław Sosiński.
Fotografie: Jacka Sobali – Jacek Turczyk PAP; Janusza Kukuły – mat. pras. Polskiego Radia S.A.; Jacka Kurskiego, Macieja Staneckiego – mat. Pras. TVP S.A.; Ewy Millies-Lacroix – Stanisław Loba; Joanny Strzemiecznej-Rozen – mat. Pras. TVP Gdańsk; Mieczysława Struka – mat. pras. Urzędu Marszałka Województwa Pomorskiego; Jacka Karnowskiego – mat. pras. Urzędu Miasta Sopotu, Pawła Adamowicza – mat. pras. Urzędu Miasta Gdańska; Wojciecha Szczurka – mat. pras. Urzędu Miasta Gdyni; Marka Chowańca – Barbara Chowaniec; Jacka Kopcińskiego – Kinga Karpati; Waldemara Krzystka – Joanna Stoga; Michała Kwiecińskiego – Kuba Wajdzik; Haliny Łabonarskiej – Jan Bogacz; Aleksandry Fiutowskiej, Kacpra Nowaczyka, Antoniego Majewskiego – arch. prywatne; Barbary Krafftówny i Franciszka Pieczki – Archiwum Telewizyjne TVP; Anny Augustynowicz – Stanisław Loba; Piotra Cyrwusa – Jan Bogacz; Anny Wieczur-Bluszcz – Marcin Łobaczewski; Jana Englerta – Ireneusz Sobieszczuk; Agnieszki Glińskiej – Stach Leszczyński; Roberta Glińskiego – Rafał Placek; Zbigniewa Herberta – Edward Ciołek; Artura Hofmana – Stanisław Loba; Ewy Kaim – Piotr Uss Wąsowicz; Jarosława Kiliana – Magdalena Hueckle, Redbada Klynstry-Komarnickiego – Jan Bogacz; Jacka Raginisa-Królikiewicza – Antoni Woodley, Krzysztofa Langa – Stanisław Loba; Mariusza Malca – Marta Gostkiewicz; Wojciecha Nowaka – Krzysztof Strąbski; Łukasza Palkowskiego – arch. prywatne; Włodka Pawlika – Dariusz Janus; Ewy Pytki – Mariusz Trzciński; Rafała Sabary – Michał Dworczyk; Włodzimierza Staniewskiego – Bartłomiej Górniak; Roberta Talarczyka – Przemysław Jendroska; Piotra Tomaszuka – Jan Bogacz; Artura Tyszkiewicza – Bartłomiej Sowa; Artura „Barona" Więcka – Andrzej Gluc; Pawła Woldana – Agata Ciołek; Łukasza Wylężałka – K. Imielska; Artura Żmijewskiego – Adam Pluciński.
Ponadto wykorzystano materiały i zdjęcia Archiwum Fotograficznego TVP S.A. i Archiwum Polskiego Radia S.A.
Wszelkie pominięcia w tym zakresie nie są zawinione przez Redakcję.

Katalog oddano do druku 15.06.2018